

KESKIVIikko 7. LOKAKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies **Jerzy BUZEK**

(Istunto avattiin klo 15.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 17. syyskuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, tämän päivän täysistunnon avaamisen yhteydessä haluan sanoa muutaman sanan viime perjantaina toimitetusta kansanäänestyksestä. Olen hyvin iloinen sen tuloksesta. Se oli suuri päivä Irlannille ja koko Euroopalle.

(Suosionosoituksia)

Kun tulos julistettiin, olin toisella puolella Eurooppaa, Sisiliassa, ja siellä tulos otettiin vastaan aivan samalla tavoin kuin täällä parlamenttissakin – suosionosoituksin. Myös monissa muissa paikoissa ympäri Eurooppaa kansalaiset iloitsivat Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta. Irlantilaiset ovat lähettäneet selvän viestin siitä, että he haluavat edelleen olla yhdistyneen maanosan ytimessä. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann*. Tuhannet kiitokset, ja onnittelut kansanäänestyksen tuloksesta. Sanoin sen iiriksi, ja vaikka ääntämykseni ei ehkä ollut aivan oikea, suurin piirtein tuolta se kuulostaa.

Euroopan unioni on osoittanut, että se kykenee kuuntelemaan kansalaistensa oikeutettuja huolenaiheita ja vastaamaan asianmukaisesti. Irlannille annetut takuut osoittautuivat tyydyttäväksi ja vakuuttivat äänestäjät siitä, että Lissabonin sopimus on heidän maalleen hyödyksi. Tulos oli voitto kansalaisyhteiskunnalle, ja se on hyvä argumentti muissa jäsenvaltioissa jatkuvassa keskustelussa.

Korostan työnantajien, ammattiliittojen, viljelijöiden ja kalastajien organisaatioiden sekä myös kirkon ja yhteiskunnallisten johtajien merkittävää roolia. Tämä auttoi kansanäänestyksen voittamisessa.

Onnittelen myös Irlannin hallitusta ja oppositiota sekä yhtä edeltäjäni, Pat Coxia, joka johti ”Ireland for Europe” -kampanjaa. Onnittelut Pat Coxille!

(Suosionosoituksia)

Olen vakuuttunut, että ratifiointiprosessi jatkuu ja että se saadaan menestyksellisesti päätökseen kahdessa jäljellä olevassa jäsenvaltiossa. Olen saanut Puolan presidentiltä vakuutuksen siitä, että nyt, kun Irlannin kansanäänestyksestä saatiin myönteinen tulos, hän allekirjoittaa Lissabonin sopimuksen viipymättä.

(Suosionosoituksia)

Toivon, että presidentti Václav Klaus tekee samoin heti, kun Tšekin perustuslakituomioistuin on ratkaissut kaikki jäljellä olevat epäselvyydet.

Lissabonin sopimuksen tavoitteena on valmistaa Euroopan unioni 2000-luvun haasteisiin. Meidän on vastattava kansalaistemme pelkoihin energiakysymyksistä, työttömyyden lisääntymisestä, maahanmuutosta ja ilmastonmuutoksesta. Meidän on toimittava yhdessä, kuten olemme monesti ennenkin tehneet, emmekä saa unohtaa, että eurooppalaisen yhteisvastuun periaate on menestyksen avain.

Meillä on paljon työtä edessämme, mutta nyt meillä on tärkeimmät työkalut, emmekä saa epäröidä käyttää niitä.

Haluan esittää vielä yhden tärkeän kommentin Irlannin kansanäänestyksestä. Emme voi unohtaa niitä, jotka äänestivät ”ei”. Perinteeksemme on muodostunut ottaa huomioon kaikki Euroopan kansalaiset ja kunnioittaa heidän näkemyksiään ja oikeuttaan olla eri mieltä. Ne, jotka äänestivät ”ei”, halusivat myös sanoa meille jotakin. He halusivat vakuuttaa meidät jostakin, ja mikä tärkeintä, he halusivat varoittaa meitä jostakin. Me

otamme tämän varoituksen ja myös heidän äänensä huomioon, mutta olemme erittäin tyytyväisiä, että Irlannin kansan selvä enemmistö äänesti ”kyllä” ja kannattaa yhteistä Eurooppaa. Itse olen vakaasti päättänyt työskennellä lujasti sen puolesta, että voitte tuntea yhteisen Eurooppamme myös omaksi Euroopaksenne – ja me kirjoitamme Euroopan tulevaisuuden tarinan yhdessä.

Siirryn kahteen muuhun asiaan. Ne ovat surullisia asioita.

Haluan palauttaa mieliin Messinan lähellä Sisiliassa tapahtuneen murhenäytelmän ja tällä tavoin kunnioittaa siellä tapahtuneiden maanvyöryjen uhrien muistoa. Olen jo antanut Euroopan parlamentin puolesta lausunnon, jossa ilmaisin osanottomme uhrien perheille ja omaisille. Olin katastrofin sattuesssa Italiassa ja ilmaisin julkisesti osanottomme ystävillemme, kumppaneillemme ja kaikille italialaisille.

Ennen kuin aloitamme, haluan myös muistuttaa siitä, että tänään on kulunut kolme vuotta venäläisen ihmisoikeusaktivistin ja journalistin Anna Politovskajan kuolemasta. Hänen murhaajiaan ei vielääkään ole saatettu oikeuden eteen. Anna ei kuitenkaan ole ainoa uhri. Muistakaamme tässä yhteydessä myös muita kolmen viime vuoden aikana murhattuja yhteiskunnallisia aktivisteja.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, puheessanne, jossa kerroitte meille ehdokkuudestanne Euroopan parlamentin puhemieheksi, sanoitte, että olisitte hyvin puolueeton hahmo ja puolueeton puhemies. Minun on sanottava, että juuri pitämänne puhe Irlannin kansanäänestyksestä – nousin ylös sen aikana, mutta olitte täysin keskittynyt tekstiinne – oli subjektiivisin ja puolueellinen puhe, jonka ikinä olen kuullut, ja täysin sopimaton puolueettomalle puhemiehelle.

(Vaihtelevia reaktioita)

Puhemies. – (PL) Ette luultavasti kuunnellut koko puhetta!

(Suosionosoituksia)

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

5. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

6. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

7. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

8. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

9. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö ks. pöytäkirja

10. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

11. Oikaisu hyväksyttiin tekstiin (työjärjestyksen 216 artikla): ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Tämän istunnon lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi 17. syyskuuta 2009 pitämässään kokouksessa työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti, on jaettu.

Edit Bauerin mietintö maantielikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä hylättiin valiokunnan äänestyksessä.

Lisäksi seuraavia mietintöjä ei toimitettu ajoissa:

– Reimer Bögen mietinnöt

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta (Italia – Abruzzon maanjäristys) ja

Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotosta (Saksa – televiestintäala), sekä

– Jutta Haugin mietintö lisätalousarviosta nro 9/2009: Italian maanjäristys.

Näin ollen nämä neljä mietintöä on poistettu esityslistalta.

Alain Lamassoure, *budjettivaliokunnan puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, mitä tulee lausuntoihin globalisaattorahaston käytöstä Saksan televiestintäalan hyväksi sekä lausuntoihin solidaarisuusrahaston käytöstä Abruzzossa Italiassa tapahtuneen tragedian lievittämiseksi, budjettivaliokunta hyväksyi nämä neljä lausuntoa viikon alussa, mutta ei riittävän ajoissa niiden kääntämiseksi. Halusin vain oikaista lausumaanne: nämä mietinnöt on hyväksytty valiokunnassa. Oikeudellista estettä ei siis ole. Ne jopa hyväksyttiin yksimielisesti.

Puhemies. – (PL) Kiitos huomautuksestanne. Se on asiaankuuluva huomautus. Nämä mietinnöt eivät kuitenkaan ole esityslistalla, koska niitä ei ole vielä käännetty. Aikaa ei ollut tarpeeksi. Olen täysin samaa mieltä kanssanne. Olen pahoillani. Menin lausumassani liian pitkälle.

Ennen Alain Lamassouren puheenvuoroa esitin kaksi muutosehdotusta. Ensimmäinen niistä oli se, että neuvoston julkilausuma Guinean tilanteesta sijoitetaan esityslistalla toiseksi kohdaksi. Toinen koski äänestystä matkustajille maksettavia korvauksia koskevista päätöslauselmaesityksistä. Kysyisin, onko näistä kysymyksistä tehty esityksiä? Me emme halua sekoittaa kohtia.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, budjettivaliokunnan jäsenenä ja myös Giovanni La Vian puolesta puhuen haluan ilmaista lyhyesti pettymyksemme siitä, että äänestys solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta Abruzzon alueen hyväksi on lykätty. Äänestystä on lykätty kahdella viikolla, ja se toimitetaan Strasbourgissa pidettävän istuntojakson aikana.

Vaikka ymmärrämme, että tämä johtuu teknisistä syistä, tiedämme myös, että ihmisiä asuu vielä teltoissa – ja L'Aquila ja sitä ympäröivä Abruzzon alue ovat Italian kylmimpiä alueita.

Haluamme vain painottaa, kuinka tärkeää on muuttaa ja yksinkertaistaa tämän rahaston varojen käyttöönotonmenettelyä.

Puhemies. – (PL) Meidän on toimittava työjärjestyksen mukaisesti. Näin lyhyessä ajassa oli vaikeaa saada tarvittavia käännöksiä, ja tällaisissa tapauksissa sovellettava sääntö on asian lykkääminen. Minäkin olen tästä hyvin pahoillani, mutta haluaisin, että siirrymme eteenpäin ja käymme esityslistamme läpi kohta kohdalta, sillä muutoin tuloksena on vain valtava sekaannus.

Kysyin hetki sitten kahdesta asiasta: neuvoston julkilausumasta Guinean tilanteesta sekä äänestyksestä matkustajille maksettavia korvauksia koskevista päätöslauselmaesityksistä. Onko näistä asioista kysyttävää?

Kysymyksiä ei ole. Keskustelu on päättynyt.

(Parlamentti hyväksyi ehdotukset.)

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, että palaan Abruzzoa koskevaan kysymykseen. On totta, että me kaikki tunnemme kunnioitusta maanjäristyksen uhreiksi joutuneita ihmisiä kohtaan, mutta me emme voi juhlia vain silloin, kun jotain tapahtuu, ja jättää toimimatta, kun meillä olisi siihen mahdollisuus.

Olen samaa mieltä Barbara Materan kanssa ja kehotan suvereenia Euroopan parlamenttia hyväksymään solidaarisuusrahaston varojen vapauttamisen, tarvittaessa vaikka ilman käännöksiä. Minun mielestäni tällaisia ongelmia ei pitäisi olla, kun meidän on vastattava traagisiin tapahtumiin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Arvoiset kollegat, nämä olivat hyvin merkittäviä huomautuksia. Meidän on voitettava nämä vaikeudet. Kysyn yksiköiltä, onko huomiseksi mahdollista toimittaa joitain tärkeimpiä käännöksiä, jotta voisimme myös äänestää huomenna. Kyse on hyvin kiireellisestä päätöksestä.

(Suosionosoituksia)

Tämä on luonnollisesti vastoin sääntöjämme, mutta minusta meidän olisi tällä kertaa toimittava niin, joten asia järjestetään.

Olen saanut Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmältä pyynnön poistaa esityslistalta komission julkilausuman tiedonvälityksen vapaudesta Italiassa.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puolesta kehotan parlamenttia antamaan julkilausuman lehdistönvapautta Italiassa koskevan keskustelun poistamisesta sekä äänestyksestä samaa aihetta koskevasta julkilausumasta. Kaikki rehelliset jäsenet tietävät, että ryhmäni, PPE, on lujasti sitoutunut puolustamaan sananvapautta ja lehdistönvapautta.

(Vastalauseita)

(Suosionosoituksia)

Olkaa hyvät ja kunnioittakaa minun sananvapauttani. Minä olen aina kunnioittanut sitä sekä muita jäseniä täällä parlamentissa.

(Suosionosoituksia)

Tästä syystä teimme kaikkemme sen puolesta, että perusoikeuskirjasta tuli sitova Lissabonin sopimuksen nojalla. Keskustelu, joka on määrä käydä huomenna, kohdistuu kuitenkin vain yhteen valtioon eikä kata kysymystä lehdistönvapaudesta Euroopassa – josta me olemme valmiit käymään perusteellisen keskustelun. PPE-ryhmä ei aio sallia parlamentista tehtävän paikkaa, jossa selvitetään puhtaasti kansallisia poliittisia tilejä, kuten huomenna tapahtuu, mikäli tämä keskustelu käydään.

(Vastalauseita)

(Suosionosoituksia)

Sanomme siis kyllä Euroopan lehdistönvapauden puolustamiselle, mutta ei sille, että parlamenttia käytetään puolueellisiin ja kansallisiin tarkoituksiin. Aion toistaa huomenna sen, mitä presidentti Napolitano sanoi, sillä kunnioitan häntä suuresti, koska olen työskennellyt paljon hänen kanssaan, kuten huomenna saatte nähdä.

Francesco Enrico Speroni, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, minulla ei ole juuri lisättävää Joseph Daulin juuri esittämään ehdotukseen. Me kaikki rakastamme vapautta sen eri muodoissa, myös sananvapautta ja lehdistönvapautta sen laajimmassa merkityksessä, toisin sanoen paitsi lehdistön myös television ja muiden viestimien vapautta. Siksi on oikein, että puolustamme ja tuemme sitä.

Ei kuitenkaan ole oikein käyttää tilannetta hyväksi ja osoitella sormella vain yhden valtion tilannetta, sillä kuka tahansa, joka Italiassa kirjautuu internetiin, menee lehtikioskille tai katsoo televisiota, voi nähdä, että lehdistönvapaus ei ole millään lailla uhattuna. Jos siis todella haluatte syyttää jotakuta, käyttäkää työjärjestyksen 122 artiklaa ja perustamissopimuksen 7 artiklaa ja olkaa riittävän rohkeita viemään tämä menettely loppuun asti.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Joseph Daul on aivan oikeassa. On totta, että jäsen Daul kunnioittaa kaikkia sananvapauden näkökohtia. Hän on tunnettu siitä. Euroopassa on kuitenkin selvästi eräitä, jotka eivät kunnioita sananvapautta samassa määrin kuin Joseph Daul, vaan ymmärtävät sananvapauden toisin. Siksi tarvitsemme tätä keskustelua.

Me katsomme tästä syystä, että se on tarpeen yhdessä jäsenvaltiossa, nimittäin Italiassa, käytävän keskustelun johdosta, mutta myös sen kysymyksen selvittämiseksi, muodostaako sananvapaus taloudellisen, poliittisen ja mediavallan Euroopassa ennennäkemättömän keskittymisen tuloksena uhan Euroopan demokraattiselle kehitykselle. Nimenomaan tämä on se seikka, josta haluamme keskustella. Siksi meidän olisi tehtävä se ja hylättävä Joseph Daulin esitys.

(Suosionosoituksia)

(Parlamentti hylkäsi pyynnön)

Puhemies. - (PL) Komission julkilausuma tiedonvälityksen vapaudesta Italiassa säilytetään esityslistalla.

Olen saanut Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraatit) ryhmältä myös pyynnön siitä, että keskusteluun ei liitettäisi päätöslauselmaesitysten jättämistä.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa jäsen Daul, me olemme parlamentti, jonka aivan perustellusti pitäisi äänestää ja ottaa vastuu varojen myöntämisestä Abruzzon kansalaisia varten mahdollisimman nopeasti.

Meillä parlamenttina on myös vastuu: kun keskustelemme jostakin, meidän on keskustelun päätteeksi äänestettävä päätöslauselmasta, jotta keskustelu olisi mielekäs. Tästä syystä kannatamme päätöslauselman hyväksymistä tämän keskustelun jälkeen.

(Suosionosoituksia)

Mario Mauro, PPE-ryhmän puolesta. - (IT) Arvoisa puhemies, kannatan esitystä päätöslauselman pois jättämisestä, koska Martin Schulz sanoi jotain mielestäni hyvin tärkeää: jos todella haluamme, että tämä keskustelu kattaa "Euroopan" eikä vain Italiaa, ei ole järkeä äänestää päätöslauselmasta, jonka otsikkona on "Tiedonvälityksen vapaus Italiassa".

Käykäämme joka tapauksessa keskustelu huomenna: sen jälkeen löydämme kyllä aikaa ja keinot puuttua asiaan Euroopan tasolla ja äänestää tiedonvälityksen vapautta Euroopassa koskevasta päätöslauselmasta.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön)

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin.)

13. Äänestykset

Puhemies. - (PL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

13.1. Ehdotus päätökseksi (B7-0079/2009) - Rahoitus- ja talouskriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan perustaminen ja toimivallan vahvistaminen, kokoonpano ja toimikauden kesto (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Eva Joly (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluaisimme, että a alakohtaan tehdään seuraava lisäys:

(EN) "sekä kehitysmaihin", jolloin kohta kuuluu seuraavasti: "analysoida ja arvioida yhteiskunta-, talous- ja rahoituskriisin laajuutta, sen vaikutusta Euroopan unioniin ja sen jäsenvaltioihin sekä kehitysmaihin".

(Suullinen tarkistus hylättiin.)

Eva Joly (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluamme sisällyttää tekstiin myös viittauksen "kehitysyhteistyöhön", jolloin asianomainen lause kuuluu seuraavasti: "analysoida ja arvioida yhteisön lainsäädännön tähänastista täytäntöönpanoa kaikilla asianomaisilla aloilla, myös kehitysyhteistyön alalla". Mielestämme kehitysmaiden näkökulmaa ei otettu toimeksiannossa huomioon.

(Suullinen tarkistus hylättiin.)

14. Äänestysseilykset

- Kirjalliset äänestysseilykset:

Ehdotus päätökseksi: Rahoitus- ja talouskriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan perustaminen ja toimivallan vahvistaminen, kokoonpano ja toimikauden kesto (B7-0079/2009)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan keskuspankin pääjohtaja Mervyn King on todennut mielestäni aivan oikein, että ”pankit ovat eläessään kansainvälisiä mutta kuollessaan kansallisia”. Kun pankkeja on pelastettava, laskun maksavat jäsenvaltioiden hallitukset ja jäsenvaltioiden veronmaksajat. Tästä seuraa, että pankkien valvonta on toteutettava kansalliselta pohjalta eikä EU:n tasolla. Tästä syystä äänestin rahoitus- ja talouskriisiä käsittelevän EU:n erityisvaliokunnan perustamista vastaan.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Rahoitus- ja talouskriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan perustaminen analysoimaan ja arvioimaan niiden toimien koordinoitua, joita jäsenvaltiot toteuttavat kestävä laadullisen kasvun tukemiseksi, on erittäin tärkeä toimi. On keskeisen tärkeää analysoida ja arvioida yhteiskunta-, talous- ja rahoituskriisin laajuutta mutta myös ehdottaa asianmukaisia toimia sellaisten terveiden ja vakaiden rahoitusmarkkinoiden jälleenrakentamiseksi pitkällä aikavälillä, jotka mahdollistavat kestävä kasvun, jotta voidaan torjua työttömyyttä ja reagoida väestökehityksen ja ilmastonmuutoksen aiheuttamiin haasteisiin.

On hyvin tärkeää tukea yliopistojen, tiedeyhteisön edustajien ja tutkijoiden osallistumista, sillä ne ovat strategisia kumppaneita. Tätä kumppanuutta on edistettävä, sillä se on ratkaisevan tärkeä, jotta voimme lyhyellä aikavälillä ratkaista talouskriisin ja työttömyysongelmat sekä pitkällä aikavälillä löytää ratkaisuja ilmastonmuutoksen ongelmaan kehittämällä ja käyttämällä puhtaita energiamuotoja.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Rahoitus- ja talouskriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan perustaminen voi osoittautua hyvin tärkeäksi valmistauduttaessa EU:n tulevaisuuteen. Tulevaisuutta ei voida luoda vain keskustelemalla ja ehdottamalla toimenpiteitä, vaan se edellyttää myös sellaisten toteuttamiskelpoisten mekanismien laatimista, joiden avulla voimme välttää vastaavan tilanteen lähitulevaisuudessa. Siksi on äärimmäisen tärkeää ottaa opiksi tästä kriisistä tutkimalla sen syitä ja seurauksia. On myös tärkeää korjata nykytilanteeseen johtaneet rahoitusjärjestelmän puutteet antamalla nykyistä parempaa lainsäädäntöä, joka on asianmukaisesti perusteltu.

Emme voi ottaa sitä riskiä, että luomme niin tiukan sääntely-ympäristön, että se voisi johtaa elpymisen viivästymiseen entisestään tai EU:n rahoitusmarkkinoiden vetovoiman katoamiseen kovan kilpailun leimaamassa toimintaympäristössä.

Tämä valiokunta voisi myös toimia kauemmin kuin suunnitellut kaksitoista kuukautta, jotta se voisi seurata ja arvioida nykyisessä kriisissä hyväksyttäviä toimenpiteitä.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan tätä toimenpidettä ja olen täysin vakuuttunut siitä, että tämä valiokunta tekee asianmukaisen analyysin kaikkiin jäsenvaltioihin vaikuttaneen rahoituskriisin laajuudesta ja antaa asiantuntijoiden suosituksia, jotka edesauttavat Euroopan unionin talouden elpymistä. En kuitenkaan voinut äänestää tästä ehdotuksesta, koska minulla oli ongelmia äänestyskorttini kanssa.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Nykyisen rahoituskriisin ja sen EU:n jäsenvaltioiden talouksiin ja viime kädessä myös yhteiskuntiin aiheuttamien vaikutusten voittaminen edellyttää voimakkaita yhteisiä ponnisteluja. Puheenjohtajakokouksen 17. syyskuuta 2009 tekemä päätös asettaa erityisvaliokunta laatimaan järjestelmällinen analyysi sekä ehdotuksia tarvittaviksi toimiksi kestävien ja kriisiresistenttien rahoitusmarkkinoiden ylläpitämiseksi on kannatettava. Kriittisestä näkökulmasta on kuitenkin huomautettava, että on kulunut yli kaksitoista kuukautta siitä, kun kriisin ensimmäiset merkit ilmestyivät viime vuonna, ja itse kriisin alkamisesta tämän vuoden alussa. Sen jälkeen toteutettuja toimia on pidettävä ensi sijassa oireitten hallitsemisena ja hätätoimina työpaikkojen säilyttämiseksi. Esityksen tueksi on sanottava, että erityistä huomiota on kiinnitettävä koordinoituihin ja kohdennettuihin toimenpiteisiin, sillä toissijaisuusperiaatetta väheksymättä yksilölliset ratkaisut johtavat viime kädessä jälleen kilpailun vääristymiin.

15. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

16. Irlannin kansanäänestyksen tulokset (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Irlannin kansanäänestyksen tuloksista.

Haluaisin nyt toivottaa tervetulleeksi parlamenttiin Ruotsin pääministerin, joka edustaa puheenjohtajavaltio Ruotsia. Olemme hyvin iloisia siitä, että olette täällä kanssamme, mutta muodollisuuksissa oli ongelmia. Olen hyvin pahoillani siitä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, on hienoa, että myös te olette täällä luonamme hetkellä, joka on niin tärkeä Euroopan unionille. Kiitos hyvin paljon.

Voitte nähdä, miten vaikeaa on joskus selvittää kaikista muodollisuuksista, mutta olemme hyvin demokraattinen toimielin, kuten voitte nähdä. On aina tarpeen tehdä kaikki järjestyksessä. Sitten kaikki on hyvin, ja voimme olla samaa mieltä.

Menemme nyt tämän iltapäivän esityslistan tärkeimpään aiheeseen. Meille on hyvin tärkeää, että olette parlamentissa keskustelemassa näin tärkeästä aiheesta.

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen siitä, että voin olla täällä tänään ja että minulla on tilaisuus puhua Euroopan parlamentille näin pian Irlannin kansanäänestyksen myönteisen tuloksen jälkeen. Osoitan kunnioitusta Brian Cowenille ja hänen työtovereilleen; sanon myös kaikille niille, jotka ovat osallistuneet kampanjaan, riippumatta heidän puolueestaan tai taustastaan, ja jotka ovat edistäneet tämän onnistuneen tuloksen saavuttamista: kiitos teille kaikille ponnisteluistanne. Tämä oli hyvä päätös Irlannille, se on hyvä päätös Euroopalle.

Uskon, että voimme sanoa EU:n kuunnelleen kritiikkiä: tiedän, että Eurooppa-neuvoston tarjoamat oikeudelliset takuut olivat ratkaisevia kansanäänestyskampanjassa. Voin myös sanoa, että puheenjohtajavaltiot Ranska ja Tšekin tasavalta toteuttivat ponnisteluja, jotka olivat olennaisia, jotta Irlannin kansan huolenaiheisiin voitiin vastata. Mielestäni meidän pitäisi myös sanoa, että kansanäänestyksessä saatu hyvin suuri enemmistö, vakuuttava 67,1 prosentin enemmistö, ja korkea äänestysvilkkaus, niin korkea kuin 59 prosenttia, olivat hyvin myönteisiä. Nämä kaikki ovat siis todella hyviä uutisia EU:lle.

Ja tietenkään minun ei tarvitse selittää tälle parlamentille, että Lissabonin sopimus on pantava täytäntöön. Sen nojalla voitte olla demokraattisempia, tehokkaampia ja avoimempia. Sen avulla itse asiassa lisätään EU:n vaikutusvaltaa kansainvälisellä näyttämöllä ja tehdään meistä vahvempia vastaamaan maailmanlaajuisiin haasteisiin, ja tiedän, että teille tässä parlamentissa annetaan myös merkittävämpi asema yleisessä päätöksentekoprosessissa. Pidän tätä kehitystä myönteisenä. Siksi on hyvin tärkeää panna Lissabonin sopimus täytäntöön.

Eurooppa-neuvostolla on yhteinen toive siitä, että Lissabonin sopimus tulee voimaan tämän vuoden loppuun mennessä ja Ruotsin puheenjohtajakauden loppuun menneessä. Sen ratifioineiden jäsenvaltioiden lukumäärää laskettaessa – meitä sen täysimääräisesti ratifioineita on nyt 24 – maa numero 25 saattaa itse asiassa olla Puola päätellen merkeistä, joita nyt saamme Puolan presidentiltä. Puhuin lauantaina, sen jälkeen, kun Irlannin kansanäänestyksen tulos oli tiedossa, Irlannin pääministerin Brian Cowenin kanssa, ja hän sanoi, että he tarvitsivat pari viikkoa taatakseen täysimääräisen ratifioinnin parlamentissa, ja siksi voimme myös sanoa, että maa numero 26 on lopulta Irlanti. Sitten meillä on jäljellä enää Tšekin tasavalta ja täysimääräisiä ratifiointeja on 27. Sitä varten meillä oli tänään täällä Brysselissä kolmen toimielimen kokous: puheenjohtajavaltion, komission puheenjohtajan, Jose Manuel Barroson, ja Euroopan parlamentin puhemiehen, Jerzy Buzekin. Tšekin pääministeri Jan Fischer oli myös kanssamme, ja yritimme arvioida tätä tilannetta. Saatatte tietää, että 17 senaattoria on jättänyt Tšekin perustuslakituomioistuimelle vetoomuksen, joka koskee valitusta Lissabonin sopimuksesta, nähdäkseen onko se Tšekin perustuslain mukainen. Jan Fischer kertoi meille, että riippumaton tuomioistuin työskentelee nyt nopeasti tehdäkseen päätöksen siitä, otetaanko tämä vetoamus käsiteltäväksi. Emme tiedä nyt tarkkaa päivää, jolloin he julkistavat tämän päätöksen, ja odotamme tietysti tuota merkkiä. Toivomme saavamme sen viikossa tai parissa viikossa. Tämä on Tšekin tasavallan viesti tänään: riippumaton tuomioistuin tekee päätöksen ehkä viikossa, tai voi viedä kaksi viikkoa ennen kuin tiedämme, miten he etenevät.

Olen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana vastuussa unionin työn eteenpäin viemisestä. Minulla on vahva tunne, että meillä ei ole aikaa hukattavaksi. Olen siksi päättänyt, että sillä välin, kun odotamme Tšekin tasavallan selvennyksiä, jatkamme ensiksi Lissabonin sopimuksen voimaantuloa koskevia valmisteluja ja toiseksi, kun on selvää, että Lissabonin sopimus tulee voimaan, kun se on selvää, aloitan kuulemiset Eurooppa-neuvoston uuden puheenjohtajan ja korkean edustajan ja neuvoston pääsihteerin nimityksistä. Sen valmistelu ei ole ainoastaan puheenjohtajavaltion asia: se on samalla kaikkien kolmen toimielimen asia. Siksi sanon, että on hyvin tärkeää, että työskentelemme tässä prosessissa tiivistä ja rakentavasti yhdessä komission ja Euroopan parlamentin kanssa. Uudistan jälleen tälle parlamentille tarjoukseni yhteistyöstä, kun ponnistelemme saadaksemme Lissabonin sopimuksen viimein voimaan.

Muistakaamme myös, että huolimatta näistä institutionaalisista asioista tähän Ruotsin puheenjohtajakauteen – ja tähän syksyyn – on tietysti vaikuttanut hyvin paljon tarve edistyä ilmastonmuutoksen osalta, tarve edistyä rahoituskriisin osalta, Euroopan huoli siitä, että tarvitaan toimia työpaikkojen luomiseksi – paljon tärkeitä asioita, joita on käsiteltävä. Siinä on lyhyesti syy siihen, miksi meidän on oltava aktiivisia, pantava Lissabonin sopimus täytäntöön, kuten olen juuri sanonut, ja käsiteltävä puheenjohtajavaltiona aktiivisesti näitä asioita, jotka ovat hyvin tärkeitä äänestäjillemme.

Puhemies. – (EN) Arvoisa pääministeri, kiitos hyvin selkeästä viestistä sen kaiken osalta, mitä on meneillään Irlannin äänestyksen jälkeen, sekä hyvin selkeästä viestistä yhteistyöstä Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltion kesken. Olemme juuri aloittaneet keskustelut ministeri Malmströmin kanssa, hyvin muistamamme Euroopan parlamentin entisen jäsenen kanssa. Paljon kiitoksia ehdotuksestanne ja hyvin selkeästä viestistä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin kansa teki viime viikolla hyvin tärkeän ja historiallisen päätöksen: hyvin tärkeän päätöksen Irlannille; hyvin tärkeän päätöksen Euroopalle. Irlannin kansa tunnusti valtaisan enemmistön voimin Lissabonin sopimuksen merkityksen, sopimuksen, jonka nojalla saadaan aikaan demokraattisempi ja tehokkaampi EU, sopimuksen, jonka ansiosta saamme välineen toteuttaa sellaisen nykyaikaisen, menestyksekkään Euroopan unionin, jonka kansalaisemme haluavat.

Sopimuksella on nyt kaikkien 27 jäsenvaltion demokraattinen hyväksyntä. Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sopimuksen joko parlamentissa tai kansanäänestyksellä.

Se on todella huomattava saavutus. Se osoittaa, miten laajentunut EU pystyy jakamaan näkemyksen tulevaisuudestamme ja päättäväisyydestämme mennä eteenpäin. Se päätettiin demokraattisesti. Nyt tarvitaan ratifiointia, jotta menettelyt saadaan päätökseen.

Olen iloinen siitä, että Puolan presidentti Kaczyński allekirjoittaa hyvin pian. Kuten hän on aina sanonut minulle, hän on valmis tekemään sen, kun irlantilaiset äänestävät ”kyllä”. Se on todella hyvä uutinen.

Prosessi on tietenkin saatettava loppuun Tšekin tasavallassa. Meidän on kunnioitettava kyseisen maan perustuslaillista menettelyä, kuten olemme tehneet muissa maissa, mutta kun nämä menettelyt on saatettu päätökseen, en näe mitään syytä sille, ettei menettelyä voitaisi saattaa ripeästi päätökseen.

Se on tärkeää koko EU:lle, mutta se on erityisen tärkeää komissiolle. Haluan nähdä uuden komission koossa, Lissabonin sopimuksen mukaisen komission, ja haluan nähdä sen toiminnassa mahdollisimman pian. Pitkä jakso toimituskomissiona ei ole kenenkään etujen mukaista. Olen valmis aloittamaan seuraavan komission muodostamisen heti, kun neuvosto on valmis selkeyttämään oikeusperustan lopullisesti, ja myös nimittämään korkean edustajan, josta tulee komission varapuheenjohtaja.

Arvostan kaikkia ponnisteluja, joita puheenjohtajavaltio Ruotsi ja pääministeri Reinfeldt henkilökohtaisesti ovat toteuttaneet saadakseen kaikki nämä prosessit ripeästi päätökseen. Aloite, jonka ministeri Reinfeldt teki tänään minun ja teidän, arvoisa puhemies Buzek, kanssa pidetyssä kokouksessa, ja videokokouksessa pääministeri Fischerin kanssa, oli erittäin hyvä ja hyödyllinen aloite.

Tiedän myös, että tämä parlamentti on tehnyt väsymättä työtä edistääkseen Lissabonin sopimusta. Parlamentti ja komissio ovat tehneet yksissä tuumin työtä selittääkseen, miksi se on oikea sopimus Euroopalle. Olen ylpeä siitä osasta, joka komissiolla oli annettaessa Irlannin kansalle tietoa, jota se tarvitsi tehdäkseen päätöksensä.

Nyt kun meillä on todellinen mahdollisuus siihen, että Lissabonin sopimus lopulta ratifioidaan ja koko prosessi saatetaan päätökseen, voimme kääntää huomionne sopimuksen täytäntöönpanoa koskevaan työhön. Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni korostaakseni neljää aluetta, joilla teemme lujasti töitä varmistaaksemme, että voimme tarttua toimeen heti, kun sopimus tulee voimaan.

Yksi tärkeimmistä ja monimutkaisimmista aloista on ehdottomasti innovaatiot, jotka koskevat Euroopan ulkosuhdehallintoa. Olemme tehneet lujasti töitä käsitellessämme joitakin käytännön yksityiskohtia sen osalta, miten voimme tehdä Euroopan ulkosuhdehallinnosta todellisen menestyksen. Tämä työ nopeutuu nyt, ja samassa hengessä, jossa puheenjohtajavaltio esitti juuri huomioita, haluan ilmaista Euroopan komission päättäväisyyden työskennellä parlamentin kanssa tuon tavoitteen saavuttamiseksi.

Tiedän, että Elmar Brok on johtanut tästä asiasta keskusteluja täällä parlamentissa. Ymmärrän, että haluatte keskustella siitä seuraavassa täysistunnossa. Se on erinomainen ajoitus, koska se tapahtuu juuri ennen kuin

samasta asiasta keskustellaan Eurooppa-neuvostossa. Mielestäni mietintö on erinomainen perusta kolmen toimielimemme välisille keskusteluille, ja pidän myönteisenä vahvaa yhteisön henkeä, joka innoittaa mietintöä. Juuri tämä on se henki, jota pidän yllä valmistellessa merkittävää innovaatiota, joka on Euroopan ulkosuhdehallinto.

Toinen kohta on komitologia. Se on tärkeä näkökulma siihen, miten Euroopan unioni hoitaa asiansa. Lissabonin sopimuksella otetaan käyttöön uusia sääntöjä, joilla järjestelmästä tehdään järkevämpi ja avoimempi. Meidän on säädettävä tarkasti, miten uuden järjestelmän pitäisi toimia. Mutta haluan sanoa selkeästi: monet näistä päätöksistä ovat poliittisesti hyvin merkittäviä, ja ne ansaitsevat asianmukaisen demokraattisen valvonnan ja todellisen poliittisen vastuun ottamisen. Joten meidän on pidettävä yllä vahvaa asemaa, joka parlamentilla on nyt.

Toinen merkittävä demokratian osa on uudet mekanismit, joiden nojalla kansalliset parlamentit voivat suoraan esittää kantansa toissijaisuudesta. Nämä mekanismit on asetettava niiden erinomaisten suhteiden laajempaan näkökulmaan, jotka komissio ja todellakin Euroopan parlamentti ovat luoneet kansallisten parlamenttien kanssa muutaman viime vuoden aikana.

Lopuksi haluaisin mainita EU:n kansalaisaloitteen. Se on yksi huomattavimmista innovaatioista sopimuksen demokratiaan liittyvällä asialistalla ja yksi niistä, joita tämä parlamentti on jo käsitellyt yksityiskohtaisesti. Margot Wallström on johtanut kehitystyötämme, jotta mahdollisimman pian julkaistaisiin vihreä kirja, jonka tavoitteena on antaa tämä mahdollisuus kansalaisille vuoden sisällä voimaantulosta.

Kun viime kuussa puhuin tälle parlamentille, esitin asioita, jotka mielestäni ovat nyt EU:n suurimmat haasteet ja suuret mahdollisuudet. Lissabonin sopimuksen myötä saamme oikeanlaisen perustan tehdä noista tavoitteista totta, ja olen varma, että tämän toimielintemme välisen rakentavan kumppanuuden ansiosta teemme siitä menestyksen. Siihen Euroopan komissio sitoutuu.

Puhemies. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kiitos puheenvuorostanne ja valmiudestanne tehdä yhteistyötä Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon osalta.

Parlamentin ja neuvoston välinen yhteistyö Tšekin pääministerin Jan Fischerin kanssa järjestetyn videokokouksen aikana oli myös erinomaista, joten kiitos jälleen kerran, arvoisa pääministeri Fredrik Reinfeldt, siitä, että järjestitte tuon videokokouksen.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viime perjantain suoralla ja valtaisalla kyllä-äänellä irlantilaiset eivät sanoneet ”kyllä” vain Lissabonin sopimukselle, ennen kaikkea he sanoivat ”kyllä” EU:lle yhteisvastuun ja yhteisten arvojen alueena. He ilmaisivat syvän sitoutumisensa EU:hun, joka vaikuttaa globalisaatioon kärsimättä siitä, EU:hun, joka jakaa kumppaneidensa kanssa yhteiskuntaa ja sosiaalista markkinataloutta koskevat valintansa.

Ilmaisen PPE-ryhmän puolesta iloni tämän äänestyksen johdosta, sillä se osoittaa, että kun kansaa kuullaan siitä, mikä todella on tärkeää, kuten periaatteesta kuulua Euroopan unioniin, se vastaa sille esitettyyn kysymykseen ja tekee sen vakaasti.

Perjantaina irlantilaiset ystävämme vastasivat kysymykseen, kannattavatko he Lissabonin sopimusta, ja jos eivät kannata, olisivatko he valmiita kyseenalaistamaan maansa jäsenyyden Euroopan unionissa. He vastasivat tähän kysymykseen yksiselitteisesti ja valtavalla enemmistöllä kyllä. Se todistaa vain yhden asian: EU nähdään sinä, mikä se on, eli suojeleva elementti, vakauden, rauhan ja oikeusjärjestyksen rauhoittava vyöhyke.

Uskon, että Irlannin äänestyksellä on merkittävä vaikutus tapaan, jolla rakennamme Eurooppaa, erityisesti tulevana kuukausina, koska se todistaa kansojemme syvästä sitoumuksesta EU:n edustamiin arvoihin. Irlannin äänestys rohkaisee meitä eurooppalaisessa toiminnassamme ja samalla se yhdistää meitä. Se rohkaisee meitä, koska tämä on ensimmäinen kerta pitkään aikaan, kun jokin Euroopan kansa on ilmaissut niin voimakkaasti halunsa osallistua eurooppalaiseen seikkailuun huolimatta kriisistä tai pikemminkin kriisin takia. Se myös yhdistää meitä, koska meillä on velvoite vastata yhteisvastuun vaatimukseen, joka oli laajalti Irlannin kyllä-äänien taustalla.

Juuri tämän eli paluun EU:n toimielimiin voimme Lissabonin sopimuksen nojalla tehdä. Tämän sopimuksen ansiosta EU on tehokkaampi, sillä sen nojalla yksimielisestä äänestyksestä, jolla on usein halvaannuttava vaikutus, tehdään poikkeus ja enemmistöäänestyksestä sääntö.

Sen ansiosta EU on helpommin tunnistettavissa, koska sen nojalla luodaan neuvoston pysyvä puheenjohtajuus korvaamaan nykyisen kiertävän puheenjohtajuuden ja annetaan enemmän painoarvo ulkopolitiikan korkealle edustajallemme. EU tarvitsee yhden kasvat ja kansalaisiamme että kansainvälisiä kumppaneitamme varten.

Lopuksi, Lissabonin sopimuksen nojalla EU:sta tehdään demokraattisempi antamalla tälle parlamentille enemmän painoarvoa sekä antamalla kansallisille parlamenteille ja kansalaisille suurempi sananvalta EU:ta koskeissa asioissa. Perjantaina irlantilaiset olivat viimeinen kansa, joka ilmaisi myönteisen näkemyksensä Lissabonin sopimuksesta. Kaikki muut kansat ovat jo tehneet niin, joka suoraan tai parlamenttiensa välityksellä, mukaan luettuna Puola ja Tšekin tasavalta.

Kehotan siksi näiden kahden maan presidenttejä etenemään viivytyksettä sopimuksen viralliseen allekirjoittamiseen, jotta 27 jäsenvaltiota voi edetä ja panna sen täytäntöön viimeistään vuoden 2010 alussa.

Haluaisin sanoa erityisesti presidentti Klausille, että Irlannin äänestyksen 67 prosentin pitäisi rohkaista häntä allekirjoittamaan sopimus ajan koittaessa. PPE-ryhmän puolesta kehotan häntä käyttäytymään vastuullisesti, ja olen varma, että hän tekee niin.

EU:lle on koittanut aika panna institutionaaliset kysymykset syrjään ja omistautua sille, mikä todella on tärkeää 500 miljoonalle eurooppalaiselle: sosiaalinen markkinatalous, energia, ilmasto ja turvallisuus.

Kiitokseni ministeri Reinfeldtille ja puheenjohtaja Barrosoille heidän ehdotuksistaan. Voitte luottaa siihen, että PPE-ryhmä auttaa työtä edistämään nopeasti.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, keskustelemme tämän kansanäänestyksen tuloksesta. Institutionaalisista näkökohdista on puhuttu paljon, eikä minulla ole mitään lisättävää siihen, mitä pääministeri Reinfeldt sanoi. Mielestäni on hyvä asia, että hän ei aio toimia hätäillen, vaan hän on sanonut, että odotamme, koska emme ole vielä maaliviivalla. Meidän on edelleen käytävä tämän ratifiointiprosessin loppuvaiheet läpi ennen kuin voimme vastata institutionaalsiin kysymyksiin.

Meidän muiden tavoin te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olitte hyvin tyytyväinen. Ilonne on saattanut hieman himmetä sunnuntai-iltana, koska 382:een saamaanne ääneen kuului 55 ääntä sellaisen ryhmän jäseniltä, jonka tavoitteena on estää Lissabonin sopimuksen voimaantulo. Iloitessanne Lissabonista teidän on pidettävä mielessä, että teitä tukivat ihmiset, jotka halusivat täsmälleen päinvastaista kuin mitä te pyritte saavuttamaan. Ajatelkaa sitä, ja perustakaamme enemmistöenne tämän parlamentin EU:ta kannattavaan enemmistöön.

(Hälinää)

Kun puhumme tämän äänestyksen tuloksesta, arvoisa puhemies, kyse on kuitenkin jostakin aivan muusta. Kyse ei ole nyt pelattavista institutionaalisista peleistä. Kyse ei ole siitä, miten tämän parlamentin enemmistöt muodostuvat, vaan jostakin paljon perustavanlaatuisemmasta, ja se meidän on sanottava Tšekin tasavallan presidentille. Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa on yhteensä 500 miljoonaa asukasta. Kiinassa on 1,3 miljardia asukasta. Intiassa on 1,1 miljardia. Yhdessä nämä kaksi maata edustavat kolmannelle maailman väestöstä! Nämä maat istuvat nyt pöydän ympärillä G20-neuvotteluissa. Suurin G20-kokouksiin osallistunut EU:n jäsenvaltio edustaa vain 8,2 miljoonan ihmisen taloudellista voimaa.

Meille on avoinna kaksi vaihtoehtoa. Lissabonin kysymyksessä ei ole kyse – kuten presidentti Klaus on väittänyt – unionin tekemisestä vahvemmaksi jäsenvaltioita vastaan vaan jostakin täysin muusta. Siinä on kyse unionin tekemisestä vahvaksi maailmanlaajuisesti kumppaniksi yksittäisten jäsenvaltioiden vahvistamiseksi. Se on Lissabonin sopimuksen yksiselitteinen tavoite. Tällä sopimuksella päinvastoin palvelaan erityisesti EU:n pienten jäsenvaltioiden etuja. Maalla, jonka väkiluku on kymmenen miljoonaa – otetaan esimerkiksi teidän maanne, arvoisa puheenjohtaja Barroso – Brasiliaan verrattuna Portugalilla ei enää ole samaa asemaa kuin 1800-luvulla. On selvää, että 2000-luvulla Brasilia on vahvempi talous. Kaikkien eurooppalaisten valtioiden tavoin Portugalilla tarvitsee unionia, jotta voimme olla yhdessä vahvempia. Ilmastonmuutoksen, rahoituskriisin, maailmanlaajuisen tautientorjunnan osalta, maailman nälän torjunnan, rauhan turvaamisen, luonnonvarojen käytävän sodan estämisen osalta EU pystyy selviämään vain yhtenäisenä kokonaisuutena, ja se luhistuu, jos se hajoaa yksittäisiin osiin.

Siksi kysymys, joka meidän on esitettävä presidentti Klausille, on tämä: jos arvioidaan vastuuta, jonka hän ottamassa, onko mahdollista, että yksittäinen ihminen – joka tietysti käyttää perustuslaillista oikeutta, siitä en voi olla eri mieltä – voi ottaa yksin tämän vastuun harteilleen, kun kaikki muut hallitukset ja parlamentit, ja nyt myös Irlannin kansasta 67 prosenttia, joka on sanonut ”kyllä”, ovat eri mieltä?

Meidän on kysyttävä presidentti Klausilta kysymys. Onko hän täysin tietoinen siitä, että tämä manner on saavuttanut kriittisen käännekohdan, toisin sanoen nyt on aika tehdä päätös siitä, vahvistaako yhtenäisyys meitä vai heikentääkö yksin kulkeminen meitä kaikkia. Se on olennainen kysymys.

Joten kyllä, se oli hyvä päivä Euroopalle, ja päivä, jolloin tämä sopimus ratifioidaan lopullisesti, on vielä parempi päivä. Presidentti Klausin pitäisi hyväksyä historiallinen vastuunsa ja allekirjoittaa tämä sopimus.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, viime perjantaina otettiin todella historiallinen askel: 67 prosenttia äänistä. Kaikki Euroopan perustuslait voidaan muuttaa kahden kolmasosan enemmistöllä; mielestäni kahden kolmasosan enemmistöä tarvitaan myös Ruotsissa.

Meidän on kiitettävä Brian Cowenia. Kiitän myös erityisesti Pat Coxia, joka teki loistavaa työtä, ja kaikkia Lissabonin sopimusta kannattaneita irlantilaisia Euroopan parlamentin jäseniä, koska he tekivät valtavan kampanjan sopimuksen puolesta. Olen siis tyytyväinen. Syy siihen on se, että aloitimme koko tämän toimen Nizzan sopimuksen jälkimainingeissa, Laekenin julistuksella, ja se on vienyt kahdeksan vuotta – joten, arvoisa puhemies, lupaan olla aloittamatta koko tätä prosessia uudelleen.

Tämän irlantilaisten kyllä-äänien myötä kaikki EU:n kansalaiset ovat suoraan tai välillisesti kansanäänestyksessä tai parlamenttiensa kautta, sanoneet ”kyllä” Lissabonin sopimukselle. Se oli myös viesti euroepäilijöille, jotka sanoivat aina ”ei – kansa vastustaa EU:ta, EU:n toimielimiä”. Kuusikymmentäseitsemän prosenttia Irlannin kansasta: perjantaina näkemämme on selkeä viesti euroepäilijöille.

Meidän on pyydettävä kaikkia kantamaan oma vastuunsa, jotta Lissabonin sopimus voi tulla voimaan mahdollisimman pian. Nyt on aika saada tämä prosessi viimein päätökseen. Tämän Irlannin kyllä-äänien ansiosta tiedämme, että Lissabonin sopimus tulee voimaan; tiedämme sen, koska se oli viimeinen este. Emme kuitenkaan tiedä, milloin se tulee voimaan, ja mielestäni se on ongelma, josta meidän on tänä iltapäivänä keskusteltava. Mitä me teemme sillä välin?

Tiedämme, että meidän on odotettava, kunnes Tšekin tasavallan perustuslakituomioistuin on tehnyt päätöksensä. Kuten eilen sanoitte *Le Monde* -lehdessä, pahimmassa tapauksessa meidän on odotettava vielä muutama kuukausi, ja luulen, että kukaan tässä parlamentissa ei voi sietää sitä, että unioni on tulevina kuukausina rampa ankka. Voimme hyväksyä sen, että komissio käsittelee juoksevia asioita, koska lokakuun 31. päivän jälkeen sen pitäisi käsitellä juoksevia asioita. Tarvitsemme toimintaa ja tarvitsemme toimintaa pian. Siksi, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, kehotan teitä käynnistämään mahdollisimman pian komission nimittämistä koskevan menettelyn.

Kolme viikkoa sitten äänestimme komission puheenjohtajasta, ja silloin väitettiin, että nykyinen kriisi ei salli meidän lykkäävän päätöstämme. Se oli teidän väitteenne. Sama väite pätee siis nyt komission nimittämiseen. Ei ole tarpeen odottaa: uusi komissio on mahdollinen nykyisen sopimuksen nojalla, korkean edustajan nykyisen aseman nojalla ja sitten, kun Lissabonin sopimus ratifioidaan, voitte sujuvasti asettaa korkean edustajan virkaan toisen säännön nojalla ja neuvoston puheenjohtajan. Ei ole todella mitään syytä odottaa etenemistä komission osalta.

Tämä oli myös komission puheenjohtajan tavoite, jos ymmärsin oikein hänen puhuessaan muutama minuutti sitten. Pelkään, että kuulen teidän sanovan: ”Ei, minä odotan; minä odotan, koska haluan koko paketin, koko paketin, johon kuuluu neuvoston puheenjohtaja”. Sanon, että se ei ole ongelma: valmistelkaa koko pakettinne. Valmistelkaa se nyt, ja neuvoston puheenjohtajaa koskeva päätös voi olla yhtä poliittinen kuin päätös, jonka teitte ensimmäisen kerran puheenjohtaja Barrosen osalta. Esittelitte hänet ehdokkaana poliittisen päätöksen, ei virallisen päätöksen nojalla, koska pyysimme virallistamaan sen jälkeenpäin. Voitte tehdä aivan samoin neuvoston puheenjohtajan kanssa, ja sitten, kun sopimus ratifioidaan, voitte virallistaa koko paketin. Sitten voitte muuttaa korkean edustajan asemaa: hänestä tulee komission varapuheenjohtaja. Samalla voidaan panna täytäntöön nyt tekemämme päätös neuvoston puheenjohtajasta; te voitte sitten virallistaa sen.

Tämä on paras tapa, paras painostus, jonka voitte kohdistaa niihin maihin, joiden on vielä allekirjoitettava: virallistakaa se, koska ne tietävät, että haluamme edetä. Ja silti meidän on vielä odotettava monia viikkoja ja kuukausia. Joka tapauksessa olette sanonut, että aikaa ei ole hukattavaksi. Olen kanssanne samaa mieltä: tässä nykyisessä talous- ja rahoituskriisissä ei ole aikaa hukattavaksi.

Pankaa komissio nyt kokoon, mahdollisimman nopeasti. Vakuuttakaa kolleganne neuvostossa ja tehkää päätöksenne korkeasta edustajasta nykyisen sopimuksen perusteella. Valitkaa yksi ehdokkaista – olen nähnyt, että ehdokkaita on riittävästi – neuvoston puheenjohtajaksi ja edetkää siten.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni meidän on otettava opiksemme siitä, mitä Irlannissa tapahtui.

Kuten Guy Verhofstadt sanoi, Irlannissa 67 prosenttia äänesti puolesta, ja se on suuri enemmistö, koska todellisuus sai heidät näkemään kirkkaasti. Ensinnäkin kriisin todellisuus, jossa he mielestään tarvitsivat EU:ta. He tunsivat kuitenkin myös, että tässä äänestyksessä oli itse asiassa kyse siitä – kuten Joseph Daul aivan oikein sanoi – että joko he äänestävät kyllä tai he aloittavat vetäytymisprosessin. On ymmärrettävä, että EU:ssa kansanäänestykset ovat järkeviä vain, jos niillä on seurauksia. Jos se on peli tai oikku, voi sanoa ei, mutta se on tavanomaista toimintaa. Reagoidaan siis mielialasta riippuen.

Mielestäni keskustelun EU:sta on jatkuttava. Meidän on saatava aikaan eurooppalainen kansanäänestys, jossa kaikki eurooppalaiset äänestävät määräenemmistön nojalla, ja niiden, jotka sanovat ei, on sanottava, noudattavatko he äänestyksen tulosta ja pysyvät mukana, vai lähtevätkö he pois. Jos englantilaiset uskovat, että tämä huomautus on suunnattu heille, he eivät ole väärässä, koska meidän on kerta kaikkiaan lopetettava sellainen EU, joka voi olla kiristyksen uhri. Demokraattinen tila ei voi elää kiristyksen kanssa, ja jos emme onnistu ratkaisemaan tätä ongelmaa, uskon, että Euroopan demokraattinen tila ei toimi.

Toinen asia, joka meidän on selkeästi ymmärrettävä, on tilanne, jossa nyt olemme. Guy Verhofstadt sanoi muutaman asian tästä aiheesta, mutta se, mikä minua eniten pelottaa, on se, että, puheenjohtaja Barroson puolesta, on käyty julkista keskustelua. Emme voittaneet vaan hävisimme, se on elämää, mutta julkisesti todella keskusteltiin. Sitten tapahtui vastakkainasettelua, ja enemmistö voitti.

Arvoisa Martin Schulz, teidän ei aina pitäisi syyttää muita. Jos kaikki sosialistit olisivat äänestäneet meidän kanssamme puheenjohtaja Barrosoa vastaan, enemmistöä ei olisi ollut. Tämä on sanottava myös; te ette vain voi sanoa yhtä ja toista. Se on elämää, niin se on. Kyllä, se on totta, Martin, te pidätte toisten syyttämisestä, mutta aina joskus sosialidemokraattien pitäisi kantaa vastuu tappioistaan, muuten emme koskaan voita.

Haluaisin sanoa nyt jotakin prosesseista, ja tässä olen eri mieltä kanssanne, arvoisa ministeri Reinfeldt. Saamme Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan. En halua, että se on vallankumous. Yhtäkkiä, viime minuutilla, ehdotatte jotakuta ja viikon sisällä tehdään päätös. Mielestäni EU:lla on oikeus julkiseen keskusteluun, mielestäni kaikilla valtioilla pitäisi olla oikeus antaa lausuntonsa ehdotuksistanne. Olkoon presidentti sitten Tony Blair, Jan Peter Balkenende, Jean-Claude Juncker tai Guy Verhofstadt, mielestäni meillä on oikeus julkiseen keskusteluun. Hallitusten ei pitäisi päättää Euroopan presidentistä suljettujen ovien takana viime minuutilla.

Syy siihen, miksi sanon tämän, on se, että kaikki tietävät, että nyt julkinen mielipide ei kannata Tony Blairia. Kaikki tietävät, että on epäreilua, että Jean-Claude Junckerilla ei ole mahdollisuuksia vain siksi, että liittokansleri Merkel ja presidentti Sarkozy vastustavat häntä. Tämä ei ole julkista demokraattista keskustelua. Kaikki on pantava pöydälle, ja sitten te päätätte. Sama koskee korkeaa edustajaa. Pankaa ehdotuksenne pöydälle.

Minulla on teille sanottavana yksi asia. Puheenjohtaja Barroso ja Guy Verhofstadt ovat tässä asiassa oikeassa. Saitte meidät valitsemaan puheenjohtaja Barroson sanomalla, että se oli kiireellistä, ja nyt teillä tulee olemaan komissio, joka on rampa ankka ja joka vain jatkaa, kunnes päätös voidaan tehdä. Se kaikki riippuu tsekeistä.

On kuitenkin myös toinen huolenaihe. Ehdotimme koko komission, myös puheenjohtaja Barroson toimikauden jatkamista, juuri siksi, että se voisi käydä Kööpenhaminaa koskevia neuvotteluja täysiaikaisesti. Minusta on mahdotonta hyväksyä sitä, että komissiota koskevaa menettelyä ei käynnistetty heti panemalla nimet pöydälle. Guy Verhofstadt teki hyvän ehdotuksen: jos tšekit eivät ilmoita kantaansa, sitten tsekeillä ei ole komission jäsentä, koska Nizzan sopimuksen nojalla komission jäsenten määrää on vähennettävä. Jos tšekit ilmoittavat kantansa ennen loppua, asiat hoidetaan Lissabonin sopimuksen puitteissa, ja heillä on oma komission jäsen. Kaikki on pantava pöydälle.

Lopuksi haluaisin vain sanoa yhden asian. Meidän pitäisi jatkaa keskustelua Lissabonin sopimuksen jälkeen. Tarina ei pääty Lissabonin sopimukseen. Euroopan perustuslaillistaminen ei saa päättyä Lissabonin sopimukseen. Jos meillä ei ole rohkeutta jatkaa tätä keskustelua, kun Lissabonin sopimus on voimassa, jätämme mielestäni käyttämättä merkittävän tilaisuuden historiassa, Euroopan tilaisuuden.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, käytin suurimman osan varhaisista poliittisista vuosistani taisteluun Daniel Cohn-Benditin kaltaisia vaarallisia yksilöitä vastaan. Olin todellakin sangen järkyttynyt hetki sitten, kun itse asiassa olin samaa mieltä muutamasta häneen puheensa osasta, ja minut pelasti vain se, että pystyin jälleen vastustamaan häntä täydellisesti hänen loppuhuomionsa osalta. Haluan olla sangen johdonmukainen kannastani, puhuessani Euroopan parlamentin Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien johtajana Niille meistä, jotka tukevat periaatetta, jonka mukaan

kansallisvaltiot liittyvät yhteen tehdäkseen vapaasti yhteistyötä Euroopassa, Lissabonin sopimuksen edistymisen ei ehkä pitäisi olla tänään mikään juhlan aihe.

Unionimme murhenäytelmä on se, että liian monen ihmisen mielestä siitä on tullut elitistinen hanke ja että se tyrkyttää aatemaailmaansa Eurostatin tietojen mukaan koko ajan epäilevämille kansalaisille. Hävisitte yhden kansanäänestyksen, joten järjestitte uuden saadaksenne haluamanne tuloksen. Jos käsite ”perustuslaki” osoittautuu epäsuositukseksi ja mahdottomaksi hyväksyä, sille annetaan uusi kääre, jotta aiemmat hylkäykset voidaan jättää huomiotta. Jos näyttää, että luvattua kansanäänestystä ei voida voittaa, se perutaan, ilman häpeää tai nolostumista. Yhdistyneessä kuningaskunnassa kaikki poliittiset puolueet, nykyinen hallitus mukaan luettuna, lupasivat Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille, että heitä kuultaisiin Euroopan tulevaisuudesta. Sosialistit ja liberaalit peruivat lupauksensa. Tällaisilla poliittisilla tempuilla taataan lyhyen aikavälin edut, mutta meidän olisi pidettävä valitettavana sitä, että Euroopan kansalaisten luottamusta politiikkoihinsa tuskin parannetaan moisilla kyynisillä liikkeillä.

Me ECR-ryhmässä haluamme, että EU rakennetaan sen kansallisvaltioiden toimielinten tarjoaman demokraattisen oikeutuksen ja kansan tuen lujalle perustalle. Mutta Lissabonin sopimus on meidän mielestämme edelleen askel väärään suuntaan. Avaamalla oven ylikansalliselle ulko- ja turvallisuuspolitiikalle, antamalla enemmän valtaa EU:n toimielimille ja poistamalla kansalliset veto-oikeudet valtioillemme olennaisilla politiikanaloilla sopimuksella otetaan järkyttävä askel kohti monien pelkäämää supervaltiota. Euroopan kansat eivät halua unionia, jossa keskittyminen on koko ajan tiiviimpää, unionia, joka lisää valtuuksiaan jäsenvaltioidensa kustannuksella, unionia, joka on kaukana heidän päivittäisistä huolistaan. He haluavat kuitenkin moninaisuuden EU:n, EU:n, jossa eri kulttuurit ja elämäntavat yhdistyvät, jossa voidaan saada aikaan lisäarvoa. He haluavat uudistuneen unionin, vastuullisemman, avoimemman, demokraattisemman unionin, joka antaa hyvän vastineen rahoille niillä aloilla, joilla se on siirtänyt vastuuta, EU:n, joka on lähempänä ihmisiä ja tärkeämpi heille.

Lissabonin sopimus on siksi menetetty tilaisuus. Olin mukana konventissa suuresti kannattamani Laekenin julistuksen jälkeen, konventissa, joka laati alkuperäisen perustuslakitekstin. Tunnen yksityiskohdat hyvin, sekä hyvät että huonot kohdat. Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit ovat olleet johdonmukaisia. Mielestäni sopimuksella ei tällaisenaan edistetä asioita ihmisten etujen mukaisesti. Ja me ECR-ryhmässä jatkamme taistelua Euroopan unionia koskevan näkemyksemme puolesta, näkemyksemme, joka on Euroopan kansojen toiveiden ja pyrkimysten mukainen. Puolustamme edelleen Euroopan unionia, joka sopii tulevaisuuteen, ei menneisyyteen, ja Euroopan unionia, joka perustuu vakaasti sen kansojen tukeen eikä vain jonkin eliittiryhmän painopistealoihin. Meidän kaikkien pitäisi miettiä sitä.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ryhmäni on aina kannattanut pakollisia kansanäänestyksiä uudistussopimuksesta koko EU:ssa. Irlannin äänestäjät olivat ainoita, joilla oli mahdollisuus tehdä päätöksensä suoraan puolitoista vuotta sitten. Jos haluamme ihmisten päättävän, sitten meidän on hyväksyttävä tulos, vaikka emme pidä siitä.

Irlannin hallitus ei toiminut demokratian periaatteiden mukaisesti vaan järjesti toisen kansanäänestyksen, osaksi muiden jäsenvaltioiden harjoittaman painostuksen takia. Nyt heillä on tulos, jonka he halusivat. Me vasemmistossa noudatamme demokratian periaatetta, mutta olemme edelleen huolissamme EU:n poliittisesta suuntauksesta. Ei-änten määrä Irlannissa osoittaa, että emme ole ainoita, jotka ovat siitä huolissaan.

Kritiikkimme kolme tärkeintä kohtaa ovat ensiksi se, että rahoitusmarkkinoiden vapauttamista, verokilpailua, rahoituspolitiikan irrottamista talouspolitiikasta ja hyvinvointivaltion purkamista koskevalla aiemmalla politiikalla edistettiin talous- ja rahoituskriisiä. Siten tämä politiikka on johtanut köyhyyden ja epätasa-arvon lisääntymiseen EU:ssa. Aiejulistusten lisäksi tähän mennessä on tapahtunut vain hyvin vähän rahoitusmarkkinoiden sääntelyn osalta. Päinvastoin, kun työttömyysluvut kasvavat, suuret pankit odottavat jälleen suuria voittoja. Lissabonin sopimuksella jatketaan tätä markkinatalouspolitiikkaa ja vapaata kilpailua. Tämä on sellaista, mitä emme voi sietää.

Sen sijaan kehotamme ottamaan käyttöön perustavanlaatuisesti erilaisen lähestymistavan yhteiskunnallisten haasteiden käsittelemiseen. Tavoitteemme on esitellä sosiaalisen kehityksen lauseke ja koko EU:ssa sovellettavat vähimmäispalkat – sama palkka samasta työstä samassa paikassa. Meidän on torjuttava palkkojen laskemista.

Kritiikkimme toinen kohta on se, että jäsenvaltioille suunnattu kehoitus niiden sotilaallisten valmiuksien asteittaisesta parantamisesta ei ole sopusoinnussa vasemmiston tavoitteiden kanssa, kuten ei ole myöskään Euroopan varusteluviraston juurruttaminen ensisijaiseen EU:n lainsäädäntöön. Emme tue maailmanlaajuisia sotilastehtäviä omien etujemme puolustamiseksi. Emme halua tällaista sopimusta; haluamme sopimuksen aseiden riisunnasta emmekä varustelusta. On ristiriitaista, että tämän takia meihin viitataan EU:n vastustajina.

Kaikki, jotka EU:ssa kannattavat varustelua, luokitellaan EU:n ystäviksi, mutta kaikki, jotka kannattavat aseidenriisuntaa, luokitellaan EU:n vihollisiksi. Se on poliittisesti järjetöntä!

Irlannissa on siis järjestetty kansanäänestys, ja vaikka tulos ei ollutkaan aivan sitä, mitä olisimme halunneet, me vasemmistossa teemme edelleen työtä saadaksemme aikaan suuremman demokratian EU:ssa.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, no, kaikki on todella hirvittävän yksinkertaista, eikö vain? Irlannissa äänestettiin kerran sopimusta vastaan ja kerran sopimuksen puolesta, joten jos olemme yhtään urheilumielisiä, meidän pitäisi äänestää tästä periaatteella paras kolmesta, mutta erona on se, että voisimme tehdä kolmannelle kansanäänestyksestä vapaan ja oikeudenmukaisen kansanäänestyksen. Koska se, mitä Irlannissa tapahtui, ei taatusti ollut sitä! Itse asiassa toivon, että olette kaikki hyvin ylpeitä itsestänne, koska se, mitä olette tehneet, on sitä, että olette napanneet kentän pienimmän pojan, vieneet hänet nurkkaan ja potkineet häntä kunnolla. Tämä on kiusaajien voitto, se on suuren rahan voitto ja byrokraattien voitto. Koko juttu oli pelkkä irvikuva!

(Hälinää)

Oi, te siis kunnioitatte tätä äänestystulosta, eikö vain? Te ette kunnioittaneet edellistä äänestystulosta, eikö vain? Euroopan komissio käytti miljoonia puntia veronmaksajien rahaa – no, puntia tai euroja, sillä ei ole väliä, vaikka meidän tapauksessamme sillä on väliä, sillä meillä on edelleen punta, luoja kiitos! – käytti miljoonia. Suhde kyllä-puolen rahantuhlauksessa ei-puoleen nähden oli kutakuinkin välillä 10:1 ja 20:1. Irlannin kansanäänestyskomitea ei tehnyt työtään, ei kertonut Irlannin kansalle, että luonnollisesti Lissabonin sopimuksella on perusteellisia vaikutuksia Irlannin perustuslakiin, ja ehkäpä kaikkein pahimpana, Irlannin yleisradiokomitea muutti sääntöjä, joten kyllä- ja ei-puolilla ei ollut yhdenvertaista kattavuutta. Koko homma oli häväistys. Mutta se, mistä he kampanjoivat, mistä te kaikki kampanjoitte, oli ”äänestäkää kyllä työpaikoille”. Siitä siinä oli kyse. Siispä, suoraan uutisista, ihmiset: Aer lingus on irtisanonut tänään ihmisiä, ja Intel, joka sijoitti 400 000 euroa kyllä-kampanjaan, on irtisanonut tänään 300 ihmistä. Lauantain jälkeen on kadonnut 1 550 työpaikkaa; ainoat työpaikat, joita kyllä-äänellä suojeltiin, olivat poliittisen luokan työpaikat.

Epäilen, että kaikki on ohi. Epäilen, että Irlannin itsenäisyyden aika on hyvin lyhyt jakso sen historiassa. En usko, että presidentti Klaus pystyy pitämään pintaansa, toivon, että hän pystyy, hän on hieno ja rohkea mies. Mutta näyttää siltä, että byrokraatia on saanut voiton kansallisesta demokratiasta. Historiallisesti sanottuna, mielestäni Britannia on nyt hyvin yksin, ehkä niin kuin se oli vuonna 1940, mutta...

(Erilaisia reaktioita)

... keskustellaan kunnolla, täällä keskustellaan kunnolla. Mitä hyötyä on siitä, että pääministeri on konservatiivi, jos Tony Blairista tulee yliherro? Mitä hyötyä on ulkoasiainministeristä, jos EU:lla on ulkoasiainministeri, jolla on oma ulkosuhdehallinto? Mitä hyötyä on mistään siitä? Minun mielestäni tästä Irlannin kansanäänestyksestä alkaa todellinen keskustelu. Enää ei teeskennellä: jos haluaa kansallista demokratiaa, ei voi jäädä tämän Euroopan unionin jäseneksi, ja me kampanjoimme sen puolesta, että Yhdistynyt kuningaskunta lähtee ja tekee sen mahdollisimman pian.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kysyin eilen komission varapuheenjohtajalta Wallströmilä, oliko Lissabonin sopimus pääosiltaan sama kuin perustuslaillinen sopimus, jonka se korvasi. Hän sanoi, että muutokset olivat Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen vaatimuksia ja että niissä oli kyse nimistä ja symboleista. Hän ei käyttänyt sanaa ”vain”, mutta hän olisi helposti voinut tehdä niin.

Ranskan ja Alankomaiden äänestäjät olivat jo hylänneet perustuslakisopimuksen, ja Yhdistyneen kuningaskunnan oli määrä järjestää oma kansanäänestyksensä. Sen tulos olisi ehdottomasti ollut hylkääminen. On selvää, että perustuslakisopimuksen korvaaminen EU:n uudistusopimuksella toteutettiin Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimuksesta, jotta se voisi perua lupauksensa kansanäänestyksen järjestämisestä.

Asiasisältö pysyisi samana, mutta nimet ja symbolit vaihdettaisiin osana perusteellisen epärehellistä väitettä, että sopimukset ovat erilaisia ja että kansanäänestys ei olisi tarpeen. Miten kukaan uskaltaa kutsua tätä tempuilua ja epärehellisyyttä minkäänlaiseksi demokratiaksi?

Fredrik Reinfeldt, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluaisin kiittää ryhmien johtajia heidän huomioistaan. Huomaan, että monet heistä haluavat nähdä tässä prosessissa jonkinlaista kiirettä, ja voin ymmärtää sen.

Mielestäni meidän pitäisi tehdä selväksi, että olemme menossa enemmän tai vähemmän tuntemattomalle alueelle. Jos tarkastellaan oikeudellista perustaa, itse asiassa odotettiin, että Lissabonin sopimuksen olisi

pitänyt olla jo voimassa tämän vuoden tammikuun 1. päivästä alkaen. Yritämme nyt toimia joustavasti uudessa tilanteessa, joka johtuu tilanteesta Irlannissa, mutta myös muissa maissa.

Ruotsalaisissa keskusteluissa on usein totta, että kun esitetään asia, viitataan demokratiaan. Se on hyvä. Sen yritän myös saada aikaan täällä. Jos uuden sopimuksen on määrä tulla voimaan, on hyvin selvää, että 27 jäsenvaltion on ratifioitava se. Sen me tarvitsemme ja siksi olen niin tarkka sanoessani, että olemme nyt numerossa 24. Kolme maata on vielä jäljellä, ja pisimpään odotetaan luultavasti Tšekin tasavaltaa.

Kun 27. maa on ratifioinut, siirrymme eteenpäin. Irlanti ei ole ratifioinut. Siellä tarvitaan parlamentin ratifiointia ennen kuin prosessi on saatettu loppuun. Saatatte sanoa, että tämä on helppoa, mutta on oltava perusteellinen, joten koskaan ei voi tietää. Kun meillä on kaikki 27, sitten paketti on selkeä ja voimme siirtyä Lissabonin sopimukseen.

Niin tehdessä on myös hyvin tärkeää sanoa, että kaikki perustamissopimukset, joista olemme puhuneet, ovat toteutuneet eri näkemyksiä tasapainottamalla, ja on melko selvää, että minun ja muiden täällä läsnä olevien on noudatettava näitä perustamissopimuksia. Usein käy niin, että tehdään jotakin muuta, joka ei ole perustamissopimusten mukaista. Tämän yritämme saada nyt aikaan puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla.

Siksi kerron teille, että yritämme toimia nopeasti tilanteessa, joka tällä hetkellä on itse asiassa perustuslakituomioistuimen käsissä Prahassa, Tšekin tasavallassa. Kun he antavat päätöksensä siitä, aikovatko he käsitellä tätä valitusta vai eivät, silloin puheenjohtajavaltio Ruotsi ilmoittaa seuraavan toimensa tässä prosessissa. Se on toimivaa demokratiaa, koska noudatamme tarkasti perustamissopimuksia sekä näiden eri maiden reaktioita.

Viestini teille on se, että tämän selkeän enemmistön myötä meidän on saatava Lissabonin sopimus voimaan mahdollisimman pian, koska uskomme, että siten saamme paremmin toimivan EU:n, mutta aion tehdä tämän perusteellisesti. Noudatan perustamissopimuksia ja kunnioitan myös sitä, että kaikkien 27 jäsenvaltion on ratifioitava ennen kuin voimme tehdä kyseisen liikkeen.

Paljon kiitoksia huomioistanne ja kiitos tuestanne.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän vain joitakin huomioita ryhmien johtajien esittämistä huomioista, ja kiitän heitä kaikkia heidän puheenvuoroistaan. Nämä institutionaaliset siirtymäkysymykset kahden sopimuksen välillä ovat hyvin vaikeita oikeudellisesta ja poliittisesta näkökulmasta, ja ne vaativat kaikilta toimielimiltä viisautta. Haluaisimme tietysti, että uusi perustamissopimus hyväksytään mahdollisimman pian. Enemmistö tämän parlamentin jäsenistä haluaa sitä, kaikki hallitukset haluavat sitä, ja komissio haluaa sitä ehdottomasti.

Kysymys on siitä, kuten pääministeri juuri huomautti, että perustamissopimusta ei hyväksytty ennen tämän komission toimikauden loppua. Komission toimikausi kestää tämän kuukauden loppuun, joten väistämättä tulee aika, jolloin komissio on "toimituskomissio". Siksi parlamentti teki mielestäni jokin aika sitten oikean päätöksen tehdessään jo päätöksen komission puheenjohtajasta, koska siten komission puheenjohtaja saa valtuudet, poliittiset valtuudet, edustaa komissiota hyvin tärkeiden kansainvälisten velvoitteiden osalta. Se oli viisas päätös Euroopan parlamentilta.

Nyt on tärkeää katsoa, miten tätä siirtymäkautta käsitellään. Olemme tänään keskustelleet komissiossa, ja mielipiteemme kollegiossa on, että meidän pitäisi mahdollisuuksien mukaan muodostaa uusi komissio Lissabonin sopimuksen nojalla. Se on mielipiteemme, koska tämä on perustamissopimus, jonka haluamme, tämä on perustamissopimus, jolla te, parlamentti, saatte enemmän oikeuksia itse komission muodostamisessa. Esimerkiksi korkeasta edustajasta tulee komission varapuheenjohtaja, joten te äänestätte korkeasta edustajasta. Niin ei käy, jos käytämme Nizzan sopimusta, joten me katsomme, että meidän pitäisi mahdollisuuksien mukaan muodostaa uusi komissio Lissabonin sopimuksen nojalla. Mutta siinä on, tietysti, kyse viisaudesta sekä ajoituksesta. Aiemmin olemme, nimittäin ensimmäisessä komissiossa, johon minä osallistuin, aloittaneet myös edellisen komission toimikauden pidentämisellä kolmeksi viikoksi.

Joten kysymys on seuraava: miten kauan se kestää? Ja siksi minä totesin hyvin nopeasti – ja pääministeri Reinfeldt tietää, mitä ajattelen – että on yksi asia odottaa joitakin viikkoja ja toinen asia odottaa ties mihin asti. Siinä on kyse tuomiosta, poliittisesta tuomiosta, ja toivon, että Eurooppa-neuvosto tekee oikeat päätökset, jotka perustuvat tšekkiläisiltä kumppaneiltamme saamiimme tietoihin. Se on kysymys, josta on päätettävä Eurooppa-neuvostossa tämän kuun lopussa.

Emme tietenkään halua – luulen, ettei se ole kenenkään etujen mukaista – komissiota, jolla ei ole täysimääräisiä oikeudellisia valtuuksia. Se ei ole komission etujen mukaista, ja olen myös varma, että se ei ole Euroopan

parlamentin etujen mukaista. Siksi olen sanonut olevani valmis: Olen valmis aloittamaan uuden komission muodostamisen heti, kun oikeudelliset asiat ovat selkeitä ja Eurooppa-neuvosto aloittaa prosessin. Sitä varten neuvoston on tehtävä joitakin päätöksiä. Eurooppa-neuvoston on ehdotettava korkeaa edustajaa, koska Lissabonin sopimuksen mukaan komission puheenjohtajan on hyväksyttävä korkea edustaja komission varapuheenjohtajaksi.

Joidenkin huomioiden osalta haluan korostaa tiettyjä asioita ja lohduttaa joitakin parlamentin jäseniä. Jotkut teistä sanoivat, että saamme "EU:n presidentin". Olen pahoillani: "EU:n presidenttiä" ei tule. Jos meillä on Lissabonin sopimus, saamme Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan: se on eri asia. Parlamentissa on puhemies, komissiossa on puheenjohtaja ja Eurooppa-neuvosto saa puheenjohtajan. Tämän kohdan korostaminen on tärkeää, koska joskus esiintyy mielestäni ajatuksia tietyistä *institutionaalisista sortotoimista*, enkä hyväksy, eikä Euroopan komissio hyväksy, ajatusta siitä, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja on EU:n presidentti, koska sitä ei ole perustamissopimuksissa.

(Suosionosoituksia)

Sitä ei ole perustamissopimuksissa, ja meidän on kunnioitettava perustamissopimuksia. Meidän on kunnioitettava toimielimiä. Euroopan parlamentilla on puhemies, komissiolla on puheenjohtaja. Jos meillä on Lissabonin sopimus, saamme Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan:

On hyvin tärkeää ymmärtää, että kaikki päätöksemme on tehtävä nykyisten perustamissopimusten puitteissa. Siksi katson nyt, että heti, kun tšekit tarkistavat tilanteensa, meidän pitäisi edetä. Siksi meidän pitäisi mielestäni käsitellä aiemmin mainitsemiani kohtia, kansalaisaloitteesta ulkosuhdehallintoon, siinä kaikkien kolmen toimielimen yhteistyön hengessä, jotta silloin, kun päätökset on tehty virallisesti, voimme panna täytäntöön päättäväisesti kaiken, minkä Lissabonin sopimus sisältää, ja uskon, että se tarkoittaa unionillemme enemmän vastuullisuutta, enemmän demokratiaa ja enemmän tehokkuutta.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensimmäisenä tässä keskustelussa puheenvuoron käyttävänä irlantilaisena henkilönä kiittää kollegoitani heidän ystävällisistään huomioistaan Irlannin äänestäjistä. Panen myös merkille ihmiset, joita on täällä tähän mennessä kiitetty. Haluaisin huomauttaa, että kahta ihmistä, joilla oli vankka osa tässä kyllä-äänten kampanjassa ja jotka asettivat maansa edun oman puolueensa poliittisten etujen edelle – Irlannin parlamentin jäsentä Enda Kennyä, Fine Gaelin johtajaa ja Irlannin parlamentin jäsentä Eamon Gilmemroa, työväenpuolueen johtajaa – ei ole kiitetty. He tekivät pyyteetöntä työtä enemmän kuin kukaan muu varmistaakseen tämän kampanjan toteutumisen, ja haluan, että se huomioidaan täällä tänään.

Lissabonin sopimusta koskevat prosessi Irlannissa osoittaa, että kun ponnistelemme saadaksemme ihmiset liittymään meihin, he ovat valmiita vastaamaan johtajuuteen. EU:n hanke on edelleen eurooppalaisten ja muualla asuvien ihmisten paras toivo rauhallisesta ja vauraasta tulevaisuudesta. Emme voi olettaa ihmisten arvioivan sen etuja. Meidän on oltava mahdollisimman avoimia ja kattavia selittäessämme näitä etuja heille. Laajentuminen ei ole heikentänyt hanketta. Pikemminkin pystymme sen avulla antamaan muiden jakaa sen edut. Moninaisuudessa on todellakin yhtenäisyyttä.

Jotkut ihmiset Irlannissa olivat epävarmoja sopimuksen sisällöstä, toiset olivat huolissaan siitä, että jäsenvaltiossa on pakko sallia abortti, puolueettomuudesta, komission jäsenen menettämisestä ja mahdollisuudesta, että maa ei enää pysty määräämään omasta välittömiä veroja koskevasta politiikastaan. Irlannin parlamentti määritteli erityiskomitean avulla ihmisten huolenaiheet ensimmäisen kansanäänestyksen jälkeen, ja hallitus sai näistä asioista takuut kumppaneiltamme ja, mikä on erittäin tärkeää, muutoksen komission tulevaan kokoonpanoon.

Se oli toimivaa demokratiaa joka tasolla. Syy siihen, miksi Irlannin parlamentilla oli oikeus ja velvollisuus tehdä se, minkä se teki, oli se, että Irlannin itsenäiset ihmiset antoivat heille tuon oikeuden ja velvollisuuden. Korkeasta äänestysvilkkaudesta ja kyllä-äänten valtavasta määrästä käy selväksi, että kansan demokraattinen tahto täyttyi.

Arvoisa puheenjohtaja, tuen sitä, mitä sanoitte joidenkin ihmistemme huolenaiheista. Haluaisin nyt ottaa esiin yhden asian, joka mielestäni on otettava esiin. Jotkut ihmiset Irlannissa ja muualla uskovat, että EU:sta on tulossa ankara paikka erityisesti kristinuskolle ja yleisesti uskonnolle. Minun on sanottava, että olen henkilökohtaisesti saanut täällä osakseni epäkunnioittavaa suhtautumista ihmisiltä, jotka pitävät itseään oikeudenmukaisesti ajattelevina ja liberaaleina, mutta jotka ovat kaikkea muuta kuin sitä, kun on yritettävä nähdä asiat sellaisen henkilön kannalta, jolla on uskonnollinen vakaumus. Kunnioitan niitä, joilla ei ole uskonnollista vakaumusta, mutta odotan heiltä täyttä vastavuoroisuutta siinä suhteessa. Siitä koko EU:n

hankkeessa on kyse. Toistan: moninaisuudessaan yhtenäinen. Toinen Irlannin kansanäänestys osoittaa, mitä voidaan saavuttaa, kun olemme todella osallistavia. Sanon nämä sanat täällä niitä varten, joilla on korvat kuuntelemista varten, sekä jälkipolvia varten.

Edetkäämme nyt täydelliseen ratifiointiin ja lunastakaamme sitten Lissabonin sopimuksen sisältämät lupaukset suuremmasta demokratiasta ja avoimuudesta, yhtenäisestä asemasta maailmassa ja soveltakaamme niitä samoja sisäisesti soveltaviamme suvaitsevia ja kattavia periaatteita toimissamme maailman muiden alueiden kanssa, erityisesti köyhimpien osien kanssa.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kun viimeksi keskustelimme tästä asiasta, ennustin, että Irlannin äänestäjät torjuisivat Gerry Adamsista, Nigel Faragesta ja Joe Higginsistä koostuvan poliittisen sirkuksen. Olen iloinen voidessani sanoa, että nimitin sitä asianmukaisesti.

Nigel Faragen mahtipontisuus, se on sanottava, kasvatti tosiaankin Irlannin kansan hilpeyttä jonkin aikaa, mutta tietysti hänen halveksuntansa Irlannin demokratiaa kohtaan tihkuu täällä tänään hänen kehonsa joka huokosesta. Hänen tempunsa yrittää saada Irlannin äänestäjät saamaan Yhdistynyt kuningaskunta lähtemään EU:sta osoitti mielestäni, miten huonosti hän on oivaltanut Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin yhteisen historian.

Mikä vielä tärkeämpää, Irlannin äänestäjät ilmoittivat valtavalla enemmistöllä, että tulevaisuutemme on EU:ssa, että EU on hyväksi Irlannille ja että Irlanti voi edistää myönteisesti unionin kehitystä. Olen toiveikas sen suhteen, että kaikki jäsenvaltiot saavat sopimuksen ratifioiduksi lyhyessä ajassa ja että toimielimiin ja demokratiaan ja yhteiskuntaan liittyvät uudistukset voidaan panna täytäntöön viivytyksettä. Maailman tarvitsee tehokkaampaa unionia sen varmistamiseksi, että voimme pyrkiä päättäväisesti kestävä kehityksen tavoitteisiin – talouden, ympäristön ja yhteiskunnan osalta.

Haluan tehdä selväksi teille, arvoisa puheenjohtaja Barroso, ja teille, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että eurooppalaiset vaativat unionilta toimintaa. Heitä ei enää tarvitse suostutella siihen, että tarvitsemme sekä maailmanlaajuisia että kotimaisia ratkaisuja kohtaamiimme ongelmiin. Se, mitä he haluavat nähdä, on se, että aletaan todella toimia näiden kriisien käsittelemiseksi. He haluavat konkreettista toimintaa, eivät retoriikkaa.

Toivon todella, että saamme komission, joka on tehokas, joka pystyy ja kykenee, erityisesti, ravistamaan pois kuolleen talousideologian, joka on saanut meidät Euroopassa, ja todellakin muualla maailmassa, katastrofin partaalle. Meidän on toteutettava tavoite, jonka olemme esittäneet Lissabonin sopimuksessa: sosiaalinen markkinatalous, joka tuo työpaikkoja, joka tuo vaurautta ja joka tuo kohtuullisen elintason kaikille kansoilemme.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, viime viikolla Irlannin kansa antoi 619 000 äänen voitolla valtavan luottamuslauseen Euroopan unionin hankkeelle. Haluaisin kiittää niitä EU:n 26 muuta hallitusta ja tämän parlamentin poliittisia ryhmiä, jotka tekivät 15:n viime kuukauden aikana hyvin tiiviisti työtä Irlannin hallituksen kanssa, jotta Irlannin kansan Lissabonin sopimuksesta ilmaisemia huolia voitaisiin käsitellä kattavasti.

Tämä oli voitto Irlannin kansalle, ei välttämättä hallitukselle tai poliittisille puolueille. Irlannin kansa sanoi valtavalla enemmistöllä, että Irlannin paikka on Euroopan unionin ytimessä.

(GA) Sopimusta kannattaneet poliittiset puolueet työskentelivät tällä kertaa enemmän yhdessä kuin edellisen kansanäänestyksen aikana.

Kansalaisjärjestöillä, kuten *Ireland for Europe*- ja *We Belong* -järjestöillä, oli keskeinen asema osoitettaessa kansalaisille, että muutkin kuin poliittinen järjestelmä halusivat Irlannin kansan äänestävän kyllä kansanäänestyksessä. Maatalousalan ryhmät kannattivat lujasti sopimusta, ja ne olivat kampanjassa aktiivisia.

Se on suurin muutos edellisestä kansanäänestyksestä, ja se oli selkeästi nähtävissä.

(EN) Irlannille annetuilla oikeudellisesti sitovilla takuilla verotusta, puolueettomuutta ja yhteiskunnallis-eettisiä kysymyksiä koskevilla politiikanaloilla vastattiin Irlannin kansan tärkeimpiin huolenaiheisiin. Toivon, että sopimus ratifioidaan nyt pian, ja olen iloinen, että kuulin, arvoisa puhemies, teiltä uutisia maastanne.

Mutta minun on sanottava, että UKIP-puolueen Nigel Faragen täällä tänä iltapäivänä tekemät huomautukset olivat loukkaavia Irlannin kansaa kohtaan, emmekä hyväksy sitä. Irlantilaiset ovat älykkäitä ja tarkkanäköisiä äänestäjiä, ja he tietävät eron edellisen sopimuksen ja tämän sopimuksen välillä, että pöytäkirjat ovat

oikeudellisesti sitova sopimus. Hyvä Nigel Farage, te ja kolleganne ilahtuvat kuullessanne, että teidän puuttumisenne sopimukseen merkitsi noin kolmen tai neljän prosentin lisäystä kyllä-puolelle. Sellaista kunnioitusta Irlannin kansa tuntee teitä ja teidän ryhmäännne kohtaan.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minä myös olin hyvin iloinen ja helpottunut lauaintaina, kun Irlannin kansa äänesti ”kyllä” kahden kolmasosan enemmistöllä, eikä niin ollen enää selvästikään uskonut virheellisiin lausuntoihin ja kauhukertomuksiin esimerkiksi 1,84 euron vähimmäispalkasta, ja kun he sanoivat ”kyllä” tälle yhteiselle Euroopalle.

Viimeinkin on tilaisuus tehdä yhteistyötä ulkopoliitikassamme saadaksemme aikaan paremman konfliktinehkäisyn, paremman ihmisoikeuksien suojelun ja enemmän demokratiaa kaikkialla maailmassa, toisin sanoen tunteaksemme vahvemmin Euroopan unionin maailmanlaajuisen vastuun. Jotta tämä kuitenkin todella tulisi voimaan – ja jotkut ovat jo sanoneet tämän – tarvitsemme tukea kaikilta EU:n valtion ja hallitusten päämiehiltä taivuttaaksemme myös presidentti Klausin allekirjoittamaan sopimuksen. Ja tarkoitan heistä kaikkia. Järkytyin tänä aamuna kuullessani, että yksi hallituksen päämies, nimittäin Itävallan kansleri Werner Faymann, oli haastattelussa ilmoittanut, että mikäli presidentti Klaus ei allekirjoita sopimusta, hänestä se on myös Itävalle tilaisuus järjestää uusi kansanäänestys. Se osoittaa EU:n politiikkaa koskevan vastuullisuuden puutteen. Pyytäisin tässä yhteydessä neuvoston puheenjohtajaa tekemään selväksi Itävallan hallituksen päämiehelle, että meidän on kannettava yhteinen eurooppalainen vastuu. Pyytäisin myös sosialidemokraattisia parlamentin jäseniä tekemään sen selväksi.

Kaikkien, jotka kannattavat tätä yhteistä Eurooppaa, on tehtävä selväksi, että myös presidentti Klausin on allekirjoitettava sopimus ja että minkään ei pidä heikentää prosessia, joka johtaa Lissabonin sopimuksen toteuttamiseen. Joten jättäkäämme ”Spompanadln”, kuten Itävallassa sanomme, toisin sanoen, älkäämme ryhtykö hätiköidysti johonkin yksinkertaiseen, koska se saattaisi osoittautua suosituksi ihmisten keskuudessa. Mielestäni se on hyvin vastuutonta EU:n politiikan kannalta, ja toivon, että Itävallan hallituksen päämies peruu siihen liittyvän lausuntonsa.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Hyvät kollegat, aikomukseni ei ollut sekaantua Irlannin sisäisiin asioihin, ja tunnustan irlantilaisten poliitikkojen oikeuden sallia sopivaksi katsomansa määrän äänestyksiä tästä sopimuksesta ja tietysti kunnioitan myös tämän kansanäänestyksen tulosta aivan kuten kunnioitin edellisen vuoden kansanäänestyksen tulosta, joka oli päinvastainen. En tiedä, kummassa äänestystuloksen arvo tai kelpoisuus oli suurempi, ja ehkä irlantilaiset kollegani voivat neuvoa minua sen osalta, mutta joka tapauksessa, yksi asia, jota tässä voin punnita, on se, miltä se näyttää ulkoapäin ja miltä koko Lissabonin sopimuksen ratifiointia ympäröivä ilmapiiri näyttää ulkoapäin, ja valitettavasti minun on sanottava, että kuva on kauhistuttava. Elin elämäni 26 ensimmäistä vuotta järjestelmässä, jossa ei sallittu vapaita vaaleja, jossa ei ollut mahdollista järjestää vapaita vaaleja ja jossa vain yksi äänestystulos oli mahdollinen. Pelkään pahoin, että ainoa mahdollinen ja hyväksyttävä tulos Lissabonin sopimuksen ratifioinnista oli ja on kyllä-ääni monen ihmisen mielestä tässä parlamentissa ja muualla EU:ssa, eivätkä he hyväksy tai salli muunlaista tulosta.

Ihmettelen myös, miksi Lissabonin sopimuksen osalta on niin paljon hälinää ja poliittista painostusta, koska EU ei kuitenkaan hajoaisi tai kaatuisi ilman sitä, vaan jatkaisi toimintaansa nykyisten sopimusten perusteella. Tässä tapauksessa sanoisin, että todistamme täysiveristä esimerkkiä reaalipoliitikasta tai voimapolitiikasta, jolla ei ole paljon tekemistä demokraattisemman Euroopan tai paremmin toimivan tai avoimemman EU:n kanssa ja jolla on paljon tekemistä EU:n uudelleen muodostettujen voimasuhteiden kanssa. Sanon tämän ilman katkeruutta, koska olen ollut politiikassa tarpeeksi kauan tietääkseni, mitä reaalipoliitikka on, mutta ei sentään valehdella itsellemme.

Kuka hyötyy Lissabonin sopimuksesta? Euroopan komissio, joten en ole yllättynyt siitä, että komissio on suurin tukija. Euroopan parlamentti, joten en ole yllättynyt siitä, että monet tässä parlamentissa tukevat sopimusta. Myös monet EU:n voimakkaista valtioista ja kaikkien ryhmittymien federalistit, oli kyseessä sitten Euroopan kansanpuolue, Euroopan sosialidemokraattinen puolue tai Euroopan liberaalien puolue. Suurin pelkoni on kuitenkin se, että tällainen lähestymistapa, jossa tällaisenaan toteutuu periaate ”tarkoitus pyhittää keinot”, kääntyy meitä vastaan, ja että todistamme tulevana vuosina vastareaktiota ja että painostus Lissabonin sopimuksen hyväksymiseksi johtaa takaiskuun kasvavana tukena todellisille EU:n vastustajille, ääriilikeille, ulkomaalaisvihamielisille ja EU:n vastaisille voimille, ja se on Pyrrhoksen voitto.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Haluaisin kysyä kollegaltani lyhyen kysymyksen, joka on seuraavanlainen: Katsoitko, että se, että Irlannin hallitus voi järjestää kansanäänestyksen niin monta kertaa kuin haluaa, on osa demokraattista prosessia? Mikä sitten on näkemyksenne uutisista, joiden mukaan Itävallan hallituksen päämies miettii kansanäänestyksen järjestämistä tästä asiasta ensimmäistä kertaa? Hyväksyttekö myös tämän

demokratian merkinä vai kutsuisitteko sitä vallan väärinkäytöksi, kuten puhuja ennen teitä kuvaili sitä? Voisitteko vastata tähän?

Jan Zahradil (ECR). – (CS) En tullut tänne arvioimaan Irlannin hallituksen, Itävallan hallituksen tai minkään muunkaan hallituksen toimia. En ole tehnyt niin, en tee niin enkä tule niin tekemään missään olosuhteissa.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Arvoisa puhemies, Irlannin kansa on puhunut. Hyväksyn sen. Ne, jotka sanovat, että tämä äänestystulos oli ”kyllä” Euroopalle, väittävät, että viime vuoden äänestystulos oli ”ei” Euroopalle. Se ei ollut. Irlannin tukea Euroopalle ei kyseenalaistettu viime vuonna eikä tänä vuonna.

Euroopan komissio päätti käyttää suuren määrän voimavaroja propagandakampanjaan Euroopan unionin eduista juuri ennen kansanäänestystä. Se kasvatti uskoa, että äänestyksessä oli kyse kyllä- tai ei-äänen antamisesta Euroopalle eikä kyllä- tai ei-äänen antamisesta Lissabonin sopimukselle. Pidän sitä valitettavana.

Kaikkien tässä salissa on nyt kohdattava edessä oleva selkeä ja ankara haaste, eli tunnustaa, että monia niistä huolista, jotka nousivat esiin kansanäänestyskampanjan aikana, on vielä käsiteltävä. Ihmiset ovat erityisen huolissaan palkoista, työntekijöiden oikeuksista ja julkisista palveluista sekä asevoimien lopettamisesta ja pienempien valtioiden äänivallasta.

Tällä kertaa irlantilaisille kerrottiin, että jos he äänestävät toisen kerran ”ei”, Irlanti jätetään yksin ja eristykseen keskellä talouskriisiä.

Niiden, jotka kannattivat sopimusta työpaikkoja ja investointeja tuovana sopimuksena, pitäisi nyt tarjota työpaikkoja ja elpymistä.

Annettuja lupauksia ei saisi unohtaa heti, kun Irlannin hallituksen ja EU:n johtajien vaatima tulos saavutettiin.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, jos Irlannissa järjestetystä kansanäänestyksestä voi sanoa yhden asian, se on se, että jos kyllä- ja ei-leirien välisessä tasapainossa on riittävästi puutteita, jos asian käsittelyä tiedotusvälineissä koskevassa tasapainossa on riittävästi puutteita ja jos kysymys kysytään riittävän usein, on ehdottoman mahdollista saada kyllä-tulos. Jos jokin näistä kolmesta edellytyksestä puuttuu, eurooppalaisia ei saada luovuttamaan vielä enemmän itsenäisyyttään näille toimielimille, jotka meillä tällä hetkellä on. Se on todellisuutta, jonka on oltava meidän kaikkien kantojen perustana.

Toinen todellisuuden osa – jonka on oltava ainakin sopimusta kannattaville hyvin epämukava osa – on tapa, jolla tästä sopimuksesta on tulossa totta, ja se on ainoa toteuttamiskelpoinen menetelmä, jolla se on mahdollista, nimittäin pelon ilmapiiri. Pelon ilmapiiri, joka johtuu Yhdistyneessä kuningaskunnassa ilmenevästä uudesta tilanteesta, joka saattaisi johtaa siihen, että kysymys esitetään Yhdistyneen kuningaskunnan kansalle. Mahtaa olla epämukavaa pystyä toteuttamaan näkemyksensä vain pelon ilmapiirissä, joka johtuu siitä, että vielä yhden maan kansalaisilta kysyttäisiin heidän näkemystään – että demokratian annettaisiin jälleen puhua.

Kuulimme puheenjohtajan kertovan parlamentille aiemmin, että ei-puolta kunnioitetaan. Täysin rehellisesti sanottuna on kuitenkin hyvin vaikeaa nähdä minkäänlaista ei-puolen kunnioitusta. Olemme kuulleet, että sopimuksesta poistettaisiin symbolit – ja kuitenkin koko parlamentti on päälystetty lipuilla. Olemme kuulleet, että hymni poistettaisiin sopimuksesta – ja kuitenkin uutta parlamenttia juhliittiin soittamalla Beethovenin yhdeksäs sinfonia. Irlannin äänestäjille tai meille, epäilijöille, annettuihin takuisiin ei liity paljon luottamusta. Haluaisimme luottamusta, mutta sitä jaellaan hyvin vähän.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pyytäisin niitä, jotka eivät pidä Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta, lopettamaan Irlannin demokraattisten menettelyjen kyseenalaistamisen. Irlanti on demokraattinen valtio. Se on itsenäinen demokraattinen valtio. Irlannin tasavallan parlamentti teki päätöksen kansanäänestyksen järjestämisestä; tuo kansanäänestys on järjestetty. Sitä tuki 95 prosenttia Irlannin parlamentin vaaleilla valituista edustajista. Joten, olkaa hyvä, voitte arvostella Euroopan unionia, mutta teillä ei ole oikeutta kyseenalaistaa valtion demokratiaa.

Puhemies. – (EN) ”Sinistä korttia” koskevan artiklan nojalla on kysyttävä kysymys eikä annettava lausuntoa. Sanamuoto on hyvin tiukka, ja on hyvin tärkeää, että sääntöä noudatetaan.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, minulle demokratia merkitsee kysymyksen esittämistä ja vastauksen saamista. Demokratia ei tarkoita kysymyksen esittämistä uudelleen siihen asti, että saadaan ennakkoon odotettu vastaus. Itse asiassa, jos tämän parlamentin jäsenet ja jos komission ja neuvoston jäsenet eivät pelkää niin paljon kansaa, miksi vain yhdessä maassa iritykset estää kansanäänestyksen

järjestäminen eivät onnistuneet? EU:n hallitukset ja toimielimet onnistuivat estämään kansanäänestysten järjestämisen muissa 26 jäsenvaltiossa. Se ei ole demokratiaa.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Arvoisa puhemies, tämä parlamentti on mielikuvituksen linnake, unien linnake.

Irlannin kansa on hyvin vahvalla äänellään antanut meille hengen ja lujuuden jatkaa vaurastumista ja vahvan ja, ennen kaikkea, federalistisen EU:n rakentamista.

Vain niin tekemällä ansaitsemme oikeutetusti niiden EU:n perustajaisien perillisten tittelin, joiden ponnistusten ansiosta olemme kaikki täällä tänään.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, enemmistö on tyytyväinen ja helpottunut. Odotan, että vähemmistö hyväksyy tuloksen.

Enemmistö 27 jäsenvaltiossa ja Euroopan parlamentissa on toistuvasti sanonut ”kyllä” Euroopan unionin kehittämiselle eteenpäin. Meillä on demokraattinen enemmistö ja estävä vähemmistö. Tämä demokraattisen enemmistön ”kyllä” oli terveen järjen ”kyllä”, ”kyllä” demokraattisemmalle, avoimemmalle Euroopan unionille, joka on lähempänä kansalaisiaan, myönteisten EU:ta kannattavien ajattelijoiden ja toimijoiden ”kyllä”, ”kyllä” Euroopan unionin aseman vahvistamiselle maailmassa ja tärkeä askel oikeaan suuntaan.

Meillä on edelleen edessämme pitkä tie, koska tarvitsemme yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jotta voimme olla maailmanlaajuinen toimija. Meidän on jatkettava demokratian edistämistä, esimerkiksi antamalla mahdollisuus EU:n laajuiseen kansanäänestykseen, yhtenäiseen EU:n äänestysoikeuteen ja moniin muihin asioihin. Meillä on työtä tehtävänä, emmekä saa hukata yhtään aikaa. Odotan komission kiirehtivän asiakirjan uudistusta ja aloittavan jäsenvaltioiden kanssa keskustelut komission jäsenistä. Odotan neuvoston selkeyttävän kantaansa tähän tulokseen. Odotan myös meidän parlamentissa parantavan viestintäämme ja vuoropuheluumme kansalaisten kanssa ja antavan heille parempaa tietoa.

Olemme nähneet selkeästi, että mitä parempaa tiedotus, viestintä ja vuoropuhelu ovat, sitä suurempi on enemmistö. Poliitikot, jotka eivät usko pystyvänsä siihen, ovat väärässä paikassa, kuten ovat nyt poliitikot, jotka piileskelevät kansanäänestysten takana, koska he eivät tahdo itse lähestyä kansalaisia ja ottaa vastuuta. Mitä enemmän keskustelussa keskityttiin Eurooppaan, sitä suurempi enemmistö oli. Sanomme ”ei” EU:n politiikan kansallistamiselle ja ”ei” kansanäänestyksille EU:n asioista lukuun ottamatta oman maan liittymistä EU:hun.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, Jan Zahradil kysyi, kuka tästä hyötyy. Hänen mielestään me parlamentin jäsenet. Niin voi olla, eikä se ole niin paha asia, jos parlamentaarissa demokratiassa parlamentit – kyse ei tietenkään ole vain Euroopan parlamentista vaan myös kansallisista parlamenteista – hyötyvät jonkin verran. Itse asiassa kansalaiset kuitenkin hyötyvät, jos pystymme edustamaan heidän etujaan vahvemmin ja paremmin.

Martin Schulz on jo huomauttanut, että elämme muuttuvassa maailmassa, maailmassa, jossa Kiina on vahva, Intian voima kasvaa, Brasilian voima kasvaa ja Amerikan yhdysvallat on aina vahva.

Jos tarkastelemme tämän päivän Washingtonia, huomaamme, että jopa uusi hallinto kysyy, mitä EU:lla on sanottavanaan erilaisista asioista, Afganistanista muihin asioihin. Onko meillä tässä suhteessa selkeät lausunnot ja selkeä kielenkäyttö? Jos ei ole, meitä ei oteta vakavasti.

Venäjä yrittää aina saada EU:n jäsenvaltiot toisiaan vastaan, koska se on tietysti tyydyttävämpää kumppaneillemme. Kaikille, jotka edelleen taistelevat tätä sopimusta vastaan siinä virheellisessä luulossa, että se on sopimus, jolla vahvistetaan Euroopan unionia, sanoisin näin: ne, jotka taistelevat tätä sopimusta vastaan, vahvistavat itse asiassa niin sanottuja kumppaneitamme, tai jos haluatte, vastustajiamme.

On jo sanottu, että kyllä, meillä on ratkaistavana vielä muutamia institutionaalisia kysymyksiä, erityisesti ulkosuhdehallinnon osalta. Älkäämme kuitenkaan yrittäkö käydä tulevia institutionaalisia keskusteluja nyt. Kansalaisemme haluavat selkeän ja konkreettisen vastauksen. He haluavat, että puhumme voimakkaasti asioista, jotka käsittelevät ilmastonsuojelua, turvallisuusasioita, rahoituksen sääntelyä. Voimme jokaisen yksittäisen tapauksen osalta osoittaa, että Lissabonin sopimus tuo muassaan parannuksia. Väitteillämme on kuitenkin oltava perusteluja, jotta ihmisistä ei tunnu, että Euroopan unioni huolehtii vain itsestään vaan että he voivat nähdä, että se huolehtii myös kansalaisten eduista.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla oli kysymys myös Othmar Karasille, ja ehkä sen vielä esitän. Suuntaan kysymykseni Hannes Swobodalle – koska Ulrike Lunacek jo arvosteli kansleriamme Werner Faymannia ja hänen puoluetovereitaan. Mikä on hänen kantansa, sosialidemokraattina, hänen kansallisen puolueensa johtajan ja liittokanslerin ehdotukseen järjestää Itävallassa toinen kansanäänestys?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni meidän ei pitäisi käydä täällä Itävallan sisäistä keskustelua, mutta yksi asia on täysin selvä, ja se on se, että Itävallassakaan ei järjestetä kansanäänestystä Lissabonin sopimuksesta. Se on ehdottoman selvää. Lissabonin sopimus on ratifioitu, ja sen on tultava voimaan mahdollisimman pian. Se on minun mielipiteeni ja meidän mielipiteemme.

Puhemies. – (EN) Kiitos kysymykseen vastaamisesta, mutta hyvät kollegat, luen teille työjärjestyksen artiklan, koska meidän on tunnettava se.

”Puhemies voi antaa puheenvuoron jäsenille, jotka sinistä korttia nostamalla osoittavat haluavansa esittää toiselle jäsenelle enintään puoli minuuttia kestävä kysymyksen” – vain kysymyksen – ”tämän puheenvuoron kuluessa” – ei myöhemmin – ”, jos puhuja hyväksyy tämän ja jos puhemies on vakuuttunut, että keskustelu ei tästä häiriinny.”

Jos sinisiä kortteja nostetaan liian usein, en anna teille puheenvuoroa, koska se häiritsee keskusteluamme. Teidän on oltava siitä tietoisia.

Nostakaa korttinne ajoissa ja vain puoli minuuttia kestäviä kysymyksiä varten; vastaukset eivät saa kestää yli minuuttia. Nämä ovat sääntömme, ja meidän on noudatettava niitä tiukasti.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, yhtä asiaa ei ole vielä arvioitu täällä asianmukaisesti tänään, ja se on se, että Irlannin kansanäänestyksen myönteinen tulos tuskin oli ensimmäinen myönteinen tulos kansanäänestyksessä, joka liittyy perustuslailliseen prosessiin, jonka Guy Verhofstadt mainitsi. Luxemburgin ja Espanjan kansanäänestyksissä tulos oli myönteinen. Tämä ei siis ollut millään tavoin ensimmäinen.

Nigel Faragen kuunteleminen on aina viihdyttävää. Tänään se ei kuitenkaan ollut sitä. Euroepäilijät ovat todellakin huonoja häviäjiä. Kahden kolmasosan enemmistön aiheuttama järkytys todellakin iskee luihin ja ytimiin asti. Tänään, kerrankin, teidän kuuntelemisenne ei ollut viihdyttävää. Oli myös kiinnostavaa nähdä, miten Timothy Kirkhope kääntyi istuimellaan, koska Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit ovat niin lähellä tätä erikoista puoluetta EU:n politiikkaa koskeissa kannoissaan. Toivon todella, että jossain vaiheessa se muuttuu.

Olemme nähneet, että Irlannissa tuetaan demokraattisesti EU:n yhdentymisprosessia. Onko EU:ssa tarpeeksi demokratiaa? Onko demokratia EU:ssa täydellinen? Ei millään tavoin, mutta se oli hyvä päivä demokratialle EU:ssa.

Nyt jotkut ihmiset valittavat, että Irlantia painostettiin. Proinsias de Rossa sanoi sangen selkeästi, että Irlannin päätös järjestää toinen kansanäänestys oli sen itsenäinen päätös. Muistakaamme, miten Euroopan unioni yritti boikotoida Itävaltaa, kun Jörg Haider tuli valtaan. Se ei yksinkertaisesti onnistunut. Emme voi painostaa omia jäsenvaltioitamme. Niillä on itsenäinen oikeus päättää näistä asioista.

Toiset valittavat, että Irlanti sanoi ”kyllä” vain kriisin takia. Irlanti koki eurooppalaista yhteisvastuullisuutta kriisin aikana. Se on myönteinen asia! Myös me odotamme eurooppalaista yhteisvastuullisuutta, jos kodit jäävät kylmiksi Bulgariassa tai Unkarissa, koska Venäjä ja Ukraina kiistelevät taas kaasusta. Eurooppalainen yhteisvastuullisuus on hyvä asia. Kun tämä on tulos, mielestäni se on oikein hyvä asia.

Sopimus avaa uusia mahdollisuuksia. Tässä on mukana monia politiikanaloja – talousarviopolitiikka, politiikka oikeusasioissa ja ulkoisten asioiden osalta – mutta minulle tärkein on ulkopoliitiikka. Vaikka Hannes Swoboda sanoi, että meidän ei pitäisi käydä mitään institutionaalisia keskusteluja, meidän on keskusteltava vakavasti Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Meidän on puhuttava yhdellä äänellä. Tämä parlamentti – ja haluan tehdä tämän selväksi komission lisäksi neuvostolle – haluaa vahvan korkean edustajan ja tehokkaan Euroopan ulkosuhdehallinnon. Haluamme laajapohjaisen Euroopan ulkosuhdehallinnon, haluamme sen olevan lähellä komissiota ja haluamme, että sillä on saatavillaan kaikki palvelut, myös neuvoston sihteeristön palvelut. Se on lakmustesti – mukaan luettuna komission kuulemiset. Se on myös lakmustesti EU:n ulkopoliitiikan tulevaisuudelle 2000-luvulla sen varmistamiseksi, että voimme puhua yhdellä äänellä.

Puhetta johti*varapuhemies* **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen ratifioinnista seuraa Euroopan parlamentille yksi hyvin yksinkertainen asia: Euroopan parlamentti saa 18 uutta jäsentä 12:sta Euroopan unionin jäsenvaltiosta.

Olemme toimineet kaukonäköisesti, sillä tämän vuoden maaliskuussa Euroopan parlamentti pyysi kaikkia jäsenvaltioita varautumaan muutokseen ja esittämään, että nuo 18 uutta parlamentin jäsentä nimitettäisiin 7. kesäkuuta pidettävien vaalien demokraattisten tulosten perusteella.

Jotkut jäsenvaltiot tekivätkin niin, kuten Espanja sekä oma maanne, arvoisa neuvoston puheenjohtaja. Jotkut jäsenvaltiot puolestaan eivät ole vielä hoitaneet velvollisuuttaan ja kertoneet valitsemaansa nimitystapaa, vaikkakin ne ovat ilmoittaneet olevansa, kuten minä, erittäin tyytyväisiä Lissabonin kansanäänestyksen tuloksiin ja odottavansa malttamattomana Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa.

Voimmeko luottaa siihen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että pyydätte 29.–30. lokakuuta pidettävässä Eurooppa-neuvostossa kaikkia jäsenvaltioita ilmoittamaan, miten ne aikovat nimittää Euroopan parlamenttiin Lissabonin sopimuksessa määrätty lisäjäsenet?

Toinen järkyttävä asia on mielestäni se, että kaikki puhuvat Lissabonin sopimuksen suurista tavoitteista, mutta se asettaa meille erityisen veloitteen eräässä hyvin yksinkertaisessa asiassa: naisten ja miesten välisessä tasa-arvossa. Kyse on Lissabonin sopimukseen sisältyvän perusoikeuskirjan mukaisesta sitovasta veloitteesta. Olen ymmärtänyt, että kahteen uuteen virkaan, yhdistettyyn unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan virkaan sekä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan virkaan, olisi toistaiseksi ehdolla vain miehiä.

Oma maanne Ruotsi on aika lailla esimerkillinen maa näissä asioissa. Oletan, että otatte tämän asian hyvin vakavasti. Ei ole mahdollista, että kaikkia unionin neljää tärkeintä vastuutehtävää hoitavat miehet. Se ei ole Lissabonin sopimuksen arvon eikä unionin arvon mukaista. Luotan siihen, että varmistatte naisten ja miesten välisen tasa-arvon toteutumisen myös tässä yhteydessä.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, kuten eräs hollantilainen jalkapallolegenda kerran totesi, etuihin liittyy aina myös haittoja. Lissabonin sopimuksen etuna on se, että se antaa jäsenvaltioille pikkuisen enemmän sananvaltaa ja kansallisille parlamenteille lisää vaikutusvaltaa. Haittana on se, että sopimus siirtää vallan keskusta yhä enemmän unioniin päin. Arvoisa puhemies, kyse on haitasta, jota etenkin tämä parlamentti ei saa vähätellä. Viimeisten 30 vuoden aikana olemme nähneet unionin vallan kasvavan samaan tahtiin kuin kansalaisten äänestysprosentti Euroopan parlamentin vaaleissa on laskenut. Vallan jatkuva siirtäminen Brysseliin on kulkenut käsi kädessä Euroopan parlamentin vaalien alhaisen äänestysprosentin kanssa. Jos Lissabonin sopimus tulee voimaan, unionin täytyy oppia seuraava asia: unionin on toimittava käytännöllisesti ja osoitettava jatkuvasti tuomansa lisäarvo. Vain siten voimme voittaa eurooppalaiset äänestäjät puolellemme.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, vastustan Lissabonin sopimusta vasemmistolaisesta ja sosialistisesta näkökulmasta enkä hyväksy muukalaisvihamielisten ja oikeistolaisten voimien puuttumista asioihin. Irlannin tapahtumissa ei ole kyse demokratian voitosta. Suuri liittouma – poliittiset vallanpitäjät, suuret yritykset, suurin osa kapitalistisesta lehdistöstä sekä Euroopan komissio – uhkaili irlantilaisia sillä, että jos he äänestäisivät sopimusta vastaan, he joutuisivat taloudelliseen eristykseen, Euroopan unioni rankaisisi heitä ja pääoma ja investoinnit katoaisivat. Lisäksi heille kerrottiin, että jos he äänestäisivät sopimuksen puolesta, maahan tulisi lisää työpaikkoja ja investointeja ja talous elpyisi. Täyttä valetta kaikki.

Irlannin hallituksen kaksinaamaisuus tuli esiin, kun se pyysi Aer Lingus -yhtiön hallintoa siirtämään tähän päivään, eli kansanäänestyksen jälkeiseen aikaan, ilmoitustaan 700 työntekijän raa'asta irtisanomisesta. EU:n komissio puuttui jatkuvasti asioihin: se häiritsi kampanjaa. Kolme puheenjohtajaa eivät ole paikalla, mutta haluaisin heidän edustajiensa kysyvän heiltä, miten he suhtautuvat seuraavaan skandaaliin: Antonio Tajani, liikenneasioista vastaava komission jäsen, vietti kokonaisen päivän matkustellen Ryanairin suihkukoneella ympäri Irlantia kyseisen monikansallisen yhtiön toimitusjohtajan kanssa ja kampanjoiden kyllä-äänten puolesta. Hänen tehtävänsä olisi kuitenkin valvoa liikenneasioita sekä suojella kuluttajia ja työntekijöitä. Hän on saattanut itsensä huonoon valoon matkustelemalla ympäriinsä yhtä suurimmista liikennepalveluita tarjoavista konserneista edustavan toimitusjohtajan kanssa. Miten vastaatte tähän?

On myös spekuloitu, että Tony Blairista tulisi Eurooppa-neuvoston uusi puheenjohtaja. Haluan tehdä tämän selväksi: Tony Blair on sotarikollinen. Häntä ei voi missään tapauksessa...

(Puhemies pyysi puhujaa päättämään puheenvuoronsa, koska tämä oli ylittänyt puheaikansa.)

Minut keskeytettiin tarpeettomasti, arvoisa puhemies. Uskoakseni puhetta johdatte täällä te, eikä arvoisa kollega tuossa.

Halusin vain todeta lopuksi, ettei Tony Blairia pidä nimittää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaksi.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (ES) Näen sinisen kortin. Haluaisin huomauttaa sinistä korttia näyttävälle kollegalle, että joka kerta kun nostatte kyseisen kortin, estätte yhtä puhujalistalla olevaa kollegaa puhumasta. Aion esittää tämän säännöksen muuttamista puhemiehistössä, koska emme voi sallia tilannetta, jossa puhujalistalla jo olevat parlamentin jäsenet eivät voi puhua, koska muut parlamentin jäsenet keskeyttävät heidät esittämällä kysymyksiä. Sehän on tällä hetkellä täysin oikeutettua.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kysyä Joe Higginsiltä, mikä olisi voinut saada hänet tukemaan Lissabonin sopimusta.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus vahvistaa uusliberalistista talousajattelua, joka on aiheuttanut taloudellista tuhoa kaikkialla unionissa: 21 miljoonaa ihmistä on jäänyt työttömäksi, asevarustelua ja aseteollisuutta on vahvistettu ja yksityistämispaineet ovat koventuneet. Lissabonin sopimuksessa ei ole tässä mielessä mitään, mitä vannoutunut sosialisti voisi tukea.

Voimme tukea aloitteita, joilla puolustetaan aidosti työntekijöiden oikeuksia unionissa. Mutta miten voisimme tukea sitä, että Lissabonin sopimus ja jopa perusoikeuskirja tosiasiassa vain vakiinnuttavat sellaiset yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot, joissa kannatetaan siirtotyöntekijöiden hyväksikäyttöä, jota rajojen yli toimivien yritysten urakoitsijat harjoittavat?

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, elin lapsuuteni ja nuoruuteni kommunisti-diktatuuri Neuvostoliiton naapurissa, ja pelko oli läsnä. Pieni Suomi oli siinä. Selvittiin, oltiin itsenäisiä. Nyt olen tyrmistynyt, että Euroopan unionissa sallitaan vain yksi lopputulos. Mielenpitoa saa olla, saa olla jopa eri mieltä, saa olla jopa euroskeptikko, mutta lopputuloksen pitää olla sama.

Jos voittaa väärin keinoin, on jo hävinnyt. Muistakaamme jalkapallotermein Diego Maradonan käsimaalia. Kuka muistaa, miten kävi ottelussa Argentiina–Englanti, mikä oli lopputulos? Muistetaan, että voitettiin väärällä keinolla. Katsokaa, missä on Maradona nyt, kun hän voitti väärällä keinolla.

Lopuksi haluan sanoa puheenjohtajamaa Ruotsille, että te olette vieläkin kunnioittaneet Ruotsin kansan päätöstä, kun se äänesti eurosta ei. Te ette tuoneet sitä vuoden, kahden, ettekä edes viiden vuoden päästä uuteen käsittelyyn. Tämä tuotiin heti vuoden päästä. Tässä on EU-demokratia ja se saa sellaisen palkan aikanaan kuin sen saada pitää.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, minäkin olen elänyt ja elän vieläkin pienessä maassa. Haluaisin kysyä Soinilta, että eikö juuri tässä tapauksessa Irlanti näyttänyt pienen maan suuren voiman, koska se pisti melkein koko Euroopan polvilleen. Nyt pitkällisen keskustelun jälkeen pieni Irlanti, aivan niin kuin pieni Suomi, haki turvaa Euroopan unionista ja haluaa omalta osaltaan vahvistaa Euroopan unionia. Eikö niin, että Euroopan unioni ja Lissabonin sopimus on nimenomaan pienen maan turva?

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, tämä on pienten maiden kannalta huono sopimus. Irlannin äänivalta laskee, Tanskan äänivalta laskee ja Suomen äänivalta laskee ministerineuvostossa. Suurten maiden voima nousee.

Minä rakastan Irlantia, olen käynyt siellä 20 kertaa. Olen kääntynyt katoliseksi Irlannissa. Siitä ei ole kysymys. Olen vain pahoillani siitä, että tapahtui tällainen valtava vyörytys. Ensin oli 53 prosenttia vastaan ja 47 prosenttia puolesta. Nyt tulos oli 67 prosenttia puolesta ja 33 prosenttia vastaan. Mitä tapahtui ja miksi? Väitän, että pelko oli läsnä. Toivon Irlannille ja irlantilaisille kaikkea hyvää ja runsasta siunausta.

(Liisa Jaakonsaari kommentoi ilman mikrofonia.)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Hyvät kuulijat, aivan ensiksi haluan kiittää Irlannin kansaa, erityisesti niitä 600 000:ta rohkeaa irlantilaista, jotka äänestivät diktatorista Lissabonin sopimusta vastaan ja liittyivät

taisteluun demokraattisen Euroopan puolesta. Kaikki ne, jotka ovat iloisia uusitun kansanäänestyksen tuloksesta, iloitsevat myöhemmin myös demokratian kuolemasta ja globalismin diktatuurista. Eurooppalaisten poliitikkojen pitäisi globaalin diktatuurin tukemisen sijaan puuttua todellisiin ongelmiin: miten voidaan poistaa työttömyys, pysäyttää massamaahanmuutto sekä kumota syrjivät ja epäinhimilliset Benešin asetukset ja Slovakian kielilaki? Pyydän myös kaikkia kollegoita tukemaan Euroopan suurimman ilman oikeuksia jätetyn vähemmistön, Unkarin ulkopuolella asuvien unkarilaisten, itsehallintopyrkimyksiä. Jobbik-puolueen edustajat voivat tukea vain sellaista Euroopan unionia, joka perustuu kansallisiin perinteisiin. Kiitoksia paljon.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Olemme iloisia siitä, että Irlannin kansanäänestys on vahvistanut Lissabonin sopimuksen kannattajien selvän voiton. Meidän on onniteltava ja kiitettävä niitä, jotka kampanjoivat Irlannissa kyllä-kannan puolesta.

Äänestyksen tulos heijastaa Irlannin kansalaisten päätöstä jatkaa Euroopan unionin kehittämisprosessia. Heidän ansiostaan voimme nyt uskoa tulevaisuuteen, jossa Euroopan unioni puhuu vahvalla äänellä kaikissa keskusteluissa maailman suurvaltojen kanssa. Tuota ääntä käyttävä puhuu kaikkien 27:n tai jopa useamman jäsenvaltion puolesta.

Keskustelu uudesta perussopimuksesta aloitettiin vuonna 2002. Viime perjantai merkitsi uuden sopimuksen hyväksymisprosessin päättymistä. Se merkitsi mielestäni prosessin päättymistä siksi, että uskon unionin kansalaisten ilmaisseen mielipiteensä joko suoraan tai epäsuorasti. Puola ilmoitti, että se aikoo ratifioida sopimuksen välittömästi. Enää on yksi ihminen, jonka mielestä Lissabonin sopimuksen ratifiointi täytyy estää, vaikka hänen johtamansa maan parlamentti on ratifioinut sopimuksen. Toivon, että kyseinen presidentti huomio kaikkien 27 jäsenvaltion kansalaisten toiveet, Tšekin tasavallan toiveet mukaan luettuina, ja hyväksyy Lissabonin sopimuksen ratifiointin.

Hyvät kuulijat, Lissabonin sopimuksen voimaantulo tuo Euroopan parlamentille uusia velvollisuuksia. Euroopan parlamentin on valmistauduttava tähän asianmukaisesti, jotta se voisi täyttää velvollisuutensa mahdollisimman nopeasti niin, ettei lainsäädäntömenettely viivästy. Yksi selvä esimerkki tästä on kahden solidaarisuusrahastoa ja Italian maanjäristystä koskevan mietinnön poistaminen tämänpäiväiseltä esityslistalta. Jopa tämänpäiväinen sinisiin kortteihin liittyvä ongelma on esimerkki tästä.

Toivon, että hallinto kiinnittää tähän asiaan yhtä paljon huomiota kuin parlamentin jäsenten asemaa koskeviin sääntöihin.

Puhemies. – (ES) Haluaisin ensinnäkin todeta vielä kerran, että työjärjestyksen mukaan puhemies ”voi antaa puheenvuoron”. ”Voi antaa puheenvuoron” tarkoittaa siis sitä, että puhemies voi joko antaa tai olla antamatta parlamentin jäsenelle puheenvuoron. Tämä puhemies antaa mieluummin puheenvuoron puhujalistalla jo oleville parlamentin jäsenille kuin muille parlamentin jäsenille, jotka vievät puheaikaa ja estävät siten puhujalistalla olevia käyttämästä kullekin poliittiselle ryhmälle varattua puheaikaa. Toiseksi työjärjestyksen mukaan sininen kortti on nostettava sen parlamentin jäsenen puheenvuoron aikana, jolle kysymys on tarkoitus esittää, ei jälkepäin.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan todeta, että olen huolissani tästä keskustelusta. Tämän pitäisi olla unionin juhlapäivä, mutta keskustelu onkin ajautumassa siihen, että kyseenalaistamme tavan, jolla parlamentin puhemies ilmoitti tyytyväisyytensä tulokseen.

Yli kymmenessä puheenvuorossa on avoimesti arvosteltu sekä unionia – mikä voi olla perusteltua – että Irlannin kansanäänestyksen demokraattista tulosta.

Mielestäni Euroopan parlamentin on aika todeta, että tässä unionin kansalaisten itsemääräämisoikeuden kehdoissa yhdeksän kymmenestä tukee unionia ja että Euroopan suurimpien demokraattisten puolueiden perustana olevat käsitykset tukevat unionia. Hyvät kuulijat, haluaisin myös todeta, että Lissabonin sopimus on edellytyksenä unionin merkityksen lisäämiselle sekä unionin yhtenäisyyden ja voiman lisäämiselle. Valitettavasti se ei kuitenkaan yksin riitä.

Haluaisin sanoa teille kaikille, että 60 vuotta sitten perustajaisät varmaankin uskoivat, että Eurooppaan oli luotava yhteinen rauhan alue tuon traagisen sodan jälkeen, jossa jotkut tahot olivat pyrkineet tyrkyttämään poliittisia ajatuksiaan tai johtoasemaansa muille eurooppalaisille. Nykyään unionin perusteet ovat toisenlaiset. Meillä on nyt mahdollisuus päästä maailmanlaajuisesti johtajaksi, ja joko otamme tuon aseman itsellemme tai jätämme sen ottamatta. Tämä keskustelu on saanut Shakespearemaisia piirteitä: ollako vai eikö olla unionin puolesta?

Vain muutama päivä sitten keskustelin Pittsburghissa olleiden kanssa, ja heidän näkemyksensä mukaan maailma ei katso Eurooppaan vaan Aasiaan. Unionin on oltava yhtenäinen ja vahva, jotta sen läsnäololla maailman johtajien pöydässä olisi todellista merkitystä. Jos emme pääse sinne, meillä ei ole mitään merkitystä eikä vaikutusvaltaa. Siksi Lissabonin sopimus avaa tien, tien, joka meillä on vielä edessämme.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän pitäisi vilpittömästi kiittää Nigel Faragea hänen osallisuudestaan Irlannin kampanjassa. Hänen ainutlaatuinen postkolonialistinen kiihkoisänmaallisuutensa auttoi varmasti kääntämään useita irlantilaisia republikaaneja Lissabonin sopimuksen puolelle.

Oudompaa on kuitenkin se, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolue ollut mitenkään mukana kampanjassa, vaan se piileskeli Declan Ganleyn ja presidentti Klausin hännöksissä. Tosiseikka on se, että konservatiivipuolue on aivan omillaan mahdollisena hallituspuolueena, joka yhä vastustaa tätä suurta ja merkittävää askelta kohti Euroopan yhdentymistä.

Ajatelkaapa euroskeptikkojen järjestömyyttä: Lissabonin sopimuksen vastustaminen merkitsee pitäytymistä nykyisessä Nizzan sopimuksessa ja nykyisellään melko kömpelössä ja vaikeaselkoisessa – ja usein liian tehottomassa – unionissa, joka ei voi vastata kansalaisten pyyntöihin tai kansainvälisiin haasteisiin. Britannia ansaitsee parempaa kuin konservatiivipuolue, ja unioni tarvitsee varmasti enemmän.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, monien muiden tänään puhuneiden tapaan olen iloinen siitä, että irlantilaiset äänestivät Lissabonin sopimuksen puolesta, ja haluaisin onnitella kaikkia niitä, jotka taistelivat tämän puolesta, erityisesti Irlannin vihreän puolueen *Comhaontas Glasin* jäseniä. Voimme pitää tätä juhlapäivänä, mutta tämä juhlapäivä on vaatinut paljon vaivannäköä. Olisi väärin, jos nyt palaisimme itseemme tyytyväisinä vanhaan rutiiniin toimielinten menettelyissä, aivan kuin juuri mitään ei olisi oikeastaan tapahtunutkaan.

Euroopan parlamentin puhemies mainitsi ensimmäisessä aihetta koskevassa puheenvuorossaan, että meidän pitäisi selvästi kuunnella myös niitä, jotka äänestivät sopimusta vastaan. Haluaisin lisätä tähän, että meidän pitäisi myös kuunnella noita juuri ja juuri kuultavissa olevia ääniä, eli niitä, jotka kesäkuussa pidetyissä Euroopan parlamentin vaaleissa eivät pitäneet tärkeänä äänestää ja antaa omaa osuuttaan tämän prosessin tukemiseen. Tarkoitin tällä sitä, että meidän täytyy ottaa huomioon se tosiasia, että voimme menestyä valitsemallamme edistyksen tiellä vain jos teemme aiempaa enemmän saadaksemme kansalaiset mukaan toimintaan.

Olemme jo menettäneet aikaa. Olemme menettäneet vuosia. Unioni on jäänyt kansainvälisissä asioissa muista jälkeen. Pelkästään G20-kokoukset osoittavat sen. Unionista voi kuitenkin tulla dynamisempi vain niin, että sen kansalaisten osallisuutta vahvistetaan. Mielestäni Tšekin tasavallan kansaa ei pitäisi painostaa maan presidentin omaksuman vahingollisen kannan takia ilmoittamalla, että jos asiasta on minkäänlaisia epäilyksiä, Tšekki ei saa omaa komission jäsentä.

Vieläkin tärkeämpää on kuitenkin huomata se, että olisi suuri virhe päättää suljettujen ovien takana Tony Blairin tai kenen tahansa muun ehdokkaan nimittämisestä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaksi. Asiasta täytyy käydä avointa keskustelua unionin kansalaisten kanssa. Ehdotan, että Euroopan parlamentissa järjestetään kuuleminen kaikille tehtävään ehdolla oleville henkilöille.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, minut valittiin tänne kesäkuussa Lounais-Englannin ja Gibraltarin edustajana, ja vaalikampanjan aikana tulin surulliseksi tavattuani paljon ihmisiä, jotka eivät enää tue Yhdistyneen kuningaskunnan EU-jäsenyyttä. Tulin surulliseksi, koska minun mielestäni EU on edustanut maailmassa hyvän voimaa. Se on edistänyt rauhaa ja sovintoa Euroopan kansojen välillä. Toivottavasti se tekee niin jatkossakin. Yhtenäismarkkinat edistävät kauppaa ja hyvinvointia; maailman johtavat yritykset ovat osoittaneet, kuten Airbus omassa vaalipiirissäni, mitä voimme saavuttaa yhdistämällä teollisuuden voimavarat.

Opiskeluaikani asuin 12 kuukautta Ranskassa ja palasin kotiin ranskalaismielisenä. Haluan, että Yhdistyneellä kuningaskunnalla on lämpimät ja ystävälliset suhteet kaikkiin eurooppalaisiin naapureihimme. Pelkään, että nykyinen kehitys kohti poliittista unionia ilman unionin kansalaisten tukea kaivaa maata EU:n tekemän hyvän työn alta. Kunnioitan sitä, että Irlannin kansa äänesti nyt Lissabonin sopimuksen puolesta, vaikka juuri sellaiset maat pakottivat irlantilaiset äänestämään uudelleen, joissa ei ollut järjestetty edes yhtä kansanäänestystä. Gordon Brownin käytös on erityisen tuomittavaa. Hänen perintönsä Yhdistyneelle kuningaskunnalle on vararikon lisäksi se, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan kansa

saa äänestää uusimmasta vallansiirrosta Westminsteristä Brysseliin. Pettämällä lupauksensa kansanäänestyksen järjestämisestä Gordon Brown heikentää Yhdistyneen kuningaskunnan tukea EU:lle, ja olen tästä hyvin pahoillani. En voi ymmärtää, miksi poliittisen unionin kannattajat haluavat päättäväisesti luoda tämän rakenteen huonoimmalle mahdolliselle perustalle. Eivätkö he ymmärrä, että ilman kansalaisten tukea luotu poliittinen unioni on todennäköisesti tuomittu lopulta epäonnistumaan?

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Hyvät kuulijat, olen kuullut tässä parlamentissa monia tyytyväisyyden ja jopa ilon ilmauksia Irlannin uuden kansanäänestyksen tuloksesta. Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi on kuitenkin vielä kesken. Näin ollen ehdotan, että pidätämme tyytyväisyyttämme ja iloamme siihen asti, että unionin kansalaiset vahvistavat, esimerkiksi seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa, että Lissabonin sopimus on tuonut hyötyä ensisijaisesti heille, parantanut yhteiskunnallisia oloja, vähentänyt vaarallisten aseellisten selkkausten määrää ja edistänyt osaltaan nykyaikaista ja demokraattista unionia. Myönnän, etten ole yllätynyt Irlannin uusitun kansanäänestyksen tuloksesta. Me kaikki olimme todistamassa unionin toimielinten korostettua mielenkiintoa, joka lähenteli Irlannin pakottamista ja jota tuettiin merkittävin rahavaroin.

Olin vannoutunut liittovaltion kannattaja jopa silloin, kun tšekit ja slovakit muodostivat yhden valtion. Olen nyt ja jatkossa liittovaltion kannattaja sanan parhaassa merkityksessä. Minua kuitenkin vaivaa se – enkä ole ainoa – ettei EU:n kansalaisille annettu mahdollisuutta päättää näin tärkeästä asiakirjasta kaikkia jäsenvaltioita koskevassa kansanäänestyksessä. Mielestäni on virhe viedä väkisin läpi asiakirja, joka mahdollistaa rahoituslaitosten aseman vahvistamisen ja jossa ei huomioida sosiaalista Eurooppaa. Minun mielestäni uuden kansanäänestyksen järjestäminen Irlannissa on vaarallinen ennakkotapaus koko Euroopan yhteisön näkökulmasta. Aika näyttää, ja uskon sen näyttävän, että Irlannin toisen kansanäänestyksen tulos on Pyrrhoksen voitto. Pyydän, että Tšekin tasavallan perustuslaillista järjestystä kunnioitetaan ja ettei Tšekin viranomaisia eikä etenkin presidenttiä painosteta päättämään...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (ES) Olen pahoillani, hyvät kollegat, mutta aivan kuten hissit ovat epäkunnossa, myös nappi, jota painamalla puhemies voi keskeyttää puhujan, joka on ylittänyt puheaikansa ja varastaa näin puheaikaa puhujalistalla olevilta kollegoiltaan, on epäkunnossa. Olkaa niin ystävällisiä ja päättäkää puheenvuoronne silloin, kun sitä pyydän, vaikkei puhemiehellä olekaan nyt käytettävissään nappia, jolla voisi katkaista puhujan mikrofonin. Muutoin puolet niistä parlamentin jäsenistä, jotka ovat pyytäneet puheenvuoroa tässä äärimmäisen tärkeässä keskustelussa, eivät saa mahdollisuutta puhua. Se osoittaisi mielestäni erittäin huonoa yhteistyöhenkeä.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, yritän pitää kiinni puheajastani. Edustamani *Lega Nord* -puolue äänesti Italian parlamentissa Lissabonin sopimuksen puolesta, ja toimin itse esittelijänä asiassa. Kunnioitimme suuresti Irlannin kansanäänestyksen tulosta Irlannin vastustaessa sopimusta, ja kunnioitamme yhtä suuresti sitä, että Irlanti nyt hyväksyi sen 67 prosentin enemmistöllä, mikä on merkittävä luku. Kansanäänestyksessä ilmaistu kansan tahto on suora ja yksiselitteinen.

Kuuntelin tyytyväisenä Euroopan parlamentin puhemiehen aamuista puheenvuoroa, kun hän totesi, että meidän pitäisi kuunnella syitä, joiden takia jotkut äänestivät sopimusta vastaan, ja että meidän pitäisi ennen kaikkea pohtia sitä, miksei suuri osa ihmisistä äänestänyt lainkaan. Mielestäni se oli älykäs ja tarkkanäköinen huomio, koska eurooppalainen demokratia ei perustu korkealla tasolla tehtyihin päätöksiin vaan poliittiseen tietoisuuteen sekä poliittisen tietoisuuden lisääntymiseen unionin kansalaisten keskuudessa.

Uskon, että kansalaiset haluavat lisätä demokratiaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kaikissa näissä keskusteluissa, joita olemme käyneet Lissabonin sopimuksesta viimeisten vuosien aikana, jopa sopimuksen kannattajat ovat aina sanoneet, ettei sopimus ole niin hyvä kuin se olisi voinut olla, että siinä on paljon puutteita ja että se ei oikeastaan ole kovinkaan hyvä kompromissi.

Nyt kannattajat ovat iloisia, koska sopimuksen voimaantulo on lähellä, ja hyvä niin. Nyt kuulemme sopimuksen tukijoiden sanovan, että enemmistö on ilmaissut mielipiteensä demokraattisesti ja vähemmistön on vain hyväksyttävä se, ja he ovatkin siinä aivan oikeassa. Olisin kuitenkin odottanut samanlaisia lausuntoja myös Irlannin ensimmäisen kansanäänestyksen jälkeen. Yksi asia on joka tapauksessa selvä: emme tiedä,

onko tästä sopimuksesta jatkossa hyötyä Euroopan unionille vai onko se – kuten itse uskon – unionin kannalta tuhoisa. Uskon, että sopimuksen seurauksena syntyy keskitetty supervaltio.

Yksi asia on kuitenkin selvä: unionista voi tulla hyvä unioni vain siinä tapauksessa, että se toimii demokraattisesti. Demokratia, jossa äänestyksiä järjestetään niin kauan, että päättäjät saavat haluamansa tuloksen, ei ole demokratia. Toivottavasti Tšekin tasavallan presidenttiä ei enää painosteta siihen, että työ saataisiin vietyä loppuun niin pian kuin mahdollista.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvä komission varapuheenjohtaja, olen hyvin pahoillani, mutta ne, jotka levittivät valheita Irlannin ensimmäistä kansanäänestystä koskevan kampanjan yhteydessä, joutuvat nyt tunnustamaan, että 26 jäsenvaltion parlamentit ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen, että Irlanti on ratifioinut sen kansanäänestyksessä ja että kaikissa perustuslakituomioistuimissa tehdyt päätökset Lissabonin sopimuksesta ovat tähän asti olleet puoltavia. He eivät pääse tätä tosiasiaa pakoon.

Toiseksi Lissabonin sopimus on Nizzan sopimukseen verrattuna parlamenttien ja kansalaisten sopimus ja sitä kautta myös demokratiaa edistävä sopimus.

Kolmanneksi haluaisin kiittää irlantilaisia Euroopan parlamentin jäseniä, Irlannin kansaa sekä oppositiojohtaja Enda Kennya, joka voidaan lisätä esitettyyn luetteloon.

Lopuksi haluaisin sanoa olevani vakuuttunut siitä, että ratifiointiprosessi jatkuu, koska kaikki parlamentit ovat ratifioineet sopimuksen. En voi uskoa, että Tšekin tasavallan presidentti liittyisi mieluummin sopimuksen jo ratifioineen maan oppositiojohtajan kirjeitse esittämiin vaatimuksiin kuin oman maansa parlamentin ja perustuslakituomioistuimen esittämiin näkemyksiin. Sehän olisi sama kuin jos Ranskan oppositiojohtaja kirjoittaisi Yhdistyneen kuningaskunnan kuningattarelle ja pyytäisi tätä pidättäytymään Englannin parlamentin alahuoneen hyväksymän lain allekirjoittamisesta.

Vielä viimeinen huomio: hyvä Cecilia Malmström, pyydän, että otatte vakavasti valiokuntien eilen ilmaisemat näkemykset Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Asiakirjat, joita olen tähän asti...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Libor Rouček (S&D). – (CS) Hyvät kuulijat, ensiksi haluaisin onnitella irlantilaisia eli Irlannin kansaa Lissabonin sopimuksen menestyksekkäästä toteuttamisesta. Selvä ”kyllä” Irlannin äänestyksessä on hyvä uutinen niin Irlannille itselleen kuin koko unionille. Historiallisen laajentumisen jälkeen EU tarvitsee uuden ja vahvemman perustuslaillisen perustan. Vain sen avulla unioni voi – tällä maailmanlaajuisen talouskriisin ja kaikkia aloja koskevan maailmanlaajuisen kilpailun kaudella – selvitä 2000-luvun haasteista ja vaaroista. Tšekit ovat myös sanoneet ”kyllä” Lissabonin sopimukselle. Tšekin tasavallan parlamentin molemmat kamarit tukivat selvällä enemmistöllä Lissabonin sopimusta.

Tšekin kansa tukee Lissabonin sopimusta; yhtä suuri enemmistö heistä tuki liittymistä Euroopan unioniin vuonna 2003 järjestetyssä kansanäänestyksessä. Tšekit ovat tietoisia siitä, että kymmenen miljoonan ihmisen muodostama kansa, aivan kuten koko Eurooppa, voi saavuttaa vapauden, itsenäisyyden, turvallisuuden sekä taloudellisen ja yhteiskunnallisen hyvinvoinnin ainoastaan demokraattisen, vahvan ja tehokkaan Euroopan unionin avulla. Tšekin tasavalta on parlamentaarinen demokratia. Sen presidentin valta on riippuvainen parlamentin tahdosta. Tšekin presidentti ei ole yksinvaltiainen, eikä hän ole myöskään mikään ylin edustaja, jollaisia oli entisen Neuvostoliiton poliittisessa järjestelmässä.

Näin ollen pyytäisin Václav Klausia kunnioittamaan Tšekin kansan tahtoa – tilanteen selvittyä myös Tšekin perustuslakituomioistuimissa – ja allekirjoittamaan Lissabonin sopimuksen välittömästi. Minun mielestäni asioiden välttely ja estäminen ei lisää Tšekin tasavallan presidentin merkitystä tai asemaa.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, hyvä ministeri, hyvä komission jäsen, laajalle Eurooppa-hanketta kannattavalle enemmistölle Irlannin tulos oli hyvä uutinen. Kuten monet ovat todenneet, EU:sta tulee nyt demokraattisempi ja avoimempi. Irlannin kansa on tehnyt oman osuutensa, jotta EU pääsee institutionaalisesta kriisistä. Nyt on meidän muiden vuoro.

Mielestäni useat asiat olivat EU:n eduksi tällä kertaa. Kenenkään asema ei ole vahva, jos joutuu selviämään yksin maailmalla riehuvista myrskyistä. Voimme varmaankin kaikki olla samaa mieltä tästä. Lissabonin sopimukseen liittyvät epäilykset ovat hälventyneet, mutta mielestäni asiassa oli kyse myös vanhasta ja

historiallisesta kiistasta. Irlanti ei halua, että se yhdistetään brittiläiseen euroskeptisyyteen. Dublin ei ole Lontoo!

Jotkut ovat sanoneet, että kansanäänestyksen voi järjestää vain kerran. Sama olisi väittää, että vaalit voi pitää vain kerran. Suurimmalle osalle meistä on hyvä asia, että ihmiset – ja ehkäpä jopa jotkut Euroopan parlamentin jäsenet – voivat muuttaa mielipidettään, jos olosuhteet muuttuvat. Siksi elämme demokratiassa ja äänestämme monta kertaa.

Nyt on Puolan ja Tšekin tasavallan vuoro ratifioida sopimus. Puola tuskin aiheuttaa ongelmia. Vaikeuksia saattaa tulla ennemminkin Prahassa presidentti Klausin kanssa – hän vaikuttaa itsepäiseltä. Hän oli hyvin vakavamielinen, jopa murskaava, kertoessaan keväällä Euroopan parlamentille Lissabonin sopimusta kohtaan tuntemastaan epäluulosta.

Tiedämme nyt, että tämä on hyvin arkaluonteinen aihe Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Jos Lontoossa vaihtuu ensi keväänä hallitus – ja on paljon mahdollista, että näin käy – ja jos prosessi Tšekin tasavallassa kestää kauemmin tai siellä halutaan järjestää kansanäänestys, EU:lle voi tulla uusia ongelmia Lissabonin sopimuksen ratifiointissa.

Olisin halunnut puhua Ruotsin pääministerille, mutta hän ei ole paikalla. Hänellä on hyvät suhteet David Cameroniin. Toivon, että hän hyödyntää noita suhteita varmistaakseen, että EU:sta käydään parempaa keskustelua sekä unionissa että Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tarvitsemme vahvan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimusta koskevan kansanäänestyksen järjestäminen kahteen kertaan Irlannissa muodostaa vaarallisen ennakkotapauksen. Ilmassa oli merkkejä siitä, että jollei Irlanti hyväksyisi sopimusta, se pistettäisiin äänestämään niin kauan, että äänestyksessä saavutetaan toivottu tulos. Kampanjan aikana käytettiin kaikkia mahdollisia painostustaktiikkoja; myönnetyksiä, joista esimerkkinä takuut siitä, ettei EU puutu Irlannin sisäiseen lainsäädäntöön etiikkaa, uskontoa ja taloutta koskevissa asioissa, uhkailua siitä, ettei Irlannilla olisi enää jatkossa omaa komission jäsentä, sekä kiristystä, jonka mukaan Irlanti syrjäytettäisiin ja jätettäisiin EU:n rakenteiden ulkopuolelle.

Kaikki nuo toimenpiteet sekä kriisin vauhdittamat pelot johtivat tiedossa olevaan tulokseen. Monet EU:n agitaattorit käyttivät valtavasti rahaa ja lupasivat jopa työtä vastapainoksi sopimuksen hyväksymisestä sen sijaan, että olisivat keskittyneet pääaiheisiin. Poliittikan kommentoijat ovat kiinnittäneet huomiota EU:n poliittisen eliitin epädemokraattisiin menetelmiin ja ylimielisyyteen. Käytettyihin kaksoisstandardeihin viitaten vaadin, että Irlannissa järjestetään kolmas kansanäänestys ja että EU:n jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit saavat äänestää sopimuksesta uudelleen.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi edellisistä puhujista syytti kollegaani Nigel Faragea siitä, ettei hän kunnioita irlantilaista demokratiaa. Voin vakuuttaa heille, että kyllä hän kunnioittaa. Mutta hän ei kunnioita epäoikeudenmukaista ja puolueellista tapaa, jolla kansanäänestykseen liittyvää kampanjaa käytiin. Itse asiassa hän ja koko ryhmämme kannattaa sellaista demokratiaa, jossa järjestettäisiin kansanäänestykset kaikissa niissä 26 jäsenvaltiossa, joilta se on tähän asti kielletty.

Eräs toinen puhuja sanoi, ettei kyse ollut ensimmäisestä kyllä-puolen voitosta ja että kyllä-puoli oli voittanut myös Luxemburgissa ja Espanjassa. Mutta kyse oli varmaankin perustuslakia eikä Lissabonin sopimusta koskevasta kansanäänestyksistä? Kun meille kerran sanotaan, että Lissabonin sopimus on eri asia kuin perustuslaki, niin kummasta tässä on kyse? Onko kaikissa kuudessa maassa järjestetty kansanäänestys samasta asiasta, vai onko neljässä maassa järjestetty kansanäänestys perustuslaista ja kahdessa maassa Lissabonin sopimuksesta? Jos kyse on ensin mainitusta tapauksesta, tulos on tasan 3–3. Jos taas kyse on jälkimmäisestä tapauksesta, tulos on tasan 2–2 ja 1–1. Tätä on vaikea pitää selvänä tuen osoituksena Lissabonin sopimukselle.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, on demokratian halventamista, että poliittiset päättäjät kieltävät kansalaisiltaan kansanäänestyksen omissa maissaan mutta vaativat samalla kahden kansanäänestyksen järjestämistä Irlannissa. On myös halventavaa, että samat poliitikot vaativat meitä hyväksymään toisen kansanäänestyksen tuloksen, vaikka he eivät itse hyväksyneet ensimmäisen äänestyksen tulosta.

Riippumatta siitä, tuleeko tämä Lissabonin uudistussopimus voimaan vai ei, tarvitsemme uuden perussopimuksen. Uuden perussopimuksen olisi sisällettävä määräykset aidosta vallanjaosta, todellisesta

riippumattomasta tuomioistuimesta, joka käsittelee toissijaisuutta koskevia kysymyksiä, täydellisestä avoimuudesta, taloudesta ja mikä tärkeintä kansanäänestysten sitovuudesta. Näin voisimme yhä välttää Eurooppa-ansan, ja meidän on tehtävä kaikkemme tämän edestä.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, seuraavasta asiasta ei ole epäilystäkään: kyllä-puolen voitto Irlannissa Lissabonin sopimuksesta järjestetyssä kansanäänestyksessä on äärimmäisen myönteinen asia Euroopan unionin elävöittämisen sekä sopimuksen sisältämien ratkaisevan tärkeiden poliittisten ja institutionaalisten uudistusten kannalta. Olen iloinen siitä, että Irlannin kansalaiset äänestivät vastuullisesti Lissabonin sopimuksen puolesta ja estivät siten Eurooppa-hankkeen täydellisen lamaantumisen. Toivottavasti myös presidentit Klaus ja Kaczyński saadaan vakuutettua tästä, koska on toivottavaa, että sopimuksen ratifioiminen Irlannissa kansanäänestyksen kautta edistää työtä sen mahdollistamiseksi, että Lissabonin sopimus voi tulla voimaan 1. tammikuuta 2010.

Irlannin myöntävä tulos osoittaa, että yhtenäinen unioni on ainoa poliittisesti uskottava hanke, joka voi hyödyttää jäsenvaltioita ja ennen kaikkea kansalaisia. Tällä hetkellä yksikään poliitikko Irlannissa tai missään muussakaan jäsenvaltiossa ei kykenisi esittämään maalleen kehitysstrategiaa, jos maa eroaisi Euroopan unionista tai osallistuisi sen toimintaan hieman rajallisemmin.

Meidän täytyy nyt toimia ripeästi ja komission täytyy myös toimia rohkeammin tekemällä rohkeita pilottialoitteita eri aloilla. Esimerkkeinä voidaan mainita euro-obligaatioiden rohkeampi liikkeellelasku, suurempi rohkeus maahanmuuton yhteisessä hallinnassa sekä rohkeammat ratkaisut energiaongelmiin. Ennen kaikkea meidän täytyy kuitenkin ottaa huomioon viime vuosien pahat virheet. Euroopan unioniksi kutsumamme poliittisen hankkeen rappioitumisen voidaan katsoa johtuvan yhdestä erityisestä tekijästä: se tapahtui, koska vaadimme, että tässä hankkeessa pitäisi jatkossa noudattaa byrokraattien toiveita kansalaisten toiveiden sijasta.

Näin ollen kun puhun rohkeammasta toiminnasta, tarkoitan etenkin rohkeampaa toimintaa komission johdossa, jotta voimme saavuttaa itsellemme asettamamme tavoitteet.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, Irlannin kansa on sanonut ”kyllä” Euroopan unionille. On tullut aika poistaa unionin tieltä kaksi suurinta estettä, jotka irlantilaiset ovatkin nyt saattaneet huonoon valoon. Seuraava huomio on Puolan ja Tšekin tasavallan presidenteille: eurooppalaisten halveksuminen riittää! Emme saa tuhlaa aikaa, koska sitä on niin vähän ja tehtävää on paljon. Vetoan Donald Tuskiin, Puolan pääministeriin, jotta Puola hyväksyisi perusoikeuskirjan. Syyt tähän ovat itsestään selvät.

Tähän saakka me poliitikot olemme joutuneet sanomaan, ettei meillä ole käytössämme riittäviä välineitä ja lainsäädäntöä, jotta voisimme toimia. Tällä parlamentilla on nyt edessään suuri tehtävä. Hyvin pian voimme alkaa hyödyntää uutta sopimusta, ja meidän pitää saada Euroopan unioni takaisin raiteilleen, jotta pääsemme yhdessä nopeasti ylös kriisistä ja voimme toimia kansalaisten hyväksi sekä vahvistaa EU:n asemaa maailmassa. Meidän täytyy torjua palkkojen epätasa-arvoa sekä edistää helpompaa ja tasa-arvoisempaa pääsyä koulutukseen, kulttuuriin ja terveydenhuoltoon. Uuden lainsäädännön avulla voimme ylläpitää EU:n monimuotoisuutta, mutta meidän pitää lisätä tasa-arvoisuutta, joka niin monilta EU:n kansalaisilta nykyään puuttuu. Lisäksi meidän pitäisi pyrkiä osoittamaan kaikille Lissabonin sopimuksen vastustajille, että voimme toimia myös heidän hyväkseen ja että heidän ei-kantansa vain motivoi meitä tekemään enemmän työtä.

Hyvät kuulijat, olen 35-vuotias ja odotan meiltä dynaamisempaa toimintaa. Odotan meidän viestivän nopeammin Euroopan komission ja Eurooppa-neuvoston kanssa niin menettelyjä ja henkilökysymyksiä koskevissa asioissa kuin sisältökysymyksissä. Saamme esitellä tulevaisuudessa suuria eurooppalaisia hankkeita. Esitän myös Euroopan parlamentin puhemiehelle, puheenjohtajakokoukselle sekä poliittisten ryhmien puheenjohtajille seuraavat kysymykset: Miten valmistautumisemme etenee? Olemmeko valmiita panemaan Lissabonin sopimuksen täytäntöön, ja jos olemme, niin milloin?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Irlannin kansanäänestyksen tulos oli selkeä ja tämä äänestystulos oli erinomainen signaali niin Euroopalle kuin Irlannille. Irlantilaisia täytyy onnitella tästä tuloksesta monestakin eri syystä. Olen kuitenkin itse erityisen tyytyväinen siihen, että Irlannin kansanäänestys nosti Euroopan unionin ja sen tulevaisuuden jälleen otsikoihin. Aitoa keskustelua tarvitaan, koska todelliset visiot Euroopan unionin tulevaisuudesta ovat olleet viime vuosina kutakuinkin niukkoja.

Täytyy myös muistaa, että Lissabonin sopimus on kompromissi sitä edeltäneestä EU:n perustuslakiluonnoksesta. Mikäli sopimus olisi nyt irlantilaisten toimesta hylätty, olisimme vakavasti joutuneet pohtimaan ja keskustelemaan siitä, mihin suuntaan olemme todella unionina menossa. Kuin myös pohtimaan sitä, olemmeko ehkä viime vuosina jossain määrin edenneet liian nopeasti ja hallitsemattomasti.

Mielestäni nämä ratifioinnissa ilmenneet ongelmat kielivät siitä, että Euroopan unioni koetaan jossain mielessä kaukaiseksi ja vaikeasti hallittavaksi asiakokonaisuudeksi. Tämän ongelman ratkaisemiseksi toivon osaltani, että keskustelu EU:n tulevaisuudesta ei todellakaan jää tähän, vaan että sopimusudistuksen myötä keskustelu jatkuu avoimena.

Meidän on luotava yhtenäistä Eurooppaa, emmekä voi myöskään jättää huomioimatta syitä, jotka johtivat alun perin tähän sopimuksen hylkäämiseen. Uskon, että tässä mielessä Lissabonin sopimus ja sen toimeenpano ovat varmasti oikea ja suuri askel solidaarisemman ja demokraattisemman unionin puolesta. Tämän saavuttaminen vaatii kuitenkin meiltä edelleen avointa keskustelua.

Olen myös tyytyväinen siihen, että Lissabonin sopimus lisää osaltaan yhteistyötä kansallisten parlamenttien ja Brysselin välillä. Nyt on aika siirtää katseet Irlannista Tšekkeihin. Toivon, ettei Euroopan tarvitse pidättää enää hengitystään pitkään. On tärkeää, että Lissabonin sopimus saatettaisiin käytäntöön nopeasti ja saisimme...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

James Nicholson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, päätös on tehty. Olen hyvin pahoillani siitä, ettei ensimmäistä päätöstä kunnioitettu, ja voimme nyt vain odottaa, mitä kustannuksia tämä päätös aiheuttaa. Eräät muut tahot eivät ole vielä tehneet päätöstään, ja toivon, että heidän annetaan tehdä se rauhassa. Toivon todella, että se suuri enemmistö, joka äänesti Irlannin tasavallassa sopimuksen puolesta, ei joudu myöhemmin katumaan päätöstään. Eikä siitä sen enempää.

Niillä, jotka toivovat päätöksentekomenettelyn keskittämistä vielä aiempaakin enemmän tänne Brysseliin, on nyt todella raskas taakka ja suuri vastuu kannettavanaan. Kehotan, etteivät he mene kansan eteen ennen kuin kansalaiset tietävät, mihin heitä ohjataan ja mikä heidän lopullinen kohtalonsa on. En vastusta unionia sinänsä, mutta haluaisin, että unioni voisi olla tyytyväinen itseensä ja sallia eri mieltä olevien esittää vaihtoehtoisia näkemyksiä. Tämä ei aina enää toteudu tässä parlamentissa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Kaikenlainen euforia Irlannin toisen kansanäänestyksen suhteen on täysin sopimatonta. Kyllä-puolen voitto oli varastettu voitto, koska ensimmäinen kansanäänestys oli järjestetty täysin laillisesti ja sääntöjä noudattaen. Ymmärrettävästi enemmistö niistä, jotka vuonna 2008 äänestivät sopimusta vastaan, koki, että virallinen Eurooppa ei koskaan ottaisi huomioon heidän kantaansa, jos se ei sopisi EU:lle. Siksi monet jättivät äänestämättä. EU:n demokratia on yksisuuntaista. Kampanjaa ei käyty oikeudenmukaisesti. Kyllä-puolen ylivaltaa tiedostusvälineissä vahvisti osaltaan myös Euroopan komission 16-sivuinen opus, joka julkaistiin kaikissa sunnuntailehdissä. Näin veronmaksajien rahoja käytettiin väärin asiassa, jossa ei ole vielä sanottu viimeistä sanaa. Äänestäjiä pelotellaan. Talouskriisiä käytettiin painostuskeinona, jotta ihmiset äänestäisivät sopimuksen puolesta. Hyvät Euroopan komission edustajat, ennustan, että harjoittamanne petkuspropaganda kostaatuu teille ennemmin tai myöhemmin.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuvitellaanpa sellaista tilannetta, että tänä iltana, kun tämä loputtoman pitkä keskustelu on päättynyt ja menemme ulos, 27 kollegaa tapaavat toisensa alakerrassa. Sitten heidän pitäisi päättää yksimielisesti, mihin ravintolaan he menevät syömään. Ensimmäinen este onnistutaan varmaan ylittämään, mutta kuvitelkaa, että sitten kaikkien 27 henkilön täytyisi tilata samaa ruokaa sekä päättää yksimielisesti, juodaanko viiniä vai ei.

Arvoisa puhemies, tämä vertauskuva, jonka esittäjä itse on laihdutuskuurilla, kuvaa hyvin Euroopan unionin tilannetta sekä Lissabonin sopimuksen saavutuksia: mielestäni kaikkein tärkein asia on juuri se, että yksimielisyyden vaatimuksesta päästään eroon.

Koska kaikki täällä puhuneet haluavat, että Euroopan unioni toimii kunnolla ja tehokkaasti ja tuottaa lisäarvoa kansalaisilleen, niin ensimmäinen tehtävä on korvata yksimieliset päätökset kaksinkertaisella määränemmistöllä. Se on Lissabonin sopimuksen tärkein saavutus.

Lissabonin sopimuksen vastustaminen tarkoittaa sitä, ettei halua unionin toimivan kunnolla tai saavuttavan merkittävää asemaa maailmassa.

Arvoisa puhemies, en ymmärrä, ja olen siitä pahoillani, miten jotkut Euroopan parlamenttiin vapaaehtoisesti tulleet jäsenet voivat luottaa enemmän ministerineuvostoon kuin Euroopan parlamenttiin itseensä. Lisäksi kyse on ihmisistä, jotka eivät itse ole koskaan istuneet ministerineuvostossa. Miksi he luulevat, että ministerineuvosto ajaisi heidän etujaan paremmin kuin Euroopan parlamentti, johon he itse kuuluvat ja jossa he voivat äänestää?

Arvoisa puhemies, en ymmärrä myöskään sitä, miksi eräs kollegani sanoi, että he haluavat – mikä on toki täysin oikeutettu näkemys – maansa eroavan Euroopan unionista. Siinä tapauksessa, hyvät kuulijat, on kannatettava Lissabonin sopimusta, sillä juuri Lissabonin sopimus sisältää ensimmäistä kertaa lausekkeen unionista eroamisesta. Mutta täytyy kyllä olla paljon rohkeutta ja kunnianhimoa sanoa kansalaisille, että maan on erottava Euroopan unionista. Haluaisin todella nähdä tämän.

Arvoisa puhemies, lopuksi totean, että Irlannin kansanäänestyksen tulos auttaa meitä varmastikin viemään prosessin päätökseen.

Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa Libor Roučkelle ja Elmar Brokille – jotka ovat huolissaan Tšekin tasavallan presidentin asenteesta – ettei minulla ole hänen suhteensa mitään epäilyksiä. Minulla ei ole hänen suhteensa epäilyksiä, koska se, että henkilö kieltäytyy allekirjoittamasta hänet valinneen parlamentin hyväksymää sopimusta, eli hän kieltäytyy allekirjoittamasta Lissabonin sopimusta, on sama asia kuin se, että Englannin kuningatar kieltäytyisi allekirjoittamasta edustajainhuoneen hyväksymää lakia. Se ei ole mahdollista. Olen myös varma, ettei niin isänmaallinen henkilö kuin Václav Klaus halua nähdä maansa ajautuvan sisäiseen perustuslailliseen kriisiin.

Arvoisa puhemies, uskonkin, että nyt on tullut aika yhdistää voimat ja käsittää, ettei maailma odota meitä eurooppalaisia ja että meidän eurooppalaisten täytyy yhdistyä ja säilyttää rakentava näkemys kansalaisia koskettaviin ajankohtaisiin ongelmiin. Muuten Eurooppa suurvaltana katoaa kokonaan kartalta.

Arvoisa puhemies, mielestäni meidän täytyy nyt toimia näin, yhtenäisenä unionina ja parlamenttina.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin onnitella irlantilaisia kollegoita tästä suurenmoisesta tuloksesta. Britanniassa UKIP ja konservatiivipuolue ovat kannattaneet, kuten tiedätte, ei-puolen voittoa Irlannin kansanäänestyksessä. UKIP sanoo jatkuvasti, ettei meidän pitäisi sekaantua kansallisiin kysymyksiin, mutta se todellakin sekaantui itse Irlannin äänestykseen. Haluaisin kiittää Nigel Faragea. Mielestäni hän teki hienoa työtä, koska uskoakseni hänen toimintansa oikeastaan edesauttoi kyllä-puolen kampanjaa. Tiedän, ettei se ollut hänen tarkoituksensa, mutta olemme hänelle kuitenkin kiitollisia tästä toiminnasta.

Konservatiivipuolueessa taas vallitsee täydellinen sekasorto. Konservatiivipuolueen jäsenet ovat jakautuneet unionin suhteen, mikä varjostaa sen Manchesterissa tällä viikolla pidettävää puoluekokousta. David Cameronin kanta Lissabonin sopimukseen on kestävä. Hän lupaa jatkuvasti, että jos hän voittaa parlamenttivaalit, hän järjestää Lissabonin sopimuksesta kansanäänestyksen, jos sitä ei ole vielä ratifioitu kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Parhaimmillaankin häntä voidaan syyttää jakkailusta. Pahimmillaan häntä voidaan uskoakseni syyttää epärehellisyydestä Yhdistyneen kuningaskunnan kansaa kohtaan, koska en tiedä, miten hän kykenisi järjestämään kansanäänestyksen.

Ja juuri nyt, kun suuret päivänpolttavat ongelmat, kuten ilmastonmuutos ja työttömyyden kasvun estäminen, vaativat yhteistyön lisäämistä vähentämisen sijaan, konservatiivit päättävät, että Yhdistynyt kuningaskunta eristetään EU:n laidalle. He haluaisivat meidän mieluummin katselevan vierestä kuin vaikuttavan asioihin.

Tällä viikolla olemme saaneet kuulla heidän suunnitelmansa: he aikovat leikata julkisia palveluja ja nostaa eläkeikää, ja he aikovat auttaa varakkaita leikkaamalla perintöveroa. Jälleen kerran he ”taistelevat kuin rotat säkissä” unionista, kuten sanomme Yhdistyneessä kuningaskunnassa. He väittävät muuttuneensa, mutta näin ei selvästikään ole. Ei, he ovat niitä samoja vanhoja konservatiiveja, jotka yhä auttavat harvoja etuoikeutettuja tavallisen kansan kustannuksella ja asettavat oppinsa Britannian kansan etujen edelle.

Irlannin kansa on selvästi äänestänyt demokraattisemman, tehokkaamman ja dynaamisemman EU:n puolesta, ja EU on nyt parempi paikka käsitellä nykyajan todellisia haasteita. Brittikonservatiivien täytyy kertoa totuus ja ilmoittaa, aikovatko he vaarantaa Yhdistyneen kuningaskunnan kansan tulevaisuuden EU:ssa huolimatta niistä vakavista seurauksista, joita se aiheuttaisi työpaikoille ja hyvinvoinnille. Joten anna tulla, David Cameron, kerro meille totuus!

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen Wallström, ylevien sanojen lausumisen sijaan – nähdäkseni Euroopan parlamentissa ylevät sanat ovat kärsineet inflaation – kannattaa pohtia sitä, miksi Irlannin kansa äänesti nyt Lissabonin sopimuksen puolesta, kun se viime vuonna äänesti sopimusta vastaan.

Mielestäni ne, jotka sanovat, että kriisi pakotti irlantilaiset hyväksymään Lissabonin sopimuksen, yksinkertaistavat asiaa todella paljon. Tärkein syy sille, miksi irlantilaiset, vihreän saaren kansalaiset, äänestivät sopimuksen puolesta, näyttäisi olevan se, mitä he tällä välin varmistivat itselleen Euroopan unionilta. Irlanti on taannut itselleen ja kaikille jäsenvaltioille oman, kansallisen komission jäsenen. Irlantia pitäisi kiittää tästä.

EU on taannut myös, ettei se puutu Irlannin verotukseen, ja tästä saamme kiittää Dublinia. Saksa ja Ranska voivat nyt siis viimeinkin luopua verotuksen standardisointia EU:ssa koskevasta suunnitelmistaan.

Lopuksi totean Brysselin luvanneen, ettei se puutu Irlannin tasavallan lainsäädäntöön moraalisten ja sosiaalisten normien alalla. Tähän sisältyy myös syntymättömän lapsen suojeleminen. Irlannin hallitusta ja Irlannin kansaa on onniteltava heidän tuloksekkaista neuvotteluistaan.

On muuten hauskaa katsella Irlannin kansanäänestyksen tulokseen tyytyväisten riemuitsemista. Monessa tapauksessa juuri samat henkilöt vastustivat kansanäänestyksen pitämistä omissa jäsenvaltioissaan.

Diane Dodds (NI). – (EN) Kuten olen aiemmin täällä istuntopöydässä todennut, seison edessänne henkilönä, joka haluaa kovasti nähdä yhteistyötä tekevästä kansakunnasta muodostuvan Euroopan unionin. Olen vastustanut johdonmukaisesti Lissabonin sopimuksen liittovaltioperiaatetta ja toimivallan siirtämistä kansallisvaltioilta. Irlannin tasavallassa saatu Lissabonin sopimusta koskevan toisen kansanäänestyksen tulos ei muuta mitään Yhdistyneen kuningaskunnan osalta. Asiakirja, joka on Ison-Britannian kansallisen edun kannalta haitallinen 2. lokakuuta 2009, on yhtä lailla haitallinen myös 2. lokakuuta 2010. Sopimuksen ratifioiminen Puolassa ei muuta tätä, sopimuksen ratifioiminen Tšekin tasavallassa ei muuta tätä, eikä myöskään Yhdistyneen kuningaskunnan yleisvaalien päivämäärä muuta tätä tosiasiaa. Tämän vuoksi haluan hyödyntää tätä tilaisuutta täällä parlamentissa ja vaatia, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalle sekä kaikille Euroopan unionin kansoille annetaan mahdollisuus kansanäänestykseen Lissabonin sopimuksen koko tekstistä sen lopullisessa muodossa.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin todeta meidän iloitsevan Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta paitsi Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, kuten monet jäsenet ovat jo tehneet, myös erityisesti PPE-ryhmän portugalilaisten jäsenten puolesta.

Mielestäni tämä parantaa selvästi Euroopan unionin kehitys- ja kasvunäkymiä ja valmistelee tietä uudelle vaiheelle. Haluamme tietenkin onnitella kaikkia niitä, jotka myötävaikuttivat Lissabonin sopimuksen syntyyn, erityisesti komissiota ja tänään läsnä olevaa komission jäsentä ja tietenkin myös Euroopan unionin puheenjohtajavaltiota Portugalia, jolla oli tässä hyvin tärkeä rooli. Tämän vuoksi haluan myös todeta, että olemme iloisia nähdessämme, miten kaikista vaikeuksista huolimatta, ja vaikka odotamme edelleen kiihkeästi Tšekin tasavallan kantaa, portugalilaiset todella iloitsevat siitä, että heidän pääkaupunkinsa nimi yhdistetään ratkaisevaan edistysaskeleeseen Euroopan unionin kehityksessä. Tältä osin haluan myös todeta, että voimme aina luottaa myös toiseen asiaan, jonka puolesta PPE-ryhmän portugalilaiset jäsenet aina liputtavat, nimittäin kansallisiin parlamentteihin.

Pidän Lissabonin sopimusta ratkaisevana edistysaskeleena kohti kansallisten parlamenttien osallistumista Euroopan unionin demokratiaan. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että tämä on demokratian tärkein osatekijä. Demokratian kannalta elintärkeää on nimittäin edustaminen eikä kansanäänestys, kuten olemme toisinaan täällä istuntopöydässä kuulleet, siis edustaminen eikä suora äänestys. Lissabonin sopimus on myös tärkeä askel kohti kansallisten edustuksellisten demokratioiden osallistumista Euroopan kehitysprosessiin. Olemme näin ollen erittäin tyytyväisiä Irlannin kansan päätökseen.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, toistan varmasti asioita, jotka on jo sanottu, ja olen joka tapauksessa tyytyväinen Lissabonin sopimusta koskevan Irlannin kansanäänestyksen tulokseen.

Haluaisin vain kiinnittää salissa vielä läsnä olevien jäsenten huomiota muutoksen taustalla oleviin syihin, sillä olemme tyytyväisiä myönteiseen tulokseen, mutta viime vuonna tulos oli kielteinen. Mikä on muuttunut? Tekstikö? Hyvin vähän. Tilanneko? Todella paljon. Juuri tällä on merkitystä. Voimme keskustella täällä institutionaalisista kysymyksistä. Kansalaiset odottavat Euroopan unionilta nimenomaan poliittisia vastauksia.

Näin meidän on mielestäni analysoitava näitä kahta äänestystulosta. Tuloksia ei ole vain yksi, vaan niitä on kaksi. Ensin oli kielteinen tulos ja sitten myönteinen. Irlantilaiset totesivat, että kriisin keskellä he tarvitsevat

Euroopan unionia, ja tätä on syytä korostaa voimakkaasti, sillä irlantilaiset pyytävät Euroopan unionia suojelemaan heitä, ja se on tärkeää.

Toistan, mitä monet jäsenet ovat sanoneet. Mielestäni meidän on nyt edettävä nopeasti. Käännyimme siis neuvoston puheenjohtajavaltion Ruotsin puoleen ja käännyimme komission puoleen. Mikäli haluamme vastata Irlannin kansan pyyntöön, meidän on annettava konkreettisia vastauksia.

Taluskriisi: pystyykö Euroopan unioni edistämään kasvua Euroopan laajuisesti? Yhteiskunnallinen kriisi: pystyykö Euroopan unioni toteuttamaan työllisyyspolitiikkaa? Nämä ovat mielestäni keskustelun ydinkysymykset, ja olen tyytyväinen myös toiseen Lissabonin sopimuksen tarjoamaan asiaan, nimittäin siihen, että parlamentin toimivaltaa laajennetaan. Poliittisessa keskustelussa parlamentin tärkeänä tehtävänä on mielestäni osoittaa, että vaihtoehtoja on useita, sekä keskustella näistä vaihtoehtoista.

Mikäli keskustelun halutaan kuitenkin olevan demokraattista ja mikäli Euroopan unioni aikoo onnistua vastausten antamisessa, meidän on pikaisesti nimitettävä komissio ja varmistettava, että tšekit ratifioivat sopimuksen mahdollisimman pian, jotta Euroopan unioni voi palata taas kasvun ja toivon tielle.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Minäkin olen erittäin tyytyväinen Irlannin kansanäänestyksen tulokseen. Haluan esittää erään huomion. Kotona kuuntelevat ajattelevat varmaankin: ”Miten tämä vaikuttaa minuun?” Haluan esittää muutaman konkreettisen esimerkin siitä, miten tämä tulos vaikuttaa kansalaisiin, ja esittämäni esimerkit liittyvät omaan alaani eli oikeus- ja sisäasioihin.

Voimme olla ylpeitä ihmisoikeuksien peruskirjasta paitsi yksittäisten valtioiden kansalaisina myös Euroopan unionin kansalaisina. Tämä sopimus vahvistaa kansalaisoikeuksiamme kansalaisina. Tämä koskee esimerkiksi henkilötietojen suojausta. Myös turvallisuus lisääntyy, sillä Lissabonin sopimuksen ansiosta Euroopan unioni aikoo lisätä terrorismin ja rikollisuuden torjuntaa. Laillisia oikeuksiamme vahvistetaan, esimerkiksi kansainvälistä adoptiota koskeissa oikeustapauksissa tai sellaisissa elatusapuun liittyvissä kysymyksissä, joilla on kansainvälisiä vaikutuksia. Lisäksi erityisen arkaluonteisella maahanmuuton alalla etujamme lujitetaan laaja-alaisen solidaarisuuden käsitteen osalta.

Tämä tarkoittaa sitä, että Lissabonin sopimuksella on konkreettisia vaikutuksia kansalaisten elämään. Mistä tämä mahtaa johtua? Tämä johtuu siitä, että hallitus antaa jatkossa enemmän valtuuksia tälle parlamentille, ja parlamentti huolehtii siitä, että näitä valtuuksia käytetään vastuullisesti mutta silti innostuneesti ja kansalaisten edun mukaisesti. Kaikessa tässä meidän on kansalaisten edustajina pysyttävä aina heidän puolellaan.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, irlantilaisten ylivoimainen ”kyllä” ei johtunut ainoastaan siitä, että Lissabonin sopimusta ymmärrettiin paremmin, vaan myös siitä, että todellisen kunnioituksen ymmärrettiin olevan vastavuoroista ja myötätuntoista. Irlantilaiset maanmiehemme ymmärsivät myös sen, ettei Euroopan unionin juna odota ikuisesti niitä, jotka myöhästyvät tapaamisestaan historian kanssa.

Tšekin tapaus on erilainen. Tšekin kansalaiset osoittivat asiaankuuluvasti kannattavansa poliittisempaa ja sosiaalisempaa, tehokkaampaa ja demokraattisempaa Euroopan unionia. Myös hallitus kannatti sopimuksen ratifioimista, ja parlamentti ratifioi sopimuksen. Tämän vuoksi meidän ei kuulu osoittaa kunnioitusta Tšekin kansalle, vaan Tšekin tasavallan presidentin kuuluu osoittaa kunnioitusta kansalleen ja sitä edustavalle parlamentille.

Pidämme tärkeänä sitä, että oikean ja väärän välille vedetään selvä raja ja että toimitaan niin, että voidaan näyttää ja todistaa, että meidän mielestämme oikea loppuu siihen, mistä väärä alkaa. Emme voi suostua kehityksen jarruna olevien vangeiksi. Meidän on tunnustettava, että kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen asianmukaisesti, ja aloitettava toimielinten rakentaminen tältä pohjalta. Parlamentin on osallistuttava tähän prosessiin täysimääräisesti.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, minullekin sanottiin, että minulla on kolme minuuttia aikaa, mutta yritän pysyä kahdessa minuutissa. Monen kollegani tavoin totean olevani tyytyväinen. Mielestäni nyt on aika panna Lissabonin sopimus täytäntöön heti kun ratifioinnit toteutuvat, ja toivomme, että se tapahtuu lähiaikoina.

Valiokunta, jonka puheenjohtaja olen, on tehnyt jo jonkin aikaa kaiken voitavansa, mutta parlamentin on ennen kaikkea tiedostettava uudet vastuualueensa: sen on huolehdittava siitä, ettei sen laajempia lainsäädäntötehtäviä millään tavoin tilapäisesti rajoiteta.

Haluan kuitenkin korostaa erästä kysymystä, jota ei mielestäni ole vielä otettu esiin: oli monia syitä, miksi irlantilaiset edellisellä kerralla hylkäsivät sopimuksen, mutta yksi niistä oli joidenkin äänestäjien pelko siitä, että Euroopan unionin oikeusjärjestys voisi loukata Irlannissa tiettyjä perusarvoja, jotka koskevat oikeutta elämään ja perheen käsitettä.

Näitä pelkoja hillittiin Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2008 ja kesäkuussa 2009 antamilla julkilausumilla. Mielestäni tämä on tärkeää paitsi Irlannille myös koko Euroopan unionille. Niissä selvennettiin, että yhteisön säännöstö ei koske oikeutta elämään eikä perhettä. Selvennys ei koske ainoastaan Irlantia vaan kaikkia jäsenvaltioita. Todellisuudessa tätä ei ollut tarpeen selventää, sillä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimista oli jo todennut useissa Ranskaa, Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Puolaa koskevissa päätöksissään, että elämän, elämän arvon sekä elämän ja perheen kunnioittamisen aloilla päätökset on tehtävä jäsenvaltioissa niiden oman historian, perinteiden ja kulttuurin mukaisesti.

Irlannin tarkkaavaisuuden ansiosta tämä asia on nyt selvennetty virallisesti ja se koskee koko Euroopan unionia. Pidän tätä hyvänä asiana, jonka takia kahden kansanäänestyksen järjestäminen kannatti. Tiedämme tietenkin oikein hyvin, että eurooppalainen kulttuuri on kaikkien unioniin kuuluvien maiden kulttuurien summa, ja me kaikki haluamme, että Euroopan unioni on pelkän talousalueen lisäksi myös ja ennen kaikkea arvojen yhteisö. Tämän vuoksi on mielestäni paikallaan osoittaa Irlannille, että olemme tyytyväisiä ja kiitollisia kaikesta, mitä se historiansa ja ihanteidensa osalta tarjoaa Euroopan unionille.

Euroopan unioni tarvitsi Irlantia paitsi mekanismeihinsa ja organisaatorakenteeseensa liittyvistä teknisistä syistä myös sen vuoksi, miten Irlanti voi täydentää sitä, mitä me kaikki tavoittelemme: Euroopan unionin sisintä olemusta.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Irlannin kansanäänestyksen myönteinen tulos on hyvä uutinen Euroopan unionille ja minulle itselleni Portugalin kansalaisena ja sitoutuneena Euroopan unionin kannattajana. Se on osoitus siitä, että terve järki on voittanut kansankiihotuksen ja manipuloinnin. Irlannin kansa on ilmaissut selvästi, että se uskoo Eurooppa-hankkeeseen. Äänestyksen myönteinen tulos poisti suurimman esteen Lissabonin sopimuksen voimaantulon tieltä.

Presidentti Klausilla ei ole nyt mitään verukkeita ja hänen on kunnioitettava demokratiaa ja parlamenttia, joka on hänet valinnut ja joka on jo hyväksynyt Lissabonin sopimuksen. Lissabonin sopimus merkitsee uuden aikakauden alkua. Euroopan unioni pystyy tekemään tehokkaammin päätöksiä ja toimimaan tehokkaammin ulkosuhteissaan. Unioni on jatkossa demokraattisempi ja avoimempi, lähempänä kansalaisia ja vähemmän riippuvainen hallituksista. Uuden sopimuksen ansiosta Euroopan unioni pystyy tehokkaammin torjumaan ilmastomuutosta ja vastaamaan globalisaation asettamiin haasteisiin.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelu on ollut pitkä, muttei kovin dramaattinen. Kuvitelkaapa, jos äänestyksen tulos olisi ollut kielteinen. Istuntosali olisi täynnä ja tunteet kuohuisivat, ja mielestäni se, että äänestyksen tulos oli myönteinen ja että me olemme täällä Euroopan unionissa hyvin rauhallisia, sanoo paljon. Olen tietenkin tyytyväinen Irlannin kansanäänestyksen tulokseen samoin kuin gaelilaiset kollegani täällä parlamentissa. Tein kovasti työtä myönteisen tuloksen saavuttamiseksi, ja sanoisin, että Irlannin kansa nousi kansallisten ongelmien yläpuolelle ja tarkasteli Eurooppa-kysymystä ja Lissabonin sopimusta sekä menneisyyttä ja yhteyksiämme Euroopan unioniin ja vastasi Euroopan unionille ylivoimaisella enemmistöllä ”kyllä”. Tämä on uskomattoman hieno tulos.

Toisaalta komission jäsen Wallström, joka hyvin ystävällisesti vieraili Irlannissa monta kertaa, on varmaan huomannut, että taustalla, kuten varmasti kaikissa jäsenvaltioissa, on kuitenkin sellaisten ihmisten vahva joukko, jotka eivät tiedä, mistä Euroopan unionissa on kysymys. Mielestäni me kaikki olemme syypäitä tähän. Mielestäni emme puhu tarpeeksi hankkeesta, Euroopan unionista, solidaarisuudesta ja siitä, mitä se todellisuudessa tarkoittaa. Me puhumme enemmän siitä, mitä voimme saada tai mitä annamme ja mikä tietyssä direktiivissä on mennyt pieleen ja miksi jokin asetetus on huono. Näin ollen politiikkaa toteuttaessamme meidän on ehkä noustava osittain näiden ongelmien yläpuolelle, sillä kun ollaan kansanäänestysvaiheessa, niin kuin me olimme, ihmisille on selitettävä kaduilla ja myymälöissä ja kouluissa, mikä Euroopan unioni on, miten se toimii, mikä on minun tehtäväni ja mitä komissio tekee, ja se on suurenmoinen asia. Euroopan unionista puhuminen suoraan ihmisille on todella tehokasta. Irlannin kansa tuntee unionin nyt paremmin kuin edellisellä kerralla, sillä saimme kansaan todella hyvän yhteyden.

Kehotan siis meitä kaikkia täällä istuntosalissa tekemään tätä enemmän kotimaassaan ja välttämään Euroopan unionin voimakasta kritisointia silloin, kun se ei ole paikallaan. Kritisoikaa kaikin mokomin silloin, kun se on tarpeen, ja niille, jotka ovat Nigel Faragen tavoin huolissaan siitä, että irlantilaisia pelotellaan, sanon seuraavaa: me emme vähästä säikähdä. Meitä ei peloteltu. Eikä niin tule koskaan tapahtumaan. Arvoisa

komission jäsen, voin todeta, että ellen ole täällä keskustelun päättyessä, se ei johdu epäkunnioituksesta teitä eikä puhemiestä eikä neuvoston puheenjohtajaa kohtaan, vaan se johtuu muista sitoumuksistani. Kiitän kuitenkin teitä kaikkia viime aikoina antamastanne tuesta.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hyvät kollegat, Euroopan parlamentin jäsenenä, joka edustaa ensimmäistä Lissabonin sopimuksen ratifiointia maata Unkaria, olen tyytyväinen Irlannin kansanäänestyksen tulokseen. Haluaisin meidän kuitenkin katsovan ratifiointiprosessia pidemmälle ja puhuvan siitä, miten meidän pitäisi panna Lissabonin sopimus täytäntöön. Sopimus on valtava harppaus kohti poliittista unionia ja arvojen yhteisöjen luomista. Sillä lisätään huomattavasti sosiaalisia oikeuksia, joita suojellaan perusoikeuskirjalla, jonka toimeenpano on oikeudellisesti sitovaa. Myös kielten ja kulttuurien monimuotoisuudesta tehdään EU:ssa normi. Lissabonin sopimukseen sisältyy kuitenkin myös äärimmäisen tärkeä uusi määräys.

Vähemmistöön kuuluvien henkilöiden oikeudet mainitaan ensimmäistä kertaa EU:n historiassa. Kansallisten ja etnisten vähemmistöjen sekä maahanmuuttajavähemmistöjen osuus EU:n väestöstä on 15 prosenttia. Voimme nyt vihdoin ryhtyä luomaan vähemmistöjä suojelevaa EU:n järjestelmää. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen hyväksyminen päättää historiallisen ja merkittävimmän Euroopan unionin laajentumisprosessin, jossa unioniin liittyi 10 uutta jäsenvaltiota. Prosessi käynnistyi 1990-luvulla, ja se päättyy toimielinmuutoksia koskevaan sopimukseen, jolla EU mukautetaan uuteen todellisuuteen.

Sopimuksen hyväksyminen merkitsee EU:lle uutta vaihetta ja mahdollisuutta päästä eteenpäin. Ne toimielimet, jotka me pystymme perustamaan, tarjoavat vain mahdollisuuden, ja riippuu meistä, miten tämän mahdollisuuden käytämme. Nyt on myös hyvä hetki osoittaa niille kansalaisille, jotka suhtautuvat Eurooppa-hankkeeseen epäilevästi, että EU on elossa, että se muuttuu ja että ennen kaikkea se vastaa kansalaisten ongelmiin. Näin ollen olisi erittäin tärkeää ehdottaa uutta politiikkaa, jolla voidaan vastata kohtaamiimme haasteisiin. Pelätään kuitenkin, ettemme keskity tähän, vaan sen sijaan työtämme hallitsevat keskustelut muodollisista ja henkilökohtaisista seikoista: kuka pitäisi valita ja mihin toimeen? Nyt emme saa antaa kansallisen egoismin, joka saattaa kriisin aikana voimistua, vesittää EU:n tämänhetkistä mahdollisuutta. Ennen kaikkea meidän kaikkien on saatava kansalaiset vakuuttuneiksi siitä, ettei EU:lla tarkoiteta vain eliittiä, jolla on työpaikat, eikä liiallista byrokratiaa, vaan sillä tarkoitetaan myös uusia ja tehokkaampia tapoja ratkaista ongelmia.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, seison täällä tänään ylpeänä irlantilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä. Historiallisen myönteisen äänestystuloksen varmistamiseksi tarvittiin julkisen vallan edustajilta, urheilijoilta, konserneilta, maanviljelijöiltä ja ammattiyhdistysaktiiveilta verta, hikeä ja kyynelitä. Olen ylpeä myös siitä, että viime perjantaina olin kotiseudullani Tipperaryssä ja seurasin, miten murskavoitto varmistui. Se oli osoitus jostain, mihin olen aina uskonut, että Irlanti on Euroopan unionin vahva kannattaja ja että aiomme tulevaisuudessa täyttää tehtävämme täysimääräisesti.

Nyt tiedän, että UKIP-puolueen ilkeät haltijat, jotka osallistuivat istuntoihin viime vuonna edellisen kansanäänestyksen jälkeen, ovat kadonneet. Monet teistä varmaan ilahtuvat kuullessaan minun uskovan vankasti siihen, että Irlannin kansa on karkottanut ne täältä lopullisesti. Lissabonin sopimusta koskeva päätös oli totuuden voitto niistä kirotuista valheista ja saduista, joita levittivät toisinaan sopimusta vastustaneet ääriliikkeet, jotka yrittivät käyttää hyväkseen ihmisten aitoja huolenaiheita. Nämä ääriliikkeiden edustajat kohtasivat vertaisensa viime perjantaina.

Meidän on kuitenkin otettava tästä opiksemme. Kaikkien meidän, jotka kannatamme edistyksellistä politiikkaa ja edistyksellistä Euroopan unionia, on yhdessä kannustettava kansalaisia luomaan yhteys EU:n toimielimiin. Emme voi koskaan pitää heitä itsestäänselvyytenä.

Damien Abad (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Irlannin kansa on selvästi päättänyt asettua Euroopan ytimeen hyväksymällä Lissabonin sopimuksen erittäin laajalla enemmistöllä. Nuorimpana ranskalaisena Euroopan parlamentin jäsenenä suhtaudun myönteisesti tähän päätökseen, joka antaa meille vihdoin mahdollisuuden kiinnittää huomiotamme kansalaisten erityisiin huolenaiheisiin.

Haluan kuitenkin esittää kaksi huomiota. Ensinnäkin kukaan ei saa katsoa läpi sormien sitä tosiasiaa, että juuri talouskriisi teki irlantilaisista Eurooppa-myönteisiä ja että sen vuoksi tämä irlantilaisten myönteinen äänestystulos merkitsee sitä, että he todella tarvitsevat Euroopan unionia, poliittista Euroopan unionia, joka

suojelee ja esittää ehdotuksia, sellaista Euroopan unionia, joka pystyy vastaamaan kriisiin ja joka varmistaa, että kansalaiset saavat pyytämäänsä turvaa.

Toiseksi Irlannin ensimmäisen kansanäänestyksen epäonnistumista on pidettävä esimerkkinä ja oppituntina. Emme voi jäädä aina, kun haluamme kehittää Euroopan unionia, sellaisten menettelyjen varaan, jotka eivät ole tarkoituksenmukaisia 27 jäsenvaltion unionissa. Nykyisessä järjestelmässä sopimuksen hylkääminen on toisinaan enemmän jäsenvaltion edun mukaista kuin sen hyväksyminen. Tämän kieltäytymisestä saatavan lisäedun pitäisi kannustaa meitä luomaan yhteisössä sellainen todellinen menettely, jolla estetään keskustelujen kansallinen kaappaaminen.

Nyt Euroopan unioni on päässyt taas liikkeelle, ja me parlamentin jäsenet saamme vihdoin ryhtyä käsittelemään maidontuotantoalan kriisin tai jopa viimetalvisen kaasukriisin kaltaisia arkaluonteisia aiheita. Kiinnittäisin parlamentin huomiota hetkiseksi siihen, mikä on ainoa huolenaihe yhteisön talousarviossa vuodeksi 2010, nimittäin Euroopan talouden elvytysuunnitelman toisen vaiheen rahoittamiseen 2 miljardilla eurolla. Kuulun niihin, joiden mielestä meidän on varmistettava, ettei tätä suunnitelmaa rahoiteta ainoastaan maatalousmäärärahoista, sillä se antaisi tämän kriisin keskellä väärän signaalin maanviljelijöillemme ja se myös vaarantaisi elintarviketurvamme ja maidemme tulevaisuuden.

Lopuksi haluan kiittää vielä kerran irlantilaisia ystäviämme ja lähettää heille mitä lämpimimmät ja sydämellisimmät onnittelut heidän selkeästi eurooppalaisesta valinnastaan. Kehotan nyt puolalaisia ja tšekkiläisiä ystäviämme ryhtymään toimiin ja varmistamaan, että Euroopan unioni saa tämän työkalulaatikon, jonka avulla se pystyy vastamaan globalisaation asettamiin haasteisiin tulevina vuosikymmeninä.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, minulla on kolme viestiä.

Ensinnäkin monien edellisten puhujien tavoin olen tyytyväinen Irlannin kansanäänestyksen vakuuttavaan myönteiseen tulokseen.

Toiseksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajana haluan korostaa, miten tärkeä asia Lissabonin sopimuksen mahdollinen voimaantulo on, sillä se vahvistaa Euroopan yhdentymishankkeen oikeutusta. Sopimuksessa on nimittäin kysymys kansalaisuudesta, oikeuksista, vapauksista ja kyvystämme torjua yhdessä järjestäytyntä rikollisuutta ja terrorismia. Lisäksi Lissabonin sopimuksen avulla voidaan toimia tehokkaasti Schengenin sopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita, ulkomaalaisten asemaa ja EU:n ulkorajojen valvontaa koskevissa kysymyksissä.

Kolmanneksi haluan kuitenkin todeta edellisten puhujien tavoin, ettei tarina pääty tähän. Tämä ei johdu ainoastaan siitä, että Tšekin tasavallan on vielä ratifioitava sopimus, vaan siitä, että meidän on otettava enemmän opiksemme niistä ongelmista, joita olemme kohdanneet Lissabonin sopimuksen ratifiointissa. Tie on ollut vaikea. Keskusteluja on käyty kymmenen vuoden ajan, ja sen vuoksi vaadimme enemmän paitsi itseltämme myös tulevalta laajentumisilta. Vaadimme lojaaliutta, yhteistyötä ja vastuun kantamista kaikilta niiltä, jotka sitoutuvat uusiin sääntöihin, joita aletaan soveltaa siitä hetkestä, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, muutama päivä Irlannin kansanäänestyksen myönteisen tuloksen jälkeen voimme mielestäni todella sanoa, että olemme nyt enemmän eurooppalaisia kuin ennen. Olen todellakin vilpittömän ja tyynen ilahtunut tästä. Valitettavasti olemme edelleen vahvasti riippuvaisia perustuslakituomioistuimen päätöksestä sekä Tšekin presidentin hyväntahtoisuudesta.

Meidän on nyt annettava selkeä signaali luotettavuudesta niille, joiden käsissä on tämän unionille, toimielimillemme ja edustamillemme 500 miljoonalle kansalaiselle avainasemassa olevan sopimuksen tulevaisuus. Emme voi enää olla niiden muutaman henkilön vankeina, joiden ainoana päämääränä on toimia Euroopan unionin yleisen edun vastaisesti. Jos joillakin on oikeus olla jatkamatta kohti Euroopan yhdentymistä, jos joillakin on oikeus lausua ääneen pahat aavistuksensa, sitten myös niillä, jotka haluavat vahvistaa Euroopan yhdentymistä, on oikeus jatkaa eteenpäin.

Euroopan unionia koskevien sopimusten ratifiointiprosessi muistuttaa liian usein sankaritarua tai Pyrrhoksen voittoa. Onko meidän jatkuvasti pakko harjoittaa näin suurta painostusta sopimuksen ja sen sisältämien toimielinuudistusten voimaantulon takaamiseksi?

Meidän on otettava opiksemme tästä kaoottisesta ratifiointiprosessista ja tietenkin myös tästä omistautuneesta neuvottelusta toisen kansanäänestyksen järjestämiseksi Irlannissa, ikään kuin olisi normaalia panna riippumattoman päätöksen tehnyt kansa äänestämään uudelleen ja ikään kuin olisi normaalia käydä

sopimuksen hyväksymisellä vaihtokauppaa. Vaakakupissa on nyt Eurooppa-hankkeen institutionaalinen yhtenäisyys.

Sopimuksen ratifioiminen on lojaaliuteen ja yhteenkuuluvuuteen liittyvä vähimmäisvaatimus siitä hetkestä alkaen, kun valtio päättää liittyä Euroopan unioniin. Halusimme lähettää kansalaisille vahvan viestin varmistamalla, että sopimus ratifioidaan ennen kesäkuussa 2009 pidettäviä Euroopan parlamentin vaaleja. Mitä luulette kansalaisten ajattelevan nyt Lissabonin sopimuksesta ja ennen kaikkea sisäisestä yhtenäisyydestämme ja legitimiymme?

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Se, että irlantilaiset hyväksyivät Lissabonin sopimuksen yksiselitteisesti, on tärkeä edistysaskel kohti yhtenäistä Eurooppaa ja pieni isku euroskeptikoille.

Päätös on erittäin merkittävä senkin vuoksi, että sen tekivät ihmiset, jotka äänestivät kansanäänestyksessä, ja kansa, jolle oli annettu vuosi aikaa harkita, onko sen alun perin antamasta kielteisestä vastauksesta todellista hyötyä Irlannille.

Tšekin tasavallan lisäksi valokeila kohdistuu nyt Yhdistyneen kuningaskunnan uskottavuuteen. Tämän EU:n jäsenvaltion oppositiojohtaja David Cameron on luvannut järjestää sopimusta koskevan kansanäänestyksen, mikäli hän voittaa vuoden 2010 vaalit. Hän on luvannut tehdä näin siitä huolimatta, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin kumpikin huone ratifioi Lissabonin sopimuksen vuoden 2008 puolivälissä.

Miten käy jäsenvaltiomme Yhdistyneen kuningaskunnan tekemien päätösten ja kansainvälisten sitoumusten uskottavuudelle, kun maa on jo ratifioinut sopimuksen, mutta uhkaa nyt kumota päätöksensä ja sitoumuksensa kaksi vuotta niiden hyväksymisen jälkeen?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, kun lähes 84 prosenttia Unkarin kansalaisista äänesti keväällä 2003 Euroopan unioniin liittymisen puolesta, he tunsivat palaavansa sinne, minne he kuuluivatkin, eli Euroopan kansojen yhtenäiseen perheeseen, josta kommunistinen diktatuuri oli heidät erottanut yli 40 vuoden ajaksi. Tämän vuoksi Unkari piti Euroopan unionia paitsi säädöksiin perustuvana taloudellisen yhteistyön järjestelmänä myös yhteisönä, jonka toiminnan perustana ovat tietyt arvot. Olemme iloisia, että Irlanti on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen, sillä tämä antaa arvoillemme niille kuuluvan aseman perustamissopimuksessa, ja näihin arvoihin kuuluvat ehdottomasti myös vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksien tunnustaminen.

Arvoisa puhemies, tämän vuoksi nostin sinisen korttini, kun kuulin jäsen Szegedin kommentit. Haluaisin kysyä häneltä, onko hän lukenut Lissabonin sopimuksen, sillä mikäli hän on sen lukenut, hän on varmasti myös tutustunut vähemmistöjä koskevaan artiklaan, jonka juuri mainitsin. Unkarin kansalaiset ovat varmoja siitä, että kun sopimus tulee voimaan, vähemmistöihin liittyvät kysymykset tiedostetaan EU:ssa paremmin, eikä Slovakian kielilain kaltaisia toimenpiteitä kerta kaikkiaan enää hyväksytä. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikkien on paitsi noudatettava lakia myös kunnioitettava Euroopan unionin välittämää suhtautumistapaa. Toisin sanoen jokaisen Euroopan unionin kansalaisen velvollisuus on varmistaa, että vähemmistöt voivat käyttää äidinkieltään vapaasti ilman minkäänlaisia rajoituksia ja että he tuntevat olevansa kotonaan synnyinmaassaan.

Uskon vahvasti siihen, että Lissabonin sopimuksen avulla saamme myös EU:n toimielimet ymmärtämään paremmin, että meidän on suojeltava arvojamme myös EU:ssa ja että meidän ryhdyttävä välittömästi toimiin, jos arvojamme loukataan. Kollegani sosialistien, liberaalidemokraattien ja sitoutumattomien ryhmissä, me emme yksinkertaisesti voi toimia kaksinaismoralistisesti. Toisin sanoen vetoamme näihin arvoihin, mikäli etumme vaatii sitä, mutta unohdamme ne, mikäli siitä on meille enemmän hyötyä. Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) ei halua tällaista Euroopan unionia.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Arvoisa puhemies, olin viime viikolla Irlannissa tukemassa Irlannin työväenpuolueeseen kuuluvia ystäviäni. Olen iloinen, että Irlannin äänestystulos oli selkeästi myönteinen, koska tämä on erittäin tärkeä päätös sekä Irlannille että Euroopan unionille. Maanviljelijänä olen erityisen iloinen siitä, että tällä kertaa maanviljelijät kannattivat kansanäänestyskampanjaa heti alusta lähtien. Se oli todella hyvä päätös, sillä kun sopimus tulee voimaan, Euroopan parlamentti saa neuvoston kanssa yhtäläiset valtuudet maatalousasioissa, myös yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevassa yhteispäätösmenettelyssä, mikä on ehdottomasti hyvä uutinen Euroopan unionin maanviljelijöille.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, vastavalittuna jäsenenä haluan sanoa, että olen ylpeä siitä myönteisestä päätöksestä, jonka puolesta Irlannin kansa äänesti viime perjantaina Lissabonin sopimusta koskevassa kansanäänestyksessä. Olen myös ylpeä tänään käytävästä vilkkaasta keskustelusta.

(EN) On kysytty, miksi Irlanti muutti mielensä. Siihen oli ehkä neljä pääsyytä. Ensimmäinen syy oli mielestäni se, että saimme komission jäsenen, toisena syynä olivat takuut, ja kolmas syy oli se, että tällä kertaa kävimme kunnollista keskustelua ja ihmiset saivat asianmukaista tietoa, toisin kuin edellisellä kerralla. Myös talouskriisi oli yhtenä syynä, mutta keskeisin syy oli se, että ”kyllä”-kampanja sai tällä kertaa ihmiset liikkeelle, toisin kuin edellisellä kerralla. Kansalaisryhmät ja poliittikot yhdistivät voimansa, ja sikäli kuin muistan, tämä oli ensimmäinen kerta kun poliittiset puolueet – tärkeimmät poliittiset puolueet – siirsivät erimielisyytensä syrjään ja kampanjoivat Irlannin hyväksi. Irlannin kansa vastasi.

Myös ”ei”-kampanja oli hyvin organisoitu, ja jokainen sanoi sanottavansa, myös Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue, joka varmisti, että sen asiakirjaa – *The truth about the Treaty: Stop the EU bulldozer* (Totuus sopimuksesta: pysäyttäkää EU:n puskutraktorit) – levitettiin Irlannissa laajasti. No, Irlannin kansalaiset päättivät, että he istuvat paljon mieluummin EU:n junassa kuin UKIP-puolueen puskutraktorissa.

Viime viikonloppu oli kommunikaation riemuvoitto. Olette usein kuulleet kommunikaation puutteesta. Tämä oli kommunikaation riemuvoitto, ja jos jatkamme samaa rataa, saamme tuotua Euroopan unionin lähemmäs kansalaisia.

Nyt Tšekin presidentin täytyy allekirjoittaa sopimus ja saattaa se voimaan, sillä ellei hän tee näin, se olisi maailmanhistorian suurin diktatorinen teko ja tarkoittaisi demokratian täydellistä kieltämistä.

Paljon kiitoksia teidän kaikkien tuesta. Iloitsemme ennakolta, että saamme olla Irlannista kotoisin olevia myönteisiä eurooppalaisia vielä pitkän ajan kuluttua.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, kahdeksan vuoden sekä monien keskustelujen ja neuvottelujen jälkeen tällä uudistussopimuksella on nyt todelliset mahdollisuudet tulla voimaan. Kiitos tästä kuuluu myös monelle tähän hankkeeseen alusta loppuun asti sitoutuneelle parlamentin jäsenelle, jotka tekivät kovasti töitä ensin valmistelukunnassa ja myöhemmin hallitustenvälisissä konferensseissa.

Mielestäni parlamentilla on ollut tässä uudistussopimuksessa rakentava rooli. Mikäli Prahin perustuslakituomioistuimien Tšekin tasavallassa tekee myönteisen päätöksen, presidentti Klausilla ei ole mielestäni enää mitään laillisia perusteita jarruttaa EU:n etenemistä. Myös Tšekin tasavallan muut perustuslailliset toimielimet löytävät keinoja murtaa tällaiset laittomat esteet.

Olemme tietenkin kuulleet Yhdistyneessä kuningaskunnassa uhkaavasta uudesta ongelmasta. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus kuitenkin sallisi kansanäänestyksen, kysymys ei olisi Lissabonin sopimuksesta vaan siitä, kannattavatko britit EU:ta vai haluavatko he erota Euroopan unionista. Kansanäänestyksessä olisi äänestettävä tästä asiasta eikä sopimuksesta, joka on jo ratifioitu. Sitä ei voitaisi missään tapauksessa hyväksyä. Mielestäni meidän on otettava tästä opiksemme ja ymmärrettävä, että kansalaisemme tarvitsevat enemmän tietoa. Tämän vuoksi toivon, että uudessa komissiossa on myös viestinnästä ja tiedotuksesta vastaava varapuheenjohtaja ja ehkä jopa Euroopan unionin kansalaisuudesta vastaava komission jäsen. Näin voitaisiin ratkaista tällaiset Euroopan unionin politiikkaa koskevat ristiriidat.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Lissabonin sopimuksen ansiosta Euroopan unioni voi vastata haasteisiin, jotka ovat paljon jäsenvaltioiden sisäisiä ongelmia laaja-alaisempia. Onko Euroopan unioni siihen valmis? Sitä on vielä vaikea sanoa. On varmaa, että tässä asiassa paljon on kiinni Euroopan unionin kansalaisista.

Sopimuksen lisäksi EU:lla on kuitenkin oltava myös halu toimia ja läsnäoloa maailmalla. EU:n on tunnettava vastuuta maailmasta, sen vakaudesta ja kehityksestä. Myös EU:n oma turvallisuus ja kehitys riippuvat tästä. Meidän on vältettävä yleistä kielikuvaa, jonka mukaan Euroopan unioni on turvallinen, vauras ja demokraattinen maa, jossa vaalitaan ihmisoikeuksia mutta joka on syventynyt omiin sisäisiin asioihinsa ja kääntänyt selkensä maailmalle.

Lissabonin sopimus pakottaa meidät ymmärtämään paremmin kohtaamiimme haasteita. Irlannin myönteisen äänestystuloksen jälkeen yhtenäinen Euroopan unioni kääntää nyt katseensa Puolaan ja Tšekin tasavaltaan. Olen täysin varma, että Lissabonin sopimus tulee pian voimaan. Samalla kun odotamme presidentti Kaczynskin ja presidentti Klausin allekirjoituksia, pohtikaamme kuitenkin, miten keskustelu eteni tässä uudistusprosessissa, ja tehkäämme johtopäätökset siitä, mitä tapahtui. Meidän on valmistauduttava tulevaisuuteen. Meidän on valmistauduttava tuleviin uudistuksiin, sillä tämä loistava hanke, jota luomme – Euroopan unioni – ei ole vielä täysin valmis. Lopuksi haluan sanoa vielä yhden asian: kiitos Irlanti.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, 2. lokakuuta oli upea päivä Euroopan unionille, sillä Irlantilaiset äänestivät Lissabonin sopimuksen puolesta. Yhteispäätösmenettelyn voimaantulo

on todellinen demokraattinen vallankumous erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan kannalta. Irlantilaisten yhteisymmärryksen ja kansallisissa parlamenteissa, myös Tšekin parlamentissa, saatujen puoltavien äänien ansiosta parlamentti saa vihdoin maatalousministerien neuvoston kanssa yhtäläiset päätöksentekovaltuudet.

Kaikenlainen viivyttely aiheuttaisi kaikissa jäsenvaltioissa ongelmia maanviljelijöille. Itse asiassa maatalousalalla käy parhaillaan läpi yhtä viime vuosien arkaluonteisimmista ja vaikeimmista kausistaan, sillä useimpien tuotteiden hinnat ovat laskeneet, ja kuten viime päivinä olemme todenneet, tämä ei koske ainoastaan maitotuotteita.

Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen virallista voimaantuloa odotellessa edellytämme, että neuvosto ja komissio ottavat tästä päivästä lähtien tarkasti huomioon parlamentin – Euroopan unionin kansalaisten demokraattisesti valitseman parlamentin – tekemät päätökset, jotka liittyvät myös maatalousalaa, ja ottavat ensimmäiseksi käsiteltäväkseen toimenpiteet, joilla voidaan vastata maidontuotantoalan kriisiin.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin olen iloinen siitä, että irlantilaiset hyväksyivät lopulta Lissabonin sopimuksen, sillä pidän asiakirjaa Euroopan yhdentymisen kannalta tärkeänä.

Tarvitsemme uutta sopimusta, joka antaa Euroopan unionille nykyaikaisia välineitä ja parempia työskentelymenetelmiä, joiden avulla voimme tehokkaasti ryhtyä ratkomaan nyky maailman asettamia haasteita. Sopimus on ennen kaikkea askel kohti demokraattisempaa EU:n päätöksentekoprosessia, jossa me Euroopan parlamentin jäsenet voimme ensimmäisten joukossa nauttia tämän sopimuksen tarjoamasta mahdollisuudesta myönteiseen ajatustenvaihtoon.

Yhteispäätösmenettelyn laajentaminen antaa Euroopan parlamentille neuvoston kanssa yhtäläisen lainsäädäntövallan 95 prosentissa yhteisön lainsäädännöstä. Esimerkiksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, jonka jäsen olen, laajennamme yhteispäätösmenettelyn koskemaan 40 erityisalan sijasta 80 erityisalaa ja lisäämme sillä tavoin EU:n lainsäädännön legitimiyyttä.

Mielestäni uusi oikeusperusta auttaa nopeuttamaan taloudellista kehitysprosessia ja mukauttamaan jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiä. Uskon myös vahvasti siihen, että tämä toimenpide auttaa meitä saavuttamaan helpommin yhden Euroopan unionin tärkeimmistä tavoitteista, joka on taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden luominen.

Odotan erittäin kiinnostuneena ratifiointiprosessin loppuun saattamista, ja haluan kiihkeästi saada sopimuksen täytäntöönpanon käyntiin.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Hyvät kollegat, olen tyytyväinen siihen, että irlantilaiset hyväksyivät Lissabonin sopimuksen selkeästi viime sunnuntaina pidetyssä kansanäänestyksessä. Toivotaan, että sopimuksen vaivalloinen ratifiointiprosessi on vihdoin saatu päätökseen.

Olen varma, että myös Tšekin tasavalta ratifioi sopimuksen. Mielestäni olisi käsittämätöntä ja mahdotonta hyväksyä sitä, että Euroopan unionin tulevaisuutta jarrutettaisiin, että sen esteenä olisi henkilökohtainen mielipide, joka ei piittaa lainkaan parlamentin enemmistön mielipiteestä, jonka kanssa se on ristiriidassa. Me kaikki haluamme, että pääsemme vihdoin ulos tästä institutionaalisesta umpikujasta, jossa olemme olleet lähes 10 vuotta.

Tämän vuoksi kiitän Irlannin kansaa, sillä heidän osoittamansa tahto antaa meille toivoa vahvemmassa ja vauraammassa Euroopan unionista, joka on nykyistä yhtenäisempi ja laajempi ja jossa kaikkien Euroopan unionin toimielinten tehtävänä ja velvollisuutena on toimia niin, etteivät ne petä tätä tahtoa. Tämä on myös Euroopan kansalaisten enemmistön tahto.

Toivon, että me kaikki ansaitsemme tämän Euroopan unionin, joka on entistä näkyvämpi, joka on entistä yhtenäisempi ja joka edistää demokraattisia arvoja, sosiaalisia oikeuksia ja perusoikeuksia sekä talouskasvua kaikkialla maailmassa samalla kun se edistää ympäristön suojelua.

Mário David (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan sanoa muutaman sanan kiittäakseni historiallisesta ja kauaskantoisesta Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta sekä korostaakseni Fine Gael -puolueen ja sen johtajan, Irlannin tulevan pääministerin Enda Kennyn, ratkaisevaa roolia tämän prosessin johdossa. Prosessin aikana oli erittäin selvää, että Euroopan unioni on tuotava lähemmäs kansalaisia. Nämä kansalaiset, ja tietenkin kaikki me, olemme kaikkien unionin toimien pääasiallisia edunsaajia. On erittäin tärkeää, että kaikki tiedostavat ne vaikutukset ja ne edut, joita Euroopan unioni tuo jokapäiväiseen elämäämme.

Euroopan unioni on kotimme. Mikä on hyväksi Euroopan unionille on hyväksi jokaiselle jäsenvaltiolle ja sen kansalaisille. Tämä pitää todella paikkansa Lissabonin sopimuksen osalta. Sopimus tekee paljon selvemmäksi sen, että ihmiset voivat olla samanaikaisesti ylpeitä ja lojaaleja kotimaansa kansalaisia sekä sitoutuneita Eurooppa-hankkeen kannattajia. Kun äärimmäisen pitkä keskustelu Euroopan unionin organisaatiosta ja toiminnasta on saatu päätökseen, unioni pystyy keskittymään paljon paremmin ja uusin ja tehokkaammin välinein eurooppalaisten kohtaamiin todellisiin ongelmiin, jotka liittyvät kilpailukykyyn, kasvuun ja työllisyyteen.

Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, lopuksi teen ehdotuksen tulevia sukupolvia varten. Koska Euroopan unionin arvojen, toimivallan, tavoitteiden ja toimintatapojen tuntemus on puutteellista, parlamentin pitäisi ehdottaa, että jokaisessa jäsenvaltiossa oppivelvollisuuden päätyttyä otettaisiin käyttöön uusi pakollinen Eurooppa-opintojen järjestelmä. Nuoret eurooppalaiset oppisivat tehokkaasti periaatteistamme, siitä, ketä me olemme, mitä me teemme ja minne haluamme mennä, objektiivisella, aidolla ja oikealla tavalla.

Kun nuoret oppivat nämä asiat jo varhain, he ymmärtävät koko elämänsä ajan, että tämä identiteetti, joka syntyy suvereniteetin vapaaehtoista jakamista Euroopan alueella koskevaan ainutlaatuiseen hankkeeseen, tarjoaa heille upeita mahdollisuuksia ja on heille valtavan hyödyllinen.

David Casa (PPE). – (MT) Kyllä vain, tämä on todellakin historiallinen hetki paitsi sen vuoksi, että irlantilaiset ovat hyväksyneet Lissabonin sopimuksen selvin äänin, myös siksi, että myös Puola on tänään ilmoittanut ratifioivansa sopimuksen.

Sopimus on kulkenut hyvin pitkän matkan. Olen ollut parlamentissa vasta viisi vuotta, mutta jo nyt täällä on jäseniä, jotka ovat uurstaneet pitkään tämän historiallisen hetken hyväksi. Heidän joukossaan on kollegani Méndez de Vigo. Tämä tärkeä hetki lisää vastuutamme politiikkoina, ja sama pätee myös Tšekin tasavallan presidenttiin. Hänen henkilökohtaisilla mielipiteillään on merkitystä, mutta yhtä maata tai koko Euroopan unionia ei voida sitoa yhteen poliittiseen mielipiteeseen.

Meillä poliitikoilla on valtava vastuu harteillamme. Meidän on kyettävä antamaan vastauksia ainoastaan Euroopan unionin kansalaisille, joita me viime kädessä edustamme. Eurooppaa odottavat vaikeat haasteet, kuten talouskriisi, ilmastonmuutos, maahanmuutto-ongelmat sekä työllisyyden lisääminen Euroopassa. Tästä syystä Tšekin tasavallan presidentin mielipiteet eivät saa estää Eurooppaa pyrkimästä täyttämään asettamiimme vaatimuksia. Olen samaa mieltä edellisen puhujan kanssa siitä, että uuden komission nimittäminen on tärkeää. Meillä on jo puheenjohtaja, joten en näe mitään syytä odottaa Tšekin tasavallan perustuslakituomioistuimen päätöstä ennen komission nimittämistä. Paljon työtä on edessä, ja komission on päästävä tositoimiin pikimmiten, jotta tämä työ saadaan tehtyä.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Yhdyn niihin minua ennen puhuneisiin lukuisiin kollegoihin, jotka ilmaisivat tyytyväisyytensä irlantilaisten äänestäjien päätökseen äänestää Lissabonin sopimuksen puolesta. Voimme nyt katsoa tulevaan luottavaisin mielin uskoen sopimuksen ratifiointiin. Tämä on kuitenkin vasta ensimmäinen askel tiellä, jolla meillä on kolme tavoitetta, jotka meidän on mielestäni täytettävä. Meidän on syvennettävä uusien jäsenvaltioiden integraatiota, poistettava kahden nopeuden Euroopan johdosta syntyneitä esteitä sekä jatkettava EU:n laajentamista Balkanille.

Lissabonin sopimus perustuu Euroopan solidaarisuuteen, joten toivon, että solidaarisuus myös näkyy käytännössä eikä jää vain EU:n toimielinten eri foorumeilla ilmaistuksi aikomukseksi. Minusta talouskriisi osoittaa myös, että solidaarisuus on ainoa keino vastata haasteisiimme ja että voimakas EU antaa meille kaikille mahdollisuuden olla keskeisiä toimijoita maailmanlaajuisesti.

Tähän asti kulkemamme matka on ollut pitkä ja kivikkoinen. Emme saa heikentää Euroopan yhdentymisen perustuksia. Uskon vakaasti, että todellisuus todistaa euroskeptikoille, että yhdessä olemme vahvempia, puhumattakaan siitä, ettemme voi saavuttaa mitään palaamalla 1900-luvun alun geopolittiseen tilanteeseen.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, viime perjantain tulos antaa toivoakseni Euroopalle mahdollisuuden päästä ulos perussopimus kriisistä niin, että sillä on 27 jäsenvaltiota kattavaan organisaatioon soveltuva sekä Nizzan sopimukseen perustuneesta elimestä poikkeava vakaa toimielin.

Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus ei ole mikään taideteos tai lainopillinen taidonnäyte, jota voidaan ihaila. Sen täytyy olla hyödyllinen ja tehokas. Niin tärkeää kuin poliittiselta kannalta onkin keskustella esimerkiksi tulevan neuvoston puheenjohtajan henkilöllisyydestä, vielä tärkeämpää on saada Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi päätökseen, jotta sopimus voisi tulla voimaan, eikä vähiten siksi, että Irlannin

tuloksen myötä on käynyt selväksi, ettei Eurooppaa voida rakentaa kansalaisten tahdon vastaisesti. Yhteen hiileen puhaltaminen on tosiasia, on se tapahtunut kansalaisten edustamisen tai kansanäänestysten ansiosta.

On tärkeää myös huomata, että kielteinen ja myönteinen äänestystulos ovat yhtä demokraattisia. Joillakin näyttää olevan sekaannusta tältä osin. Toivon, että Irlannin, Tšekin tasavallan ja Puolan ratifioitua Lissabonin sopimuksen jäsenvaltioihin syntyy todellista solidaarisuutta. Toivon myös, että etenemme tilanteeseen, jossa tähän suureen askeleeseen voidaan liittää Schumanin Euroopan ajatusmalli: Sen mukaan Eurooppaa rakennetaan pienin askelin, päivä päivältä sekä ennen kaikkea eurooppalaisia ihanteita ajamalla.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, Irlannin kansanäänestyksen myönteinen tulos on voitto koko Euroopan käsitteelle. Minkä ansioksi tämä voidaan laskea? Yksi selitys on se, että Irlantilaisille annettiin lupaus. Toisin sanoen enemmistö otti huomioon vähemmistön toiveet. Todellisessa demokratiassa ei ole kyse äänestyksen voittaneen enemmistön mielipiteistä, vaan myös vähemmistön mielipiteiden huomioon ottamisesta. Tätä tarvittaisiin myös Euroopan vähemmistöjen suojelemiseksi.

Toinen syy myönteiseen tulokseen on se, että Lissabonin sopimusta kannattaneilla oli parempi kampanja kuin viimeksi, kun kansanäänestyksen tulos oli kielteinen. Euroopan unioni sanoo mieluummin "kyllä" kuin "ei". Yhtä tärkeää on myös se, että talouskriisillä oli roolinsa vaalivoitossa. Irlantia olisi voinut odottaa sama kohtalo kuin Islantia, josta ei tullut EU:n jäsentä. Kriisi osoittaa, että yhdessä olemme vahvempia ja että yhteistyö ja solidaarisuus ovat parempi asia kuin tiiviit keskinäiset suhteemme.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin uusi äänestys, jossa Lissabonin sopimus hyväksyttiin tällä kertaa, on todellakin erittäin hyvä uutinen. Ainakin kaksi asiaa vaatii varovaisuutta. Ensinnäkin Lissabonin sopimus tarvitsee vielä presidentti Klausin allekirjoituksen, jonka olemme saaneet katkeroitumaan reaktioillamme hänen avoimeen skeptisyyteensä ja Euroopan-vastaisuuteensa hänen puhuessa täällä parlamentissa viime keväänä. Olisimmepa vain olleet fiksumpia.

Toinen asia, jossa vaaditaan varovaisuutta, on se korkea odotus, jonka asetamme Euroopan yhdentymisen jatkamiselle (joka pitää sisällään myös laajentumisen) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Tosiasia on, että jos hidastamme vauhtia, se ei johdu Lissabonin sopimuksen puuttumisesta, joka on vain alibi, vaan nykyisen kriisin kielteisistä vaikutuksista, jotka edistävät yhteisön tiettyjen politiikan osa-alueiden uudelleen kansallistamista sekä "sentrifugaalitendenssejä" unionissa. Nämä asiat on käsiteltävä erikseen ja asianmukaisesti, jos haluamme, että Lissabonin sopimus on odotustemme mukainen.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, yksi tämän keskustelun päätelmistä on varmasti se, että Eurooppa-hankeen taakse saadaan entistä suurempi osallistuminen ja tuki, kun asioista tiedotetaan, kun kansalaisten kanssa keskustellaan, kun kommunikointi sujuu ja kun valheet oiotaan.

Siksi rohkenen monien muiden puhujien tavoin käyttää myönteisen ja rakentavan puheenvuoron ja pyytää Euroopan komissiota harkitsemaan, voitaisiinko uuden komission kokoonpanossa ihmisoikeuksista vastaavan komission jäsenen tehtävät sisällyttää osaksi laajempaa komission jäsenen salkkua, kuten kansalaisuusasioista vastaavan komission jäsenen tehtäviä, joihin kuuluisi myös viestintäasiat, mikä olisi elintärkeää hyvän kommunikoinnin ja hyvän tiedotuksen takaamiseksi sekä todellisen vuoropuhelun aloittamiseksi Eurooppa-hankkeestamme.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannissa viikonloppuna pidetyn ja Lissabonin sopimusta koskeneen kansanäänestyksen tulos on elävä todiste siitä, ettei parlamenttimme ole demokraattinen, rehellinen eikä vastuullinen. Mutta kuka täällä todella välittää? Minä kyllä välitän. Se, että irlantilaiset pantiin äänestämään kahteen otteeseen, osoittaa, että EU:sta on tullut diktatuuri. Jos äänestys ei mene EU:n johtajien mielen mukaisesti, he yksinkertaisesti panevat kansalaiset äänestämään uudelleen niin monta kertaa, kunnes oikea tulos saavutetaan.

Tämä ei ole oikein ja on minusta myös moraalisesti väärin. Lissabonin sopimuksen puolesta kiihkoilijat täällä parlamentissa menevät nyt täyttä höyryä eteenpäin luodakseen 500 miljoonan Euroopan kansalaisen supervaltion. Epäoikeudenmukaista on se, että kotimaani Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille luvattiin kansanäänestystä, joka sitten kiellettiin heiltä. Ironista tässä on se, että Lissabonin sopimuksen myötä EU:lle saadaan kokopäiväinen presidentti. Presidentiksi valitaan melko todennäköisesti Tony Blair. EU:n uusi presidentti on valtionpäämies.

Kahta valtionpäämiestä ei voi olla, ja koska EU on arvojärjestyksessä ennen kansallisia elimiä, EU:n presidentti eli mahdollisesti Tony Blair ohittaisi kuningattaremme. Kotimaani kansalaiset eivät hyväksy, että epäonnistuja, jota ei ole hyväksytty vaaleilla, ohittaisi kuningattaremme. Jumala kuningatarta varjeloon.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Kuten te täysin hyvin tiedätte, Romaniassa on meneillään ennennäkemätön poliittinen kriisi talouskriisin ja yhteiskunnallisen kriisin lisäksi. Parhaillaan on valmisteilla suuri vaalivilppi. Tarkoitin Romanian presidentinvaaleja, jotka on tarkoitus pitää 22. marraskuuta. Kaikkia Romanian vaaleja on peukaloitu, mutta parhaillaan olevan vilpin laajuus on uskomaton.

En syytä ketään erityisesti, mutta mekanismit on luotu ja hiottu tämäntyyppisen vilpin mahdollistamiseksi, mikä on todella törkeää. Tähän sisältyy väärennetyjä mielipidemittauksia, vaaliturismia, ylimääräisiä vaalilistoja, äänestäjien mitätöityjä ääniä sekä kuolleiden ihmisten äänen käyttöä oikeina ääninä. Lisäksi valtavia summia rahaa ja kulutustavaroita on käytetty köyhien lahjomiseen, vanhempia on painostettu lapsia lahjomalla, äänen laskussa on huijattu ja muihin laittomuuksiin on syyllistytty. Toivon, että Romania pelastetaan. Vetoan nyt Romanian kansan puolesta.

Eurooppa-neuvostolla ja myös etenkin Euroopan parlamentilla on moraalinen velvollisuus auttaa jäsenvaltioita pysymään sivistyneinä valtioina. Älkää antako Balkanin mafian tuhota Euroopan unionin jaloa hanketta. Lähetän tämän hätäviestin, koska Euroopan unionin toimielimet ovat Romanian kansan viimeinen toivo.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Lissabonin sopimuksen kannattajat juhlivat paitsi voittoa myös voittoa itse demokratian puolesta pakolla syötetyssä kansanäänestyksellä saadun myönteisen äänestystuloksen varjolla. Todellinen tulos on kuitenkin 3–1 sopimuksen vastustajien hyväksi. Meidän ei pidä unohtaa, että sekä ranskalaiset että alankomaalaiset sanoivat ”ei” täysin samansisältöiselle perustuslakisopimukselle. Tällöin keksittiin luovasti mutta kyynisesti, että jos Euroopan kansalaiset eivät hyväksy perustuslakisopimusta, ryhdytään kutsumaan sitä uudistusopimukseksi, josta poliittiset johtajat äänestävät parlamenteissa. Valitettavasti Unkarin parlamentti äänesti siitä ensimmäisenä.

Ymmärrän, että monet ajattelevat, että Lissabonin sopimus on tie onnelliseen kansojen Eurooppaan, mutta tämä ei anna heille oikeudellista perustetta väittää, että tämä oli se, mitä Euroopan kansalaiset halusivat.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Halusin käyttää puheenvuoron vain muistuttaakseni Vadim Tudoria siitä, että Irlannin kansanäänestys on tämän hetken keskustelunaiheena ja että hänen täysin väärillä perättömillä väitteillään ei ole mitään tekemistä aiheen kanssa. Haluan samalla onnitella Eurooppa-myönteisen leirin voiton johdosta Irlannissa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin kansanäänestyksestä käytävä keskustelu on näköjään yhä käynnissä täällä täysistunnossa, ja demokratiasta on paljon sanottavaa. Onko demokratian mukaista antaa Irlannin kansan äänestää uudelleen? Kyllä se on. Se on hyvin demokraattista. Kansalaisia kuunnellessa ja heiltä kysyttäessä syytä siihen, miksi he äänestivät sopimusta vastaan, he kertovat syyn. Näitä asioita selvitetään antamalla oikeudelliset takeet Irlannin kansalle verotuksesta, puolueettomuudesta ja teknisistä kysymyksistä, sekä takaamalla, että kaikki jäsenvaltiot, myös Irlanti, saavat komission jäsenen uuden sopimuksen tultua voimaan. Tämän uuden selvennyksen jälkeen järjestetään uusi kansanäänestys. Kansalaiset äänestivät ”kyllä” kahden kolmasosan enemmistöllä ja edellistä kertaa suuremmalla äänestysprosentilla. Se on demokraattista, ja minusta meidän olisi iloittava ja onniteltava Irlannin kansaa tämän johdosta.

Tässä on selvästi havaittavissa myös brittiläistä keskustelua, mutta vaikka tästä olisi houkuttelevaa jatkaa, en kuitenkaan tee sitä. Haluan vain sanoa, että riippumatta siitä, kuka Downing Streetillä hallitsee ensi vuonna, Yhdistynyt kuningaskunta tarvitsee Eurooppaa ja Eurooppa Yhdistynyttä kuningaskuntaa.

Vaistoan myös tiettyä turhautuneisuutta aikataulun takia. Voin ymmärtää sen ja olen siitä samaa mieltä, mutta haluan vakuuttaa parlamentille, että etenemme niin nopeasti kuin kykenemme. Meille on vakuutettu ja luvattu, että Puolan presidentti allekirjoittaa muutaman päivän sisällä. Prahan aikataulu on yhä hieman auki. Matkustan sinne tänä iltana, jos ehdin koneeseen, ja tapaan paljon ihmisiä huomenna saadakseni selkeämmän kuvan eri näkymistä ja mahdollisista aikatauluista. Tarvitsemme muutaman päivän tilanteen arvioimiseksi perustuslakituomioistuimessa. Sopimus on perustuslakituomioistuimen käsittelyssä, ja ennen sen käsittelyä presidentti ei voi allekirjoittaa. Olen varsin optimistinen. Uskon, että tämä toteutuu piakkoin, mutta meidän on odotettava muutama päivä selvennyksen saamiseksi.

Puheenjohtajavaltio luonnollisesti jatkaa työtään tällä välin. On perustettu paljon työryhmiä valmistelemaan Lissabonin sopimuksen kokonaisvaltaista täytäntöönpanoa. Euroopan parlamentin ja komission kanssa käydään keskusteluja kaiken sen järjestämiseksi, mitä tarvitaan sopimuksen voimaan tulemiseksi pikaisesti.

Jäsen Flautre esitti minulle kysymyksen lisäjäsenistä. Tämä kysymys on ratkaistava heti sopimuksen tultua voimaan, ja haluan vakuuttaa jäsen Flautrelle (jos hän kuulee minua nyt), että teemme voitavamme sen

varmistamiseksi, että päätös voidaan tehdä mahdollisimman pian. Haluan kiittää parlamenttia siitä, että se päätti antaa näille Euroopan parlamentin jäsenille tarkkailijan aseman odottaessamme muodollisuuksia sopimuksen hyväksymisen jälkeen. Jäsen Flautre mainitsi myös monia miehiä, joiden nimet ovat olleet esillä huippuviroista puhuttaessa, mutta nämä nimet on mainittu mediassa ja lehdistössä, eikä neuvosto ole esittänyt vielä virallisia ehdokkaita. Virallisia ehdokkaita kyllä nimetään. Kaikki he ovat silti median nimeämiä. Olisin hyvin tyytyväinen, jos yksi huippuviroista voisi mennä naiselle. En voi taata teille onnistumista, koska puheenjohtajavaltion on kuunneltava kaikkia pääehdokkaita ja löytää ehdokkaat, jotka saavat yhteisen hyväksynnän kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Kannatan kuitenkin vahvasti naisehdokasta, mikä lisäisi Euroopan naisedustusta nykyisestä.

Arvoisa puhemies, aistin, että täällä parlamentissa halutaan myös voimakkaasti, että Euroopasta voisi tulla entistä vaikutusvaltaisempi ja mahtavampi toimija maailmassa ja että se voisi toimia päättäväisesti taloudessa, työttömyyden torjunnassa sekä globalisaation ja ilmastoasioiden käsittelyssä. Meidän on toimittava näin. Lissabonin sopimus on meille tärkeä työkalu tässä työssä, mutta meidän on edettävä myös konkreettisten tulosten aikaan saamiseksi riippumatta siitä, millaisen sopimuksen saamme. Vain näin tekemällä ja tuloksia aikaan saamalla kansalaisten odotusten mukaisesti (tämä pätee neuvostoon, komissioon ja Euroopan parlamenttiin) saamme laillisen oikeutuksen ja kansalaisten luottamuksen. Voin vakuuttaa teille, että puheenjohtajavaltio tekee kaikkensa viedäkseen prosessia eteenpäin kaikissa näissä asioissa yhdessä Euroopan parlamentin tuella. Paljon kiitoksia mielenkiintoisesta keskustelusta, arvoisa puhemies.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Margot Wallström, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelu on ollut mielenkiintoinen, ja olen varma, että se on jossakin määrin samansisältöinen kuin Irlannissa ja muissa maissa aiheesta käyty keskustelu.

Aloittaisin esittämällä joitakin faktatietoja. Jäsenvaltioiden hallitukset päättävät ratifiointitavasta. EU:n toimielimet eivät voi missään nimessä pakottaa jäsenvaltioita valitsemaan kansanäänestyksen ja parlamentissa tapahtuvan ratifioinnin väliltä. Minusta on tärkeää sanoa tämä. On mielenkiintoista, että ne, jotka kannattavat voimakkaasti itsenäisiä kansallisvaltioita, ovat samalla valmiita vaatimaan kansanäänestystä kaikissa muissakin jäsenvaltioissa. Tämä on minusta hieman omituista.

Nyt Irlanti päätti järjestää toisen kansanäänestyksen. Olkaamme rehellisiä: tässä on aina poliittinen riski, mutta Irlannin hallitus itse halusi järjestää kansanäänestyksen. Miksikö he suostuivat siihen?

Kansanäänestyksen järjestäminen toistamiseen ei muuten ole mitenkään epätavallista. Niin on tehty aiemminkin kotimaan asioissa, ja joissakin jäsenvaltioissa se voidaan järjestää useaan otteeseen myös kotimaan asioissa, joten olkaamme älyllisesti rehellisiä koko tämän prosessin suhteen.

Olemme kuulleet erittäin hyviä arviointoja irlantilaisilta jäseniltä itseltään, kuten Kellyltä, Mary MacDonaldilta ja De Rossalta. He antoivat selityksen siitä, miksi Irlannin kansa muutti mieltään ja päätti äänestää ”kyllä”, ja minusta nuo perustelut olivat varsin hyviä.

Joillakin jäsenillä on minusta hyvin kummallinen tapa tarkastella demokratiaa hyvin staattisesta ja absoluuttisesta näkökulmasta. Heillä on taipumus unohtaa, että kyse on uudistuksesta. Prosessi alkoi jo Laekenissa vuosia sitten, ja siihen osallistui demokraattisia elimiä, joissa keskusteltiin vuosien mittaan siitä, kuinka löytää yhteinen tapa tehdä päätöksiä entistä nykyaikaisemmalla, demokraattisella ja tehokkaalla tavalla. Jäsenvaltiot ja niiden johtajat ovat luonnollisesti uhranneet paljon aikaa ja energiaa tähän prosessiin, minkä vuoksi se ei ole staattinen: se ei ole mikään jalkapallo-ottelu. Siinä ei voida laskea maaleja samaan tapaan kuin jalkapallo-ottelussa, koska meidän on aina kuunneltava toistemme mielipiteitä.

Näin myös tehtiin. Irlannin kansan huolenaiheet otettiin huomioon, ja he itse päättivät asiasta Irlannissa. Mitä selitettävää tässä vielä on? Irlantilaiset itse ja Irlannin parlamentti keskustelivat alivaliokunnassa, miksi kansa äänesti ”ei”, koska se tuli yllätyksenä monille. Niinpä syistä keskusteltiin.

Olin itse tuolloin Irlannissa. Kävin muotimessuilla Dublinissa, kalamarkkinoilla Corkissa ja osallistuin erääseen julkiseen kokoukseen Donegalissa. Monet irlantilaiset totesivat tuolloin ennen kaikkea, että etteivät he olleet lukeneet sopimustekstiä kokonaan, koska se on hyvin vaikeaselkoinen oikeudellinen asiakirja, jota on vaikea täysin ymmärtää.

Jotkut sanoivat pelkäävänsä, että se, mitä kerrottiin lehdistössä, saattaisi toteutua, eli se, että EU asettaisi vähimmäispalkaksi 1,48 euroa. Voiko tämä pitää paikkansa? Onko totta, että EU aikoo määrätä kutsunnat EU:n armeijaan ja lähettää nuoria Afganistaniin? Voiko tämä pitää paikkansa? Mitä puhetta tämä oikein on? Pitäisikö niihin uskoa? Todellista huolta aiheuttavia kysymyksiä oli siis paljon, ja ennen kaikkea tiedoissa oli puutteita ja kansalaisten huolenaiheet piti ottaa todesta.

Näin myös tehtiin. Myös kansalaisyhteiskunta otettiin mukaan, kuten Kelly minusta totesi hyvin. En häpeä lainkaan sitä, että laadimme Lissabonin sopimuksesta kansalaisille tarkoitetun yhteenvedon, jonka julkaisimme suurissa sanomalehdissä ja jota kukaan ei kieltänyt. Siten kansalaiset saattoivat itse tutustua koko sopimuksesta tehtyyn yhteenvedoon ymmärrettävällä kielellä sekä arvioida sopimuksen sisältöä ja sen paikkansapitävyyttä.

Oikeudelliset takeet auttoivat asiaa, koska niiden avulla voitiin vakuuttaa, ettei kansalaisten tarvitse kantaa huolta puolueettomuudesta, aborttikysymyksestä tai muista asioista. Tämä asia tehtiin selväksi, kansalaisille annettiin oikeudelliset takeet, he saivat komission jäsenen. Kiitän tästä Irlantia, koska tämä tarkoittaa, että myös Ruotsi, Saksa ja Kreikka sekä muut maat saavat vastedes oman komission jäsenensä, joten minusta meidän on minusta syytä kiittää irlantilaisia siitä, että he tekivät tämän asian selväksi.

Näistä asioista ei tietenkään keskustella poliittisessa tyhjiössä. Myös realiteetit vaikuttavat mielipiteisiimme näistä asioista, eikä siinä ole mitään väärää. Meidän olisi kuitenkin kansanäänestyksen jälkeen tehtävissä analyyseissä arvioitava aina hyvin tarkoin kaikkien osapuolten pelkotekeijöitä, koska pelko on hyvin voimakas tunne, jota saatetaan käyttää väärin. Siten Irlannissa käytävässä keskustelussa olisi minusta pohdittava, kuinka pelkotekeijöiden käyttö tai hyväksikäyttö olisi vältettävissä. Todellisuus kuitenkin osoitti, että Irlannin kansa uskoo, että sillä on paikkansa Euroopan keskiössä ja että kokonaisvaltainen kuuluminen Eurooppaan on sille eduksi, ei se, että kyseenalaistetaan asioiden paikkansapitävyys.

Toivon myös, että komissio voi edelleen toimittaa tosiasioihin perustuvia objektiivisia tietoja, vaikka keskustelu jatkuu, sillä on muistettava, että hyvä puoli on se, että kansanäänestys edellyttää sitoutumista kansalaisiin. Tiedotus ja keskustelut ovat välttämättömiä. Huono puoli on se, että tämä myös jakaa kansaa. On valittava kyllä- ja ei-äänien väliltä, mikä saattaa jäädä pitkään vaivaamaan myös irlantilaisten mieltä. Meillä on demokraattinen velvollisuus suhtautua vakavasti myös "ei-leiriläisten" huolenaiheisiin, jatkaa keskustelua ja varmistaa, EU-asiat ovat osa tavanomaista poliittista keskustelua, jossa ovat mukana vastedes myös Irlannin ja muiden Euroopan maiden kansalaisyhteiskunta. Tämä oli osasy syy melko alhaiseen äänestysprosenttiin. EU-asiat eivät sisältyneet jokapäiväiseen keskusteluun kaikissa jäsenvaltioissa.

Näin olisi kuitenkin oltava, joten toivon, että saamme sekä kansalaisuusasioista että tiedotuksesta vastaavan komission jäsenen toivottavasti uuden Lissabonin sopimuksen nojalla.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, arvoisa komission jäsen, ja monet kiitokset kaikille teille, jotka otitte osaa tähän hyvin tärkeään keskusteluun Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Irlannin äänestystulos on selvä ääni Euroopan puolesta. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan se poistaa sen umpikujan, jossa Eurooppa on ollut jo muutamia vuosia.

Täällä on puhuttu paljon Euroopan demokratiavajeesta sekä Euroopan unionin ja sen kansalaisten välisestä kuilusta. Jotkut jäsenistä ovat puhuneet myös EU:n toimielinten kyvyttömyydestä käsitellä moninaisen, 27 jäsenvaltiota kattavan Euroopan realiteetteja, koska monien unioniin hiljattain liittyneen maan kehitystaso ja talouden luonne ovat erilaisia.

Yhteisön institutionaalisen rakenteen puutteellisuus, tarve lisätä EU:n legitimeettiä kansalaisten silmissä sekä tarve ottaa käyttöön erityisvälineitä, joilla EU voisi ottaa globaalin vastuun vaikeassa taloustilanteessa, oikeuttavat sen, että jäsenvaltiot kannattavat päättäväisesti entistä demokraattisemman Euroopan kehittämistä.

Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen tämä tasoittaa tietä Euroopan unionin uudistukselle sekä mahdollistaa institutionaalisten valmiuksien hyödyntämisen. Näistä haasteista selviäminen edellyttää kuitenkin poliittista tahtoa. Näin ollen Lissabonin sopimuksen onnistunut täytäntöönpano näyttelee merkittävää osaa tässä.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni lähenee vauhdilla hetkeä, jona sen on toteutettava historiansa tärkein uudistus: Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano. Irlanti hyväksyi sopimuksen 16 kuukauden kuluttua siitä, kun se oli hylännyt sen selvin luvuin, mikä herätti huolta kaikissa Euroopan maiden hallituksissa.

Nyt EU odottaa, että Puolan presidentti ratifioisi sopimuksen nopeasti, kuten hän on luvannut, ja että Tšekin tasavallan perustuslakituomioistuin tekisi sen, mistä maan presidentti on kieltäytynyt. Tämä lisäisi EU:n joustavuutta ja nopeuttaisi sen reagointivalmiutta, mutta tässä ei ole vielä kaikki. Sopimus herättää uudelleen eloon myös yhteisön jäseniksi haluavien valtioiden toiveet. Länsi-Balkanin maat suhtautuvat innostuneen myönteisesti siihen, että Irlanti ratifioi sopimuksen.

Tämä vahvistaa EU:n ääntä maailmalla, kunhan sen toimet on pantu kuntoon ja uudistettu. Tämän jälkeen EU:ssa ei ole kyse vain yhteisistä markkinoista, vaan se on myös vaikutusvaltainen toimija kansainvälisissä suhteissa. Sen vaikutusvallan takaa 27 jäsenvaltiota, joiden määrä saattaa nousta jo lähitulevaisuudessa. Toivomme, että Lissabonin sopimus tulisi voimaan vuonna 2010. Se voisi olla myös EU:n uudistuksen toteutumisen vuosi, koska EU on kyennyt uudistumaan jatkuvasti koko olemassaolonsa ajan.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksesta Irlannissa järjestetyn kansanäänestyksen tulos on ratkaiseva askel Euroopan yhdentymisessä ja Euroopan aseman vahvistumisessa. Sopimus antaa EU:lle mahdollisuuden vahvistaa Euroopan roolia energiaa, ilmastonmuutosta, tiedettä ja kehitysmaiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevista poliittisista toiminnoista.

Ilmastonmuutoksen torjunnasta tulee sopimuksen myötä EU:n ympäristöpolitiikan erityinen tavoite, ja sopimuksessa tunnustetaan EU:n johtava kansainvälinen rooli ilmastonmuutoksen vastaisessa taistelussa.

Ensimmäistä kertaa mukana on myös energialuku, jolla asetetaan EU:n politiikalle tavoitteet, jotka koskevat energiavarmuuden saavuttamista, energiatehokkuuden edistämistä sekä uusiutuvien energialähteiden kehittämistä.

Lissabonin sopimuksella luodaan perusteet Euroopan tutkimusalueen perustamiselle sekä vahvistetaan siten EU:n toimintaa talouskasvun ja työllisyyden kannalta elintärkeällä alalla.

Lissabonin sopimuksella otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön humanitaarista apua koskeva erityinen oikeusperusta, ja sopimuksessa todetaan, että kehitysmaiden köyhyyden vähentäminen ja poistaminen on EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijainen tavoite.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksesta Irlannissa järjestetyn toisen kansanäänestyksen tulos ei muuta prosessin epädemokraattista luonnetta eikä sitä tosiasiaa, ettei siinä ole otettu alun alkaenkaan huomioon kansalaisten tahtoa. Emme saa unohtaa, että myös ranskalaiset ja alankomaalaiset sanoivat ”ei” tälle perustuslakisopimukselle, emmekä sitä, kuinka kansalaisia harhautettiin muuttamalla sopimus Lissabonin sopimukseksi.

Historiaan jäävät myös Irlantilaisten ensimmäisessä kansanäänestyksessä ilmaiseman ei-äänien sivuuttaminen sekä sitä seuranneet törkeät kiristys- ja painostustoimet, jotka kulminoituivat suureen kampanjaan, jossa käytettiin häpeämättömästi hyväksi Irlannin valtion ja Euroopan unionin varoja. Ratifiointiprosessi eikä sopimuksen sisältö kumpikaan oikeuta jatkamaan politiikkaa, joka on syypää EU:n nykyiseen vakavaan talouskriisiin ja yhteiskunnalliseen kriisiin etenkin Portugalissa, sillä sopimus vain pahentaa kriisiä.

Me puolestamme aiomme jatkaa horjumattomalla päättäväsyydellä taistelua neoliberalismia, federalismia ja militarismia vastaan Euroopan unionissa. Jatkamme vahvassa uskossa taistelua toisenlaisen Euroopan, työntekijöiden ja kansojen Euroopan puolesta sekä taistelua sosiaaliin ja työntekijöiden oikeuksiin, demokratiaan, suvereniteettiin, rauhaan ja yhteistyöhön jälleen kohdistuvia uhkia vastaan

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kenelle me nauramme? Varsin ylenkatseellinen tyytyväisyys, joka täällä on havaittavissa koskien irlantilaisilta puristettua kyllä-ääntä kuukausia kestäneen painostuksen sekä syyllistämisen, valheiden ja puolittouksien jälkeen, on häpeäksi demokratialle ja loukkaus kansojen tahtoa vastaan. Mitä oikeudenmukaisuuteen tulee, pakottamisella saadut myönnytykset ovat kelvottomia. Sama pätee vilpillisiin ratifiointeihin, missä on vain yksi oikea vastaus, joka saadaan panemalla kansalaiset äänestämään yhä uudelleen, ellei heitä sitten ohiteta kokonaan valitsemalla parlamentaarinen tie. Tšekin tasavallan presidentti Václav Klaus on nyt ainoa, joka yrittää vastustaa tätä vapauden tuhoavaa Lissabonin sopimustekstiä. Kaikkien Euroopan isänmaanystävien, jotka vastustavat eurooppalaista supervaltiota, kaikkien niiden, joiden mielestä kansalaisilla on oikeus päättää omasta

tulevaisuudestaan, on vastedes tuettava Václav Klausia ja autettava häntä vastustamaan painostusta, jota häneen kohdistetaan ja tullaan kohdistamaan vielä enemmän tulevaisuudessa.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Haluan tarttua tilaisuuteen ilmaistakseni tyytyväisyyteni Irlannin kansanäänestyksen tulokseen, joka tasoittaa tietä Lissabonin sopimuksen voimaantulolle ja mahdollistaa siten sellaisen Euroopan unionin syntymisen, joka edistää demokratian ja solidaarisuuden lisäämistä. Haluaisin korostaa, että sopimus lisää kansallisten parlamenttien vaikutusvaltaa ja että se perustuu EU:n perusoikeuskirjaan, mikä säilyttää tämän ihmisoikeudet ja vähemmistöjen oikeudet sisältävän sopimuksen sitovuuden ja vahvistaa sitä. Tämä on erityisen tärkeää Unkarille, sillä perusoikeuskirjaan sisältyvä kielto, joka koskee kansalliseen vähemmistöön kuuluvien henkilöiden syrjintää, on äärimmäisen tärkeä sekä ulkomailla asuville Unkarin kansalaisille että Unkarissa asuville vähemmistöille. Nykyisessä globaalissa talouden laskusuhdanteessa on tärkeää tunnustaa, että tehokas ja vaikuttava Euroopan yhteistyö voi tarjota Irlannin tai Unkarin kaltaisille keskikokoisille maille keinon selviytyä kriisistä.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. Lissabonin sopimuksella (kunhan se on tullut voimaan) yksinkertaistetaan lainsäädäntömenettelyitä. Merkittävin edistys tältä osin on niiden asioiden lisääntyminen, joissa päätökset tehdään EU:n neuvostossa määräenemmistöllä eikä yksimielisesti, sekä myös niiden asioiden lisääntyminen, joissa Euroopan parlamentilla on yhteislainsäätäjän rooli neuvoston rinnalla. Näillä uudistuksilla helpotetaan suuresti EU:n päätöksentekomenettelyitä etenkin rakennerahastoja ja koheesiorahastoa koskeissa asioissa, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä Romanianlle, joka tarvitsee rahaa voidakseen jatkaa maansa kehittämistä. Olen iloinen myös siitä, että Euroopan parlamentin toimivalta lisääntyy esimerkiksi maatalousrahastoihin nähden, sillä nykyinen talouskriisi on koetellut niitä vakavasti. Kyse on myös alasta, joka tarvitsee erityisiä toimia, joilla mahdollistetaan nopeiden tulosten aikaan saaminen viljelijöiden elinolojen parantamiseksi ja kansalaistemme elintarvikevarmuuden takaamiseksi.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Huolimatta julkisesta antamastaan lupauksesta presidentti Lech Kaczyński ei ole edelleenkaan allekirjoittanut Lissabonin sopimusta. Hidastelu on nyt jatkunut yli puolentoista vuoden ajan. Tämä on puolustamatonta, moitittavaa ja jopa laitonta.

Puolan parlamentti antoi 7. huhtikuuta 2008 presidentin tehtäväksi allekirjoittaa Lissabonin sopimus. Puolan tasavallan perustuslain mukaan presidentillä on velvollisuus allekirjoittaa sopimus. Tässä ei ole kyse hänen hyvästä tahdostaan tai hänen kiinnostuksestaan, vaan kyse on velvollisuudesta. Laiminlyödessään velvollisuutensa hän rikkoo lakia. Kun presidentti Kaczyński on aiheuttanut toimillaan sen, että sopimuksen allekirjoittaminen riippuu toisen maan kansalaisten päätöksestä, hän on asettanut Puolan sellaiseen asemaan, jossa se ei kykene tekemään täysivaltaista päätöstä, ja näin hän on loukannut puolalaisten isänmaallisia tunteita. Irlannissa voittajat olivat vahvan ja yhtenäisen Euroopan unionin tukijoita. Puolassa presidentti seisoo voiton tiellä, ja nyt hänellä ei ole miltei ollenkaan yhteiskunnan tukea.

Voisiko olla niin, että hän on viivytellyt päätöstä henkilökohtaisista syistä, pelosta, että hän menettää EU:n vastaisen taipumattoman valitsijakunnan, johon kuuluu myös Radio Maryja? Mikäli asia on näin, nyt on korkea aika aloittaa syytemenettely. Puolan tasavallan perustuslain mukaan on kaksi mahdollisuutta. Tämä on valtion tuomioistuimien tai Puolan tasavallan perustuslain 131 artiklan 2 kohdan soveltaminen: kansalliskokouksen julistus presidentin pysyvistä kyvyttömyydestä hoitaa tehtäviään hänen terveydentilansa vuoksi. Puolan kansa ei halua vaikeuttaa Euroopan unionin kehittymistä. Kansalaiset haluavat päinvastoin panna alkuun hyödylliset muutokset Euroopassa. Presidentti Kaczyńskilla ei ole oikeutta puuttua tähän.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Huolimatta siitä, että Euroopan unioni ja sen toimielimet toimivat päivittäin tehokkaasti ilman Lissabonin sopimusta, sen hyväksymättä jättäminen loisi kuvan sellaisesta yhteisöstä, joka ei kykene tekemään ja hyväksymään tärkeitä päätöksiä. Lissabonin sopimuksen myötä luodaan uusia äänestämiseen liittyviä periaatteita, joiden mukaan maan äänestysvalta riippuu selkeästi sen kansalaisten määrästä. Nykyiseen Nizzan sopimukseen pohjautuvaan äänestysjärjestelmään verrattuna suuret maat, kuten Saksa, ovat paremmassa tilanteessa, kun taas keskikokoiset maat, kuten Puola, jäävät häviölle. Puolalle Nizzan sopimuksen mukaisesti myönnettyjen äänimäärien osuus oli hyvin suotuisa. Joitakin toimivaltuuksien jakoon liittyviä pelkoja on herännyt uuden instituution, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, joka tunnetaan yleisesti nimellä EU:n presidentti, perustamisen myötä. Meidän on muistettava, että meillä on jo Euroopan komission puheenjohtaja ja parlamentin puhemies, ja lisäksi on EU:ta johtavan maan, jota kutsutaan puheenjohtajavaltioksi, johtaja, ja tämän lisäksi olemme nimittäneet yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan. Sen lisäksi, että Lissabonin myötä otetaan käyttöön korkean edustajan virka, joka tunnetaan myös nimellä EU:n ulkoministeri, sopimus lujittaa ulkopoliittikkaa luomalla yhteisen diplomatian. Tämän lisäksi on asetettu mahdollisuus sanoutua irti EU:sta, on luotu Euroopan

kansalaisaloite, ja sopimuksessa nostetaan myös esiin tarve luoda EU:n energiapolitiikka, joka on hyvin tärkeä asia Euroopan tulevaisuuden kannalta. Odotamme toiveikkaina sopimuksen lopullista ratifiointia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Lissabonin sopimuksen ansiosta kansalliset parlamentit voivat ottaa Eurooppaan liittyvät aiheet kansallisten keskustelujen asialistalle. Lähes jokaista komission antamaa lainsäädäntöehdotusta tarkastellaan kansallisissa parlamenteissa sen varmistamiseksi, että ne noudattavat toissijaisuusperiaatetta. Mikäli yksi kolmannes kansallisista parlamenteista ilmoittaa komissiolle, että tätä periaatetta on rikottu, komissio on velvollinen tarkistamaan ehdotustaan. Mikäli puolet kansallisista parlamenteista katsoo, että toissijaisuusperiaatetta on rikottu, Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat velvollisia antamaan lausunnon siitä, onko periaatetta noudatettu vai rikottu. Kun jokin Euroopan lainsäädäntöaloite on hyväksytty, kansalliset parlamentit voivat pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan sen kaksi kuukautta sen julkaisemisesta. Kun otetaan huomioon Euroopan unionin lainsäädäntöprosessien kesto, Eurooppaa koskevien aiheiden ottaminen kansallisten keskustelujen asialistalle antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden saada hyvissä ajoin kehitykseen tarvittavat vihjeet ja suuntaviivat ja laatia omansa samaan aikaan kuin Euroopan unioni. Lissabonin sopimus vahvistaa, että Euroopan unionin talous on sosiaalinen markkinatalous, ja se suo Euroopan unionille uusia valtaoikeuksia ilmastonmuutoksen ja energiapolitiikan kaltaisilla aloilla. Nämä valtaoikeudet ovat erityisen tärkeitä etenkin, kun otetaan huomioon EU:n energiariippuvuus kolmansista maista.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), kirjallinen. – (EN) Irlannin ”kyllä”-ääni Lissabonin sopimukselle on Euroopalle hyvä uutinen. Ei ole epäilystäkään siitä, ettei sopimus olisi Euroopan unionille hyödyllinen, koska sopimus yksinkertaistaa unionin päätöksentekoprosessia ja luo paremmat edellytykset sen tehokkuudelle. Päinvastoin kuin sopimuksen vastustajat väittävät, se ei aiheuta mitään valtavaa mullistusta. Mikään ei kuitenkaan ole koskaan ennen ollut näin riippuvainen täytäntöönpanoprosessista. Piru piilee yksityiskohdissa. Sopimus voi uudistuksillaan esimerkiksi lisätä EU:n näkyvyyttä kansainvälisissä yhteyksissä. Moni asia riippuu kuitenkin rahoitusjärjestelyistä, jotka määrittelevät uuden välineen luonteen, kuten Euroopan ulkosuhdehallinnon. Sen vuoksi on välttämätöntä, että Euroopan parlamentti omaksuu sille kuuluvan roolin Lissabonin sopimuksessa määrättyjen uusien institutionaalisten puitteiden kehittämisprosessissa aina, kun se on mahdollista. Sopimus tekee tästä prosessista entistä avoimemman, se lisää prosessin legitimiyyttä, ja lisäksi uskon sen parantavan prosessin tuloksia.

17. Guinean tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja neuvoston julkilausuma Guinean tilanteesta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, siirrymme yhdestä aiheesta toiseen. Tämä on hyvin vakava ja tärkeä aihe, jonka parlamentin jäsenet ovat nostaneet esiin ja päättäneet liittää asialistalle.

Maanantaina 28. syyskuuta yli 100 ihmistä sai surmansa Conakryssa Guineassa, kun Guinean turvallisuusjoukkojen jäsenet ampuivat mielenosoittajajoukkoa kohti. Guinean kansalaiset olivat kokoontuneet pääkaupungin stadionille osoittaakseen mieltään Guinean tilapäisen sotilaallisen johtajan kapteeni Moussa Dadis Camaran oletettuja aikeita vastaan pyrkiä presidentiksi. Lopullinen kuolonuhrien määrä ei ole vielä tiedossa, koska sotilaat myös kokosivat ruumiita sen sijaan, että he olisivat sallineet sen, että ne laskettaisiin julkisissa ruumishuoneissa. Tässä vaiheessa emme tiedä näiden traagisten tapahtumien todellisia mittasuhteita. Haavoittuneiden ihmisten määrän sanotaan olevan ainakin 1 200, ja silminnäkijät ovat kertoneet, että sotilaat raiskasivat naisia Conakryn kaduilla.

Väkivaltaisen sorron aikana useat oppositiojohtajat haavoittuvat, ja heidät pidätettiin väliaikaisesti. Edelleen pidätettyinä olevien protestojen määrä ei ole tiedossa. Univormuihin pukeutuneet miehet penkoivat oppositiojohtajien taloja ja ryöstivät kauppoja. Seuraavana päivänä kapteeni Camara antoi televisiolausunnon, jossa hän ilmaisi surunvalittelunsa surmansa saaneiden perheille, ja hän vieraili joidenkin haavoittuneiden luona. Hän julisti kahden päivän mittaisen kansallisen suruajan ja lupasi tutkia väkivaltaisuustapahtumia. Hän sanoutui irti surmatöistä toteamalla, että hänellä ei ollut valtaa hirmuteoista vastuussa oleviin sotilaisiin.

Euroopan unioni tuomitsi välittömästi ja määrätietoisesti nämä julmat ja tyrmistyttävät tapahtumat. Puheenjohtajavaltion julkilausuma, korkean edustajan Solanan antama julkilausuma ja Euroopan komission jäsen De Guchtin antama julkilausuma julkistettiin seuraavana päivänä. Meidän on vaadittava pidätettyjen vankien vapauttamista sekä tapahtumien perusteellista tutkimista.

Guinean väkivaltaisuudet tuomittiin maailmanlaajuisesti. YK:n turvallisuusneuvostolle esitettiin viime keskiviikkona selonteko maan tapahtumista. Afrikan unioni tuomitsi tapahtumat ja päätti laatia raportin mahdollisista toimista, joihin olisi ryhdyttävä. Länsi-Afrikan talousyhteisöä (ECOWAS) vaadittiin tekemään kattava kansainvälinen selvitys asiasta. Kuten tiedätte, parlamentti tuomitsi perustuslain vastaisen vallanvaihdon, ja 15. tammikuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa se vetosi ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja perustuslaillisen järjestyksen pikaiseen palauttamiseen. EU päätti aloittaa kuulemiset Cotonoun sopimuksen 96 artiklan nojalla, ja EU:n kehitysapu jäädytettiin, humanitaarista apua ja demokraattiselle siirtymäprosessille tarkoitettua tukea lukuun ottamatta.

Emme ole olleet ainoita, jotka ovat toimineet näin. Kansainväliset kumppanimme ovat noudattaneet toimintalinjaamme. Afrikan unioni ja ECOWAS päättivät erottaa Guinean määrääjäksi, kunnes se palauttaisi demokraattisesti valitun parlamentin tai hallituksen. Afrikan unionin ja ECOWASin yhdessä johtama ja Euroopan unionin kanssa yhdessä toimiva kansainvälinen kontaktiryhmä perustettiin. Maaliskuussa sotilasjunta sopi opposition kanssa vaalien järjestämisestä vuoden 2009 loppuun mennessä, mikä antoi kohtalaisesti toivoa rauhanomaisesta ja demokraattisesta muutoksesta. Kapteeni Camara antoi lupauksensa siitä, että yksikään vallankaappajien johtajista ei toimisi poliittisissa viroissa. Kansallisen siirtymäajan neuvoston oli määrä ohjata muutosprosessia ja valmistella perustuslakiin tarvittavat muutokset helpottaakseen vaalien järjestämistä.

Mitä sitten voimme tehdä estääksemme uudet väkivaltaisuudet, ja miten voimme auttaa Guinean kansaa, jotta heidän oikeutettu tahtonsa demokratian, oikeusvaltion, rauhan ja kehityksen saavuttamisesta toteutuisi? Tärkeimpiä toiminta-alueita on kolme. Ensinnäkin meidän on jatkettava ja lisättävä poliittista painostusta Conakryn hallintoa kohtaan, erityisesti kansainvälisen kontaktiryhmän yhteydessä. Kapteeni Camaran päätös olla ottamatta ohjia käsiinsä saattaa mahdollistaa rauhan palautumisen. Burkina Fason presidentin Blaise Compaorén nimitys kriisin sovittelijaksi ECOWASin ja kansainvälisen kontaktiryhmän toimesta on hyvin myönteinen merkki, ja Euroopan unioni on puheenjohtajavaltion kautta ilmoittanut tyytyväisyytensä nimitykseen. Toivomme, että hänen sovittelutoimensa edistävät osaltaan varman, rauhanomaisen ja kestävä ratkaisun löytämistä Guinean tilanteeseen.

Toinen asia on se, että mahdollisuuksia määrätä kohdennettuja sanktioita väkivaltaisuuksiin syyllistyville olisi tutkittava lisää. Meidän on koordinoitava tätä lähestymistapaa Afrikan unionin ja muiden kansainvälisten ja kahdenvälisen kumppanien kanssa. Addis Abebassa järjestettävä tuleva EU-Afriikka-ministeritroikka ja Guineaa koskeva 12. lokakuuta Abujassa pidettävä kokous ovat tässä mielessä tärkeitä tapahtumia.

Kolmantena asiana meidän olisi jatkettava humanitaarisen avun tarjoamista siviiliväestölle sekä tuettava demokratiaan siirtymisen prosessia. Viimeksi mainittu riippuu kuitenkin Guinean siirtymäkauden viranomaisten uskottavasta halukkuudesta aloittaa jälleen rauhanomainen ja rakentava vuoropuhelu ja sitoutua selkeästi uusista väkivaltaisuuksista pidättäytymiseen sekä kansalaisten ihmisoikeuksien ja poliittisten vapauksien kunnioittamiseen. Aiomme tehdä kaikkemme auttaaksemme Guinean kansaa tässä kriittisessä tilanteessa, ja aiomme päättäväisesti tukea paluuta siviili-, perustuslailliseen ja demokraattiseen hallitukseen vapaiden ja avoimien vaalien kautta. Aiomme kannustaa kaikkia Guineassa olevia sidosryhmiä pidättymään väkivaltaisuuksista ja pyrkimään rauhanomaiseen ja demokraattiseen muutokseen.

Filip Kaczmarek, PPE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, Guinean kriisi on mielestäni osoitus laajemmasta ongelmasta, joka ilmenee valitettavasti monissa Afrikan maissa. Ongelmana on demokraattisen instituutioiden heikkous sekä täysin kehittyneille siviiliyhteiskunnille tyypillisten mekanismien kehittymättömyys ja jopa niiden puuttuminen. Tämä on Euroopalle tärkeää, eikä vain siksi, että olemme sitoutuneita omiin arvoihimme, vaan asia on tärkeä myös puhtaasti pragmaattisista syistä.

Keskustelemme kehitysyhteistyön tehokkuudesta melko usein. Tämä ei ole epätavallista, koska olemme tämän avun suurimpia lahjoittajia, ja meidän on oltava kiinnostuneita siitä, että sitä käytetään tehokkaasti. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä, ettemme etene tämän tehokkuuden saavuttamisessa, mikäli kehitysyhteistyötä hyödyntävät maat eivät ole sellaisessa asemassa, että ne voivat tarjota vähimmäistakeita siitä, että apua hyödynnetään hyvin. Tilanne on kuitenkin se, että tällaisia takeita on vaikea antaa ilman demokratiaa ja siviiliyhteiskuntaa.

Eilen kapteeni Camara syytti Ranskaa siitä, että se oli nöyryyttänyt afrikkalaisia katkaisemalla suhteensa Guineaan. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Ranska ei ole nöyryyttänyt afrikkalaisia. Kapteeni Camara on itse nöyryyttänyt maanmiehiään ja afrikkalaisia. Hän on nöyryyttänyt heitä antamalla surmatöiden ja raiskauksien tapahtua. Ranskan ja Ranskan hallituksen reaktio on perusteltu ja oikea, ja meidän kantamme olisi oltava yhtä päättäväinen ja ankara.

Tämä on paradoksi, mutta tilanne on melko yksinkertainen. Emme voi olla reagoimatta julmaan toimintaan, jollaista Guineassa on nähty. Meidän on vaadittava väkivallan käytön lopettamista. Neuvoston puheenjohtaja Malmströmin tavoin katson, että Burkina Fason presidentin tehtävä on erittäin hyvä asia, ja toivotan hänelle menestystä. Toivokaamme, että tehtävä osoittautuu tehokkaaksi. Meidän olisi myös tuettava Afrikan unionia, joka on ilmoittanut sanktioiden määräämisestä, mikäli siviilihallintoa ei palauteta.

Tiedämme Ruotsin sitoutumisesta demokratian rakentamisprosessiin. Tiedämme myös, että juuri tämä on puheenjohtajavaltion todellinen painopiste kehityspolitiikan saralla. Tiedämme myös, että Ruotsin hallituksella on sekä kokemusta että mainetta menestymisestä tällä alalla. Sen vuoksi haluan ja toivon, että tämä sitoumus on tehokas ja tuottaa myönteisiä tuloksia Guinean kaltaisessa hyvin vaikeassa ja äärimmäisessä tilanteessa.

Patrice Tirolien, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, Guinean poliittista tilannetta ja turvallisuutta koskevat huolestuttavat tapahtumat edellyttävät Euroopan unionilta päättäväistä toimintaa. Kuten tiedätte, 28. syyskuuta 2009 Guinean hallituksen alaiset sotilaat suorittivat verisiä sortotoimia kaikki oppositiopuolueet yhdistävää rauhanomaista mielenosoitusta vastaan. Toimien seurauksena 157 ihmistä sai surmansa, ja tuhannet haavoittuivat, ja osa heistä joutui erityisen häpeällisten raiskausten ja silpomisten kohteeksi. Guinean tasavalta on maa, joka on kokenut vain kaksi diktatuurihallintoa itsenäistymisestään lähtien vuonna 1958. Tästä kamalasta kierteestä on aika tehdä loppu.

Euroopan unioni, sen jäsenvaltiot ja sen toimielimet ovat jo tuominneet Moussa Dadis Camaran vallankaappauksen 28. joulukuuta 2008. Menettelyn mukaan neuvosto sovelsi sitten Cotonoun sopimuksen 96 artiklaa etenemissuunnitelman laatimiseksi Guinean viranomaisten kanssa, ja sitä on tarkoitus käyttää demokraattisen muutoksen lähtökohtana. Tämä toimenpiteiden luettelo, johon sisältyy erityisesti vapaiden ja avoimien vaalien järjestäminen sekä sitoumus siitä, että Demokratian ja kehityksen kansallisen neuvoston CNDD:n jäsenet, erityisesti Moussa Dadis Camara, eivät asetu ehdolle näissä vaaleissa.

Kapteeni Camaran päätös lykätä vaalien järjestämistä kevääseen 2010 ja hänen kieltäytymisensä aloittaa keskustelu siitä, asettuuko hän ehdolle Guinean presidentiksi, olivat merkki siitä, mitä olisi tulossa tapahtumien nykyisen kehittymisen myötä. Näin ollen 28. syyskuuta verisesti tukahdutetun mielenosoituksen tarkoitus oli nimenomaan vedota juntaan, jotta se kunnioittaisi sitoumuksiaan. Conakryssa vallassa olevan hallituksen reaktio osoittaa todelliset aiheet varsin selvästi: kaikki demokraattisen opposition muodot on eliminointava oman vallan säilyttämiseksi.

Tämän johdosta kansainvälinen yhteisö on yksimielisesti tuominut nämä väkivaltaiset teot ja Guinean hallinnon. Parlamentin kalatalousvaliokunta on järkyttynyt näistä verilöylyistä, minkä vuoksi se on aivan perustellusti kieltäytynyt äänestämästä kalastussopimuksesta Euroopan unionin ja Guinean välillä.

Nyt näiden viimeisten tapahtumien valossa Euroopan parlamentti haluaisi tietää, mitä päätöksiä neuvosto aikoo tehdä tämän tilanteen käsittelemiseksi. Ensinnäkin, aikooko neuvosto vaatia kansainvälisen tutkintalautakunnan perustamista 28. syyskuuta tapahtumia varten? Miten neuvosto aikoo toimia varmistaakseen, että CNDD pitää kiinni sitoumuksistaan, toisin sanoen vapaiden ja avoimien vaalien järjestämisestä mahdollisimman pian ja ilman, että Moussa Dadis Camara tai kukaan toinen CNDD:n jäsen asettuu ehdolle? Cotonoun sopimuksen 96 artiklasta kysytään, mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä Guinean junttaa vastaan? Lopuksi kysytään, mitä konkreettisia sitoumuksia neuvosto on tehnyt tukeakseen ECOWASin, Afrikan unionin ja Guineaa koskevan kansainvälisen kontaktiryhmän tekemiä eri aloitteita?

Niccolò Rinaldi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, hyvät parlamentin jäsenet, ensinnäkin haluan osoittaa myötätuntoani Conakryn uhreille sekä niiden 30 afrikkalaisen parlamentin jäsenen puolesta, jotka kuuluvat liberaalidemokraattiseen verkostoon AKT:n ja EU:n yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa. Tapasimme heidät viime viikolla keskustellaksemme Guinean tilanteesta yhdessä Guinean liberaalipuolueen puheenjohtajan kanssa. Kyseinen puolue on valitettavasti joutunut suoraan väkivaltaisuuksien kohteeksi.

Kuten puheenjohtajavaltio Ruotsi jo mainitsikin, siitä, mitä tietyissä kysymyksissä olisi tehtävä, esitämme seuraavat pyynnöt: ensinnäkin vaadimme yhdessä Afrikan unionin kumppanien kanssa edelleen vangittuina olevien vankien ja poliittisten johtajien vapauttamista. Toiseksi meidän on vaadittava, että maassa pidetään vapaat ja demokraattiset vaalit ilman, että niihin osallistuu Demokratian ja kehityksen kansallisen neuvoston jäseniä. Kolmanneksi vaadin, että otetaan arkailematta käyttöön täsmällisiä sanktioita, koska meidän on joka tapauksessa esitettävä hyvin selkeä kannanotto tehdyistä julmuuksista. Neljäntenä asiana haluamme nostaa esiin kalastussopimukseen liittyvän kysymyksen. Me ALDE-ryhmän jäsenet äänestimme sopimusta vastaan kalatalousvaliokunnassa ja näin ollen edistimme sopimuksen jarruttamiseksi tarvittavan

määräenemmistön syntymistä niin pitkälle kuin mahdollista. Katsomme, että tämä on yksi niistä tärkeistä päätöksistä, joka neuvoston on tehtävä.

Viidentenä asiana meidän on laadittava kohdennettuja ohjelmia uhrien ja erityisesti naisten auttamiseksi. He ovat joutuneet raiskauksen uhreiksi ja tarvitsevat varmasti erityistä apua. Viimeisenä on kysymys oikeudesta. Pidämme ratkaisevan tärkeänä sitä, että kansainvälisen tutkintalautakunnan lisäksi myös kansainvälinen rikostuomioistuim tutkii asiaa perusteellisesti. Olemme sitä mieltä, että jos Conakryn uhreista pitää ottaa jotakin opiksi, opetus on se, että jälleen kerran on vahvistettava, että oikeuden on tapahduttava ja että tämänkaltaisiin rikoksiin Afrikassa tai muualla syyllistyneet eivät voi päästä kuin koira veräjästä.

Eva Joly, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemiehet, arvoisat ministerit, hyvät parlamentin jäsenet, emme voi olla hiljaa sellaisten traagisten tapahtumien edessä, jotka tapahtuivat Guineassa viime viikolla. Tapa, jolla väkivaltaa käytettiin vastustajia ja erityisesti naisia kohtaan, on todellakin tyrmistyttävää ja tuomittavaa.

Haluan ilmaista tukeni uhreille sekä heidän perheilleen, joista jotkut odottavat edelleen rakkaittensa ruumiiden palauttamista. Juntta vei nämä ruumiit pois peittääkseen todellisen verilöylyn jäljet.

Neuvoston ja komission nyt aloittamien toimien lisäksi parlamentin asema on sellainen, että voimme reagoida näihin väkivaltaisuuksiin ja lähettää vahvan sanoman Guinean hallitukselle hylkäämällä kalastuskumppanuussopimusta käsittelevän mietinnön, josta meidän on tarkoitus äänestää seuraavassa täysistunnossa.

Kehitysyhteistyövaliokunta hylkäsi jo syyskuussa yksimielisesti Euroopan unionin ja Guinean välisen kalastussopimuksen ja ilmaisi epäilynsä Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä. Sen ohella, että lienee epäasianmukaista varata määrärahoja eurooppalaisten veneiden saamien kalasaaliiden perusteella ottamatta huomioon kalavaroja ja paikallisväestöön kohdistuvia vaikutuksia, viimeaikaiset tapahtumat herättävät meissä sen pelon, että näitä varoja käytetään sotilaallisiin tarkoituksiin Guinean kansaa vastaan.

Hyvät kuulijat, Euroopan parlamentti ei voi tukea kalastussopimusta Guinean kanssa, kun uhrien haavat ovat vielä tuoreet. Jos hyväksyisimme sen, välittäisimme Guinean hallitukselle vääränlaisen sanoman. Se olisi skandaali, jolle en voi antaa tukeani.

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, monien muiden täällä olevien uusien Euroopan parlamentin jäsenien tavoin minun teki vaikutuksen se tapa, jolla täällä käydyissä keskusteluissa ja erityisesti puhemies Buzekin johtamissa keskusteluissa on kiinnitetty huomiota ihmisoikeuksiin. Allekirjoitan tämän täysin, koska syy, miksi olen täällä ja miksi olin listan kärjessä Euroopan parlamenttivaalien aikana Ranskassa, on ennen kaikkea se, että olen järjestöaktivisti ja tarkemmin ottaen ihmisoikeusaktivisti.

Tässä ominaisuudessa en voi suhtautua välinpitämättömästi Guinean tapahtumiin, koska mukana oli ihmisoikeusaktivisteja ja yleisemmin kansalaisyhteiskunnan edustajia, joita pidätettiin, joita raiskattiin, kun kyse oli naisista, ja joita surmattiin 28. syyskuuta. Yli 150 ihmistä sai surmansa, ja yli 1 250 loukkaantui yhden päivän aikana, kuten totesitte, arvoisa eurooppaministeri Malmström. Sortoa jatkettiin seuraavina päivinä, ja se jatkuu edelleen huolimatta siitä, että nämä ihmiset – kuten täällä on myös todettu – saapuivat paikalle rauhanomaisesti muistuttaakseen kapteeni Camaraa hänen omista sitoumuksistaan. Silminnäkijöiden antamien runsaiden lausuntojen mukaan ei ole epäilystäkään siitä, että päinvastoin kuin kapteenin antamissa ilmoituksissa todetaan, näihin väkivaltaisuuksiin syyllistyivät lähellä hallitusta toimineet joukot.

Tilanne maassa on sekava, mutta koska kansalaisjärjestöt ovat järjestäytyneet uudelleen Guinean kansalaisjärjestöjen kansallisen neuvoston piirissä, ne vetoavat kansainväliseen yhteisöön avun saamiseksi. Muutaman viime kuukauden aikana kansallinen neuvosto on toiminut esimerkkinä näissä Afrikan maissa järjestämällä valtavan prosessin Guinean kansalle kapteeni Camaran tekemien sitoumusten perusteella.

Guineasta meille tulevat uutiset ovat hälyttäviä. Ei riitä, että pidämme vain puheita täällä Euroopan parlamentissa. Tämä keskustelu pidetään meidän pyynnöstämme, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston pyynnöstä, mutta meidän on mentävä eteenpäin. Vaadimme, että mielenosoituksen tukahduttaminen tuomitaan selkeästi.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puhuitte meille kohdennetuista sanktioista. Voitteko kertoa tästä enemmän? Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, asiasta, joka liittyy vainojen välittömään lopettamiseen, vangittujen vapauttamiseen sekä näitä tapahtumia tutkivan kansainvälisen tutkintalautakunnan perustamiseen, olin sitä

mieltä, että etenimme asiassa oikeaan suuntaan. Voisitteko kuitenkin antaa meille hieman enemmän tietoja myös tästä?

Kerroitte meille myös, että kaikki tuki on jäädytetty humanitaarista apua ja elintarvikeapua lukuun ottamatta. Mielestämme tämä on vähintä, mitä on tehtävä, mutta miten voimme tukea maata käytännössä sen siirtymisessä kohti demokratiaa?

Arvoisa puhemies, haluamme päätöslauselman, josta voimme äänestää seuraavassa Strasbourgin täysistunnossa, jotta Euroopan parlamentti ei vain rajoittuisi pitämään puheenvuoroja, vaan ryhtyisi toimiin tekemällä päätöksen, kuten se kykeni tekemään viime tammikuussa. Sanon tämän vielä kerran: asialla on nyt kiire. Ruohonjuuritasolla toimivat järjestöt varoittavat meitä etnisen konfliktin vaarasta. Meidän ei pidä odottaa uutta Ruandaa, ennen kuin toimimme. Ihmisoikeuksia on suojeltava Afrikassa aivan kuin niitä on suojeltava kaikkialla muualla maailmassa.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, neuvoston puheenjohtaja Malmström kuvaili Guinean tilannetta täydellisesti. Useiden viikkojen ajan Guinea on ollut väkivaltaisten yhteenottojen näyttämö, jonka aikana kaduilla poliittisen vakaumuksensa vuoksi mieltään osoittaneet vapaat kansalaiset ovat joutuneet ennennäkemättömän väkivallan kohteeksi. Guinean hallitus vainoaa kaikkia niitä, joiden poliittinen vakaumus poikkeaa johtajien vakaumuksesta, ja surmaa nämä. Näin ollen se riistää kansalta kaiken vapauden, joka on tietenkin, kuten hyvin tiedämme, jokaisen ihmisen rikkomaton oikeus.

Ties kuinka mones verilöyly on käynnissä ja on vaarassa muuttua kansanmurhaksi, jos emme nopeasti ryhdy välittömiin ja konkreettisiin toimiin. Viime viikolla AKT:n ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous, jonka varapuheenjohtaja olen, päätti hyväksyä päätöslauselman, jossa tuomittiin Guinean viranomaisten voimankäyttö ja vaadittiin, että paikallinen hallitus alkaa välittömästi noudattaa oikeusvaltion periaatetta ja ylläpitää perusoikeuksia.

Väkivaltaisista yhteenotoista aiheutuneiden 157 ihmisen kuoleman ja Moussa Dadis Camaran yrityksen vuoksi peitellä tätä opposition jäsenet kääntyivät kansainvälisen yhteisön puoleen ja toivoivat saavansa apua ja entistä parempaa suojelua. Lokakuun 5. päivänä kapteeni Camara kuitenkin vastusti ulkomaisten rauhanturvajoukkojen läsnäoloa maassa ja torjui kaiken ulkomaisen väliintulon maan sisäisiin asioihin.

Sen vuoksi katson, että ilmaisemamme arvostelun lisäksi meidän on reagoitava tilanteeseen ryhtymällä välittömiin ja konkreettisiin toimin, kuten kollegani jäsen Rinaldi juuri totesi. Kun väkivaltaisuuksia on esiintynyt ja oikeutta elämään on rikottu niin, että jälleen kerran naiset ja lapset joutuvat tästä maksamaan, emme voi jäädä toimeettomiksi, vaan meidän on vaadittava oikeusvaltion periaatteen palauttamista. Sen vuoksi vetoan teihin, kollegani ja toimielinten edustajat, ja toivon, että saavutamme yksimielisen sopimuksen – korostan, yksimielisen – siitä, että meidän on ryhdyttävä välittömiin toimiin, jotta Guinean kansa voisi palauttaa maahansa perimmäiset ja luovuttamattomat oikeudet, kuten demokratian ja vapauden. Haluan tietenkin myös henkilökohtaisesti ilmaista tukeni kaikille niille perheille, joita nämä traagiset tapahtumat ovat koskettaneet.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, hyvät parlamentin jäsenet, olen kalatalousvaliokunnan jäsen, ja vierailin itse Guineassa viime joulukuussa, joten olen seurannut tätä tilannetta hyvin läheltä.

Ensinnäkin minusta on hätkähdyttävää, että Euroopan unioni säilyttää kalastussopimuksensa Guinean kanssa, kun sopimus tuli voimaan edellisen hallinnon aikana kaksi viikkoa ennen vallankumousta. Olemme itse asiassa pitäneet kiinni sopimuksesta, jonka teimme laillisen hallinnon kanssa, mutta nyt maassa on sotilaallinen diktatuuri. Olemme pitäneet siitä kiinni koko vuoden ajan.

Eilen Yhdysvaltain ulkoministeri Hillary Clinton vaati avoimesti Moussa Dadis Camaraa ja hänen hallintoaan vetäytymään syrjään. En voi kuin yhtyä tähän vähimmäisvaatimukseen, ja lisäksi haluan korostaa, että Euroopan parlamentilta olisi häpeällistä, jos äänestäisimme kahden viikon sisällä Guinean kanssa tehdyn kalastussopimuksen puolesta, jolloin kyseinen hallinto saisi käyttöönsä yli miljoona euroa marraskuun loppuun mennessä. Kalastussopimus liittyy tonnikalan kalastamiseen 25 eurooppalaisen laivan toimesta. Olen sitä mieltä, että näiden laivojen on selkeästi etsittävä uusia vesiä kalastamiselle, koska EU ei voi käydä neuvotteluja sellaisen diktatuurin kanssa, joka tappaa säälimättä omia kansalaisiaan kaduilla.

Komission kehitysyhteistyövaliokunnalle ja kalatalousvaliokunnalle esittämä väite siitä, että kalastussopimuksesta saatavat rahat hyödyttävät kansaa, on täysin väärä. Se kuvastaa komission tapaa arvioida edellistä sopimusta. Meillä ei ole aavistustakaan siitä, mihin näistä kalastussopimuksista saatavat

rahat päätyvät. Tämä koski edellistä hallintoa. En oikein usko olevan todennäköistä, että nykyinen hallinto käyttäisi rahat edellistä paremmin.

Sen vuoksi mietin, mitä neuvosto aikoo tehdä tämän kalastussopimuksen kanssa. Aikooko EU toimia Yhdysvaltojen tavoin ja vaatia, että hallinto väistyy?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Minäkin haluaisin todeta, että pidän Guineassa sattuneita väkivaltaisuuksia täysin tyrmistyttävinä. Olen ymmärtänyt, että kaksi tuntia sitten Ranskan ulkoministeri antoi lausunnon siitä, että Dadis Camaran oletetaan olleen mukana päättämässä verilöylyn suorittamisesta, mikä on erittäin vakava tilanne.

Jännitteiden alkuperä, täysin riippumatta tyrmistyttävistä väkivaltaisuuksista, löytyy epäilemättä siitä tosiasiasta, että Dadis Camara toivoo pääsevänsä Guinean pysyväksi johtajaksi ja että hän on haluton pitämään kiinni siitä lupauksestaan, ettei hän osallistu millään tavoin maan poliittiseen toimintaan. Olen myös sitä mieltä, että tässä yhteydessä harjoitettavan kansainvälisen painostuksen on oltava hyvin selkeää. Toisaalta suhtaudun myönteisesti siihen, että Burkina Fason presidentti Blaise Compaoré, jolla on runsaasti kokemusta neuvottelu- ja sovittelutoimista Afrikan konflikteissa, on nimitetty sovittelijaksi tätä tapausta varten. Katson, että meidän on tuettava häntä diplomaattisin pyrkimyksin.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on korjattava jäsen Jolya siinä, kun hän totesi, että kalatalousvaliokunta äänesti yksimielisesti tämän Guinean kanssa tehtävän ehdotetun kumppanuussopimuksen hylkäämisestä. Todellisuudessa se äänesti asiasta vain yhdellä äänellä. Melko hämmästyttävää oli, että PPE-ryhmä äänesti yhtenäisesti sopimuksen säilyttämisestä. Tällä sopimuksella siirretään satoja tuhansia euroja tämän hallinnon käsiin, jotta voisimme noutaa rannikolta tonnikalaa. Kuten monet näistä sopimuksista, tämäkin on parhaimpina aikoina epäreilu sopimus, ja nykyisessä tilanteessa se on täysin tuomittava.

Ministeri mainitsi mahdolliset sanktiot, joihin Guinean kohdalla voitaisiin ryhtyä. Lisääkö hän tämän nyt listaansa ja antaa meille sitoumuksen siitä, että hän tekee kaikkensa varmistaakseen, että tämä kumppanuussopimus keskeytetään?

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ihmisoikeusjuristina, jolla on miltei neljännesvuosisadan mittainen kokemus kansainvälisesti ja kotimaastani Unkarista, käytän jokaisen tilaisuuden hyväkseni korostaakseni sitä, että Euroopan unionin on puolustettava ihmisoikeuksia, mieluiten maailmanlaajuisesti. On kuitenkin hyvin tärkeää tehdä tämä uskottavalla tavalla, ja tämän mahdollistamiseksi meidän on suojeltava ihmisoikeuksia myös rajojemme sisällä, Euroopan unionin järjestelmän sisällä.

Kuten olen todennut teille usean kerran viimeisen kolmen kuukauden aikana, Kinga Göncz, Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsen oli aikaisemmin sellaisen hallituksen jäsen, jota kutsumme Unkarissa ”silmaanampujahallitukseksi”, joka ampui ihmisiä kohti Budapestin kaduilla 23. lokakuuta 2006. Siitä lähtien Unkarissa on vallinnut ihmisoikeuskriisi, eikä Euroopan unioni tee asialle mitään. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varapuheenjohtaja oli tuolloin hallituksen jäsen. Niin kauan kuin emme suhtaudu vakavasti tähän asiaan, kukaan ei ajattele, että mikään, mitä teemme ihmisoikeuskysymyksissä, on uskottavaa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän uudelleen kiitokseni Euroopan parlamentille siitä, että se on ottanut tämän asian asialistalle. Aihe on hyvin vakava, ja kuten toivon teidän ymmärtävän esittelystäni, jaamme huolenne niistä hirveistä ihmisoikeusrikkomuksista, joita Conakryssa on tapahtunut. Edelleen vangittuina olevista ihmisistä on murhe ja huoli, ja olemme pyytäneet täydellistä tutkimusta siitä, mitä on tapahtunut, sekä vaatineet vankien vapauttamista.

Voimme mielestäni todeta, että Euroopan unioni on esittänyt asian hyvin selvästi. Tapahtumat on tuominnut Javier Solana, Karel De Gucht, puheenjohtajavaltio ja nyt, sikäli kuin tiedän, ne on tuomittu myös Euroopan parlamentin AKT-ryhmän julkilausumassa. On oikein hyvä, että Euroopan unioni on yksimielinen, konkreettinen ja ytimekäs tuomitessaan nämä kamalat tapahtumat. Toimimme asiassa myös hyvin läheisessä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa, jotta kansainvälinen yhteisö voisi tuomita tapahtumat ja toimia hyvin johdonmukaisesti. Tämä on ainoa tapa, jolla voimme todella harjoittaa painostusta.

Meillä on kansainvälinen kontaktiryhmä. Sovittelijaksi on nimitetty Burkina Fason presidentti, mikä on oikein hyvä, ja hän on kontaktiryhmän jäsen. Yhdessä kontaktiryhmän kanssa, jonka jäseniä EU ja Yhdysvallat ovat, olemme vaatineet kapteeni Camaran eroa. Tämä on vastaus kysymykseenne, jäsen Lövin. Koko maailmanlaajuinen yhteisö on vaatinut sitä tapahtuvaksi.

Olemme myös valmiit vastaamaan muihin kysymyksiin ja keskustelemaan sanktioista. Mielestämme toimillamme on enemmän vaikutusta, jos toimimme yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa. On olemassa eri vaihtoehtoja siitä, miten yksittäisiä henkilöitä voi tässä asiassa arvostella ja niin edelleen, ja meidän on tulevana päivinä keskusteltava kansainvälisten toimijoiden kanssa siitä, miten voimme koordinoida sanktiot, jotta niillä olisi mahdollisimman suuri vaikutus. Näitä ovat Afrikan unioni, kontaktiryhmä, Yhdysvallat ja muut.

Kuten totesin, olemme myös aloittaneet kuulemiset Cotonoun sopimuksen 96 artiklan nojalla, ja olemme jäädyttäneet EU:n kehitysavun humanitaarista apua sekä demokratiaan siirtymiseen tarkoitettua tukea lukuun ottamatta.

Siitä, voivatko kalastusasiat sisältyä tähän vai ei, olen kuullut teidän esittävän hyvin selkeän kantanne. Voin vain kannustaa teitä jatkamaan keskusteluja komission kanssa. Juuri komissio on vastuussa EU:n kalatalouspolitiikasta. Käymme keskusteluja myös tästä komission kanssa, ja olen pahoillani siitä, että komission edustajat eivät ole nyt paikalla. Voitte kuitenkin olla varmoja siitä, että teemme edelleen työtä kansainvälisen yhteisön kanssa jatkaaksemme painostusta ja vaatiaksemme täydellistä tutkimusta ja toivon mukaan jonakin päivänä vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien järjestämistä varten Guineassa. Paljon kiitoksia teille ja parlamentin jäsenille tästä keskustelusta.

Puhemies. – (EN) Paljon kiitoksia neuvoston puheenjohtaja Malmström. Olette ollut hyvin kärsivällinen vietettyänne täällä koko iltapäivän ja osan iltaa. Siitähän ei ole kovin kauan aikaa, kun olitte parlamentin jäsen, joten pidätte tästä ympäristöstä hyvin paljon.

Keskustelu on päättynyt.

18. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Me pidämme Nabucco-hanketta koskevan sopimuksen allekirjoittamista 13. huhtikuuta Ankarassa myönteisenä askeleena. Maakaasu ei kuitenkaan ole ainoa eurooppalaisten valtioiden saatavilla oleva energianlähde. Meidän on suhtauduttava samalla tavoin myös Euroopan raakaöljyn saantiin ja kehitettävä eteläistä käytävää.

Meille on esitelty hanke, josta voi tulla strategisesti yhtä merkittävä kuin Nabucco-hankkeesta. Tarkoitin Euroopan kattavaa Constanța–Trieste-öljyputkihanketta. Constanța–Trieste-öljyputken avulla Kaspianmeren öljyvarannot voidaan siirtää Supsassa sijaitsevan georgialaisterminalin kautta Constanțan satamaan ja sieltä suoraan Triesteen.

Me voimme taata EU:n jäsenvaltioiden ja kansalaisten energiavarmuuden vain monipuolistamalla öljyn ja kaasun lähteitä ja kuljetusreittejä. Tämän vuoksi Romania on ryhtynyt kehittämään Constanțan satamaterminalia, joka voi vastaanottaa nesteytettyä maakaasua ja jaella sitä eurooppalaisille kuluttajille.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan käyttää saamani minuutin puheenvuoron tuodakseni esiin myönteiset muutokset, jotka ovat seurausta irlantilaisten toivotunlaisesta äänestystuloksesta perustuslakisopimusta koskevassa äänestyksessä. Euroopan parlamentin jäsenet ovat näistä varmaankin tietoisia. Irlannin äänestystulos merkitsee erityisesti maatalouden valiokunnalle ja Euroopan parlamentin täysistunnolle sitä, että me pääsemme osallistumaan yhteispäätösmenettelyyn. Parlamentti saa siis tasavertaisen aseman neuvoston kanssa, mikä on demokratian kannalta valtava edistysaskel.

Haluan tässä yhteydessä huomauttaa, että irlantilaisten suuren enemmistön annettua hyväksyntänsä perustuslakisopimukselle ja – Euroopan parlamentin puhemiehen juuri antamien tietojen mukaan – Puolan presidentin ollessa aikeissa allekirjoittaa sopimuksen, meiltä puuttuu enää Tšekin tasavallan presidentin hyväksyntä. Toivonkin siksi, että kaikki parlamentin jäsenet eri poliittisista ryhmistä pyrkisivät omien valtuuksiensa puitteissa viestittämään tšekkiläisille virkaveljilleen, että perustuslakisopimus on ehdottomasti allekirjoitettava – etenkin, kun Tšekin tasavallan parlamentti on jo antanut sille hyväksyntänsä. Tšekin tasavallan presidentin tarvitsee enää allekirjoittaa sopimus ja niin hän voi osaltaan viedä demokratiaa eteenpäin sekä omassa maassaan että Euroopassa.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, haluan puhua Messinan mutavyörystä, johon Euroopan parlamentin puhemies on tänään jo viitannut, sekä sen kymmenistä uhreista. Italiassa on siis tapahtunut jälleen uusi murhenäytelmä. Italian pääministeri on jopa väittänyt, että tämä tapahtuma oli ennakoitavissa.

Se oli kenties ennakoitavissa, mutta sen estämiseksi ei tehty mitään. Mitään ei tehty, sillä mutavyöry tapahtui alueella, jota hallitsee betoni, betonimafia ja metsämafia metsäpaloineen

Euroopan parlamentin pitäisi kuitenkin ennen kaikkea keskittyä siihen, miten julkisia varoja ja myös Euroopan unionin myöntämää tukea käytetään erilaiseen alueelliseen kehittämiseen, jotta jälleenrakennustyöt tehdään asianmukaisesti ja huomattavat ympäristövahingot saadaan korjattua. Useimmissa tapauksissa nämä julkiset varat päätyvät rikollisjärjestöjen, korruptoituneiden poliitikkojen ja mafian taskuun.

Tällä vaalikaudella on siis keskityttävä siihen, mitä tapahtuu niille julkisille varoille, jotka todellisuudessa pitäisi käyttää luonnon alkuperäisen tilan palauttamiseen, luonnonvarojen suojeluun, ympäristöystävällisen taloudellisen kehityksen edistämiseen ja työpaikkojen luomiseen. Messinan murhenäytelmän kaltaiset tapahtumat eivät saa toistua.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoroni puolustaakseni Liettuassa asuvaa puolalaisvähemmistöä, joka on viime aikoina joutunut syrjinnän kohteeksi. On paradoksaalista, että Liettuassa asuvat puolalaiset, jotka ovat joillain alueilla enemmistönä, olivat paremmassa asemassa ennen Liettuan liittymistä Euroopan unioniin kuin nyt jäsenyyden aikana.

Salcininkain itsehallintoalueelle on annettu määräys poistaa 14. lokakuuta mennessä kaikki puolankieliset kadunnimikyltit, mikä on vastoin eurooppalaisia sääntöjä ja Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjaa. Puolalaisen koulujärjestelmän toimivapauksia rajoitettiin maaliskuussa 2008 Liettuan lainsäädännöllä. Puolentoista vuoden aikana neljä koulua ja yhteensä 45 luokkaa on suljettu ja 107:ää luokkaa uhkaa sulkeminen. Puolalaisia sukunimiä liettualaistetaan tahdonvastaisesti. Tämän lisäksi monille puolalaisille ei ole vielä kukaan palautettu omaisuutta, jonka Neuvostoliitto takavarikoi heiltä vuosien 1939 ja 1944 jälkeen.

Vetoan Euroopan parlamenttiin Liettuan puolalaisten puolustamiseksi eurooppalaisten ihmisoikeusnormien ja vähemmistöjen oikeuksien edellyttämällä tavalla.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, talouskriisin selän taittumisesta tehdään optimistisia julistuksia. Nämä julistukset eivät valitettavasti kuitenkaan vastaa arkitodellisuutta. Pohjois-Portugalin tilanne kuvastaa tätä hyvin. Pelkästään Bragan alueella on viime viikkojen aikana suljettu ainakin 10 yritystä, minkä seurauksena yli 300 henkilöä on jäänyt työttömäksi. Lukuisat muut yritykset ovat vaarassa sulkeutua.

Tilanne on erityisen vaikea tekstiili- ja vaatetusallalla, joka on yksi Euroopan unionin eniten maailmankaupan vapautumisesta kärsivistä aloista. Tässä tilanteessa tarvitaan pikaisia ratkaisuja, jotka poikkeavat selvästi kriisin aiheuttaneista poliittisista suuntaviivoista.

Työpaikkojen säilyttäminen ja kehittäminen sekä yritysten toiminnan jatkuminen edellyttää suojatoimenpiteiden toteuttamista aloilla, jotka jäsenvaltiot voivat nimetä. Sen lisäksi meidän on vietävä päätökseen aloite tekstiilialaa tukevaksi yhteisön ohjelmaksi, josta parlamentti on jo laatinut päätöslauselman. Tähän ohjelmaan on sisällytettävä riittävät varat, jotka suunnataan erityisesti tekstiilialasta riippuvaisille, huonoimmassa asemassa oleville alueille.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomionne salakavalaan ja epädemokraattiseen tapaan, jolla hehkulamput on kielletty kaikkialla Euroopan unionissa. Alkuperäisellä direktiivillä tarjottiin Euroopan komissiolle täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka todellisuudessa merkitsivät sitä, että asetus ja tämä koko farssi voitiin hyväksyä ilman minkään kansalliskokouksen tai Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin suostumusta. Hehkulamppuja koskeva kielto oli poliittisen eliitin juoni, josta sovittiin pöydän alla.

Kansa on jätetty tässä asiassa huomiotta, kuten Euroopan unionin asioissa usein tapana on. Otetaan esimerkiksi Lissabonin sopimus. Lissabonin sopimuksen annettiin mennä läpi – valitettavasti Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolueen vehkeilyn ansiosta. Konservatiivipuolue on brittiläisen politiikan takinkääntäjä EU-asioissa; se väittää kotimaassa yhtä ja sitten Brysselin valiokunnissa tekee toista.

Ensimmäisen maailmansodan kynnyksellä Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoasiainministeri Sir Edward Grey pelkäsi, että valot sammuisivat kaikkialta Euroopasta. Euroopan unionin pakkomielle ihmisen aiheuttamaan ilmastomuutokseen, jolle ei ole tieteellisiä todisteita, tekee Sir Edwardin ennustuksesta valitettavasti totta.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tänään on puhuttu paljon Lissabonin sopimuksesta ja siitä, miten se lujittaa eurooppalaisten välistä yhteenkuuluvuutta. Haluan vedota teidän yhteenkuuluvuuden tunteeseen unkarilaisten puolesta. Unkarin poliisin korkea-arvoisten ja ihmisoikeuksista kiinnostuneiden

edustajien antamien luotettavien tietojen perusteella Unkarin poliisi aikoo jälleen käyttää unkarilaisia vastaan väkivaltaisia voimakeinoja mielenosoituksissa ja muistotilaisuuksissa, jotka järjestetään 23. lokakuuta 2006 tapahtuneen niin kutsutun verisen maanantain kolmantena vuosipäivänä.

Vetoan Euroopan parlamentin jäseniin: auttakaa meitä ja tulkaa muistopäivänä Budapestiin ihmisoikeustarkkailijoiksi. Toivon, että myös äänestäjänne pyytävät sitä teiltä. Pyydän teitä: tutustukaa internetissä oleviin tietoihin ihmisoikeusloukkauksista ja poliisin kohtuuttomista voimatoimista Unkarissa ja toimikaa niin, että ne eivät voi koskaan toistua. Pyydän teitä: tulkaa avuksemme ja tehkää tänään niin paljon puhutusta yhteenkuuluvuudesta totta.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Haluan ottaa esiin Slovakiassa hyväksytyn kielilain, joka on hyväksymisestään lähtien herättänyt suurta kohua. Pari viime viikkoa ovat osoittaneet heränneet huolet perustelluiksi, sillä julkisen sektorin työntekijöille on annettu määräys puhua työssään ainoastaan slovakin kieltä. Laissa säädettyjä sanktioita ei tosin ole vielä käytetty. Tämä tarkoittaa sitä, että postin työntekijät, palomiehet ja poliisit, joiden äidinkieli on unkari, eivät saa työaikanaan käyttää äidinkieltään.

Näin ollen, jos puhun Slovakiassa unkaria poliisille, hänen on vastattava minulle slovakin kielellä, vaikka unkari olisikin hänen äidinkieltään ja vaikka en ymmärtäisikään hänen vastaustaan. Tilanne on sivumennen sanoen sama kuin jos yrittäisin puhua englantia. Haluaisin ehdottaa Slovakian matkailualalle uutta mainoslauseetta: Ulkomaalaiset matkailijat ovat lämpimästi tervetulleita Slovakiaan kunhan he vain ensin opettelevat slovakin kielen. Tervetuloa Absurdistaniin!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Odotin näkeväni enemmänkin tällaisia Slovakian tasavallan vastaisia puheenvuoroja, sillä minuutin puheenvuorot tarjoavat Unkarista tuleville tai unkarin kansalaisuuden omaaville jäsenille ihanteellisen tilaisuuden hyökätä Slovakian tasavaltaa vastaan.

Pidän tällaista erittäin huolestuttavana, sillä odotan Euroopan parlamentin todella ratkaisevan Euroopan unionin kohtaamia ongelmia. Me teimme Fidesziä ja muita puolueita edustaville jäsenille useita kädenojennuksia Euroopan parlamentin täysistunnoissa ja ilmaisimme halumme keskustella heidän kanssaan ratkaisemattomista ongelmista ja kysymyksistä. Toimimme näin kielilain tapauksessa. Arvoisa puhemies, minun täytyy sanoa, että olen hyvin pettynyt siihen, että yksikään unkarilainen tai unkarilaistaustainen jäsen ei ottanut kädenojennustamme vastaan ja että Slovakian tasavallan SMK-puoluetta edustavat jäsenet jopa katsoivat parhaaksi kävellä ulos istuntosalista ottaessamme asian puheeksi.

Kielilakia koskeva teksti on luettavissa kokonaisuudessaan Slovakian tasavallan parlamentin verkkosivustolla. Tutustuin sivustolla olevaan tekstiin ja katson, että laki ei millään tavoin uhkaa etnisten vähemmistöjen oikeutta käyttää omia kieliään.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Espanjan hallitus on päättänyt, että Barcelonan ja Perpignanin välisen suurnopeusjunayhteyden tulee kulkea Sagrada Família katedraalin alitse. Tämä uhkaa katedraalia, joka on ollut UNESCO:n maailmanperintöluettelossa vuodesta 1984 ja jossa vierailee vuosittain kolme miljoonaa matkailijaa. Uuden tunnelin rakentaminen aivan Sagrada Família katedraalin perustusten läheisyyteen voi aiheuttaa katedraalille korvaamattomia vahinkoja.

Espanjan hallitus väittää, ettei rakennustöistä koidu ongelmia. Barcelonassa uutta metrolinjaa kaivaneille koneille on kuitenkin sattunut tänä vuonna samankaltaisissa maaperäolosuhteissa useita onnettomuuksia. Yksi tunnelinrakennuskone on ollut jumissa lähellä Llobregat-jokea jo kuukausien ajan, eikä kukaan tiedä, mitä sille pitäisi tehdä. Haluan saattaa Sagrada Família katedraalia koskevan sortumisuhan EU:n toimielinten tietoon. Meidän on suojeltava tätä merkittävää eurooppalaista arkkitehtuurin mestariteosta. Pyydän teitä: tutkikaa tämä asia, keskeyttäkää Espanjan hallituksen aloittamat rakennustyöt ja muuttakaa tunnelin reittiä.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiinnittää huomionne viivytyksiin, joita on ilmennyt Euroopan riippumattomien junankuljettajaliittojen (Autonome Lokomotivführer-, Gewerkschaften Europas – ALE) kutsumisessa osallistumaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävän neuvottelukomitean rautatiealaa keskittyneen ryhmän toimintaan. ALE:hen kuuluu yli 100 000 jäsentä 16 eurooppalaisesta junankuljettajien jäsenjärjestöstä. Liitto on perustettu vuonna 2005 ja sen pyrkimyksenä on tulla tunnustetuksi rautatieliikennettä koskevan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun täysivaltaisena jäsenenä. Tällä hetkellä neuvottelukomitean ainoa työntekijöiden etuja edustava taho on Euroopan kuljetustyöntekijöiden liitto. Liiton kanssa on käyty pitkiä neuvotteluita, mutta ne eivät ole vielä johtaneet kompromissiin, joka soisi ALE:lle mahdollisuuden puolustaa jäsentensä etuja suoraan. Pidän tätä tilannetta hyvin valitettavana. Euroopan parlamentin hyväksymän työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun pitäisi mielestäni mahdollistaa moniarvoisuus. Uskon vakaasti, että millään järjestöllä ei ole oikeutta

monopoliin, ei vaikka se edustaisikin 80:tä prosenttia Euroopan rautatiealan työntekijöistä. Sen vuoksi vetoan tulevien neuvotteluiden edistämiseksi kaikkiin osapuoliin, Euroopan komissio mukaan lukien.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Arvoisa puhemies, kahdeksan tunnin työpäivää ja muita taantumuksellisia uudistuksia koskevat Euroopan unionin direktiivit ja jäsenvaltioiden kansalliset lait luovat keskiaikaisia työolosuhteita ja saavat aikaan työntekijöiden ärtymystä ja mielenosoituksia. Euroopan komissio saa päivittäin lukuisia vastalauseita vihaisilta maanviljelijöiltä ja narkästyneiltä työntekijöiltä.

Esimerkiksi asetuksessa (EY) N:o 1899/2006 säädetty lentoyhtiöiden matkustamohenkilökunnan ja lentäjien päivittäinen työaika on yli 14 tuntia, mikä on useiden tieteellisten tutkimusten perusteella omiaan vaarantamaan työntekijöiden ja matkustajien turvallisuuden.

Euroopan unioni kieltäytyy huomioimasta tutkimuksia, sillä se noudattaa monopoliasemassa olevien yritysryhmittymien ohjeita, ja nämä ryhmittymät eivät halua menettää voitoistaan senttiäkään työntekijöiden terveyden ja lentoturvallisuuden vuoksi.

Me vaadimme lentoyhtiöiden lentäjien ja matkustamohenkilökunnan työaikojen lyhentämistä ja työntekijöiden perusteltujen vaatimusten huomioimista. Euroopan komissiolla on velvoitteita sekä Euroopan parlamenttia että työntekijöitä kohtaan.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Lissabonin uudistus sopimuksen ratifiointiprosessi oli demokratian ja koko Euroopan unionin kannalta murhenäytelmä. Uutena ja nuorena parlamentin jäsenenä minun sallitaan ehkä huomauttaa, että antamalla kaikille EU:n kansalaisille mahdollisuuden äänestää sopimuksesta me olisimme saaneet historiallisen tilaisuuden tuoda Euroopan unionin elitistinen ja teoreettinen hanke lähelle eurooppalaisia. Te olisitte voineet äänestysten avulla puhalttaa elämää Euroopan unionin emotionaaliin raunioihin. Te ette kuitenkaan käyttäneet tätä tilaisuutta hyväksenne. Sen sijaan te sanoitte "ei" suuremmalle demokratialle ja kansalaisten osallisuudelle.

Ainoa, mitä voin sanoa, on se, että tämä ei ole sitä, mitä minä kutsun demokratiaksi. Demokratia edellyttää vallanjakoa ja selkeää opposition ja hallituksen välistä rajaa. Sitä me edustamme ja sitä me puolustamme.

László Tóké (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, haluan alkuun todeta, että jäsen Beňován esittämät väittämät eivät pidä paikkaansa. Viisi unkarilaisnuorta on viettänyt jo viisi vuotta vankeudessa Serbiassa tuomittuina eteläisessä Temerin kaupungissa tapahtuneesta kapakkatappelusta. Heille langetettiin 10–15 vuoden pituiset tuomiot. Heidät tuomittiin vankeuteen yhteensä 61 vuodeksi, ja nationalistit käyttivät heidän tapaustaan vaalipropagandana. Edes Balkanin sodan aikaisiin sotarikoksiin syyllistyneet eivät ole saaneet yhtä ankaria tuomioita. Samaan aikaan Serbiassa piesttiin noin 300 unkarilaista ilman minkäänlaisia oikeudellisia seuraamuksia. Suhteeksi muodostuu siis 300:n suhde yhteen.

Euroopan parlamentti lähetti Serbiaan tiedonkeruuvalluuskunnan tammikuussa 2005. Ihmisoikeusalioliokunta ei ole kuitenkaan edelleenkään keskustellut tutkimusraportista, joka koskee unkarilaisiin kohdistuneita väkivallantekoja. Vetoan parlamenttiin ja puhemies Jerzy Buzekiin temeriläisten nuorukaisten vapauttamiseksi vankeudesta. EU:n on asetettava Serbian liittymisedellytykseksi, että sen oikeusjärjestelmän on toimittava syrjimättömästi ja että sen tulee pelotteeksi tarkoitettujen ja asenteellisten tuomioiden antamisen sijaan keskittyä rankaisemaan todellisia pahantekijöitä: serbialaisia sotarikollisia.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kotimaani Liettua muistuttaa Irlantia hyvin paljon monessa suhteessa, ja liettualaisten Lissabonin sopimukselle antama hyväksyntä osoittaa selvästi, että he kannattavat vahvempaa ja tehokkaampaa Eurooppaa. Äänestystulos on osoittanut, että kriisin aikoina me emme pysty takaamaan kansamme hyvinvointia toimien yksin.

Nyt on tärkeämpää kuin koskaan, että yhteisö puhuu yhdellä äänellä, ja jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuu on sen edellytys. Eurooppa käy läpi vaikeita aikoja. Lissabonin sopimuksessa ehdotetut uudistukset antavat alkusysäyksen toimielinrakenteen tehostamiselle, joka todennäköisesti johtaa monilla aloilla johdonmukaisempiin politiikkoihin. Kyse on suuresta saavutuksesta sekä Euroopan kannalta että meistä jokaisen kannalta.

Onnittelen Irlannin kansaa jälleen kerran sen osoittamasta tahdosta luoda parempi ja vauraampi Euroopan unioni.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, me kaikki varmasti olemme tietoisia siitä, että maidontuottajat eri puolilta Eurooppaa osoittivat jälleen kerran mieltään Brysselissä viime maanantaina. He

halusivat ilmaista huolensa maidon hinnan romahduksesta, joka estää heitä tekemästä työtään. Kyse ei ole ainoastaan tämän hetken ongelmista, vaan heidän tulevaisuudestaan.

Vaativuksia säätelyn uudistamiseksi kannattaa nyt valtaosa jäsenvaltioista; niitä voisi kutsua tästä lähin maitoalan G20-maiksi. Uskon, että päätösten aika on nyt jos koskaan. Päätöksiä on erityisesti tehtävä seuraavassa, epävirallisessa maatalousneuvostossa, joka järjestetään Luxemburgissa 19. lokakuuta. Tällä asialla on kiire. Tämän mittakaavan kriisistä ei pidä tehdä komission tutkimusta kuten kaksi vuotta sitten kävi.

Minulla on kaksi lyhyttä kysymystä puhemies Buzekille; välitätte ne varmaankin hänelle. Hän ymmärtääkseni tapasi tänä aamuna Ruotsin Eurooppa-ministeri Cecilia Malmströmin. Haluaisin tietää, vahvistiko ministeri Malmström, että puheenjohtajavaltio on sitoutunut löytämään tähän kriisiin pikaisen ratkaisun Strasbourgissa viime istuntojakson aikana äänestetyt päätöslauselman mukaisesti.

Lopuksi haluan vielä sanoa muutaman sanan tästä uudesta asiantuntijaryhmästä, toissa päivänä perustetusta korkean tason ryhmästä. Ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja siitä lähtien parlamentti tulee osallistumaan yhteispäätösmenettelyihin toisena lainsäätäjänä. Mielestäni olisi paikallaan, että me voisimme osallistua myös tämän korkean tason ryhmän työhön.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Marijus Ivanilovas, 35-vuotias Liettuan kansalainen, joka toimii päivälehti Respublikaa painavan painotalon johtajana ja jolla siten on vakituinen työ ja vakituiset tulot, pidätettiin elokuussa Valko-Venäjällä lähellä Minskiä. Häntä on pidetty vangittuna valkovenäläisessä Zhodin kaupungissa sijaitsevassa vankilassa jo kahden kuukauden ajan ilman oikeudenkäyntiä tai todisteita hänen syyllisyydestään. Ivanilovasin pidätysaikaa jatkettiin muutama päivä sitten, sillä Valko-Venäjän viranomaiset eivät olleet kahdessa kuukaudessa löytäneet mitään todisteita hänen syyllisyydestään. On tärkeää huomata, että Ivanilovas on lapsuudestaan asti kärsinyt keuhkoastmasta. Ivanilovasin vanhempien saamien tietojen mukaan häntä pidetään 26 muun vangin kanssa samassa vankiselissä, jossa on vain kuusi sänkyä ja jossa tupakoidaan jatkuvasti. Ivanilovas kärsii astma-kohtauksista, mutta hänelle ei ole annettu hänen lääkkeitään. Hänen ei ole myöskään annettu tavata läheisiään eikä edes Liettuan konsulia. Arvoisa puhemies, tässä on kyse tapahtumista naapurimaassamme. Tässä on kyse EU:n jäsenvaltion, Liettuan, kansalaisen kohtelusta! Pyydän teitä ryhtymään toimivaltanne puitteissa toimenpiteisiin Marijus Ivanilovasin vapauttamiseksi välittömästi, sillä hänen syyllisyydestään ei ole mitään todisteita ja häntä vastaan esitetyt syytteet ovat perusteettomia. Ivanilovasin tulee voida palata Liettuaan. Hänen on päästävä välittömästi lääkäriin hoitoon.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Euroopan unioni teki viime joulukuussa historiallisen lupauksen vähentää hiilidioksidipäästöjään ja siten vahvasti johtoasemaansa ilmastomuutoksen torjunnassa.

Me voimme olla ylpeitä roolista, joka Euroopan parlamentilla on ollut sen hyväksyessä lainsäädäntöä, joka sisältää paitsi säännöksiä päästöjen vähentämiseksi, myös säännöksiä ilmaston lämpenemisen pysäyttämiseksi annettujen lupauksen toteuttamiseksi.

Meidän on saatava Kööpenhaminassa joulukuussa käytävissä neuvotteluissa irti selviä lupauksia päästöjen vähentämisestä ja sen taloudellisen tuen määrästä, joka kehitysmaille myönnetään ilmastomuutoksen seurausten hillitsemiseen ja muutokseen sopeutumiseen. Ilmastomuutosta koskevaa lainsäädäntöä ei kuitenkaan voida hyväksyä Yhdysvalloissa ennen Kööpenhaminan kokousta, vaikka Obaman hallinto aikookin käydä neuvotteluita, sillä heillä ei ole selvää mandaattia.

Euroopan unionin yhteinen kanta ei saa kuivua kasaan. Meidän on ehdottoman tärkeää puhua yhdellä äänellä ja kannustaa muita maita seuraamaan esimerkkiämme päästöjen vähentämisessä.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Unkarilaiset jäsenet johtavat eurooppalaista yleistä mielipidettä harhaan paikkaansa pitämättömillä väitteillä. He väittävät esimerkiksi, että kansalaisia voidaan sakottaa vähemmistökielen puhumisesta, että unkarin kansalaisuuden omaavat lääkärit saavat työssään käyttää vain Slovakian virallista kieltä ja että jumalanpalveluksia voidaan toimittaa vain maan virallisella kielellä.

Unkarilaiset jäsenet puhuivat juuri äsken pöytä poliiseista, jotka eivät saisi vastata matkailijoille unkariksi tai englanniksi. Nämä väitteet eivät pidä paikkaansa. Tarkistettu laki päinvastoin parantaa mahdollisuuksia käyttää etnisiä vähemmistökieliä. Tarkistukset eivät vaikuta kansalaisten väliseen yksityiseen viestintään eikä niissä säädetä sakoista. Eurooppalaiset vähemmistöihin perehtyneet viranomaiset – Etyjin vähemmistövaltuutettu Knut Vollebæk sekä EU:n komission jäsen Leonard Orban – ovat vahvistaneet, että tarkistettu laki on kansainvälisten normien mukainen. Uskon, että unkarilaisyhteisö yrittää käyttää tätä asiaa hyväkseen peitelläkseen romaneihin Unkarissa kohdistuvia ääritöimii ja murhia.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, joudun ikäväkseni ilmoittamaan teille, että Puolassa rikotaan katolisesta kirkosta eronneiden ihmisten oikeuksia. Eronneiden henkilötietoja ei poisteta kirkon arkistoista heidän toiveistaan huolimatta. Päinvastoin niiden käyttöä jatketaan edelleen. Tämä on Puolan katolisen kirkon määräys henkilötietojen suojan suhteen. Tämä määräys ei perustu voimassa olevaan henkilötietojen suojaa koskevaan säädökseen, vaan – uskokaa tai älkää – kanonisen lain säännöksiin.

Miten on mahdollista, että Puolassa, joka väittää kannattavansa laillisuusperiaatteita, kanoninen laki voi ohittaa kansallisen parlamentin laatiman lainsäädännön? Mistä syystä kanoninen laki säätelee katoliseen kirkkoon kuulumattomien kansalaisten oikeuksia? Miten on mahdollista, että henkilötietojen suojasta vastaavalla ylitarkastajalla ei ole valtuuksia tarkistaa kirkon arkistoja? Tähän on vain yksi selitys: Puola on kirkkovaltio. Euroopan parlamentin tulee reagoida tähän tilanteeseen.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Haluan puhua asiasta, joka liittyy Euroopan unionin viime aikojen merkittävimpään tapahtumaan, nimittäin Lissabonin sopimuksen ratifiointia koskeneen Irlannin kansanäänestyksen myönteiseen lopputulokseen.

Haluan myös yhtyä niihin jäseniin, jotka ovat tänään onnitelleet Irlannin kansaa siitä, että se on selvällä tavalla ilmaissut tukevansa eurooppalaisen integraation jatkumista poliittisella tasolla. Irlantilaiset eivät ole sortuneet populistisiin väitteisiin joistain sopimuksen kielteisistä seurauksista. Lissabonin sopimus tulee kehittämään EU:n toimielinten toimintaa merkittävästi tehokkaampaan ja demokraattisempaan suuntaan.

Katson myös, että on Tšekin tasavallan presidentin tehtävä kunnioittaa sopimusta neuvoteltaessa tehtyjä lupauksia ja pidättäytyä estämästä sopimuksen täytäntöönpanoa perusteetta. Me tarvitsemme Lissabonin sopimusta. Sen ansiosta me voimme viedä EU:n kehityksen nykyvaiheen päätökseen ja sitten keskittyä EU:n politiikkoihin. Kahden jäljellä olevan valtion, Puolan ja Tšekin tasavallan, on ratifioitava sopimus mahdollisimman pian, jotta sopimuksessa määrättyihin uusiin tehtäviin voidaan nimetä henkilöt sekä komission että neuvoston tasolla.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Parlamentin viime istunnossa puhuttiin paljon Slovakian kielilaista, kuten on puhuttu tänäänkin. Se ei ole sattumaa. Slovakian kielilaki rajoittaa vähemmistöjen mahdollisuuksia käyttää omaa kieltään päinvastoin kuin tänään on väitetty, vaikka onkin totta, että vähemmistökieliä voidaan käyttää joillain hyvin pienillä julkisen elämän alueilla. Ei ole kuitenkaan totta, että me välttelisimme keskustelua tästä asiasta, sillä jos joku yrittää sopia tästä asiasta viidessä minuutissa kymmenen toimittajan edessä, hän todennäköisesti epäonnistuu. Haluan kiinnittää huomionne siihen, että koska tämä laki on laadittu huonosti ja petollisin tarkoituksin, se luo uudenlaista oikeudellista epävarmuutta. Tästä kertoo se, että Slovakian kulttuuriasioista vastaava ministeriö on kahdessa päivässä antanut kolme eri selitystä lain joistain kohdista.

Tämä on saanut ihmiset varuilleen. Tietoomme on tullut jo useita tapauksia, joissa työnantajat ovat määränneet työntekijänsä puhumaan slovakin kieltä. Olen syvästi pahoillani, että tätä asiaa joudutaan käsittelemään Euroopan parlamentissa. Toivon, että Lissabonin sopimus antaa meille mahdollisuuden käsitellä ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia asianmukaisesti.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, merirosvous aiheuttaa vakavaa huolta Euroopan parlamentille, jäsenvaltioille ja luonnollisesti Espanjalle, sillä espanjalainen kalastusalus ja sen 36 miehistön jäsentä on hiljattain kaapattu Intian valtamerellä.

Haluan ensimmäiseksi ilmaista myötätuntoni miehistön jäsenille ja heidän perheilleen sekä luonnollisesti osoittaa tukeni Espanjan hallitukselle, jotta kaapatut voitaisiin vapauttaa pikaisesti ja turvallisesti.

Kyse ei kuitenkaan ole vain Espanjan tonnikala-aluksia koskevasta ongelmasta. Merirosvous koskettaa kolmea valtiota, – Espanjan lisäksi myös Ranskaa ja Italiaa –, jotka kalastavat kansainvälisillä vesillä Somalian alueen ulkopuolella. Tämän vuoksi tarvitaan kansainvälisiä toimia sekä yhteisiä eurooppalaisia ehkäiseviä toimenpiteitä ja vastatoimenpiteitä. Tämä tarkoittaa lisäresurssien suuntaamista jo olemassa olevaan operaatio Atlantaan, jonka avulla kaapattujen alusten määrää on onnistuttu vuonna 2009 vähentämään edellisvuoteen verrattuna.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan tuesta, jota meidän tulisi tarjota merirosvousta Somaliassa käsittelevälle kansainväliselle huippukokoukselle. Meidän on parannettava kansainvälisiä suhteita kitkeäksemme nämä ongelmat ruohonjuuritasolla ja meidän on kehitettävä kansainvälistä vuoropuhelua.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet parlamentin jäsenet ovat tänään onnitelleet irlantilaisia siitä, että he jättivät Nigel Faragen ja Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen väitteet omaan arvoonsa ja äänestivät ylivoimaisella enemmistöllä Lissabonin sopimuksen puolesta.

Jäsenet voisivat kenties samalla osoittaa myötätuntonsa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalle, sillä meidän on tultava Nigel Faragen kanssa toimeen päivittäin. Farage kutsuu Irlannin äänestystulosta, jossa kaksi kolmasosaa äänesti sopimuksen puolesta, päällepäsmäreiden voitoksi. Tällainen retoriikka on Faragelle valitettavasti hyvin tyypillistä. Puhuessaan Euroopan unionista hän vääristelee asioita ja esittää toisinaan jopa puhtaita valheita. Toimittajat hyväksyvät hänen sanansa aivan liian usein mukisematta.

Liioittelu voi kuitenkin paisua hulluudeksi. Nyt Nigel Farage on keksinyt rinnastaa Irlannin vaalikampanjan Zimbabwen hiljattaisten vaalien raakuuksiin. Hän väittää sopimusta itsenäisyyden lopuksi, vaikka sopimus todellisuudessa antaa jokaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden vetäytyä jäsenyydestä. Meidän on kuitenkin oltava myötätuntoisia häntä kohtaan. Parlamentissa on lääkärin vastaanotto. Arvoisa puhemies, olkaa hyvä ja pyytäkää valkotakkisia tarjoamaan palveluitaan kollegallemme. Hänen huuliltaan tulvi Euroopan unionia koskevaa soopaa, mutta ainakin voimme olla varmoja, että siten hän ei tukehdu siihen.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Haluan käyttää puheenvuoroni Euroopan parlamentin edessä käsitelläkseni puolalaisten ja saksalaisten piispojen toisen maailmansodan alkamisen 70. muistopäivänä antamaa lausuntoa. Hetkinä, jolloin monet meistä muistelevat noita järkyttäviä tapahtumia, piispat painottavat olevan tärkeää pitää huolta siitä, että nuoret sukupolvet voivat kuulla totuuden historian tapahtumista asiallisesti ja kattavasti voidakseen siltä pohjalta rakentaa yhteistä tulevaisuutta.

Tässä yhteydessä tulee väistämättä mieleen puolalaisten piispojen saksalaisille virkaveljilleen vuonna 1965 osoittama ensimmäinen kirje, jossa kannustettiin sovintoon ja maidemme välisten kumppanuussuhteiden rakentamiseen.

Meillä on tahtoa rakentaa kansojemme välistä luottamusta ja ystävällisiä suhteita tänään kuten tuolloinkin. Me olemme yhä yhteisellä sovinnon tiellä, mutta tänä päivänä me emme ole enää samassa paikassa. Rakentakaamme yhdessä yhteistä Eurooppaa, yhteistyön ja ystävyyden Eurooppaa, Eurooppaa, jonka arvoilla on kristilliset juuret; ne juuret olivat pohja, jolle Euroopan yhteisön perustajat loivat Euroopan. Yhteisen tulevaisuutemme vuoksi meidän on siis huomioitava tarkkaan puolalaisten ja saksalaisten piispojen yhteisessä lausunnossa esitetyt varoitukset ja suositukset.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisat parlamentin jäsenet, tänään on puhuttu jo paljon vähemmistökysymyksistä. Haluan kertoa tästä aiheesta myönteisen esimerkin. Serbia on hyväksynyt kulttuurista autonomiaa koskevan lain, joka on ainoa laatuinen koko Euroopassa. Se ei ole myönteinen askel vain Euroopan unionin kannalta vaan myös koko Euroopan kannalta.

Lain nojalla 13 vähemmistöryhmää, niiden joukossa muun muassa slovakit, romanialaiset ja unkarilaiset, voivat suoraan valita omat kansalliset neuvostonsa. Nämä kansalliset neuvostot rahoitetaan talousarviosta, ja ne voivat kulttuurisen autonomian puitteissa käsitellä ja valvoa asianomaisia elimiä. Toinen myönteinen piirre on se, että vähemmistöt saivat osallistua lain valmisteluun. Näin ollen Serbia voi antaa monille EU-maille, muun muassa Ranskalle ja Slovakialle, esimerkkiä siitä, miten vähemmistöjen oikeudet voidaan turvata lainsäädännöllä. Tämä on myös auttanut Serbiä etenemään merkittäväällä tavalla kohti eurooppalaista integraatiota.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Romaniasta tulevana unkarilaisjäsenenä en aio tänään puhua slovakien kielestä, vaikka siihen voisi ikävä kyllä olla syytä. Aion sen sijaan puhua tämänpäiväisestä päätöksestä perustaa talouskriisiä käsittelevä erityisvaliokunta.

Tämänpäiväinen päätös osoittaa parlamentin vastuullisuuden Euroopan tämän hetken suurimman haasteen edessä. Erityisvaliokunta vahvistaa Euroopan unionin asemaa maailmanlaajuisen rahoitushallinnon uudistuksessa. Sen lisäksi se toimii vuorovaikutuksessa jäsenvaltioiden kanssa pyrkimyksenään tehostaa kestävästä talouskasvusta tukevien yhteisön toimenpiteiden täytäntöönpanoa.

Uusille, keski- ja itäeurooppalaisille jäsenvaltioille on ratkaisevan tärkeää saada talouden elvyttämiseen riittävästi tukea. Elvytystoimien koordinoiminen pitäisi olla tehokkaampaa. Koordinoinnin parantaminen ei ole ainoastaan kansallisten hallitusten tehtävä, vaan myös Brysselin tehtävä.

Talouden näkymät ovat tällä hetkellä varsin epävarmat ja niihin liittyy lisäksi vakavien yhteiskunnallisten levottomuuksien vaara. Sen vuoksi Euroopan unionin täytyy reagoida Euroopan heikkenevään tilanteeseen mahdollisimman tehokkaalla tavalla, ja parlamentin on näytettävä tässä asiassa tietä.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, muutama päivä sitten Intian valtamerellä kaapattiin 36 henkilöä, jotka olivat harjoittamassa kalastusta Euroopan komission hyväksymän sopimuksen sallimalla tavalla.

Tuomitsin näiden työntekijöiden riskialttiin tilanteen ja puolustuskyvyttömyyden 15. syyskuuta. Ehdotin joitain käytännön toimenpiteitä, mutta asialle ei tehty mitään.

Sen vuoksi me joudumme tänään valitettavasti puhumaan merirosvojen kaappauksen kohteiksi joutuneista kalastajista.

Pyydän siksi Euroopan komissiota toimimaan määrätietoisesti ja kehottamaan jäsenvaltioita lähettämään kalastusaluksille sotilaita. Pyydän komissiota toimittamaan tämän suosituksen Espanjan hallitukselle, sillä se on osoittautunut tehokkaaksi ratkaisuksi. Ranska on tehnyt näin ja tulokset ovat nähtävissä.

Euroopan parlamentti on myöntänyt päätöslauselmassaan, että kalastusala on puolustuskyvytön, sillä etusijalle on asetettu kauppa-alukset. Myös eräs Euroopan komission virkamies myönsi tämän kaappausta edeltäneen päivänä. Me pyydämme siksi, että kalastusaluksille suodaan samanlainen suoja.

Pyydän lisäksi puhemiestä ilmaisemaan myötätuntomme ja tukemme kaapatuille ja heidän perheilleen sekä kutsumaan aluksen kapteenin parlamentin vieraaksi hänen vapauduttuaan.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Tänään on puhuttu paljon vähemmistöistä. Haluan puhua niistä yhdestä, vammaisista, joita on Euroopan unionissa 50 miljoonaa. Pidän vammaisia suurimpana vähemmistönä. Rahoituskriisi koettelee heitä kaikkein vaikeimmin. On syytä muistaa, että vammaiset ovat vaikeina aikoina aina ensimmäisiä, jotka menettävät työpaikkansa, heidän tulonsa laskevat, heillä on vain vähän mahdollisuuksia hankkia toimeentulonsa ja heidän elintaso kärsii, puhumattakaan heitä edustaville järjestöille myönnettävän tuen jatkuvasta laskusta.

Nykyisen kriisin tärkein opetus on se, että ihmisiin sijoittaminen kannattaa aina – myös yksilötasolla ja jopa muita sijoitusmuotoja paremmin. Poliitiikan ja talouden alan päättäjillä on velvollisuus huomioida vammaiset. Sen vuoksi pyydän teitä tekemään kaikkenne kohdellaksenne vammaisia paremmin. Haluan korostaa tätä seikkaa, sillä 50 miljoonalla ihmisellä voi olla Euroopan unionissa huomattavasti vaikutusvaltaa, ja on meidän etujemme mukaista taata yhteiskunnissamme kaikille yhdenvertaiset mahdollisuudet.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen luonnollisesti iloinen siitä, että Lissabonin sopimus meni läpi maassani. Tänä iltapäivänä on kuitenkin käynyt selväksi, että uudistus sopimus tasapainoilee totuuden ja villien kuvitelmien välillä, ja meidän tulee tehdä asialle jotain. Totuus on se, että maailma on muuttunut kuluneiden vuosikymmenten aikana perustavanlaatuisella tavalla, sillä aiempaa huomattavasti suurempi osa maailmasta kilpailee nyt kanssamme globaaleilla markkinoilla.

Yksinkertaisesti sanottuna Euroopan on menestyäkseen toimittava aiempaa johdonmukaisemmalla tavalla. Lissabonin sopimus velvoittaa EU:n toimielimet toimimaan demokraattisemmin ja vastaamaan tehokkaammin yksittäisten eurooppalaisten vaatimuksiin. Perusoikeuskirjassa korostetaan tätä. Me emme voi toimia vain omien kansallisten etujemme mukaisesti. Meidän on tuettava unionia, jota meistä jokainen edustaa. Meidän on myös jatkossa ilmaistava, mitä ja mitä me olemme, kuten me teimme kansanäänestyksessä.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Eurooppalaiset rahastot ovat jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille nykyisen talouskriisin aikana keskeisiä välineitä lähestymistavoitteiden saavuttamisessa.

Kun edunsaajat saavat varat käyttöönsä, tavoitteiden määrittelystä on kuitenkin ehtinyt vierähtää jo pitkän aikaa ja takana on varsin mutkikas prosessi, jota vaikeuttavat entisestään EU:n useat byrokraattiset säännökset. Me parlamentin jäsenet korostamme talouskriisin seurauksia ja hyväksymme toimenpiteitä, joilla pyritään nopeuttamaan menettelyä ja yksinkertaistamaan varojen saantia koskevaa sääntelyä. Jäsenvaltiot hyötyvät näistä toiminnoista kuitenkin hyvin hitaasti ja vain osittain.

Voin kertoa tästä kohdasta romanialaisen esimerkin. Euroopan sosiaalirahaston rahoittamien hankkeiden, joiden tarkoituksena on parantaa työntekijöiden olosuhteita ja lisätä työntekijöiden määrää joissain yrityksissä, täytäntöönpano etenee yhä takkuillen.

Kehotan nopeuttamaan toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on yksinkertaistaa varojen saantiin liittyviä menettelyitä, työpaikkojen luomisen helpottamiseksi Euroopan eri alueilla.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kehotan parlamenttia varmistamaan pikaisesti, että 14,8 miljoonan euron summa, joka on luvattu Irlannin keskilännen alueilla, kuten Limerickissä, Kerryssä ja Tipperaryssä, Dell Computereille ja sen alihankkijoille työskenteille henkilöille, varataan mahdollisimman pian. Komission puheenjohtaja lupasi myöntää tämän summan globalisaatiorahastosta vieraillessaan hiljattain Limerickissä. Asiassa ei voi enää peräännyä. Olivat rahaston hallinnoimiseen ja protokollaan liittyvät ongelmat

minkälaisia hyvänsä, ne on ratkaistava välittömästi. Parlamentti ei saa viivyttää näiden varojen myöntämistä, sillä ne antaisivat alueen taloudelle kipeästi kaivatun sysäyksen eteenpäin. Joidenkin arvioiden mukaan Dellin ja sen alihankkijoiden palveluksessa toimi viidesosa Irlannin keskilännen väestöstä, joten tätä aluetta koetellaan nyt ankarasti.

Kehotan sen vuoksi komissiota tarkistamaan valtiontukea koskevat säännöt. Säännöt laadittiin vuonna 2006 ennen Dellin ja muiden uusien yritysten menettämisen aiheuttamia mullistuksia. Kehotan komissiota nimeämään Irlannin keskilännen vaikean työttömyyden alueeksi ensi vuoden valtiontukisääntöjen tarkistuksessa, jotta alue voi saada kipeästi kaivattua EU:n tukea.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin tehtävänä on – puhemiehen sanojen mukaan – toimia tarvittaessa välittäjänä kiistelevien osapuolten ja valtioiden välillä. Parlamentin ei pitäisi ainoastaan osallistua ongelmien ratkaisemiseen, vaan myös niiden ehkäisemiseen.

Parlamentin pitäisi esimerkiksi hyväksyä vähemmistöjä koskeva puitelaki, joka takaa vähemmistöjen oikeudet. Vähemmistöillä on oikeus tuntea olonsa turvallisiksi. Vähemmistöpuitelain avulla voitaisiin varmistaa, että vähemmistöt eivät jää hallitusten, äärijärjestöjen ja vähemmistökielen käytöstä rankaisevien Slovakian kielilain kaltaisten toimien armoille. Me emme voi Euroopan unionissa hyväksyä sitä, että vähemmistöjärjestöjä kielletään, että kaksikielisiä paikannimikylttejä maalataan peittoon ja että äärijärjestöt järjestävät provokatiivisia vähemmistöjen vastaisia mielenosoituksia.

Euroopan parlamentin tehtäviin kuuluu panna täytäntöön ihmisoikeuksia suojelevaa lainsäädäntöä ja ehkäistä syrjintää sekä taata, että vähemmistöjen edustajat voivat elää syntymämaassaan täysiarvoisina ihmisinä.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, merirosvot ovat kaapanneet Intian valtamerellä espanjalaisen kalastusalus Alakranan. Haluan muistuttaa vakaasta päätöksestä, jonka Espanjan hallitus on tehnyt Euroopan unionin tuella, vapauttaa aluksen 36 miehistön jäsentä – joista 16 on espanjalaisia –, tuoda heidät turvallisesti takaisin ja saattaa kaappaajat oikeuden eteen.

Joulukuussa 2008 käynnistettiin Ranskan ja Espanjan aloitteesta eurooppalainen Atalanta-operaatio, johon on sittemmin liittynyt myös muita jäsenvaltioita. Operaation ansiosta meillä on alueella nyt merkittävästi joukkoja. Laajennettu suojelualue ei kuitenkaan ulotu kalastusalueille asti. Sen vuoksi me vetoamme varustamoihin, jotta alukset eivät poistuisi suojelualueelta. Me myös vetoamme Euroopan unioniin ja sen jäsenvaltioihin, jotta Atalantan aluetta voitaisiin laajentaa etelämmäs ja jotta saisimme lisää resursseja taataksemme vapaan liikkumisen merialueella, jolla purjehtii yli 20 000 alusta ja jonka pinta-ala on kolme kertaa Välimerta suurempi.

Joukkojen sijoittelu on mahdollistanut 227 000 tonnia YK:n ruoka-apua kuljettaneiden kauppalaivojen pääsyn Somaliaan. Nyt meidän on kuitenkin pyrittävä turvaamaan kymmenien alueella toimivien eurooppalaisten kalastusalusten työ.

Lopuksi me kehotamme jäsenvaltioita etsimään tieto- ja tiedustelupalveluidensa avulla käsiinsä Euroopan maaperällä toimivat avustajat, jotka välittävät merirosvoille tietoja ja saavat palkkiot pelastusoperaatioista, sekä pidättämään heidät.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, täällä on parin viime tunnin aikana puhuttu paljon viestinnän puutteesta ja tarpeesta tuoda Eurooppaa lähemmäs kansalaisia; tästä on puhuttu paljon myös Irlannissa parin viime viikon ajan.

Minulla on ehdotus: Ehdotan, että aiheesta järjestetään Euroopan parlamentissa keskustelu. Haluaisin erityisesti tietää, miten parlamentin jäsenet arvelevat komission ja jäsenten parhaiten voivan puuttua tilanteeseen, sillä kansalliset hallitukset ovat tähän asti olleet vastahakoisia antamaan Euroopan unionille tunnustusta, minkä vuoksi kansalaiset eivät ole tietoisia EU:n myönteisistä toimista.

Meillä on nyt aiempaa enemmän valtaa ja mahdollisuuksia. Meidän pitäisi siis hyödyntää tämä tilaisuus: keskustella asiasta parlamentissa ja ehdottaa tapoja korjata viestinnän puutteita ja tuoda Eurooppaa lähemmäs kansalaisia. Se olisi meille arvokas tilaisuus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eurooppa-neuvosto pyysi kesäkuussa 2009 Euroopan komissiota laatimaan ja esittelemään vuoden 2010 loppuun mennessä Tonavan aluetta koskevan strategian.

Euroopan komission ja jäsenvaltioiden pitäisi hyväksyä yhteinen eurooppalainen strategia, jossa yhdistyisivät olemassa olevat Tonava-aloitteet ja joka nostaisi Tonavan merkitystä osana Euroopan unionin politiikkoja.

Tonavan alueen strategiassa pitäisi keskittyä yhteisiin liikennettä, energiaa, ympäristöä ja kulttuurista yhteistyötä koskeviin tavoitteisiin ja hankkeisiin.

Euroopan parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunta lähetti Tonavan alueelle viime vuonna valtuuskunnan, jonka tavoitteena oli tutustua Tonavan EU:n politiikoille tarjoamiin mahdollisuuksiin ja edistää niitä. Yksi valtuuskunnan keskeisistä johtopäätöksistä oli perustaa Euroopan parlamenttiin Tonavaa tukeva ryhmä. Ryhmän perustaminen tukee Euroopan parlamentin aikomusta osallistua Tonavan aluetta koskevan strategian valmisteluun ja sen täytäntöönpanoon sekä tukea niitä aktiivisesti.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan muistuttaa parlamentin jäseniä siitä, että 27. syyskuuta oli kolmaskymmenes maailmanlaajuinen matkailun päivä. Tänä vuonna päivän aiheena oli matkailu ja moninaisuus. Lissabonin sopimuksessa, jonka pikaista voimaantuloa me kaikki toivomme, matkailusta tehdään Euroopan unionin uusi toiminta-alue.

Yksi matkailualan haasteista on kehittää koko maailmalle tarjolla olevia matkailukokemuksia syrjimättömällä tavalla.

Kuten Montrealin julistuksessa todetaan, matkailuharrastuksen mahdollistaminen kaikille edellyttää epätasa-arvoisuuden torjumista ja kulttuurisesti poikkeavien henkilöiden syrjäytymisen torjumista; matkailun tulee olla mahdollista myös vähävaraisille ja vammaisille sekä kehitysmaiden asukkaille.

Parlamentti on ehdottanut näiden tavoitteiden toteuttamiseksi sosiaalista matkailua koskevaa kokeiluhanketta, jota komissio valmistelee tänä vuonna. Toinen syy tukea sosiaalista matkailua on se, että sosiaalisen matkailun avulla voidaan vähentää matkailualaa usein vaivaavaa kausityöttömyyttä ja tukea yhdenvertaisuutta ja työpaikkojen luomista sekä pidentää työpaikkojen kestoa.

Hyvät parlamentin jäsenet, se on meidän tavoitteemme.

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Cristo Ancor Cabello on saanut surmansa Heratissa, Afganistanissa, vain muutama tunti sitten. Hän oli espanjalainen sotilas, joka kuului kansainvälisiin turvallisuusjoukkoihin. Nämä joukot toimivat YK:n mandaatilla, ja niihin kuuluvat, eri kansallisuuksia edustavat sotilaat toteuttavat hyvin vaativia tehtäviä parantaakseen Afganistanin siviiliväestön elinoloja ja turvallisuutta. Heidän työnsä ansaitsee meidän kiitoksemme.

Arvoisa puhemies, pyydän teitä välittämään Euroopan parlamentin osanoton Cristo Ancor Cabellon omaisille sekä meidän tukemme ja myötätuntomme hänen sotilastovereilleen, joista viisi on haavoittunut.

Arvoisa puhemies, haluan vielä lisätä, että Espanjan hallitus pyrkii myös jatkossa takaamaan ulkomailla toimivien rauhanturvajoukkojen turvallisuuden niin Afganistanissa kuin muuallakin maailmassa.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Euroopan unionin kaksi viimeisintä laajentumiskierrosta ovat tuoneet sekä uusille että vanhoille jäsenvaltioille monia etuja, mutta myös haasteita.

Kaksi vuotta Euroopan unioniin liittymisensä jälkeen Romania kuuluu valtioihin, jotka ovat onnistuneet saamaan vähiten EU:n rahoitusta. EU:n varojen hakumenettely on varsin monimutkainen ja vaikeaselkoinen. Rakenne- ja koheesiorahastot tarjoavat lainoja, jotka voivat helpottaa talouden elpymistä erityisesti nykyisen kriisin aikana.

Näiden syiden vuoksi katson, että rakennerahaston varojen hakemiseen tarvitaan yksinkertaiset säännöt, jotta varat saadaan tarvitsijoille mahdollisimman nopeasti. Meidän on erityisesti pyrittävä poistamaan kaikki sellaiset esteet, jotka vaikeuttavat yhteisön varojen saantia ja saavat potentiaaliset hakijat luopumaan EU:n tuen hakemisesta.

Meidän on rohkaistava Euroopan tasolla toimia, joilla pyritään yksinkertaistamaan Romanian korvamerkittyjen varojen hakumenettelyä, jotta varat voitaisiin suunnata ja saada käyttöön mahdollisimman nopeasti.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 20.40 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Silvana KOCH-MEHRIN****19. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja****20. Rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisiä käsittelevää erityisvaliokuntaa koskevat nimitykset (Määräajat): ks. pöytäkirja****21. Rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltaristiriitojen ehkäiseminen ja ratkaiseminen (keskustelu)**

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Renate Weberin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Tšekin tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan aloitteesta neuvoston puitepäätöksen 2009/ ... /YOS hyväksymiseksi rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltaristiriitojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta (08535/2009 – C7-0205/2009 – 2009/0802(CNS)) (A7-0011/2009).

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun esitän puheenvuoron tässä uudessa parlamentissa, haluaisin onnitella teitä valinnastanne varapuhemieheksi.

Puhun Renate Weberin mietinnöstä komission varapuheenjohtajan Barrot'n puolesta. Haluaisin ensiksi kiittää esittelijää ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäseniä erinomaisesta työstä. Komissio on tyytyväinen mietintöön ja kannattaa joitakin ehdotettuja tarkistuksia. Komissio suhtautuu yleisesti myönteisesti viiden jäsenvaltion esittämään ehdotukseen, vaikka asiakirja ei ole niin kunnianhimoinen kuin halusimme. Komissio pahoittelee tarkemmin sanottuna sitä, että tämän puitepäätöksen soveltamisala rajoittuu tapauksiin, joissa sama henkilö on asetettu syytteeseen rinnakkaisissa menettelyissä samasta rikkomuksesta. Komissio pahoittelee myös sitä, että toimivaltaristiriitoja koskevassa tapauksessa on rajoitettu velvoitetta antaa asia Eurojustin käsiteltäväksi ja että perusteet, jotka on otettava huomioon sopivimman oikeudellisen viranomaisen määrittämiseksi, on poistettu asiakirjan säädösosasta. Näillä tarkistuksilla on heikennetty ehdotuksen tekstiä ja poistettu suurin osa sen lisäarvosta.

Ehdotusta olisi tarkasteltava komission näkökulmasta ensimmäisenä askeleena rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltaristiriitojen ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi, ja se olisi korvattava myöhemmin kattavammalla ehdotuksella. Komissio tarkastelee tätä seikkaa myös Lissabonin sopimuksen tähän alaan aiheuttamien muutosten kannalta. Toivon, että tämä sopimus tulee voimaan mahdollisimman pian.

Renate Weber, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksesta Irlannissa järjestetyn kansanäänestyksen myönteinen tulos vie meidät askeleen lähemmäs sitä, että Euroopan parlamenttia ei enää pelkästään kuulla neuvostossa, vaan sillä on yhteispäätösvaltuudet asioissa, jotka tällä hetkellä kuuluvat kolmanteen pilariin.

Sen vuoksi herää kysymys, miksi neuvosto haluaa niin innokkaasti antaa lainsäädäntöä muutamaa kuukautta ennen kyseistä päivämäärää etenkin, koska näillä säädöksillä ei edistetä todellisen vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan eurooppalaisen alueen luomista. Totuus on se, että tällä ehdotuksella ei myötävaikuteta toimivaltaristiriitojen ehkäisemiseen ja sillä ei tarjota mitään ratkaisua, kun tällaisia tilanteita syntyy. Tämä voitaisiin saada aikaan esimerkiksi vähentämällä rinnakkaisia menettelyjä ja – kuten on jo tehty monien siviilioikeuden säännösten osalta – antamalla toimivalta jäsenvaltioille siten, että niitä velvoitetaan tunnustamaan vastavuoroisesti päätökset, jotka aiheutuivat kyseisestä toimivallan jaosta. Tämä puitepäätös rajoittuu sen sijasta jäsenvaltioiden velvollisuuteen tiedottaa toisilleen ja käydä suoria neuvotteluja, jotta päästään ”yksimielisyyteen tehokkaasta ratkaisusta, jolla on määrä välttää rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset”.

Tästä syystä en ollut yllättynyt, kun kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa muutama viikko sitten käydyssä keskustelussa komissio mainitsi, että se esittää uuden ehdotuksen myöhemmin, vaikka se tukee nykyistä ehdotusta. En ole sen vuoksi yllättynyt siitä, mitä komission jäsen totesi tänä iltana. Kiitän komissiota siitä, että se on ollut rehellinen tästä ehdotuksesta. Minun on kuitenkin todettava, että pidän tätä ehdotusta ja koko sen hyväksymismenettelyä oivallisena esimerkkinä siitä, miten meidän ei pitäisi laatia lainsäädäntöä Euroopan unionissa. Olen vahvasti sitä mieltä, että on tärkeää turvata kansalaisten oikeudet

eikä vain laittaa rastia ruutuun. Totean sivumennen, että neuvosto ei ole tänään läsnä, vaikka puheenjohtajavaltio oli yksi ehdotuksen alullepanijoista. Minun on korostettava, että suhtauduimme Euroopan parlamentissa työhömmme hyvin vakavasti. Toimimme hyvässä uskossa edellisellä ja nykyisellä vaalikaudella, ja haluaisin lähettää viestin tehokkaampaa lainsäädäntöä koskevasta näkemyksestämme.

Pidän tässä ehdotuksessa myönteisenä sitä, että nykyisessä tekstissä viitataan nimenomaisesti *ne bis in idem* -periaatteeseen. Tähän päädyttiin neuvoston ja komission kanssa käymiemme keskustelujen ansiosta, sillä sitä ei mainittu alkuperäisessä tekstissä ollenkaan. Laatimassani mietinnössä kiinnitetään erityistä huomiota kolmeen näkökohtaan.

Ensinnäkin uskon, että virallisesti syytteeseen pantujen henkilöiden suojaan on kiinnitettävä erityistä huomiota ja että on tarjottava johdonmukaisia menettelyllisiä oikeusturvatakeita. Näihin olisi kuuluttava virallisesti syytteeseen pannun henkilön oikeus riittävään tiedonsaantiin, jotta hänellä on lähtökohdat hakea muutosta ratkaisuun, joka ei vaikuta kohtuulliselta. Toiseksi syytteeseen pantua henkilöä koskevien tietojen, joita kansalliset viranomaiset välittävät ilmoituksilla, osalta kannatan sitä ajatusta, että riittävän tietosuojan varmistaminen on tärkeää ja että tässä puitepäätyksessä olisi erityisesti täsmennettävä, millaisia henkilötietoja välitetään.

Lopuksi olen vahvasti sitä mieltä, että Eurojustin osallistuminen tuomioistuimen valintaa koskevaan päätökseen on erittäin tärkeä. Eurojustin olisi osallistuttava mahdollisimman aikaisessa vaiheessa, koska sillä on koordinoititehtävä ja koska sen toiminnalla on yhä enemmän merkitystä asiassa. Kuulun niihin, jotka katsovat, että emme luoneet tätä virastoa ainoastaan sen vuoksi, että halusimme torjua rajatylittävää rikollisuutta, vaan myös sen vuoksi, että tarvitsemme tehokkaita välineitä. Eurojust on jo osoittanut olevansa luottamuksemme arvoinen sen perustamista seuraavina vuosina. Sen vuoksi olen yllätynyt neuvoston ja joidenkin Euroopan parlamentin kollegoiden haluttomuudesta. Haluaisin tämän sanottuani pyytää komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksen, jolla täydennetään tätä toimivaltaristiriitaa koskevaa puitepäätyöstä. Päätän puheenvuoroni ja kiitan varjoesittelijöitä tavasta, jolla he osallistuivat tämän mietinnön laadintaan.

Monica Luisa Macovei, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää esittelijää erittäin hyvästä yhteistyöstä tässä asiassa. Haluaisin PPE-ryhmän varjoesittelijänä esittää PPE:n kannan puitepäätyksestä ja luonnollisesti myös tarkistuksista.

PPE:n kanta eroaa esittelijän kannasta kahden seikan vuoksi. Ensimmäinen on se, missä määrin Eurojust osallistuu kansallisten viranomaisten välisiin suoriin yhteydenottoihin. Esittelijä edellyttää, että Eurojust osallistuu pakollisesti jokaisen kerran asiaan yhteydenoton alkuvaiheesta saakka. Me katsomme, että Eurojustin olisi osallistuttava vasta silloin, kun kansalliset viranomaiset eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen, koska loppujen lopuksi, kuten tälläkin hetkellä, aloitteessa on kyse suorasta yhteydenotosta.

Myös me haluaisimme vahvistaa Eurojustia ja sen osallistumista oikeudelliseen yhteistyöhön. Asiasta antamallamme kannalla pyritään ainoastaan ehkäisemään hallinnollista taakkaa. Jos on mahdollista, että kaksi osapuolta pääsee yhteisymmärrykseen, miksi asiaan osallistuu toinen elin ja miksi siihen sovelletaan toista menettelyä? Me katsomme, että Eurojustin on osallistuttava asiaan vasta silloin, kun osapuolet eivät pääse yhteisymmärrykseen. Olemme tästä myös samaa mieltä. Kun asiassa syntyy ongelma, annamme kansallisille viranomaisille liikkumavaraa käydä suoraa kahdenvälistä yhteydenpitoa, mikä lisää kansalaisten luottamusta.

Toinen kysymys koskee erästä toista ehdotettua tarkistusta, jonka perusteella Eurojustin toimivaltaa laajennetaan pidemmälle kuin Eurojustia koskevan päätöksen 4 artiklassa. Meidän mielestämme tätä asiaa, jos siitä keskustellaan, olisi käsiteltävä suoraan Eurojustia koskevan päätöksen osalta. Tämän vuoksi äänestämme näitä tarkistuksia vastaan.

Koska ratkaisevia näkemyseroja ei ole, äänestämme mietinnön puolesta. Haluamme siten rohkaista kansallisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa. Tuemme myös tänään esitettyä suullista tarkistusta.

Haluaisin lopuksi korostaa, että PPE-ryhmä haluaa, että oikeudellista yhteistyötä tehostetaan ja että se tukee EU:n politiikkaa, jonka ansiosta kansalaiset voivat nauttia samoista turvatakeista ja menettelyistä kaikissa jäsenvaltioissa.

Monika Flašíková Beňová, S&D-ryhmän puolesta. – (SK) Rikoslainsäädäntöä koskeva politiikka, jolla turvataan rikosoikeudenkäynteihin osallistuvien henkilöiden perusihmisoikeudet, on yksi Euroopan yhteisön painopistealoista.

Ehdotus puitepäättökseksi syntyi puheenjohtajavaltio Tšekin aloitteesta. Sillä tarjotaan lainsäädäntökehys rikosoikeudenkäynteihin osallistuvien henkilöiden suojelemiseksi ja *ne bis in idem* -periaatteen noudattamisen vahvistamiseksi. Lainsäädäntöehdotuksen hyväksyminen on sen vuoksi mielestäni välttämätöntä. Kyseessä ei ole ainoastaan rikosoikeudenkäynteihin osallistuvien henkilöiden turvaaminen vaan myös EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten nauttiman oikeusvarmuuden lisääminen.

Toimivaltaristiriitojen ratkaisemista koskevalla menettelyllä tarjotaan keinot sellaisten tilanteiden estämiseksi, joissa useat jäsenvaltiot nostavat rikosoikeudellisia syyteitä yhtä ja samaa henkilöä vastaan samasta rikoksesta. Sillä pitäisi myös sulkea pois se mahdollisuus, että samasta asiasta annetaan useita ratkaisuja.

Jäsenvaltioita veloitetaan puitepäättöksen nojalla tiedottamaan toisilleen rinnakkaisista rikosoikeudenkäynneistä, mutta sen nojalla ei aloiteta kokonaisvaltaista oikeudellista menettelyä niiden ratkaisemiseksi. Näen puutteita lähinnä siinä, että lainsäädäntöteksti on epäselvä ja että siinä ei useimmissa tapauksissa määritellä mitään määräaikoja asetettujen veloitteiden täyttämiseksi. Eurojustin tehtävä on myös epäselvä ja ehdotuksessa ei hyödynnetä tämän elimen mahdollisuuksia toimivaltaristiriitojen ratkaisussa.

On tärkeää painottaa erityisesti, että asianosaisten, eli epäiltyjen ja vastaajien, perusihmisoikeuksia on kunnioitettava rikosoikeudenkäynnin kaikissa vaiheissa ja että lisäksi on varmistettava, että henkilötietoja suojellaan vastaavalla tavalla. Meidän on sen vuoksi kiinnitettävä huomiota komission lainsäädäntöaloitteeseen rikosoikeudellisen menettelyn siirtämisestä, jonka perusteella tämä ongelma ratkaistaan paljon kattavammin. On tärkeää tukea tätä luonnosta, vaikka rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltaristiriitojen ratkaisemisessa on käytännön ongelmia. Sosialistien ja demokraattien ryhmä kannattaa sen vuoksi luonnosta, vaikka vaadimme, että rikosoikeudenkäynteihin osallistuvia henkilöitä suojellaan riittävästi, että Eurojustilla on vankempi tehtävä ja että koko menettelyn on oltava tehokkaampi.

Louis Bontes (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Alankomaiden Vapauspuolue (PVV) ei näe mitään hyvää tässä ehdotuksessa. Alankomaiden ja ainoastaan Alankomaiden olisi voitava tehdä tuomioistuinten toimivaltaa koskevia päätöksiä. Vaikuttaa siltä, että tehdään yhä enemmän ehdotuksia, joilla itse asiassa pyritään yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä. Esimerkkinä on rikosteknisten laboratorioden akkreditointi, tulkkeja koskevien toimintalinjojen yhdenmukaistaminen ja rikosrekisteritietojen siirtäminen. PVV haluaisi tietää, mihin tämä kaikki johtaa. Emme voi kannattaa EU:n rikoslakia tai EU:n rikosprosessilakia. Tämä vaikuttaa salamimakkarataktiikalta, jossa pieniä siivuja ahdetaan kurkusta alas niin kauan kun koko makkara on syöty.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää ja onnitella ystävääni Renate Weberiä hienosta työstään tämän mietinnön laadinnassa.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, oikeudellisesta yhteistyöstä tulee hyvin piakkoin yksi Euroopan parlamentin lainsäädännöllisistä vastuualueista.

Irlannin kansalaiset antoivat kantansa kansanäänestyksessä, ja heidän päätöksensä oli mielestäni myönteinen ja asianmukainen.

Euroopan kansalaiset toivovat, että sellaisesta vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvasta alueesta tulee todellisuutta, jossa heidän menettelyllistä oikeusturvaansa kunnioitetaan ja jossa se turvataan huolimatta siitä, missä osassa yhteisön aluetta he kulloinkin ovat.

Meidän velvollisuutemme on siten varmistaa, että kaikissa jäsenvaltioissa kunnioitetaan näitä menettelyllisiä oikeusturvakeiteita.

Kun eri jäsenvaltioiden välillä on ”myönteinen” toimivaltaristiriita, se on ratkaistava mahdollisimman nopeasti, jotta voidaan suojella kansalaisia ja välttää *ne bis in idem* -periaatteen loukkaamista koskeva vaara.

Tämän vuoksi on tärkeää, että toimivaltaristiriidassa osapuolina olevat oikeusviranomaiset tekevät yhteistyötä ja pitävät yhteyttä.

Mietinnössä käsitellään myös, mikä tehtävä Eurojustilla on ja millainen tehtävä sillä olisi oltava, kun syntyy tällainen toimivaltaristiriita.

Esittelijä katsoo, että Eurojustille olisi tiedotettava kaikista syntyneistä ristiriidoista, vaikka ne olisi ratkaistu kahdenvälisesti oikeusviranomaisten välillä.

Oman ryhmäni varjoesittelijä Monica Luisa Macovei katsoo puolestaan, että hallinnollisen taakan vähentämisen vuoksi Eurojustille olisi tiedotettava asiasta ainoastaan siinä tapauksessa, että tuomioistuimet eivät pääse sopimukseen.

Minusta Monica Luisa Macovei on oikeassa.

Toinen seikka on se, että Renate Weber kehottaa komissiota tekemään mahdollisimman nopeasti myös puitepäättöstä täydentävän ehdotuksen ”kielteisten” toimivaltaristiriitojen ratkaisemista koskevien sääntöjen käyttöönottoamisesta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Aluksi haluan onnitella esittelijää hänen tekemästään hienosta työstä. Haluaisin myös korostaa, että EU:n tason yhteiset toimet ovat välttämättömiä, jotta vapautta, turvallisuutta ja oikeutta lujitetaan. Pidän myönteisenä tätä aloitetta, jolla pyritään ratkaisemaan toimivaltaristiriidat, koska jäsenvaltiot kohtaavat usein ongelmia, jotka liittyvät rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen.

Jäsenvaltioiden välillä ei saisi olla menettelyllisiä eroja, kun on kyse syytettyjen suojelemisesta. Meidän pitäisi itse asiassa hyväksyä toimia, joilla varmistetaan, että kaikki syytettyt voivat nauttia kunnollisista menettelyllisistä takeista kaikkialla EU:ssa. Valtioiden välistä tietojenvaihtoa koskevassa kysymyksessä on otettava huomioon henkilötietojen turvaamista koskeva tarve ja päätettävä selkeästi, millaisia tietoja voidaan välittää.

Haluaisin korostaa Euroopan unionin viranomaisten välisen suoran yhteydenpidon merkitystä. Näin päätetään rinnakkaiset menettelyt ja vältetään sellaiset tilanteet, joissa tietyn valtion asianmukaisten viranomaisten on määriteltävä usein tiedonpuutteen vuoksi subjektiivisella tavalla kansalaisia vastaan nostetuista kanteista aiheutuvat seuraamukset. Meidän pitäisi ehdottaa myöhemmin, että Eurojustin asemaa vahvistetaan, jotta kaikki ristiriidat ratkaistaan ja jäsenvaltioiden välillä tehdään tiiviimpää yhteistyötä. Tästä on hyötyä myös EU:n kansalaisille.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Aluksi haluan onnitella esittelijää ja varjoesittelijöitä heidän tekemästään hienosta työstä. Haluaisin korostaa poliittisen ryhmäni varjoesittelijän Monica Luisa Macovein mainitsemaa kahta kysymystä.

Ensimmäinen kysymys koskee kansalaisten luottamusta oikeusjärjestelmään, ja se on minusta erittäin tärkeä hetkellä, jolloin demokratiaamme, demokratiaa jäsenvaltioissa, ei voida ajatella ilman luottamusta oikeusjärjestelmään. Minusta on pyrittävä kaikkiin keinoin varmistamaan, että tämä on osa julkista elämäämme.

Toiseksi haluaisin korostaa tarvetta oikeusjärjestelmän hallinnollisen taakan vähentämiseksi. Tietojenvaihto viranomaisten välillä on toki tärkeää, mutta yhtä tärkeää on se, että lainkäyttö ei juutu byrokratian rattaasiin niin, että jokaisen nauttiman yksilönvapauden turvan taso huonontuu.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Haluan onnitella esittelijää ja varjoesittelijää tekemästään hienosta työstä. Pidän myönteisenä tätä puitepäättösaloitetta rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltaristiriitojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta. Haluaisin esittää kaksi tärkeää näkökohtaa. Tässä ehdotuksessa puitepäättökseksi pyritään ratkaisemaan ainoastaan ”myönteiset” toimivaltaristiriidat. Siihen ei sisälly toimia ”kielteisten” toimivaltaristiriitojen selvittämiseksi.

Minun mielestäni Eurojustin pitäisi osallistua asiaan vasta silloin, kun osapuolet eivät pääse sopimukseen asiasta. Tämän direktiivin lähtökohtana on suoran yhteydenpidon avaaminen jäsenvaltioiden asianmukaisten viranomaisten välillä. Osapuolen edun mukaista on myös, että menettely on mahdollisimman lyhyt, jotta vältetään saman tapauksen tarkastelu kahdessa valtiossa.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, on totta, kuten jo totesin, että tämä ehdotus ei ole yhtä kunnianhimoinen kuin komissio olisi halunnut, ja esittelijä korosti tätä seikkaa selvästi puheenvuorossaan.

Komissio kuitenkin tukee sitä ensimmäisenä askeleena rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltariitojen ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi. Tällä hetkellä on tietenkin mahdotonta sanoa, milloin toinen vaihe esitetään. Päätös tehdään aikanaan sen mukaan, miten Lissabonin sopimuksen voimaantulo edistyy, ja toivon vilpittömästi, että tämä sopimus tulee voimaan.

Mahdollisen uuden aloitteen sisältö riippuu sen vaikutustutkimuksen tuloksista, jonka komission on vielä tehtävä. Välitän luonnollisesti kommenttini varapuheenjohtaja Barrot'le. Haluaisin kiittää vielä kerran teitä tästä keskustelusta.

Renate Weber, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin poliittiset ryhmät ovat tehneet varsin hyvin selväksi, mikä niiden kanta on tästä mietinnöstä sekä siihen liittyvistä herkistä kysymyksistä ja erityisesti Eurojustista. Itse asiassa näyttää siltä, että kaikkein tärkein ja herkin kysymys koskee sitä, mikä on Eurojustin tehtävä.

Luotan kuitenkin enemmän tämän puitepäätöksen tulevaisuuteen nyt, kun kuulin komission jäsenen Tajanin omasta ja varapuheenjohtaja Barrot'n puolesta esittämän puheenvuoron, jossa hän tarjosi meille tehokkaampaa välinettä, jota voitaisiin soveltaa myönteisten toimivaltaristiriitojen lisäksi myös kielteisiin toimivaltaristiriitoihin.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskiviikkona 8. lokakuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Haagin ohjelmassa käsitellään rikosasioita koskevia toimivaltaristiriitoja. Tämä on tärkeää, kun on kyse rajatylittävästä rikollisesta toiminnasta. Neljä EU:n jäsenvaltiota laati erityisiä ehdotuksia, joilla pyritään ehkäisemään ja ratkaisemaan rikosoikeudenkäyntejä koskevia toimivaltaristiriitoja. Kyseessä on se, kun sama henkilö tai samat henkilöt joutuvat rikosoikeudenkäyntiin eri jäsenvaltioissa saman teon vuoksi. Tämä voi johtaa siihen, että oikeudellista *ne bis in idem* -periaatetta (henkilöä ei voida tuomita uudelleen asiasta, jos hänet on siitä jo tuomittu) rikotaan. Ehdotetut toimet ovat asianmukaisia ja niihin sisältyy:

- menettely jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliselle yhteydenotolle, jonka perusteella vahvistetaan, onko kyse rinnakkaisesta rikosoikeudenkäynnistä,
- säännöt, joiden perusteella tällaisia rikosoikeudenkäyntejä toteuttavat jäsenvaltioiden viranomaiset hoitavat tietojenvaihdon,
- toimet kielteisten vaikutusten välttämiseksi siten, että jäsenvaltiot pääsevät yhteisymmärrykseen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Tämä puitepäätös ei saisi johtaa kohtuuttomaan hallinnolliseen taakkaan tapauksissa, missä ongelmiin voidaan vastata helposti sopivammilla vaihtoehdoilla. Jos jäsenvaltioiden välillä on joustavampia välineitä tai järjestelyitä, niille on annettava etusija tähän puitepäätökseen nähden edellyttäen, että niillä ei heikennetä epäillylle tai syytetylle henkilölle taattua suojaa. Suorilla neuvotteluilla pyritään pääsemään yhteisymmärrykseen kiireellisesti sellaisissa tapauksissa, joissa epäilty tai syytetty on tilapäisesti vangittuna tai pidätettynä. Epäillyn tai syytetyn henkilötietojen suojan on täytettävä tietojenvaihtovaiheessa periaatteet, jotka vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja eurooppalaisessa yleissopimuksessa ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien suojelusta.

22. Lentoyhtiöiden konkurssit ja matkustajille maksettavat korvaukset (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Brian Simpsonin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee lentoyhtiöiden konkurssseja ja matkustajille maksettavia korvauksia (O-0089/2009 – B7-0210/2009).

Brian Simpson, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä Tajania läsnäolostaan tänä iltana. Esitin kysymyksen parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta, koska valiokunnan jäsenet olivat erittäin huolestuneita kesän aikana SkyEurope-lentoyhtiön konkurssista ja he pyysivät minua tekemään tämän aloitteen heidän puolestaan.

On syytä panna merkille, että 77 lentoyhtiötä on mennyt konkurssiin Euroopan unionissa vuodesta 2000 lähtien. On surullista, mutta todennäköistä, että moni muu voi joutua siihen vaikean taloudellisen tilanteen vuoksi. Meidän mielestämme on välttämätöntä, että pyrimme tällä kysymyksellä ainakin avaamaan nyt keskustelun siitä, miten voimme parhaiten suojella kuluttajia ja lentomatkustajia Euroopan unionissa.

SkyEurope kotipaikka oli Slovakia. Matkustajat jätettiin pulaan eri kohteisiin ilman majoitusta tai edes lentoa kotiin. Ongelma oli myös se, että monille näille henkilöille kerrottiin, että korvaukset tai palautukset eivät ole mahdollisia, sillä he eivät olleet ostaneet matkalippua luottokortilla tai varanneet sitä matkatoimiston kautta. Kyseessä olivat matkustajat, jotka olivat varanneet liput verkossa omilla tunnuksillaan. Tällainen käytäntö on yleistynyt useiden vuosien ajan.

Kyseessä ei ole yksittäistapaus. Samanlaisia tapauksia esiintyi kotimaassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa viime vuonna, kun Excel Airways joutui konkurssiin ja yli 200 000 ihmistä menetti rahansa eikä saanut mitään korvausta. Heidät jätettiin pulaan monille lentokentille ympäri Eurooppaa ja heille aiheutettiin vieläkin enemmän kustannuksia majoituspaikan ja kotilennon varaamisesta.

Monet näistä henkilöistä eivät lennä säännöllisesti työnsä tai muiden syiden vuoksi kuten me, ja heillä ei ole tarpeeksi varallisuutta selviytyäkseen tällaisesta hankalasta tilanteesta. Kyseessä ovat yleensä perheet, jotka käyttävät säästönsä perhelomaan ja huomaavat, että heidän kovalla työllä ansaitsemansa rahat menevät hukkaan ilman, että he olisivat siihen itse syyppää.

Tällainen vallitseva käytäntö ei ole selvästikään hyväksyttävä. Meidän pitäisi olla Euroopan unionissa ja Euroopan parlamentissa ylpeitä matkustajien oikeuksia koskevista saavutuksista. Lennolle pääsyn epäämistä koskeva korvaus on otettu käyttöön, vaikka tiedämme, että joitain siihen liittyviä kysymyksiä on vielä ratkaistava. Käyttöön on otettu avunsaantia koskevat oikeudet ja matkalippujen hinnoittelun avoimuutta koskeva tiukempi lainsäädäntö sekä ankarat korvaustoimet matkapaketteja koskevassa direktiivissä. Olemme mielestäni kattaneet suurimman osan lentoliikenteen kuluttajansuojasta, mutta jotkut porsaanreiät on tukittava.

Jos matka varataan matkanjärjestäjän kautta, suoja taataan matkapaketteja koskevalla direktiivillä. Jos matka varataan säännöllisen lentoliikenteen harjoittajalta, suoja taataan niiden järjestelmällä, mutta jos verkossa varataan ainoastaan paikka lennolle, niin matkustaja ei nauti tällaisesta suojasta. Tässä asiassa on ristiriita. Kyseessä on porsaanreikä, jonka Euroopan parlamentti pyrkii komission avustuksella sulkemaan.

Kysymyksessä on otettu esiin myös ajatus maksusuuksiin perustuvan korvausrahaston luomisesta, mutta tätä ei olisi nähtävä meidän tai komission pyyntönä. Haluamme ainoastaan avata keskustelun siitä, millä menetelmillä voidaan mahdollisesti saada ratkaistua tämä ongelma parhain päin. Kysymyksen perusajatus on aloittaa vuoropuhelu komission kanssa, jotta voisimme sulkea tämän porsaanreiän ja löytää ratkaisun tähän vakavaan ongelmaan, joka vaikuttaa erityisesti niihin henkilöihin, jotka joutuvat uhreiksi lentoyhtiön maksukyvyttömyystilanteessa.

Odotan kiinnostuneena yhteistyötä, jotta komissio ja valiokuntani löytäisivät ratkaisun tähän ongelmaan, ja kuuntelen mielelläni toisten jäsenten näkemyksiä asiasta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen Brian Simpsonille ja koko liikenne- ja matkailuvaliokunnalle näin herkän asian saattamisesta parlamentin tietoon. Tämä kysymys antaa minulle mahdollisuuden toistaa virallisesti, mitä viime viikkoina on sanottu monien Euroopan kansalaisten ja matkustajien tiettyjen lentoyhtiöiden konkurssin vuoksi kohtaamista vaikeuksista.

Kuten Euroopan parlamentti tietää, matkustajien suojeleminen liikenteen kaikilla aloilla on minulle todellinen ensisijainen tavoite. Soin sen kuulemistilaisuuden aikana, kun parlamentti antoi minulle luottamuksensa, ja haluaisin toistaa sen tänä iltana. Mielestäni meidän on toteutettava kaikki toimet, jotta saadaan aikaan erityinen oikeudellinen ratkaisu. Näin estetään se – kuten Brian Simpson totesi – että matkustajia, jotka ovat ostaneet normaalin lentolipun lentoyhtiöltä, joka menee myöhemmin konkurssiin, kohdellaan eri tavalla kuin niitä matkustajia, jotka ovat ostaneet lippunsa osana laajempaa matkapakettia.

Uskon, että ensimmäinen toimi on soveltaa jo käytettävissämme olevia välineitä. Kansalaisten on toisin sanoen hyödynnettävä kaikkia säännöksiä mahdollisimman tehokkaasti, vaikka ne ovat puutteellisia ja johtavat erilaisiin tuloksiin. Tavoitteena on optimoida käytettävissämme olevia resursseja. Esimerkiksi silloin, kun SkyEurope-lentoyhtiö joutui konkurssiin, Euroopan kuluttajansuojakeskuksia kehoitettiin antamaan neuvoja kuluttajille heidän oikeuksistaan ja korvausvaatimuksistaan. Meidän on kuitenkin tarjottava matkustajille parempi suoja silloin, kun lentoyhtiö menee konkurssiin. Matkustajien tekemistä varauksista, jotka myöhemmin lakkaavat olemasta voimassa, on oikeus saada korvauksia ja joissakin tapauksissa heillä on myös oikeus palata kotipaikkaan. Tämä on monimutkainen ongelma, joka merkitsee, että meidän on arvioitava tarkkaan toteutettavia toimenpiteitä.

Komissio on jo aloittanut työn, jotta näihin kysymyksiin saadaan konkreettinen vastaus. Meidän pyynnöstämme on jo tehty tärkeä tutkimus lentoliikenteen alan konkurssien vaikutuksesta erityisesti matkustajiin. Tässä yksityiskohtaisessa tutkimuksessa selvitetään käytännössä konkurssien seurauksia ja niiden vaikutuksia yli 700 miljoonaan matkustajaan, joita kuljetetaan joka vuosi kaikkialla Euroopan unionissa.

Tässä tutkimuksessa tarjotaan erilaisia mahdollisia skenaarioita, joilla määritellään parhaat ratkaisut erilaisiin konkurssien aiheuttamiin ongelmiin ja erityisesti korvausten ja kotipaikkaan palauttamisen osalta, kuten

juuri mainitsin. Korvausten ja palauttamisen osalta on ollut mahdollista laatia erilaisia skenaarioita, jotka koskevat takuurahastojen perustamista, matkustajia tai lentoyhtiöitä koskevien pakollisten vakuutusjärjestelmien kehittämistä ja ajatusta ottaa käyttöön kohdennettuja tarkistuksia kansallisessa konkurssilainsäädännössä.

Lähetin tämän vuoden helmikuussa tutkimuksen Paolo Costalle, joka toimi silloin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puheenjohtajana. Komissio jatkaa nyt tarkastelua erilaisista mahdollisista vaihtoehdoista tämän tutkimuksen perusteella ja se keskittyy erityisesti kuluttajiin ja lentoyhtiöihin aiheutuvaan vaikutukseen. Otamme tämän tarkastelun aikana huomioon keskustelussa esitetyt kaikki näkökohdat ja hyödynnämme kaikkien osapuolten esittämiä kantoja. Samansuuntaisesti komissio aikoo tulevien viikkojen aikana aloittaa laajan julkisen kuulemisen matkustajien oikeuksista lentoliikenteen alalla.

Tässä yhteydessä – matkapaketteja koskevaa eroja ja erityispiirteitä aliarvioimatta – komissio aikoo ottaa huomioon parhaillaan suoritettavan vaikutustutkimuksen matkapaketteja koskevan direktiivin 90/314/ETY uudelleentarkastelusta. Tähän on syynä se, että yksi julkisen kuulemismenettelyn tärkeimmistä tavoitteista on määrittää lentoyhtiön konkurssista matkustajille aiheutuvat vaikutukset sekä mahdolliset ratkaisut tämän korjaamiseksi. On selvää, että julkisen kuulemisen lisäksi tehdään tutkimus – kuten jo mainitsin – jossa tarkastellaan eri ratkaisujen aiheuttamia vaikutuksia.

Parlamentin osallistuminen on luonnollisesti ratkaisevan tärkeää. Kun lisäksi otetaan huomioon, kuinka omistautuneesti liikenne- ja matkailuvaliokunta on tehnyt yhteistyötä tämänpäiväisen suullisen kysymyksen aikaansaamiseksi, minä uskon, että voimme tehdä tulevien viikkojen aikana tarkoituksenmukaista yhteistyötä, jotta voimme yhdessä selvittää parhaat keinot matkustajien tarpeisiin vastaamiseksi ja turvata heidän oikeutensa tehokkaasti, kun lentoyhtiö menee konkurssiin.

Marian-Jean Marinescu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Tämänhetkisen maailmanlaajuisen talouskriisin aikana polttoaineen hinta heilahtelee ja kilpailu on tiukempaa, joten lentoyhtiöt ja erityisesti halpalentoyhtiöt elävät hyvin vaikeita aikoja. Matkalippujen hinnan korottaminen ei ole vaihtoehto nykyisessä tilanteessa, ja joidenkin halpalentoyhtiöiden korkeammat palvelumaksut voivat johtaa jopa jyrkempään matkustajamäärän laskuun.

Lentoyhtiöille aiheutui vuonna 2009 11 miljardin Yhdysvaltojen dollarin taloudelliset tappiot, ja tilanteen parantuminen on odotettavissa vasta seuraavan kolmen vuoden kuluttua. Tämän vuoksi on syntynyt tilanne, jota kukaan ei halua nähdä, eli lentoyhtiöt menevät konkurssiin. Asianmukaisen lainsäädännön puuttumisen vuoksi konkurssin sattuessa ei ole mitään käytännön keinoja saada takaisin matkalippujen vastaavaa arvoa tai saada ulkomaille juuttuneet matkustajat kotiin. Euroopan lentoyhtiöiden tarjoama vaatimaton tuki konkurssiin joutuneen lentoyhtiön matkustajille, kuten SkyEuropen tapauksessa, oli hieno asia sinänsä, mutta sillä tarjotaan vain väliaikainen ratkaisu selviytyä tietystä kriisistä. Emme voi toisaalta aina pitää talouskriisiä tekosyynä tähän ongelmaan, koska lentoyhtiöitä meni jo konkurssiin ennen kuin tämä kriisi pääsi valloilleen.

Lentoyhtiöiden taloudellisen tilanteen tarkempi valvominen erityisesti halpalentoyhtiöiden tapauksessa, fuusioiden ja yritysostojen tarkempi valvonta sekä merkittävän takuurahaston perustaminen ovat jotain ratkaisuja, joilla voidaan pitkällä aikavälillä tarjota matkustajille suojaa lentoyhtiön joutuessa konkurssiin.

Saïd El Khadraoui, S&D-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ryhmämme on vaatinut keskustelua ilmailualan konkurssseja koskevasta ongelmasta, ja on totta, että emme puhu enää yksittäistapauksesta. Kuten kollegani ja valiokuntamme puheenjohtaja Brian Simpson jo totesi, konkurssseja on ollut 77 vuodesta 2000 lähtien. On totta, että kyseessä ovat olleet suurimmaksi osaksi pienet yritykset. Tämä tarkoittaa myös, että monen tuhannen henkilön matkalippuihin käyttämät rahat ovat tavalla tai toisella haihtuneet savuna ilmaan tai heidän on vain pitänyt suoriutua tilanteesta omin neuvoin. On syytä pelätä, että lentoliikenteen alalla sattuu muita konkurssseja näinä vaikeina taloudellisina aikoina. Sen vuoksi meidän on tehtävä jotain.

On tietenkin totta, että jäsenvaltioiden on valvottava lentoyhtiöiden luottokelpoisuutta ja taloudellista tilaa – se on aivan asianmukaista – mutta meidän on kehitettävä EU:n tasolla suojamekanismeja, joilla varmistetaan, että lentokentille jääneitä matkustajia ei jätetä oman onnensa nojaan. Sen vuoksi kehoitamme komissiota työskentelemään nopeammin erityisen ehdotuksen aikaansaamiseksi etenkin siksi, kuten huomautitte, että järjestelmät ovat jo käytössä muun lainsäädännön (mukaan lukien matkapaketteja varaavia henkilöitä koskeva lainsäädäntö) ansiosta ja niihin sisältyvät takuurahasto ja niin edelleen. Matkanjärjestäjän kautta tai verkossa varattavan matkan välillä on ero, ja tämä on mielestäni toinen asia, joka meidän on ratkaistava.

Kuulin, että kuuntelette parhaillaan eri osapuolia. Aiotte esittää ehdotuksen ensi vuoden aikana. Minusta meidän olisi pyrittävä tehostamaan toimintaamme: meidän pitäisi ehkä pyrkiä ratkaisuun aikaisemmin sen sijaan, että odotamme ensi vuoden loppuun. Sen vuoksi meidän olisi käsiteltävä erityistä säädösehdotusta viipymättä, jotta voimme järjestää keskustelun eräänlaisen konkurssivakuutuksen käytännön yksityiskohdista.

Haluaisin lopuksi sanoa, että olen iloinen kuullessani komission jäseneltä, että voimme odottaa jonkinlaista yleistä lausumaa matkustajien oikeuksista lentoliikenteen alalla. Tiedämme, että tämänhetkistä lainsäädäntöä ei panna täytäntöön kokonaisuudessaan, tasapainoisesti tai tyydyttävästi, ja meidän on kiinnitettävä tähän huomiota. Olen varma, että palaamme tähän asiaan.

Gesine Meissner, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos komission jäsenelle vastauksesta. Minäkin olen liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsen ja minusta on erittäin tärkeää, että tämä asia on nyt esityslistalla. Itse asiassa Brian Simpson on jo esitellyt sen meille.

Tällä hetkellä lentomatkustajien kuluttajansuojassa on aukko. Se liittyy lentoyhtiöiden maksukyvyttömyyteen, kuten on jo todettu. Kuluttajien oikeuksien vahvistaminen on mielestäni erittäin tärkeää, ja tähän me pyrimme. Pyrimme suojelemaan kuluttajia mahdollisimman hyvin.

Haluaisin mainita ryhmämme näkökulmasta yhden näkökohdan, jota ei ole käsitelty tähän mennessä, mutta joka on mielestäni tärkeä. Haluamme luonnollisesti, että kuluttajien oikeuksia suojellaan, mutta haluamme myös, että kuluttajilla on valinnanmahdollisuus. Kun tarkastelemme, miten tämä porsaanreikä suljetaan, voi hyvinkin olla, että komissiossa laatimanne ehdotus aiheuttaa uudistuksia haittaavaa liiallista sääntelyä tällä alalla tarjolla olevien vaihtoehtojen osalta.

Kuluttajalainsäädännöllä tarkoitetaan luonnollisesti, että esimerkiksi lentoyhtiöiden välillä pitäisi olla valinnanmahdollisuus. Tämänhetkinen suuntaus on näin ollen se, että joitain erittäin huokeita lentoja on tarjolla joillekin kiinteille osuuksille, ja kuluttajat pitävät tätä hyvin myönteisenä.

Älkää ymmärtäkö minua väärin, en halua vähentää kuluttajien oikeuksia millään tavalla. Näiden oikeuksien suojeleminen on myös minusta erittäin tärkeää, ja tarvitsemme siihen asianmukaisia välineitä. Meidän on kuitenkin tarkasteltava näkökulmia, jotka meidän on otettava huomioon sen varmistamiseksi, että lentoliikenteen valinnanmahdollisuus on laaja ja että markkinoille voi tulla uusia vaihtoehtoja. Kuluttajia on kuitenkin suojeltava ja heitä ei saa jättää minkäänlaiseen taloudelliseen pulaan, jos lentoyhtiö todella menee konkurssiin tai joutuu hakemaan konkurssia.

Tältä osin olen iloinen kuullessani teidän sanovan, että pyritte aikaansaamaan ratkaisun. Suunta oli tietenkin selvä, koska tukirahasto voi olla mahdollinen. Odotan kiinnostuneesti valiokuntakeskustelua, joka käydään kenties jo tämän vuoden aikana.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, lentoyhtiöiden markkinoillepääsyä koskevista taloudellisista edellytyksistä on jo toki keskustelu liikenne- ja matkailuvaliokunnassa. Silloin esitettiin takuurahastoa koskeva kysymys, mutta enemmistö ei pitänyt sitä tuolloin tarpeeksi tärkeänä.

Nyt havaitsemme tilanteita, jotka todella antavat aihetta harkintaan ja sääntelyyn, koska tarvitsemme sääntelyä tällä alalla. Ensiksi meidän on jatkuvasti varmistettava, että täällä kuluttajien suojelemiseksi hyväksymiämme matkustajien oikeuksia noudatetaan.

Lennolle pääsyn epäämistä koskeva kysymys ja muut seikat, joita olemme valitettavasti havainneet, osoittavat, että kaikki porsaanreiät käytetään välittömästi hyväksi. Tämä edellyttää, että kiinnitämme asiaan huomiota. Tämä edellyttää myös sääntelyä. Meidän on luultavasti turvauduttava takuurahastojen tai jonkinlaisia vakuutuksia kokevaan vaihtoehtoon, jotta matkustajia suojellaan riittävästi tällaisilta liiketoiminnan käytännöiltä. Meidän on vain tarkasteltava lähemmin viimeksi sattunutta tapausta: vielä viimeisenä päivänä esitettiin, että kaikki oli kunnossa, ja monet henkilöt uskoivat niin.

Tällaista ratkaisua varten on kuitenkin taattava, että kaikki osapuolet maksavat oman osuutensa ja että tämä ei johda siihen, että jotkut lentoyhtiöt, mukaan lukien halpalentoyhtiöt, istuvat kädet ristissä ja antavat muiden kantaa riskin. Oikeudenmukaisilla markkinoilla suojellaan matkustajia epärehellisiltä käytännöiltä ja sillä suojellaan myös kilpailijoita.

Ryszard Czarnecki, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, edellisen yhdeksän vuoden aikana lähes 80 lentoyhtiötä on joutunut konkurssiin Euroopan unionissa. Olemme kuulleet tänään, miten halpalentoyhtiö SkyEurope meni konkurssiin viime lomakaudella, ja tuhannet asiakkaat joutuivat kärsimään tappioita. Tämä

tilanne toistuu. Kärsimään eivät joudu tietenkään yksityislentokoneiden omistajat vaan usein vähävaraisemmat henkilöt, jotka säästävät monta kuukautta hankkiakseen lentolipun ulkomaille. Minusta tässä tilanteessa Euroopan parlamentin – puhun liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenen asemassa – on vaadittava erittäin tiukasti, että komissio hyväksyy periaatteet matkustajien ja asiakkaiden oikeudellisesta suojasta, mikä merkitsee myös taloudellista suojaa. Kun luodaan erityinen korvausrahasto konkurssiin joutuneiden lentoyhtiöiden matkustajille ja asiakkaille, voidaan estää viime vuosikymmenellä havaitsemiamme tilanteita. Vähintään tuhannet ihmiset menettivät rahansa kerralla. Tämä on erityinen toimi, jota Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaiset odottavat meiltä.

Jaromír Kohlíček, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Haluaisin kiittää Brian Simpsonia hänen erinomaisesta avauksestaan tässä asiassa. Monet lentoyhtiöt ovat joutuneet viime aikoina konkurssiin nopeaan tahtiin. Tämä ongelma ei rajoitu pelkästään halpalentoyhtiöihin, vaikka niiden osuus epäonnistumista on suurin. Jos emme ota esille niitä satoja matkustajia, jotka on jätetty pulaan kohteisiin, joista on vaikea päästä takaisin kotiin, niin mitään perustavaa ei tapahdu. Tämän toimialan monilla aloilla on ongelmia aika ajoin, ja ratkaisu löytyy yleensä lopussa. Tässä tapauksessa asia koskee tuhansia ihmisiä, joilla on usein pieniä lapsia ja joilla ei ole riittävästi varoja. Sen vuoksi on annettava selkeä viesti siitä, että tiedossamme on ratkaisu. Kysymys on varojen riittävydestä ja paluumatkaa koskevasta vakuutuksesta. Uskon, että komissio ja EU:n jäsenvaltiot voivat löytää nopean ratkaisun matkustajien ongelmiin. Lentoyhtiöiden ongelmiin tarvitaan luonnollisesti erilainen ratkaisu. Alalla vallitsevaan kriisiin tarvitaan asianmukaisia välineitä, ja uskon, että niitä käytetään.

Juozas Imbrasas, EFD-ryhmän puolesta. – (LT) Yrityksiä joutuu konkurssiin talouskriisissä ja lentoyhtiöt eivät ole mikään poikkeus. Liettuassa liettualainen lentoyhtiö FlyLAL hakeutui myös konkurssiin tänä vuonna. Se on yksi kymmenistä eurooppalaisista lentoyhtiöistä, jotka joutuivat konkurssiin tänä vuonna. Euroopan parlamentin hyväksymällä lainsäädännöllä annetaan riittävät takeet ja myönnetään korvaukset matkustajille. Kuitenkin siinä tapauksessa, että he eivät lentoyhtiöstä johtuvasta syystä voi lähteä ajallaan suunnitellulle reitille tai että heillä on ongelmia matkatavaroiden kanssa, tämä voidaan taata ainoastaan, jos lentoyhtiö ei ole taloudellisissa vaikeuksissa. Matkalipun hankkineet matkustajat yleensä menettävät kaikki rahansa sen jälkeen, kun yhtiö on hakeutunut konkurssiin. Sen vuoksi, koska kansalliset hallituksen elimet valvovat ja myöntävät lupia lentoyhtiöille ja antavat lennoille luvan, komissio on suositellut, että kun lentoyhtiö joutuu konkurssiin, niin hallitusten olisi välittömästi palautettava rahat lentoyhtiöiden matkustajille ostamistaan matkalipuista ja sen jälkeen pidettävä tämä määrä konkurssiin menneeltä yhtiöltä. Meidän olisi keskusteltava myös Brian Simpsonin esittämästä korvausrahastoa koskevasta ehdotuksesta. Tästä kiireisestä ongelmasta voidaan keskustella ja paras ratkaisu voidaan löytää täydentämällä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä. Tälle edistettäisiin lentoyhtiöiden palveluja käyttävien matkustajien turvallisuutta.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, se tosiseikka, että lentoyhtiöiden velvoitteet matkustajilleen eivät pääty yhtiön mennessä konkurssiin, on ilmeinen. Se on siten otettava lähtökohdaksi tälle kauan kaivatulle keskustelulle, jonka Brian Simpson aloitti.

Sen vuoksi kuuntelin hämmästyneenä SkyEuropen tiedottajan selityksiä. Ronald Schranz pahoitteli matkustajille aiheutunutta vaivaa. Korostan sanaa ”vaiva”. Hän totesi myös, että konkurssiin joutuneen yrityksen asiakkaiden, jotka odottivat ulkomaille lentokentillä, olisi itse löydettävä vaihtoehtoinen tapa päästä kotiin. Tiedottajan mukaan asia koski useita tuhansia henkilöitä, mutta hän ei voinut antaa tarkkaa määrää. Tämä merkitsi SkyEuropen edustajalle pelkkiä tilastoja. Hän unohti kuitenkin, että näissä numeroissa oli kyse tuhansista valitettavista tapauksista, matkustajista, jotka eivät päässeet kotiin, perheensä luo tai töihin. Tämä esimerkki osoittaa, että tätä asiaa on säänneltävä mahdollisimman nopeasti. SkyEurope oli pörssiyhtiö, joten meillä oli siitä enemmän tietoja. Kun kyse on muista halpalentoyhtiöistä, meillä ei ole aina tietoja. On mahdollista, että äskettäinen Bratislavan painajainen toistuu toisella eurooppalaisella lentoasemalla.

Tällä hetkellä on käynnissä kiivas keskustelu, jossa ehdotetaan erilaisia ratkaisuja tähän ongelmaan. On puhetta erityisestä rahastosta, joka luodaan asettamalla lisämaksu lentolipuille sekä myös konkurssivakuutuksesta. Nämä ovat arvokkaita aloitteita, mutta niillä vaikutetaan lippujen hintaan. Tarvitsemme kriisiaikana menettelyn, jolla autetaan matkustajia, mutta jolla ei vaikeuteta lentoyhtiöiden jo ennestään vaikeaa taloudellista tilannetta.

Haluaisin siksi esittää kysymyksen ja tehdä ehdotuksen komission jäsenelle: voisiko osittainen ratkaisu ongelmaan olla ”lentoliikenteen solidaarisuus”, johon sisältyisi periaate lentoyhtiöiden yhteisestä vastuusta matkustajia kohtaan? Kyllä, solidaarisuus on minulle puolalaisena erityisen arvokas ajatus. Sen olisi oltava vastaus ja haaste, jota voidaan soveltaa välittömästi. Ehdotukseni perustuu ajatukseen, että konkurssiin joutuneen lentoyhtiön matkustajat, jotka ovat jääneet tietyille lentoasemalle, voivat käyttää samaan suuntaan

lentävää lentoyhtiötä luonnollisesti sillä edellytyksellä, että sen koneessa on vapaita paikkoja. Aiheutuneet kustannukset selvitetään asianmukaisten lentoyhtiöiden välillä. Haluaisin komission jäseneltä vastauksen.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, SkyEuropeen konkurssi on kiinnittänyt huomion lentoyhtiöiden matkustajien huonoa kuluttajansuojaa koskevaan yleiseen ongelmaan. Tämä ei ole mikään näennäinen ongelma. Minulla oli tilaisuus tavata henkilökohtaisesti useita asiakkaita, joihin tämän lentoyhtiön konkurssi vaikutti. Kyseessä olivat sattumalta ranskalaisen ystävyyskaupungin Chateau d'Ainin vieraat, jotka saapuivat vierailulle Tšekin tasavallan itäosassa sijaitsevaan Kroměřížin kaupunkiin, jota edustan. Heidän paluumatkansa oli hyvin turhauttava kokemus, ja siihen sisältyi pakollinen yhden päivän välilasku Prahan lentokentällä.

Mainitsen tämän esimerkin korostaakseni sitä, että SkyEurope ei ollut tavanomainen halpalentoyhtiö. Se tarjosi perinteisen lentoyhtiön kaltaisia palveluita ja lensi tärkeimmille lentokentille. Sen palveluita käyttivät monenlaiset asiakkaat. Asiakkaiden ensisijaisena huolenaiheena ei ollut päivämäärä, vaan lipun hinta. SkyEurope oli Tšekin tasavallassa suosittu vaihtoehto. SkyEurope-yritys oli myös Tšekin tasavallan suurimman lentokentän Praha-Ruzynen yksi tärkeimmistä asiakkaista. SkyEuropeen konkurssi ei vaikuttanut ainoastaan lentokenttien henkilöstöön vaan myös 280 000 matkalipun ostaneeseen asiakkaaseen. Saatavilla olevien tietojen mukaan lentolippuja myytiin aivan siihen hetkeen saakka, kun konkurssi julistettiin.

Niillä henkilöillä, jotka eivät ostaneet matkalippuja luottokortilla, ei ollut mitään mahdollisuutta saada takaisin rahojaan. Lentoyhtiöillä ei ole minkäänlaisia oikeudellisia velvoitteita ottaa konkurssivakuutusta, ja eräät niistä eivät ota sitä. Matkustajien on sen vuoksi esitettävä vaateensa konkurssimenettelyssä. Mahdollisuudet saada rahat takaisin tällä tavalla ovat vähäiset. Sen vuoksi on aika tehdä jotain asian vuoksi. Haluaisin kiittää liikennevaliokuntaa, että se ottaa vastuun asiasta ja komissiota, että se lupaa puuttua siihen. Luotan, että voidaan esittää sellainen ratkaisu, joka parantaa asiakkaiden luottamusta lentoliikenteen alaan, johon maailmanlaajuinen talouskriisi on vaikuttanut voimakkaasti.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, lentoyhtiöiden monet konkurssit tänä vuonna pakottavat meitä pohtimaan uudelleen, toimivatko lentoliikenteen yhtenäiset sisämarkkinat kunnollisesti. Vaikka useat suuret lentoyhtiöt ovat joutuneet konkurssiin ja tilanne alalla huonontuu polttoaineen hinnannousun ja hitaamman talouskasvun vuoksi, niin minun mielestäni ei ole mitään syytä paniikkiin. Ennen kuin aloitamme sääntelyn syöksykierteen, meidän olisi muistettava, että halpalentoyhtiöt ovat laajentuneet huomattavasti EU:n lentoliikenteessä ja EU:n lentoyhtiöiden välinen kilpailu on kiristynyt vapauttamistoimien ansiosta.

Aiemmin erittäin säännelty ala, jolla lentoliput olivat kalliita, on muutettu dynaamiseksi palvelualaksi, jota yhä suurempi matkustajamäärä voi käyttää EU:n edullisten hintojen ansiosta. Heillä ei olisi ollut siihen aiemmin varaa. Sen vuoksi on harkittava tarkkaan, miten voimme tehostaa lentoliikenteen matkustajien kuluttajansuojaa ilman, että vaarannamme tehokkaat lentoliikenteen markkinat. Euroopan parlamentti on esittänyt aiemmin ajatuksen lentoyhtiöiden pakollisen konkurssivakuutuksen käyttöönottamisesta. Sen vuoksi on asianmukaista tarkastella, miten tämä ehdotus voidaan toteuttaa.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, tänä iltana käsittelemämme suullinen kysymys osoittaa, kuten monet ovat sanoneet, että on olemassa todellinen oikeudellinen tyhjiö. Sen vuoksi matkustajat jäävät ilman vakuuksia, jos lentoyhtiö joutuu konkurssiin.

EU:n lainsäädännöllä suojataan matkustajia, jotka ostavat lippunsa matkapaketin osana, mutta sillä ei suojata niitä, jotka ostavat lipun Internetistä. Kuten Saïd El Khadraoui totesi, kuluttajien käyttäytyminen on muuttunut Internetin kehityksen myötä, ja lainsäätäjän on seurattava tätä kehitystä, jotta EU:n kansalaisia suojellaan. Hyvin monet matkustajat ostavat nyt lentolippunsa internetistä. Koska halpalentoyhtiöt myyvät matkalippujaan lähes yksinomaan verkossa, tämä ilmiö vaikuttaa erityisesti nuoriin ja pienituloisimpiin. Ei ole hyväksyttävää, että näillä matkustajilla ei ole suojakeinoja, jos lentoyhtiö, jolta he ovat ostaneet matkalipun, joutuu konkurssiin. On otettava huomioon etenkin se, että lentoliikenteen alalla on ollut viime kuukausien ajan ennennäkemätön kriisi, joka johtaa lentomatkustuksen huomattavaan vähentymiseen. Tiedämme kaikki, että kriisi on pahempi, mikä alalla esiintyi 11. syyskuuta jälkeen ja että monet lentoyhtiöt ovat joutuneet konkurssiin.

Sen vuoksi on välttämätöntä, että komissio – ja tiedän, että olette tietoinen tästä, hyvä varapuheenjohtaja – esittää meille todellisia ratkaisuja mahdollisimman pian. Siten voimme suojella matkustajia, jos lentoyhtiö, jolla heidän oli määrä lentää, joutuu konkurssiin. Tähän ei vaikuta tapa, millä he ovat varanneet lippunsa.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen tyytyväinen kysymyksestä, josta keskustelemme tänään, mutta luulen, että sillä katetaan vain eräs niistä mahdollisista tapauksista, jolloin yhtiö lopettaa toimintansa, eli konkurssi tai maksukyvyttömyys.

On kuitenkin muunlaisia tilanteita, joiden vuoksi lentoyhtiöt voivat joutua lopettamaan tai keskeyttämään toimintansa. Viitataan tapauksiin, jolloin niiden toimilupa keskeytetään turvallisuussyistä, tai kun niiden toiminta lopetetaan vapaaehtoisesti tai muun kuin taloudellisen syyn vuoksi. Nämä tilanteet tuovat mukanaan samanlaisia ongelmia, mistä keskustelemme tänään, eli matkustajat jätetään pulaan, koska heidän lentokustannuksiaan ei palauteta tai joissain tapauksissa niiden korvaaminen aiheuttaa huomattavia kustannuksia.

Minusta asetus matkustajille lentojen viivästymisen tai peruttamisen vuoksi myönnettävistä korvauksista voisi olla yksi käytettävistä välineistä, mutta en usko, että se riittää.

Haluaisin tässä yhteydessä pyytää komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta esittää lainsäädännöllisiä toimia muita mainitsemiani tapauksia varten. Ne eroavat lentoyhtiön konkurssia koskevasta tapauksesta, ja ne eivät kuulu yhteisön voimassaolevan lainsäädännön soveltamisalaan. Muussa tapauksessa on kaikista hyvistä aikeista huolimatta vaara siitä, että toimet eivät ole riittäviä ja oikeusvarmuus kattaa ainoastaan yhden erityistilanteen. Niiden ulkopuolelle jäävät monet matkustajat, jotka voivat kärsiä lentoyhtiön sulkemisesta, vaikka sulkemisen syy ei ole taloudellinen tai rahoituksellinen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Jos haluamme tehokkaat sisämarkkinat, meillä on oltava yhteisön kuluttajansuojapolitiikka. Euroopan unioni on toteuttanut vuosien aikana merkittäviä toimia tällä alalla. Hyväksytyillä toimilla on varmistettu kuluttajansuojan tason kohentaminen valmismatkapalveluiden ja matkustajien oikeuksien aloilla.

Kuitenkin suurin osa Euroopan kuluttajilta saaduista valituksista koskee lentomatkustajien oikeuksien rikkomista. Monet näistä valituksista ovat peräisin matkustajilta, joiden lennot on peruutettu, koska heidän lentoyhtiönsä tai matkanjärjestäjänsä on mennyt konkurssiin. Näissä tapauksissa kuluttajat ovat tietoisia ongelmista vasta silloin, kun lento ei lähde aikataulun mukaisesti.

Vaikka matkapaketteja koskevalla neuvoston direktiivillä 90/314/ETY suojellaan matkustajia matkanjärjestäjän konkurssilta, sillä ei suojella kuluttajia, jotka ovat itse hankkineet lentoliput. Lisäksi lennolle epäamisestä ei myönnetä korvauksia poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi. Niihin kuuluvat myös lentoyhtiön konkurssi. Hiljattain tehdyn tutkimuksen mukaan vuoden 2000 ja 2008 välillä konkurssiin menneiden lentoyhtiöiden määrä oli Euroopassa 79. Vuoden 2005 ja 2008 välillä konkurssiin menneistä lentoyhtiöistä 41 prosenttia liikennöi alueellisia palveluita ja 17 prosenttia oli halpalentoyhtiöitä.

Millaisia toimia me voisimme toteuttaa, jotta matkustajia suojellaan paremmin tällaisissa olosuhteissa? Mahdollisiin ratkaisuihin kuuluvat tällaisia tilanteita koskeva matkavakuutusjärjestelmä, tiukempi valvontajärjestelmä sekä sellaisten lainsäädäntöaloitteiden laatiminen, joiden perusteella matkustajille varmistetaan korvaukset kyseisissä tilanteissa.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, lentoyhtiöiden konkurssin vuoksi matkustajille myönnettävissä korvauksissa ei ole kyse ainoastaan rahasta. Kyse on vieläkin vakavammista asioista, kuten turvallisuudesta, palveluiden saatavuudesta ja kilpailukyystä. Jokainen talouden ala on kriisi aikana epävarmassa tilanteessa, ja lentoliikenne ei muodosta poikkeusta. On tärkeää, ettemme horjuta ihmisten luottamusta liikenteenharjoittajiin, koska tämä johtaisi kysynnän huomattavaan vähenemiseen ja pahentaisi siten entisestään lentoyhtiöiden huonoa taloudellista tilannetta. Tämä voi vaikuttaa Euroopan koko taloudelliseen tilanteeseen ja kilpailukykyyn.

Matkustajille myönnettävä korvaus on myös suhteessa palveluiden saantiin. Minusta jokaisella eurooppalaisella on oltava mahdollisuus matkustaa lentokoneella, jos hän niin haluaa. Tämän vuoksi teidän on myönnettävä, että tarvitsemme turvallisia mutta huokeita lentoyhtiöitä, joiden palveluihin kaikilla on varaa. Näillä lentoyhtiöillä olisi oltava vakaa taloudellinen tausta, koska turvallisuus ei merkitse ainoastaan turvallisuutta onnettomuuden sattuessa vaan myös sitä, että jos hankimme lentolipun, niin meidän on voitava olla varmoja siitä, että lähtöhetkellä on käytössä lentokone, joka kuljettaa meidät määränpäähän.

Suullinen kysymys on kaikista näistä syistä tärkeä, ja se seikka, että lähes 80 lentoyhtiötä on joutunut konkurssiin Euroopassa vuoden 2000 jälkeen, korostaa sen kiireellisyyttä. Selkeiden sääntöjen tarve tällä alalla on ilmeinen. Sen vuoksi pyydän komission jäsentä harkitsemaan vakavasti asiaa ja esittämään toimivan ratkaisun mahdollisimman pian.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, noin kuukausi sitten eräästä halpalentoyhtiöstä tuli maksukyvyytön ja se, SkyEurope, esitti konkurssihakemuksen. Huolimatta siitä, että lentoliikenteen alan asiantuntijat olivat ennustaneet tämän konkurssin jo pitkään, SkyEurope myi silti matkalippuja lennoilleen päivää ennen konkurssihakemuksen esittämistä. Tämän vuoksi sadat lentoyhtiön matkustajat eivät päässeet suunnittelemlleen matkoille ja he joutuivat vastaamaan lentoyhtiön konkurssista aiheutuneista huomattavista taloudellisista menetyksistä. Yritys yksinkertaisesti ilmoitti virallisella tiedotteella asiakkailleen, että he eivät saisi takaisin rahoja, joita he olivat sijoittaneet lippuihinsa.

SkyEuropen esimerkki osoittaa yksiselitteisesti, että emme ole yhteisessä Euroopassamme vielä onnistuneet laatimaan lainsäädäntöä, jolla lentoliikenteen alan kuluttajia suojellaan lentoyhtiöiden konkurssin kielteisiltä vaikutuksilta. Tämä on huomattava ongelma, ja se voidaan havaita siitä, että maailmassa on joutunut 77 lentoyhtiötä konkurssiin vuoden 2000 jälkeen. Esimerkiksi puolalainen lentoyhtiö Air Polonia joutui konkurssiin vuonna 2004. Haluaisin sen vuoksi, että komissio esittää periaatteet kuluttajien suojelemiseksi lentoyhtiöiden mahdollisten konkurssien kielteisiltä vaikutuksilta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, Christine De Veyrac, Oldřich Vlasák ja Zita Gurmai kiinnittävät huomiota konkurssin taustaan, eli toisin sanoen talouskriisiin ja lentoliikenteen – sekä halpalentoyhtiöiden ja suurten lentoyhtiöiden – alan tämänhetkisiin ongelmiin.

Euroopan parlamentti ja komissio ovat toimineet yhdessä sellaisten aloitteiden käyttöönottamiseksi, joilla kriisiin vastataan. Viitataan lähtö- ja saapumisaikoihin, jota Euroopan parlamentin suuri enemmistö kannatti, ja yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevaan aloitteeseen, joka on laajamittainen lentoliikenteen järjestelmän uudistus, jonka ansiosta lentoyhtiöt säästävät polttoainekustannuksia, koska olemme vähentäneet eri lentokenttien välistä etäisyyttä.

Jotta Euroopan kaikille lentoyhtiöille, oli kyse sitten halpalento- tai muista yhtiöstä, tarjotaan käytännön tukea, olen pyytänyt Euroopan unionin 27 liikenneministeriä ottamaan käyttöön yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan uudistuksen etujassa, koska sillä tarjotaan lentoyhtiöille mahdollisuus säästää polttoainetta ja siten estää se, että niiden taseeseen vaikutetaan haitallisesti. Jos lentoyhtiöitä estetään menemästä konkurssiin, sillä suojellaan matkustajia tappioilta ja sen lisäksi sillä suojellaan merkittävästi työpaikkoja. Emme saa unohtaa, että tämä rahoitus- ja talouskriisi ei saa johtaa täydelliseen yhteiskunnalliseen kriisiin.

Tiedämme, että lentoliikenteen alalla on ongelmia kansainvälisellä tasolla. Voimme vain muistella, miten Japan Airlinesille kävi muutama viikko sitten, kun ilmoitettiin henkilöstön vähennyksistä. Meidän velvollisuutemme ei ole ainoastaan suojella kansalaisia vaan myös toimia sen varmistamiseksi, että hyvät lentoyhtiöt voivat jatkaa toimintaansa, millä turvataan siten työpaikat.

Komissio – ja pyydän anteeksi, jos poikkeen aiheesta – ja parlamentti ovat pyrkineet tekemään tämän mahdolliseksi. Voin todeta, että olemme pyrkimyksillämme tehneet mahdolliseksi luoda uuden täysin yksityisesti toimiva lentoyhtiöitä koskevan mallin: esimerkkejä ovat Olympic Airwaysin, Alitalian ja Austrian Airlinesin tapaukset, jotka toivottavasti ratkaistaan. Tämä merkitsee, että enää ei ole valtioiden määräysvallassa olevia lentoyhtiöitä, jotka kansalaisten on pelastettava pulasta. Sen sijaan se, joka tekee virheitä, joutuu maksamaan niistä.

Haluaisin vastata myös Magdalena Álvarezin esittämään kysymykseen. Hän toi esille todella mielenkiintoisen seikan: luulen, että voin olla samaa mieltä hänen ehdotuksestaan ja lisätä toteuttamiimme toimiin ehdotuksen, että suojatoimia sovelletaan myös matkustajiin, jotka käyttävät sellaisia lentoyhtiöitä, jotka eivät lopeta toimintaansa konkurssin vuoksi vaan sen vuoksi, että ne eivät täytä turvallisuusvaatimuksia. Tässä nimenomaisessa tapauksessa matkustaja kärsii saman vahingon kuin sellainen matkustaja, joka osti lipun lentoyhtiöltä, joka meni sittemmin konkurssiin. Periaate on edelleen, että matkustajia on suojeltava silloin, kun he kärsivät tappion, eli tosin sanoen, kun he eivät pääse lennolle. Lisäksi kysymys on ajatustavasta, joka on nyt ja tulevaisuudessa toimieni perustana niin kauan kuin olen komission jäsen, jotta matkustajille voidaan tarjota samat takeet kaikilla liikenteen aloilla.

Tästä syystä liikenneneuvostossa, joka on määrä pitää Luxemburgissa huomenna ja ylihuomenna, käsitellään meri- ja jokiliikenteen matkailijoiden oikeuksia koskevaa kysymystä. Tämä on komission parlamentin tuella tekemä valinta, jolla pyritään suojelemaan Euroopan kansalaisia. Jos me todella haluamme voittaa kansalaisten luottamuksen ja saada tällaisia myönteisiä tuloksia, joita saavutettiin Irlannissa, meidän on laadittava säännöksiä, joilla osoitetaan kansalaisille, että yhteisön toimielimet ovat heidän puolellaan, että ne eivät ole pelkästään hyviä rahanlähteitä, vaan paikkoja, joissa tehdään työtä Euroopan kansalaisten oikeuksien turvaamiseksi ja suojelemiseksi.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt. Päätöslauselmaesityksiä koskeva äänestys toimitetaan seuraavan istuntopäivän aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Yhä useammat henkilöt tekevät itse omat matkajärjestelynsä muuttuneiden matkatottumusten vuoksi, ja he eivät käytä matkatoimistojen palveluita. Halpalentoyhtiöt ovat päässeet voitolle tämän suuntauksen vuoksi viime vuosikymmenellä sekä tuloksella että markkinaosuudella mitattuna. Hyvät kollegat, matkatoimistojen säännölliset konkurssit olivat huolenaihe myös Unkarissa. Näimme usein televisiossa ulkomaille pulaan jääneitä perheitä. Emme saa antaa seuraavan konkurssiaallon tuhota halpalentoyhtiöitä, millä aiheutetaan miljoonien eurojen tuhot taloudelle sekä matkustajille puhumattakaan turvallisuusriskistä, jos yrityksellä ei ole turvallista taloudellista perustaa toimintansa tueksi.

Juuri tästä syystä meidän on keskityttävä seuraaviin tavoitteisiin. Meidän on tarkasteltava yritysten perustamissääntöjen tiukentamista. Lentoyhtiöiden tapauksissa on edellytettävä lisää pääomaa ja rakenteellisia takeita. Meidän on ajateltava talous- ja liiketoiminnan tilijärjestelmän tiukentamista ja sitä, miten usein olisi harjoitettava valvontaa. Tämän alan koko on syy siihen, että säännöllisillä EU:n tason tutkimuksilla olisi tarkasteltava yritysten lentotoimintaa, valitusten käsittelyä koskevia järjestelmiä sekä korvausmenettelyn sujuvuutta. Meidän on tulevaisuudessa voitava puuttua entistä helpommin rajatylittäviin valituksiin, jotka koskevat samanlaisia asioita. Jos haluamme todella luoda EU:n yhteiset markkinat, joiden keskiössä on kuluttajien hyvinvointi, meidän on käsiteltävä tehokkaammin rajatylittäviä valituksia ja korvausvaatimuksia.

23. Kertomus eurooppayhtiön (SE) säännöistä 8. lokakuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2157/2001 täytäntöönpanosta (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Klaus-Heiner Lehnen oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee kertomusta eurooppayhtiön (SE) säännöistä 8. lokakuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2157/2001 täytäntöönpanosta (O-0092/2009 - B7-0211/2009)

Klaus-Heiner Lehne, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Eurooppa-neuvosto pääsi vuonna 2001 päätökseen eurooppayhtiön säännöistä. Nämä säännöt tulivat eri syiden vuoksi voimaan tässä muodossa vasta 8. lokakuuta 2004. Kuten Euroopan unionin lainsäädännössä on käytäntönä, komissiota pyydettiin esittämään tietyn ajanjakson jälkeen kertomus sääntöjen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta, jotta voitaisiin tehdä päätelmät, onko tätä säädöstä tarve muuttaa.

Mainitsemani ajankohta, 8. lokakuuta 2004, oli lähes tasan viisi vuotta sitten. Määräaika oli viisi vuotta, mutta komissio ei ole esittänyt kertomusta. Koska me kaikki noudatamme säännöksiä ja koska komission on perussopimusten valvojana erityisesti noudatettava tätä säännöstä, tämä antoi oikeudellisten asioiden valiokunnalle syyn tiedustella, miksi kertomus ei ole saatavilla ja miksi sitä ei ole edes valmisteltu. Haluamme antaa komissiolle mahdollisuuden perustella tätä meille. Tällä selvennetään joka tapauksessa sitä, että Euroopan parlamentti ja erityisesti sen oikeudellisten asioiden valiokunta täyttää komission valvontaa koskevan velvollisuutensa.

En käytä viiden minuutin puheikaani, mutta olisin tyytyväinen, jos komissio antaisi vastauksen tämän esittämäni lyhyen suullisen kysymyksen perusteella.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi komission jäsenen McCreevyn, jonka sijainen olen tänä iltana parlamentissa, puolesta kiittää oikeudellisten asioiden valiokuntaa ja sen puheenjohtajaa Klaus-Heiner Lehneä näiden kysymysten esittämisestä. Olen omasta puolestani, koska olin Euroopan parlamentin jäsen lähes 15 vuoden ajan, tyytyväinen, että parlamentti toteuttaa valvontatehtävänsä, koska tämä on sopiva tapa kannustaa komissiota toimimaan tehokkaammin.

Kahden ensimmäisen esille tuodun asian osalta olen iloinen voidessani kertoa teille, että pyydetyn kertomuksen valmistelutyö on jo edennyt pitkälle. Komissio on pyytänyt ulkopuolisen tutkimuksen, jonka pitäisi olla valmis tämän vuoden loppuun mennessä, ja se on vankka tosiasioihin perustuva lähtökohta kertomuksen laadinnalle. Komissio tarkastelee tätä tutkimusta perusteellisesti ja kuuntelee tarkasti asiaankuuluvien osapuolten mielipiteitä. Kertomus voidaan julkistaa sen vuoksi ensi vuoden jälkipuoliskolla, ja se toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tarkka aikataulu ja sisältö päätetään luonnollisesti seuraavassa komissiossa. Kertomukseen sisältyy tarkastelu SE-asetuksen 69 artiklassa esitetystä neljästä tarkistusmahdollisuudesta. Tässä vaiheessa komissio ei ole vielä ottanut kantaa tästä tai muista mahdollisista muutoksista sääntöihin. Meidän on odotettava ulkopuolisen tutkimuksen tuloksia ja muita neuvotteluita sekä tarkasteltava tarkasti jokaista näkökohtaa ja tarpeen mukaan eurooppayhtiön sääntöjä koskevien neuvotteluiden tuloksia.

Kolmannen kysymyksen osalta uuden komission on päätettävä tarkastelun tuloksien perusteella tulevaisuudessa toteutettavien täydentävien toimien aikataulu ja sisältö. Olen varma, että se on kiinnostunut kuulemaan parlamentin kannan ja ottaa sen huomioon ennen kuin se toteuttaa mitään täydentäviä toimia.

George Sabin Cutaș, S&D-ryhmän puolesta. – (RO) Eurooppayhtiötä koskeva käsite juontaa juurensa aina 1950-luvulle saakka, ja se heräsi henkiin Rooman sopimuksen tultua voimaan osana yhteismarkkinoita koskevaa tavoitetta.

Eurooppayhtiötä koskevilla nykyisillä säännöksillä on symbolista arvoa Euroopan yrityksille. Sillä tarjotaan tietyllä tavalla vapaat kädet perustaa yhtiö ja vapaa liikkuvuus. Monet yritykset hyödyntävät eurooppayhtiön sääntöjä korostaakseen yrityksen ainutlaatuista eurooppalaista luonnetta, joten se on samalla keskeinen väline sellaisille yrityksille, jotka pyrkivät kehittämään strategioita rajatylittävistä fuusioista.

Itse asiassa yksi tärkeimmistä eurooppayhtiön eduista on se, että kotipaikka voidaan siirtää jäsenvaltiosta, jossa yritys on rekisteröity, toiseen jäsenvaltioon ilman, että yritys lakkautetaan tai luodaan uusi oikeushenkilöys. Eurooppayhtiö on kuitenkin kaukana alkuperäisistä tavoitteista, eli riippumattomasta asemasta, johon sovelletaan yhtä lainsäädäntöä. Sen vuoksi sen käytännön toiminta on riittämätöntä. Lainsäädäntöä ei sovelleta johdonmukaisesti ja se nojautuu kansallisen lainsäädännön erityisiin säännöksiin. Eurooppayhtiön liikkuvuutta rajoitetaan säännöksillä, joilla kielletään perustamasta kotipaikkaa tai pääkonttoria eri jäsenvaltioihin.

Tämä tilanne rajoittaa yhtä yhteisön perusvapauksista, yritysten vapaata liikkuvuutta. Uskon, että komission kertomukseen säännöksen täytäntöönpanosta, kuten komission jäsen mainitsi, on sisällytettävä selvitys mahdollisuudesta sijoittaa eurooppayhtiön kotipaikka tai pääkonttori eri jäsenvaltioihin. Asetuksen uudelleentarkastelua on myös harkittava, jotta voidaan siirtyä eteenpäin ja luoda riippumaton asema tällaiselle yritykselle.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, kuuntelin tarkasti Klaus-Heiner Lehnen ja toisen keskusteluun osallistuneen parlamentin jäsenen puheenvuoroa. On totta, että eurooppayhtiön säännöistä annettua asetusta täydennetään direktiivillä työntekijöiden osallistumisesta ja että sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskeva määräaika päättyi 8. lokakuuta 2004, jolloin asetus eurooppayhtiön säännöistä tuli voimaan.

Kuitenkin ainoastaan kahdeksan jäsenvaltiota hyväksyi tarvittavat toimenpiteet asetettuun määräaikaan mennessä, ja työntekijöiden osallistumista koskevan direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä saatiin päätökseen kaikissa jäsenvaltioissa vasta vuoden 2006 alkupuolella. Meidän on ollut sen vuoksi pakko lykätä kertomusta, jotta varmistetaan, että eurooppayhtiön säännöistä annettu asetus on ollut voimassa kaikissa jäsenvaltioissa tarpeeksi kauan, jotta sen täytäntöönpanosta on mahdollista laatia alustava kertomus.

Nämä ovat syyt viivästykselle. Olen omalta osaltani samaa mieltä Klaus-Heiner Lehnen kanssa ja toivon, että voimme kuroa kiinni menetetyt ajan ja antaa konkreettisia vastauksia Euroopan unionille eurooppayhtiön sääntöjä koskevista aiheista ensi vuoden loppupuolelta lähtien erityisillä suuntaviivoilla, joilla voidaan vastata parlamentin pyyntöjen lisäksi koko EU:n talouden ja työllisyyden alan esittämiin pyyntöihin.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Sisämarkkinoiden tehokas toiminta ei ole riippuvainen ainoastaan valtioiden välisten kaupan esteiden poistamisesta vaan tuotantorakenteen uudelleenjärjestelystä yhteisön tasolla. Komissio teki tätä varten 1970-luvulla ehdotuksen oikeudellisten puitteiden luomisesta eurooppayhtiölle. Vuonna 2001 hyväksyttiin neuvoston asetus (EY) N:o 2157/2001 eurooppayhtiön säännöistä. Tämä ajatus ei ole tuottanut odotettuja tuloksia, ja tähän mennessä ainoastaan hieman yli 100 yritystä on muutettu eurooppayhtiöksi. Ajatusta on kuitenkin kehitetty niin, että pk-yritykset sisältyisivät eurooppayhtiöitä koskeviin puitteisiin. Tämän tuloksena on komission maaliskuussa 2008 tekemä ehdotus neuvoston asetukseksi yksityisen eurooppayhtiön säännöistä. Kun otetaan huomioon kielteiset kokemukset eurooppayhtiöistä, on hyvin tärkeää, että komissio valvoo jatkuvasti asetuksen

N:o 2157/2001 täytäntöönpanoa. Sen vuoksi asetuksessa säädetään, että komissio esittää kertomuksen sen täytäntöönpanosta viimeistään viiden vuoden kuluessa sen voimaantulosta. Asetus tuli voimaan vuonna 2004. Sen vuoksi haluaisin kysyä, milloin komissio esittää kyseisen kertomuksen ja mitä toimia se aikoo toteuttaa tekemänsä tarkastelun perusteella?

24. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

25. Istunnon päättäminen

(Istunto päätettiin klo 22.20)